

**INSTYTUCJE
DIALOGU SPOŁECZNEGO
PRZY URZĘDACH
ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ**

Informator za rok 2017

Biblioteka
Dialogu
Społecznego

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**INSTYTUCJE
DIALOGU SPOŁECZNEGO
PRZY URZĘDACH
ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ**

INFORMATOR ZA ROK 2017

Warszawa 2018

Opracowano w Wydziale Dialogu Społecznego
Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego MRPiPS

Naczelnik Wydziału – Anna Szwad
Główny Specjalista – Nina Krasuska

Nadzór merytoryczny
Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego – Marek Wałęskiewicz

SPIS TREŚCI

WSTĘP	15
I. Działalność Instytucji Dialogu Społecznego w Ministerstwach i Urzędach Centralnych w 2017 r.	19
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	21
1. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)	21
1.1. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników	23
1.2. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej	25
1.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego	26
1.4. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa	28
1.5. Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki ...	30
1.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego	31
1.7. Zespół Trójstronny ds. Rozwoju Przemysłowego Potencjału Obronnego i Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych	31
1.8. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniewego	33
1.9. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej	34
1.9.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej ...	35
1.9.2. Podzespół ds. Sektora Paliwowego i Petrochemicznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	36
1.9.3. Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	37
1.10. Zespół Trójstronny ds. Branży Spożywczej	38
2. Rada Rynku Pracy	39
3. Rada Pomocy Społecznej (RPS)	42
4. Zespół Doradczy do spraw Wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020	43
5. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych	46

6.	Rada do Spraw Polityki Senioralnej	47
7.	Rada Konsultacyjna do spraw Realizacji Rządowego Programu „Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”	50
8.	Zespół Monitorujący Gwarancje dla młodzieży	51
9.	Grupa robocza Komitetu Monitorującego PO Kapitał Ludzki ds. zatrudnienia i integracji społecznej	53
10.	Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej (KKRES)	54
Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”		59
11.	Rada Dialogu Społecznego	59
11.1.	Zespół Problemowy RDS ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	67
11.2.	Zespół Problemowy RDS ds. prawa pracy	70
11.3.	Zespół Problemowy RDS ds. polityki gospodarczej i rynku pracy	73
11.4.	Zespół Problemowy RDS ds. ubezpieczeń społecznych	76
11.5.	Zespół Problemowy RDS ds. rozwoju dialogu społecznego	79
11.6.	Zespół Problemowy RDS ds. funduszy europejskich	82
11.7.	Zespół Problemowy RDS ds. usług publicznych	84
11.7.1.	Podzespół ds. służb mundurowych	88
11.7.2.	Podzespół ds. ochrony zdrowia	89
11.7.3.	Podzespół ds. Krajowej Administracji Skarbowej	91
11.8.	Zespół Problemowy RDS ds. międzynarodowych	91
11.9.	Doraźny Zespół ds. zamówień publicznych	94
11.10.	Doraźny Zespół RDS ds. Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju	96
Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa		99
12.	Zespół Trójstronny do spraw Kolejnictwa	99
13.	Zespół Trójstronny do spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej	101
14.	Zespół Trójstronny ds. Transportu Lotniskowego i Obsługi Lotniskowej	103
15.	Zespół Trójstronny do Spraw Transportu Drogowego	105
16.	Rada Ochrony i Ułatwień w Lotnictwie Cywilnym	107

Ministerstwo Rozwoju	111
17. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)	111
18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)	112
19. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)	118
20. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)	122
21. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014	125
22. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 (POWER)	127
23. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Inteligentny Rozwój 2014–2020 (PO IR)	142
23.1. Grupa robocza ds. wdrażania Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020	147
24. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020	148
24.1. Grupa robocza ds. przedsiębiorczości Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020	153
24.2. Grupa robocza ds. transportu Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020	155
25. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014–2020	157
26. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020	159
27. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2014–2020	166
28. Komitet ds. Umowy Partnerstwa na lata 2014–2020	170
29. Zespół do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw	174
30. Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego	179
31. Zespół do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych	181
32. Międzyresortowy Zespół do spraw Strategii „Europa 2020”	183

33. Zespół ds. Rozwoju Przemysłu i Rynku Motoryzacyjnego	185
34. Polska Grupa Konsultacyjna Programu INTERREG Południowy Bałtyk 2014–2020	188
35. Zespół ds. kapitału społecznego i ludzkiego	189
36. Grupa Sterująca ewaluacją regionalnej pomocy inwestycyjnej udzielanej w ramach celu tematycznego 3 RPO 2014–2020 (GSE RPI)	191
37. Komitet Konsultacyjny ds. Projektów Transnarodowych i Międzyregionalnych na lata 2014–2020	192
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	195
38. Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie	195
39. Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020	199
40. Grupa Zarządzająca Ewaluacją Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020	203
41. Grupa robocza ds. Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich	204
42. Tematyczne Grupy Robocze ds. Krajowej Sieci Obszarów wiejskich	208
42.1. Grupa Tematyczna ds. podejścia LEADER	208
42.2. Grupa Tematyczna ds. młodzieży na obszarach wiejskich	210
43. Komisja do Spraw Oceny Ofert	212
44. Zespół ds. Upraw Polowych	213
45. Zespół do spraw ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego	215
46. Rada ds. Rolnictwa Ekologicznego	217
Ministerstwo Edukacji Narodowej	224
47. Grupa Sterująca do monitorowania postępów realizacji projektów pozakonkursowych w ramach Działań 2.10, 2.13, 2.14, 2.15 w Osi Priorytetowej II Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój	224
48. Zespół ds. statusu zawodowego pracowników oświaty	225
49. Komisja do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej	227

50. Komisja do spraw opiniowania wniosków o przyznanie nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla Nauczycieli	228
51. Zespół opiniodawczo-doradczy do spraw kształcenia zawodowego	228
Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej	232
52. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego	232
53. Rada do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej	233
54. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rybactwo i Morze	235
55. Komitet Sterujący ds. Inwestycji na Śródlądowych Drogach Wodnych	238
Ministerstwo Zdrowia	241
56. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia	241
57. Rada ds. Zdrowia Publicznego	242
57.1. Zespół roboczy do spraw rozwoju zdrowia publicznego	244
57.2. Zespół roboczy do spraw do spraw suplementów diety	246
57.3. Zespół roboczy do spraw prewencji samobójstw i depresji	247
58. Komitet Sterujący do spraw koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia	249
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	253
59. Trójstronny Zespół ds. Kultury i Mediów	253
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	255
60. Forum Dialogu Społecznego	255
Ministerstwo Obrony Narodowej	257
61. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy	257
Urząd Zamówień Publicznych	260
62. Rada Zamówień Publicznych	260

Wyższy Urząd Górniczy	263
63. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie	263
64. Zespół doradczo-opiniodawczy ds. ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego	266
Główny Urząd Statystyczny	270
65. Rada Statystyki	270
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	275
66. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników	275
67. Rady Społeczne działające przy Centrach Rehabilitacji Rolników KRUS i Ośrodku Szkoleniowo Rehabilitacyjnym KRUS	280
II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych w państwowych jednostkach organizacyjnych, funduszach celowych w 2017 r.	283
Agencja Rynku Rolnego (ARR)/Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (KOWR)	285
1. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego	285
2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego ...	287
3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb	288
4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego ...	290
5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego	291
6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka	293
7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw ...	295
8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych	296
9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego ...	298
Agencja Nieruchomości Rolnych	300
10. Rada Społeczna	300
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)	302
11. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	302

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)	306
12. Rada Nadzorcza ZUS	306
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości	314
13. System Rad ds. Kompetencji	314
III. Instytucje Dialogu Wielostronnego, Obywatelskiego, Korporacyjnego w Ministerstwach i Urzędach Centralnych w 2017 r.	323
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	326
1. Zespół do spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin	326
2. Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	327
3. Rada Zatrudnienia Socjalnego	329
4. Rada Języka migowego	332
5. Komitet Akredytacyjny do spraw systemu akredytacji oraz standardów usług i działania ośrodków wsparcia ekonomii społecznej	333
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	336
6. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych	336
7. Zespół ds. alternatywnych źródeł białka	337
8. Komisja ds. Środków Ochrony Roślin	339
9. Zespół do spraw zidentyfikowania barier i możliwości do zastosowania rozwiązań na rynku tytoniu	340
10. Rada do spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Środków Spożywczych	342
11. Rada Zespół do spraw ubezpieczeń w rolnictwie	342
12. Zespół do spraw funkcjonowania systemu doradztwa rolniczego	344
13. Zespół do spraw oceny wniosków o udzielenie wsparcia finansowego w ramach programu wieloletniego „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa” dla szkół, których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa	345

14. Zespół do spraw oceny wniosków o udzielenie wsparcia finansowego w ramach Rządowego programu wspomaganie w latach 2015–2018 organów prowadzących szkoły w zapewnieniu bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki – „Bezpieczna+” dla Zespołów Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego, dla których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa	346
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	348
15. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego	348
16. Zespół do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją systemu uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej	350
Ministerstwo Sportu i Turystyki	353
17. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych	353
18. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadry Kultury Fizycznej ...	355
19. Społeczna Rada Sportu	356
20. Społeczna Rada Turystyki	358
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	361
21. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych	361
22. Rada Programowa Współpracy Rozwojowej	362
Ministerstwo Środowiska	365
23. Komisja ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych	365
Ministerstwo Finansów	367
24. Komitet Standardów Rachunkowości	367
25.1. Zespół roboczy Rady Rozwoju Rynku Finansowego ds. działań edukacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego	371
25.2. Zespół roboczy Rady Rozwoju Rynku Finansowego ds. wypracowania rozwiązań legislacyjnych zachęcających	

banki do udzielania kredytów hipotecznych o stałym oprocentowaniu	373
25.3. Zespół roboczy Rady Rozwoju Rynku Finansowego ds. przeglądu przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych aspektów działalności kancelarii odszkodowawczych	375
Ministerstwo Sprawiedliwości	378
26. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym	378
27. Społeczna Rada do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości	381
28. Rada Polityki Penitencjarnej	383
29. Rada Nieodpłatnej Pomocy Prawnej oraz Edukacji Prawnej	385
30. Społeczna Rada przy Komisji do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa	387
Ministerstwo Edukacji Narodowej	389
31. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty	389
32. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. nauczania o Holokausie	390
Ministerstwo Rozwoju	392
33. Platforma współpracy w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego jako forum wymiany informacji i doświadczeń w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego (platforma PPP)	392
34. Rada Konsultacyjna ds. Handlu i Usług	394
35. Zespół ds. Transformacji Przemysłowej	395
36. Zespół ds. Przemysłów energochłonnych	397
37. Rada Programowa Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032	399

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	402
38. Międzyresortowy Zespół do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)	402
39. Rada ds. Ratownictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ...	404
40. Rada bezpieczeństwa Imprez Sportowych	406
41. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych	408
42. Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego	411
43. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski	412
44. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP	413
45. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Polskiej Rady Ekumenicznej	414
46. Wspólny Zespół Przedstawicieli Rządu RP i Świętego Soboru Biskupów	416
47. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP	417
 Ministerstwo Zdrowia	 419
48. Rada do spraw Zdrowia Psychicznego	419
49. Zespół do spraw systemowych rozwiązań finansowych w ochronie zdrowia, przyszłości kadr medycznych i sposobu ich wynagradzania	420
50. Zespół do spraw opracowania strategii na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce	422
51. Zespół do spraw opracowania projektu ustawy o diagnostyce laboratoryjnej	423
52. Krajowa Rada do spraw Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa	426
 Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa	 428
53. Zespół do spraw opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym	428
54. Zespół doradczy do spraw szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz przeprowadzania egzaminu państwowego na prawo jazdy	430
55. Zespół doradczy do spraw przewozu towarów niebezpiecznych	431

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	434
56. Rada do spraw Instytucji Artystycznych	434
57. Grupa robocza ds. współpracy z portalem Europeana	436
 Kancelaria Prezesa Rady Ministrów	 439
58. Rada Działalności Pożytku Publicznego	439
59. Zespół ds. promocji uczestnictwa rodzin w życiu publicznym i przeciwdziałania ich dyskryminacji	441
60. Zespół ds. budowy instytucji dialogu obywatelskiego, Grupa robocza ds. Rady Dialogu Obywatelskiego	442
61. Zespół ds. podstaw prawnych społeczeństwa obywatelskiego, Grupa robocza ds. zlecenia zadań publicznych	444
62. Zespół ds. reformy systemu horyzontalnego finansowania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego	445
63. Zespół ds. programu rozwoju wolontariatu długoterminowego – Polski Korpus Solidarności	446
64. Zespół ds. wspierania rozwoju uniwersytetów ludowych	447
65. Zespół ds. programu wspierania harcerstwa	448
 Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	 450
66. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	450
 Główny Urząd Statystyczny	 452
67. Rządowa Rada Ludnościowa	452
 IV. Analiza Funkcjonowania Instytucji Dialogu Społecznego w 2017 r.	 455
1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego	457
2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu	458
3. Liczba instytucji dialogu	459
4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu	461
5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny	465
6. Podsumowanie i wnioski	466

WSTĘP

Dialog społeczny jest jedną z konstytucyjnych zasad ustroju społeczno-gospodarczego Polski. Dialog ten prowadzony jest poprzez instytucje dialogu społecznego, przez które rozumie się zróżnicowane pod względem prawnym lub organizacyjnym fora do utrzymywania relacji pomiędzy stroną rządową a pozostałymi uczestnikami dialogu.

Mianem dialogu społecznego określa się relacje między partnerami społecznymi, a więc przede wszystkim pomiędzy związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców oraz ich stosunki z organami państwowymi, jak rząd i jego agendy, a także władzami komunalnymi, samorządem lokalnym etc. Przedmiotem tak pojętego dialogu społecznego jest wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także niektórych innych zagadnień polityki gospodarczej i społecznej, będących przedmiotem zainteresowania wszystkich stron. Wspomniane relacje wyrażają się w mechanizmach konsultacji, rokowań (negocjacji), zawierania układów i porozumień, jak również rozwiązywania sporów zbiorowych metodami pokojowymi (mediacja, koncyliacja, arbitraż) bądź przez stosowanie legalnych środków wzajemnej presji, jak strajk. Dialog prowadzony pomiędzy stronami obejmuje również różne formy partycypacji pracowniczej, polegającej na współuczestnictwie załogi w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

W zależności od liczby uczestniczących w dialogu społecznym stron wyróżnić można dialog prowadzony w formule dwustronnej, trójstronnej, czterostronnej oraz wielostronnej. Dialog dwustronny odbywa się pomiędzy organizacjami związków zawodowych i pracodawców. Jeżeli odbywa się bez udziału przedstawicieli strony rządowej, określany jest wtedy mianem dialogu autonomicznego. Dialog trójstronny oznacza zwykle kontakty zachodzące na szczeblu centralnym między organami państwa, a partnerami społecznymi. Dialog trójstronny jest pojęciem umownym, niekiedy konsultacje trójstronne mają charakter wielostronny i obejmują także przedstawicieli innych grup interesów. Jego głównym celem jest budowa porozumienia społecznego w ważnych sprawach społeczno-gospodarczych. Dialog wielostronny występuje, kiedy oprócz trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawców dopraszane są do udziału organizacje o charakterze korporacyjnym. Dla dialogu społecznego, prowadzonego na szczeblu regionalnym, głównym partnerem oprócz ww. wymienionych trzech stron jest samorząd terytorialny.

Metoda dialogu jest stałym mechanizmem – modelem ładu społecznego – godzenia różnych interesów w stosunkach społeczno-gospodarczych i jednocześnie służącym aprobacie decyzji podejmowanych przez państwo.

Dialog strony rządowej i społecznej w sposób zinstytucjonalizowany oznacza uczestnictwo partnerów społecznych w instytucjach głównie o charakterze opiniodawczo-doradczym. Chodzi tu o rady i komisje powoływane w drodze aktów prawnych lub przyjętych porozumień. Udział w pracach takich instytucji ograniczony jest najczęściej do reprezentatywnych organizacji związkowych i pracodawców. Instytucje te mogą mieć charakter stały, jak i być powoływane do rozwiązywania konkretnych problemów znajdujących się w polu zainteresowań ww. podmiotów dialogu. Coraz częściej, oprócz tradycyjnie rozumianych stron dialogu, do prac w instytucjach dialogu dołącza strona obywatelska, będąca reprezentacją organizacji pozarządowych.

„INFORMATOR za 2017 r. nt. instytucji dialogu społecznego działających przy urzędach administracji rządowej” został opracowany w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Dostarcza szczegółowych informacji na temat funkcjonowania istniejących ciał dialogu.

Niniejszy „INFORMATOR...” stanowi kolejne, roczne opracowanie danych nt. instytucji dialogu przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Pierwsze tego typu sprawozdanie opracowane zostało w 2002 r.

- „INFORMATOR...” opracowany został na podstawie danych uzyskanych w ślad za pismem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej skierowanym do ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów agencji rządowych i funduszy celowych w sprawie funkcjonowania rad i zespołów doradczych z udziałem partnerów społecznych.
- W „INFORMATORZE...” zostały opisane instytucje szeroko pojętego dialogu społecznego przedstawicieli administracji państwowej, w którym uczestniczą partnerzy społeczni, reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. Uwzględnione zostały także ciała dialogu z udziałem samorządu zawodowego prowadzące dialog korporacyjny oraz ciała z udziałem organizacji pozarządowych uczestniczące w dialogu obywatelskim.
- OPISANE instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W więk-

szości są to organy opiniodawczo-doradcze, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.

- NADESŁANE z urzędów materiały, które są źródłowymi danymi dla analizy zawierają zestawione dane według podanego standardowego wzoru.
- USYSTEMATYZOWANIE otrzymywanych z ww. urzędów informacji dotyczy trzech grup. W pierwszych dwóch odnotowany jest udział tradycyjnie rozumianych partnerów społecznych – to znaczy przedstawicieli organizacji pracowników i pracodawców. Trzecia grupa dotyczy instytucji dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego.
 - I. Instytucje dialogu społecznego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu społecznego (dwu-, trój-, czterostronnego) z udziałem głównie partnerów społecznych reprezentujących organizacje związkowe i pracodawców.
 - II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych w państwowych jednostkach organizacyjnych, funduszach celowych – organy kontrolno-nadzorcze w państwowych jednostkach organizacyjnych – z udziałem przedstawicieli partnerów społecznych (nie będące instytucjami dialogu społecznego).
 - III. Instytucje dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu wielostronnego – obywatelskiego z udziałem przedstawicieli organizacji pozarządowych), dialogu korporacyjnego – z udziałem samorządów gospodarczych i zawodowych.
- ANALIZA LICZBOWA danych dotyczy liczby instytucji dialogu społecznego w zastosowanym podziale, podstaw działania oraz liczby posiedzeń tych gremiów.
- ANALIZA JAKOŚCIOWA danych opisuje rodzaje prowadzonego dialogu, działalność instytucji oraz charakter instytucji.
- INFORMATOR – za 2017 r. – oprócz informacji rocznej zawiera jednocześnie dane porównawcze do lat wcześniejszych: 2002–2017.

**I. Działalność Instytucji Dialogu Społecznego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2017 r.**

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

1. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)

Wyrazem dążenia strony społecznej do prowadzenia z rządem rozmów na tematy dotyczące spraw różnych sektorów gospodarki narodowej są, działające poza Radą Dialogu Społecznego, trójstronne zespoły branżowe (TZB).

Powstawały one w różnych okresach; pierwsze – na początku lat 90., ostatni – w 2016 r., pod auspicjami ministra właściwego do spraw pracy. Nadzernym celem powoływania trójstronnych zespołów było wypracowanie modelu podejmowania decyzji społeczno-gospodarczych, uwzględniających różne interesy partnerów społecznych w restrukturyzowanych branżach i sektorach polskiej gospodarki. Umiejscowione są w kilku resortach, w zależności od branży, której dotyczą. Najwięcej obsługiwanych jest przez MRPIPS.

Geneza – podstawy funkcjonowania

Z formalnego punktu widzenia TZB są instytucjami dialogu społecznego działającymi w układzie trójstronnym.

Wcześniej zespoły powstawały na mocy decyzji kolejnych ministrów pracy, jako rezultat porozumienia wszystkich stron reprezentujących daną branżę, deklarujących wolę prowadzenia dialogu.

Na przełomie 2001 i 2002 r. prowadzone były prace nad usystematyzowaniem działań dotychczasowych zespołów trójstronnych. Nadano im ujednolicony kształt organizacyjny. Obecnie Zespoły funkcjonują w oparciu o przyjęte przez strony regulaminy prac zespołów.

Uchwalona w 2015 r. ustawa o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego dała podstawę prawną do powoływania nowych TZB. Zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy, minister właściwy do spraw pracy, na wniosek strony pracowników i strony pracodawców Rady, powołuje – niezależne od Rady – zespoły dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego. Na mocy powyższych przepisów w październiku 2016 r. powołano Trójstronny Zespół Branżowy ds. Transportu Lotniskowego. W 2017 r. powołano trzy nowe zespoły: Trójstronny Zespół Branżowy ds. Transportu Drogowego, Trójstronny Zespół ds. Branży Spożywczej, Trójstronny Zespół ds. Kultury i Mediów.

Skład zespołów

W skład zespołów wchodzi po stronie społecznej: reprezentacje związków zawodowych działających w branży oraz organizacji pracodawców danych branż. Stronę rządową reprezentują przedstawiciele właściwych merytorycznie resortów – w randze sekretarzy i podsekretarzy stanu – gwarantujący realizację przyjętych ustaleń. Do udziału w posiedzeniach i do prac w zespołach zapraszani są również przedstawiciele izb i samorządów gospodarczych, reprezentanci samorządu terytorialnego oraz instytucji okołorządowych.

Zadania TZB

Celem powołania Zespołów, jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego dla zapewnienia warunków rozwoju (i poprawy konkurencyjności – w zależności od branży) oraz godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego w branży.

Zadaniem Zespołów jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży oraz interesów pracowników i pracodawców.

Pracami Zespołu kierują trzej współprzewodniczący wskazani przez: stronę rządową, stronę związków zawodowych i stronę pracodawców.

Istnieje 17 trójstronnych zespołów branżowych oraz 3 podzespoły, z których 10 zespołów oraz 3 podzespoły umiejscowione są w MRPiPS. Pozostałe – w 2017 – r. działały w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz w Ministerstwie Zdrowia.

Trójstronne Zespoły Branżowe

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej:

- Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników;
- Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej;
- Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego;
- Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa;
- Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki;
- Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego;

- Zespół Trójstronny ds. Rozwoju Przemysłowego Potencjału Obronnego i Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych;
- Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniowego;
- Zespół Trójstronny ds. Branży Spożywczej;
- Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej:
 - Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronny ds. Branży Chemicznej,
 - Podzespół ds. Sektora Paliwowego i Petrochemicznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej,
 - Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej.

Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej:

- Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego.

Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa:

- Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej;
- Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa;
- Zespół Trójstronny ds. Transportu Lotniskowego i Obsługi Lotniskowej;
- Zespół Trójstronny ds. Transportu Drogowego.

Ministerstwo Zdrowia:

- Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia.

Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

- Zespół Trójstronny ds. Kultury i Mediów.

1.1. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Najstarszy z Zespołów branżowych, który został powołany w wyniku ustaleń strony rządowej ze związkową w grudniu 1992 r. i reaktywowany porozumieniem postrajkowym w maju 1994 r.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora górnictwa.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu, w tym jedno wspólne z Trójstronnym Zespołem ds. Branży Węgla Brunatnego:

- Program dla sektora górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2016–2030.
- Proces koncesyjny w sektorze górnictwa węgla kamiennego oraz realizacja postanowień dotyczących Stanowiska ZTBSG z dnia 7 listopada 2016 r. ws. wygaśnięcia posiadanych przez spółki węglowe koncesji wydobywczych.
- Obciążenia publicznoprawne górnictwa węgla kamiennego.
- Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej uznająca projekt Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wewnętrznego rynku energii elektrycznej (wersja przekształcona) COM (2016)861 za niezgodny z zasadą pomocniczości – procedura tzw. „Żółtej Kartki”.
- Informacja dotycząca rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych oraz rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zagrożeń naturalnych w zakładach.
- Przyjęcie regulaminu Zespołu Trójstronnego ds. Bezpieczeństwa Społecznego Górników.
- Polityka Surowcowa Państwa.
- Założenia do Polityki energetycznej.

1.2. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	3 + 8 zespołów roboczych

Trójstronny Zespół ds. Branży Energetycznej działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. TZ ds. BE zostały powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zespół działa od marca 1998 r. powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy wypracowywaniu stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia Zespołu Trójstronnego oraz 4 posiedzenia Zespołu roboczego ds. standardów w energetyce i 4 spotkania Zespołu roboczego ds. BHP Branży Energetycznej.

- Polityka energetyczna państwa.
- Informacja o stanie zaawansowania prac dotyczących zrzeszania się pracodawców w zorganizowaną strukturę.
- Prezentacja wyników analiz działania Centrów Usług Wspólnych (CUW) w 4 Grupach energetycznych.
- Informacja na temat kosztów zakupu inteligentnych liczników energii elektrycznej.
- Porozumienia w zakresie utrzymania miejsc pracy i uprawnień pracowniczych w poszczególnych grupach energetycznych.

- Prezentacja wyników analiz działania Centrów Usług Wspólnych (CUW).
- Porozumienia płacowe w grupach.
- Ogólna sytuacja w branży energetycznej w Polsce.
- Powołanie Zespołu roboczego do spraw standardów w energetyce.
- Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych.

1.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPiPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. TZ ds. BWB został powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zespół działa od września 2006 r. powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Branży Węgla Brunatnego umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych – strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz postowie, zajmujący się daną problematyką.

Zadania

Zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Branży Węgla Brunatnego jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron w celu wypracowywaniu wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej, oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia Zespołu, w tym 1 wspólne z ZT ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników. Omawiano:

- Omówienie wyniku prac nad „Programem dla sektora węgla brunatnego”.
- Omówienie problemów i zagrożeń związanych z uzyskaniem koncesji na przedłużenie lub rozpoczęcie eksploatacji złóż węgla brunatnego Turów, Ościstowo i Złoczew.
- Informacja o sytuacji prawnej odkrywki Koźmin w aspekcie zrzeczenia się koncesji.
- Procedura postępowania Zakładów Ubezpieczeń Społecznych w sprawach dotyczących ustalania prawa do emerytury dla pracowników Zakładów Górniczych Węgla Brunatnego.
- Sprawy pracownicze PAK KWB Adamów w aspekcie dalszego funkcjonowania Kopalni po 2017 r.
- Informacja o sytuacji w zakresie spraw pracowniczych w PAK KWB Konin S.A.
- Informacja o sytuacji w zakresie spraw pracowniczych w PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. – Oddział KWB Bełchatów i Oddział KWB Turów.
- Proces koncesyjny w sektorze górnictwa węgla kamiennego.
- Polityka Surowcowa Państwa.
- Założenia do Polityki energetycznej.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw używanych do ogrzewania.
- Zakres nowelizacji ustawy Prawo geologiczne i górnicze.
- Informacja Ministerstwa Energii o postępie prac nad „Programem dla sektora węgla brunatnego”.
- Informacja o zaawansowaniu prac związanych z uzyskaniem koncesji na przedłużenie lub rozpoczęcie eksploatacji złóż węgla brunatnego Turów, Ościstowo i Złoczew.

- Procedura postępowania Zakładów Ubezpieczeń Społecznych w sprawach dotyczących ustalania prawa do emerytury dla pracowników Zakładów Górniczych Węgla Brunatnego.
- Sprawy pracownicze PAK KWB Adamów w aspekcie dalszego funkcjonowania Kopalni po 2017 r.
- Informacja o sytuacji w zakresie spraw pracowniczych w PAK KWB Konin S.A.
- Informacja o sytuacji w zakresie spraw pracowniczych w PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. – Oddział KWB Bełchatów i Oddział KWB Turów:
 - spory zbiorowe,
 - przestrzeganie zawartych umów i porozumień społecznych.

1.4. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Zespół działa od 1995 r., w latach 1995–1997 pod nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Polityki Zatrudnienia i Oston Socjalnych w Okresie Restrukturyzacji Przemysłu Żelaza i Stali, który powstał w wyniku negocjacji ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników przemysłu hutniczego.

Trójstronny Zespół ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. Zespół działa od 1995 r. Został powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do

wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz postowie, zajmujący się daną problematyką.

Zadania

Trójstronny Zespół ds. SWRH został powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron w celu wypracowywaniu wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej, oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Zespołu:

- Przedstawienie stanu realizacji tematów ujętych w Uchwale nr 8 strony pracowników i pracodawców RDS z dnia 7 kwietnia 2016 r. – w szczególności dotyczących problemów kosztów klimatyczno-energetycznych dla hutnictwa oraz kosztów emisji (ETS) określonych w Dyrektywie UE.
- Informacja w sprawie wniosku AD 635 dotyczącego postępowania antidumpingowego UE wobec importu blach gorącowalcowanych z kierunku Rosja, Ukraina, Serbia, Iran, Brazylia – projekt działań.
- Omówienie problemów JSW KOKS S.A., a w szczególności tematów:
 - ogólna sytuacja w grupie JSW – JSW KOKS S.A. ceny węgla oraz koksu,
 - podział Spółki JSW KOKS S.A. na wydziały,
 - realizacja planów inwestycji – Koksownia Dębieńsko.
- Sprawy różne – podpisanie Regulaminu Branżowego Zespołu Trójstronnego do Spraw Hutnictwa Żelaza i Stali.

1.5. Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Zespół, który został powołany w 1998 r. w wyniku uzgodnień strony rządowej ze stroną pracodawców i związków zawodowych sektora górnictwa i przetwórstwa, do marca 2002 r. działał pod wcześniejszą nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, na podstawie ustaleń z partnerami społecznymi. Z inicjatywy strony związków zawodowych i pracodawców zaproponowano zmianę nazwy na Zespołu Trójstronnego ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, co odpowiada aktualnej sytuacji przedsiębiorstw sektora siarkowego. Partnerzy społeczni, w związku z przeprowadzonymi działaniami strukturalnymi i konsolidacyjnymi oraz zakresu działania przedsiębiorstw tego sektora, zaproponowali wprowadzenie zmian do Regulaminu Zespołu Trójstronnego w 2011 r. W związku ze zmianami jakie zaszły w wyniku konsolidacji i restrukturyzacji przedsiębiorstw siarkowych w latach 2002–2011, Członkowie Zespołu Trójstronnego wprowadzili i zaakceptowali zmiany do Regulaminu Zespołu Trójstronnego oraz przyjęli nowy tekst Regulaminu. Nowa nazwa zespołu brzmi: Zespół Trójstronny ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki.

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. posiedzenia Zespołu się nie odbywały.

1.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Zespół działa od stycznia 1999 r. na podstawie umowy z partnerami społecznymi, wcześniej odbywały się liczne spotkania ze związkami zawodowymi branży w związku z nasilonymi procesami transformacji przemysłu lekkiego. Od listopada 2000 r. (po zaakceptowaniu Strategii dla Przemysłu Lekkiego) Prezydium Zespołu prowadziło prace w formule Zespołu Monitorującego Realizację Zadań Zawartych w „Strategii dla Przemysłu Lekkiego na lata 2000–2005”. Od 2002 r. ponownie działa jako Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego.

Zespół działa na podstawie przyjętego regulaminu.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron, zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. posiedzenia Zespołu się nie odbywały.

1.7. Zespół Trójstronny ds. Rozwoju Przemysłowego Potencjału Obronnego i Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Zespół działa od lutego 1998 r. Do marca 2002 r. nosił nazwę Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego i Lotniczego – na podstawie umowy z partnerami społecznymi; jego powstanie poprzedzone było akcjami strajkowymi w sektorze. W obecnej nazwie działa od 2002 r. na podstawie przyjętego regulaminu.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorewego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego dla zachowania pokoju społecznego oraz wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia:

- Wybór współprzewodniczącego ze strony rządowej.
- Prezentacja zmian w Programie Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych.
- Informacja na temat stanowiska Rządu RP w sprawie Europejskiego Funduszu Obronnego z przedstawieniem opinii ze strony pracodawców i pracowników.
- Informacja o stanie zaawansowania realizacji Planu Modernizacji Technicznej SZ RP w zakresie: Przeciwlotniczy i Przeciwrakietowy Zestaw Rakietowy Średniego Zasięgu „WISŁA”; Dywizjonowy moduł ogniowy wieloprowadnicowych wyrzutni rakietowych „HOMAR”; Śmigłowce wsparcia bojowego, zabezpieczenia i VIP; Program zwalczania zagrożeń na morzu w latach 2013–2022/2030.
- Stan zaawansowania postępowań o udzielenie zamówień publicznych związanych z modernizacją techniczną Sił Zbrojnych, w tym Wojsk Obrony Terytorialnej.
- Sytuacja organizacyjno-ekonomiczna w podmiotach przemysłu obronnego nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.
- Stan realizacji Planu Modernizacji Technicznej SZ RP oraz postępowań o udzielenie zamówień wraz z zabezpieczeniem źródeł finansowania, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - Programu HOMAR,

- Programu Wista,
 - Programu NAREW,
 - Programu śmigłowcowego.
- Prognoza realizacji Planu Modernizacji Technicznej SZ RP w 2017 r. – wskazanie ewentualnych zagrożeń.
 - Plan zamówień na 2018 r. w świetle prognozy budżetowej ze szczególnym wskazaniem możliwości zaangażowania w proces modernizacji technicznej SZ RP podmiotów polskiego sektora obronnego.
 - Kodeks Etyki Polskiej Grupy Zbrojeniowej – prezentacja i omówienie, ze szczególnym uzasadnieniem projektu budowy Centrum Usług Biznesowych – Stanowisko Zespołu.

1.8. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniewego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPiPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniewego został powołany w 2006 r. z inicjatywy organizacji związkowych działających w morskich stoczniach produkcyjnych. Po kilkuletniej przerwie w 2013 r. Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” zwrócił się z inicjatywą reaktywowania prac Trójstronnego Zespołu ds. Przemysłu Stoczniewego. Podjęto w tej kwestii Uchwałę Walnego Zebrania Delegatów Sekcji Krajowej Przemysłu Okrętowego NSZZ „Solidarność” w sprawie reaktywacji zespołu stoczniewego. Zespół wznowił obrady w dniu 8 kwietnia 2013 r.

Zadania

Podstawowym celem Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz inte-

resów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia:

- Przyjęcie Regulaminu Trójstronnego Zespołu do Spraw Przemysłu Stoczniowego.
- Utrzymanie i możliwości rozwojowe potencjału produkcyjnego Polskich Stoczni.
- Omówienie aktualnego stanu zaawansowania prac wdrożenia ustawy o aktywizacji przemysłu stoczniowego.
- Omówienie sytuacji Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni.
- Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.
- Standardy zatrudnienia i pracy w poszczególnych firmach z uwzględnieniem form zatrudnienia wg. Kodeksu Pracy i innych.
- Konsolidacja Stoczni Gryfia ze Szczecińskim Parkiem Przemysłowym.
- Koszty pracy a konkurencyjność polskich Stoczni.
- Omówienie aktualnej sytuacji Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni.

1.9. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Zespół został powołany na wniosek, z którym w lutym 2003 r. wystąpiły do rządu organizacje związkowe sektora chemicznego. Podstawą dla ich wniosku były punkty „Porozumienia Ramowego – Dialog Autonomiczny w Sektorze Chemicznym”, w którym jego sygnatariusze wspólnie postanowili podjąć „wszelkie działania zmierzające do opracowania programów restrukturyzacji przemysłu chemicznego i wdrożenia ich tak, aby stał się on konkurencyjny wobec przedsiębiorstw z krajów UE” oraz do „wystąpienia do Rządu RP o powołanie zespołu trójstronnego dla sektora chemicznego” –

„w celu wdrożenia programu «Strategia dla przemysłu chemicznego do roku 2010» przyjętego w dniu 4 czerwca 2002 r. przez Radę Ministrów”.

Zadania

Celem powołania Zespołu ds. Branży Chemicznej, zwanego dalej „Zespołem”, jest prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży chemicznej, dla zachowania pokoju społecznego.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2017 r.

Brak posiedzeń w 2017 r.

1.9.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

W związku z planami utworzenia Polskiego Holdingu Farmaceutycznego S.A. oraz związanej z tym prywatyzacji trzech spółek: Warszawskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A. i Pabianickich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 15 stycznia 2004 r. podjął uchwałę nr 1 o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Farmaceutycznego.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych

programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2017 r.

Brak posiedzeń w 2017 r.

**1.9.2. Podzespół ds. Sektora Paliwowego i Petrochemicznego
Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej**

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Zadania

Zadaniem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora paliwowego i petrochemicznego, w tym monitoringu realizacji przyjętych programów restrukturyzacyjnych, prywatyzacyjnych oraz strategii dla sektora.

Działalność w 2017 r.

Brak posiedzeń w 2017 r.

1.9.3. Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

W związku z trudną sytuacją panującą w przemyśle hutnictwa szkła oraz mając na względzie inicjatywy ze strony partnerów społecznych działających w tej branży – podjęcia zinstytucjonalizowanego trójstronnego dialogu społecznego w przemyśle szklarskim – Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 24 października 2008 r. podjął, zgodnie z § 10 „Regulaminu pracy Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej”, uchwałę o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron działających w branży hutnictwa szkła, w celu zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia:

- Wybór Współprzewodniczącego Podzespołu ze strony związkowej.
- Działania na rzecz faktycznej ochrony polskiego rynku szkła i wyrobów ze szkła w tym:
 - działania formalne i administracyjne (certyfikaty, zgodność z polskimi normami),
 - likwidacja barier w wolnym handlu wyrobami budowlanymi pomiędzy krajami UE,
 - nowa sytuacja – BREXIT.
- Krzemionka krystaliczna.
- Stanowiska szczególne w przemyśle szklarskim.

- Nowy Kodeks Pracy – propozycje zmian.
- Przyjęcie Regulaminu Prac Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego.
- Stanowiska szczególne i o szczególnym charakterze w przemyśle szklarskim w porównaniu z innymi przemysłami (projekt załącznika nr 3 do Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. Dz.U. 237 poz. 1656).
- Wprowadzenie ułatwień w zakresie praktycznej nauki zawodu.
- Plany zmian na polskim rynku recyklingu odpadów opakowaniowych – kaucjonowanie opakowań.
- Program wspierania termomodernizacji budynków jednorodzinnych jako narzędzie ograniczania smogu.

1.10. Zespół Trójstronny ds. Branży Spożywczej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MRPiPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Trójstronny Zespół ds. Branży Spożywczej został powołany przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240) oraz Uchwały Nr 22 strony z dnia 19 stycznia 2017 r., wniosku strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie powołania zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego w branży spożywczej.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie, które poświęcone sprawom organizacyjnym, w tym dyskusji nad projektem regulaminu prac zespołu oraz tematyką posiedzeń.

2. Rada Rynku Pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Rady rynku pracy działają na trzech szczeblach (bez charakteru hierarchicznego):

- **Rada Rynku Pracy** – organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy;
- **wojewódzkie rady rynku pracy** – organy opiniodawczo-doradcze marszałków województw w sprawach polityki rynku pracy;
- **powiatowe rady rynku pracy** – organy opiniodawczo-doradcze starostów w sprawach polityki rynku pracy.

Podstawa działania

Rada Rynku Pracy jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego ds. pracy w sprawach polityki rynku pracy oraz organem stanowiącym w zakresie ustalania priorytetów wydatkowania środków z rezerwy Krajowego Funduszu Szkoleniowego. Działa na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 r., poz. 1065, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie rad rynku pracy. Obecny skład Rady został powołany na kadencję 2015–2018.

Skład

W skład Rady Rynku Pracy wchodzi 18 osób, powoływanych przez ministra właściwego ds. pracy spośród przedstawicieli:

- wszystkich organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego (NSZZ „Solidarność”, OPZZ, FZZ);
- wszystkich organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego (Pracodawcy RP, Konfederacja Lewiatan, BCC, ZRP);
- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- dwóch przedstawicieli organów samorządu terytorialnego oraz przedstawiciel nauki.

Zadania

Do zadań Rady Rynku Pracy jako organu opiniodawczo-doradczego ministra właściwego do spraw pracy w sprawach rynku pracy, należy między innymi:

- inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich;
- opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań oraz okresowych sprawozdań z jego realizacji;
- opiniowanie przedłożonych przez ministra właściwego do spraw pracy priorytetów, wzoru podziału środków KFS i planu ich wydatkowania;
- ustalanie w układzie branżowym i regionalnym dodatkowych priorytetów wydatkowania środków z rezerwy KFS oraz decydowanie o przeznaczeniu tych środków zgodnie przyjętymi priorytetami;
- opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarowania środkami tego funduszu;
- realizacja zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy;
- opiniowanie projektów ustaw dotyczących promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej.

Działalność w 2017 r.

Rada Rynku Pracy w 2017 r. na 5 posiedzeniach zajmowała się następującą tematyką:

- Prezentacja perspektyw polityki rynku pracy do 2020 r.;
- zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w związku z przyjęciem przez rząd Programu „Za życiem”;
- działania wojewódzkich rad rynku pracy w 2016 r.;
- realizacja programu Gwarancje dla Młodzi w 2016 r.,
- działania OHP w zakresie wspierania młodzieży w wejściu na rynek pracy;
- zatrudnienie cudzoziemców spoza krajów UE w Polsce,
- wdrożenie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego;

- przyszłość pracy (na wspólnym posiedzeniu z przedstawicielami Prezydium Rady Dialogu Społecznego);
- przygotowanie projektu Programu współpracy Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie na lata 2018–2020;
- plan finansowy Funduszu Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2018 r.;
- ocena realizacji Krajowego Funduszu Szkoleniowego w 2017 r. oraz ustalenie priorytetów podziału i planu wydatkowania KFS na 2018 r.;
- skuteczność walki z nielegalnym zatrudnieniem;
- rozwiązania wykonane w systemach IT obszaru PSZ na potrzeby obsługi procesu i monitoringu kolejnych etapów zatrudniania cudzoziemców;
- inicjatywa sieci Europejskich Publicznych Służb Zatrudnienia pn. „Europejskie Dni Pracodawców” dot. współpracy publicznych służb zatrudnienia oraz pracodawców w zakresie dostosowywania kwalifikacji do potrzeb pracodawców.

Członkowie Rady w trybie obiegowym zaopiniowali propozycję Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dotyczącą rozdysponowania środków rezerwy Krajowego Funduszu Szkoleniowego w 2017 r., wykonanie planu finansowego FP i FGŚP w 2016 r. oraz Sprawozdanie z realizacji KPDZ na lata 2015–2017 za rok 2016. Przyjęte zostały w tych kwestiach następujące stanowiska:

- Stanowisko Rady Rynku Pracy z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie akceptacji rozdysponowania środków rezerwy KFS w 2017 r.
- Stanowisko Rady Rynku Pracy z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie sprawozdań z wykonania planu finansowego FP i FGŚP w 2016 r. oraz realizacji KPDZ na lata 2015–2017 za rok 2016.
- Ponadto RRP przyjęła stanowisko ws. legalności zatrudnienia oraz stanowisko ws. Krajowego Funduszu Szkoleniowego.

Przyjęte w 2017 r. uchwały:

- Uchwała nr 5 z 21.09.2017 r. w sprawie w planu Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na rok 2018;
- Uchwała nr 6 w sprawie podziału środków z Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS) na rok 2018.

3. Rada Pomocy Społecznej (RPS)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa/Rozporządzenie
Umiejscowienie	MRPiPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	4 + 1

Podstawa działania

Organ opiniodawczo-doradczy w sprawach pomocy społecznej działa przy ministrze właściwym ds. zabezpieczenia społecznego.

Do 30 kwietnia 2004 r. Rada funkcjonowała na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 9 kwietnia 1991 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania Rady Pomocy Społecznej. Od dnia 1 maja 2004 r. funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie Rady Pomocy Społecznej.

Data powstania Rady Pomocy Społecznej i pierwszego posiedzenia Rady I kadencji: 20 czerwca 1991 r.

Skład

W skład Rady wybieranych jest nie więcej niż 20 osób, które reprezentują jednostki organizacyjne pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego, wojewodów, organizacje społeczne i zawodowe, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe. **Kadencja Rady trwa 3 lata.** W obecnym składzie Rady (VIII kadencja) jest 19 członków.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie pomocy społecznej;
- przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów pomocy społecznej;
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego okresowych informacji o swojej działalności;

- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyły się 4 posiedzenia Rady oraz 1 posiedzenie komisji oceniającej wnioski o nagrody specjalne.

- Zaopiniowała 4 projekty ustaw.
- Wystosowała do MRPiPS pismo w sprawie ponoszenia kosztów sądowych w egzekucji należności od dłużników alimentacyjnych oraz rekomendowała zmianę w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych poprzez dodanie w art. 17c ust. 9 punktu 6.
- Komisja ds. oceny wniosków o przyznanie nagród Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej za wybitne, nowatorskie rozwiązania w zakresie pomocy społecznej podczas specjalnego posiedzenia oceniła wnioski i rekomendowała laureatów nagród i wyróżnień.

4. Zespół Doradczy do spraw Wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPiPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Organ pomocniczy Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wspierający Ministra w pełnieniu funkcji Instytucji Zarządzającej PO PŻ. Funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 2 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 stycznia 2015 r. w sprawie powołania Zespołu Doradczygo do spraw Wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020 (Dz. Urz. MRPiPS z 2015 r. poz. 2 ze zm.). Pierwsze posiedzenie Zespołu odbyło się w dniu 25.02.2015 r. z udziałem przedstawicieli Komisji Europejskiej.

Skład

- Przewodniczący: Podsekretarz Stanu w MRPiPS;
- Zastępca Przewodniczącego: Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej;
- Sekretarz: Główny Specjalista w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej;
- 2 pracowników Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej;
- Pracownik Departamentu Ekonomii Społecznej i Solidarnej;
- Przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju;
- Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- 2 przedstawicieli Ministerstwa Finansów;
- Przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania;
- 3 przedstawicieli Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;
- osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w kwestiach pomocy osobom najbardziej potrzebującym, zgłoszone przez:
 - jednostki samorządu terytorialnego albo związki tych jednostek – 3 przedstawicieli,
 - ośrodki pomocy społecznej – 6 przedstawicieli,
 - organizacje pozarządowe, związki i porozumienia tych organizacji oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146), w tym organizacje partnerskie o zasięgu ogólnopolskim lub ponadregionalnym, organizacje partnerskie regionalne i organizacje partnerskie lokalne – 14 przedstawicieli;
- 2 przedstawiciele organizacji skupiających osoby najbardziej potrzebujące.

Należy podkreślić, że skład Zespołu został poszerzony o dodatkowych przedstawicieli ośrodków pomocy społecznej i organizacji pozarządowych, zwłaszcza organizacji partnerskich realizujących Program na szczeblu regionalnym i lokalnym, aby zapewnić większą reprezentatywność wszystkich zaangażowanych podmiotów. Zarządzeniem nr 37 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 października 2015 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie powołania Zespołu Doradczego do spraw Wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020 (Dz. Urz. MRPiPS z 2015 r. poz. 40) wprowadzono następujące zmiany: liczbę przedstawicieli ośrodków pomocy

społecznej zwiększono z 2 do 6, a liczbę organizacji pozarządowych z 8 do 14 przedstawicieli.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- rekomendowanie zmian dotyczących alokacji środków na poszczególne zadania w ramach PO PŻ;
- wydawanie opinii w zakresie poziomu kryteriów dochodowych na dany podprogram;
- okresowe monitorowanie postępu w zakresie realizacji PO PŻ;
- monitorowanie realizacji zasady komplementarności PO PŻ i programów finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- analizowanie rocznych i końcowych sprawozdań z realizacji PO PŻ i ich opiniowanie;
- przedkładanie propozycji zmian oraz opiniowanie zmian w PO PŻ proponowanych przez Instytucję Zarządzającą, w tym dotyczących szczegółowych wytycznych obowiązujących w PO PŻ.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyły się 2 posiedzenia Zespołu. Jedno posiedzenie było poświęcone podsumowaniu Podprogramu 2017. Spotkaniu towarzyszyła wystawa fotografii prezentująca działania zrealizowane przez organizacje partnerskie w ramach tzw. środków towarzyszących (warsztaty dla odbiorców pomocy żywnościowej, w tym kulinarne i ekonomiczne). Kolejne posiedzenie Zespołu Doradczego w ramach dorocznego spotkania przeglądowego z udziałem przedstawicieli Komisji Europejskiej poświęcone podsumowaniu dotychczasowej realizacji Programu Operacyjnego w Polsce w związku z trwającym przeglądem śródkresowym wdrażania Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

5. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych została powołana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r, poz. 2046 ze .zm.)

Skład

Rada składa się z:

- pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej, w tym jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego;
- przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym:
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. poz. 1240), zwanej dalej „ustawą o Radzie Dialogu Społecznego”,
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego;
- dwudziestu przedstawicieli organizacji pozarządowych, innych niż wymienione w lit.a i b, a także związków i porozumień organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- Przedstawianie Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych:

- propozycji przedsięwzięć zmierzających do integracji osób niepełnosprawnych,
 - propozycji rozwiązań w zakresie zaspokojenia potrzeb osób niepełnosprawnych, wynikających z niepełnosprawności,
 - opinii do dokumentów przedkładanych Radzie przez Pełnomocnika, w tym do projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych,
 - rocznych informacji o działalności Rady,
 - opinii w sprawach standardów dotyczących realizacji zadań określonych w ustawie;
- sygnalizowanie odpowiednim organom potrzeby wydania lub zmiany przepisów dotyczących sytuacji osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2017 r.

- W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Rady.
- Posiedzenie inauguracyjne VII kadencję Rady, na którym omówiono zakres informacji zawartych w nowej Legitymacji Osoby Niepełnosprawnej. Omówiono plan pracy na 2017 r. w związku ze zmianą przepisów niektórych ustaw w związku z realizacją Programu za życiem.
 - Strona rządowa zwróciła się o opinię do projektu z dnia 29 września 2017 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw.
 - Przyjęto uchwałę Nr 1/2017 w sprawie powołania zespołu problemowego ds. przedstawienia stanowiska Rady do projektu ustawy (...).
 - Poinformowano członków Rady o stanie prac nad Strategią na rzecz Osób Niepełnosprawnych.

6. Rada do Spraw Polityki Senioralnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	4 + 4

Podstawa działania

Rada ds. Polityki Senioralnej jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, do którego prac zostali zaproszeni przedstawiciele: jednostek samorządu terytorialnego oraz związków tych jednostek; administracji rządowej; organizacji pozarządowych (podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118, z późn. zm.) oraz związków i porozumień tych podmiotów; organizacji pracodawców oraz związków zawodowych; uczelni i instytucji badawczych została powołana Zarządzeniem nr 9 Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 lutego 2016 r. Założony kształt Rady jest odzwierciedleniem jej konsultacyjnego i opiniodawczego charakteru. Głównym priorytetem prac Rady jest weryfikacja aktualnych założeń długofalowej polityki senioralnej państwa oraz przygotowanie ich aktualizacji – w postaci założeń polityki społecznej wobec osób starszych 2030.

Rada jest powoływana na 4-letnią kadencję.

Skład

W skład Rady wchodzi osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w kwestiach polityki senioralnej, powołane spośród kandydatów zgłoszonych przez:

- Przewodniczący Rady i Zastępca Przewodniczącego Rady;
- poszczególne jednostki samorządu terytorialnego oraz związki tych jednostek;
- administrację rządową;
- organizacje pozarządowe, podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118, z późn. zm.) oraz związki i porozumienia tych podmiotów;
- organizacje pracodawców oraz związki zawodowe;
- uczelnie i instytucje badawcze.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- opracowywanie kierunków działań adresowanych na rzecz osób starszych w Polsce;

- inicjowanie, wspieranie i promowanie rozwiązań z zakresu polityki społecznej na rzecz osób starszych;
- przedstawianie Ministrowi propozycji rozwiązań na rzecz rozwoju systemu wsparcia osób starszych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. Rada do spraw Polityki Senioralnej spotkała się 4 razy. Na posiedzeniach miało miejsce:

- Przedstawienie dokumentu *Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za rok 2015*.
- Informacja na temat rozstrzygnięcia otwartego konkursu ofert w ramach *Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2015–2020* Edycja 2017 oraz informacje o przygotowaniach do rewizji Programu.
- Informacja o stanie prac nad dokumentem pt. *Polityka społeczna wobec osób starszych 2030 BEZPIECZEŃSTWO-UCZESTNICTWO-SOLIDARNOŚĆ*.
- Przedstawienie projektu *Polityka społeczna wobec osób starszych 2030 BEZPIECZEŃSTWO-UCZESTNICTWO-SOLIDARNOŚĆ* opracowanego przez członków Zespołu ds. opracowania kierunków polityki społecznej wobec osób starszych – prof. Piotr Szukalski.
- Prezentacja *Sprawozdania z realizacji Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014–2020 za rok 2016*.
- Prezentacja projektu pt. *Doskonalenie potencjału społeczno-zawodowego osób 60+ w obszarze usług opiekuńczych realizowanego w ramach Programu ASOS realizowanego przez Caritas Diecezji Radomskiej*.
- Prezentacja *Sprawozdania z realizacji Programu wieloletniego „Senior+” na lata 2015–2020 za rok 2016*.
- Prezentacja działania Dziennego Domu Senior+ w Błoniu.
- Przedstawienie dokumentu *Informacja o sytuacji osób starszych w Polsce za rok 2016*.

Zespół ds. opracowania kierunków polityki społecznej wobec osób starszych działający w ramach Rady ds. Polityki Senioralnej działa.

Do głównych zadań Zespołu należało opracowanie Założeń polityki społecznej wobec osób starszych 2030. W 2017 r. odbyły się 4 spotkania Zespołu w dniach: 13 marca 2017 r. (spotkanie łączone z posiedzeniem Rady), 9 maja 2017 r., 6 czerwca 2017 r., 10 lipca 2017 r. W efekcie prac

Zespołu powstał projekt dokumentu pt. „Polityka społeczna wobec osób starszych do roku 2030. BEZPIECZEŃSTWO-UCZESTNICTWO-SOLIDARNOŚĆ”, który w dniu 31 sierpnia 2017 r. na posiedzeniu Rady do spraw Polityki Senioralnej został oficjalnie przyjęty przez wszystkich członków. Projekt dokumentu został przekazany do dalszych prac w ramach powołanego zespołu międzyresortowego.

7. Rada Konsultacyjna do spraw Realizacji Rządowego Programu „Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Rada powołana została Zarządzeniem nr 39 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 16 grudnia 2014 r., w sprawie powołania Rady Konsultacyjnej do spraw Realizacji Rządowego Programu „Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”.

Skład

Według zarządzenia w skład Rady wchodzi:

- Przewodniczący Rady;
- Zastępca Przewodniczącego Rady;
- Sekretarz Rady – pracownik Departamentu Analiz Ekonomicznych i Prognoz;
- pracownicy Departamentu Analiz Ekonomicznych i Prognoz;
- osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w kwestiach zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób w wieku powyżej 50. r.ż., powołane spośród kandydatów zgłoszonych przez:
 - członków Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej oraz pozostałych organów władzy państwowej,

- jednostki samorządu terytorialnego oraz związki tych jednostek,
- organizacje pozarządowe, związki i porozumienia tych organizacji oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146),
- organizacje pracodawców oraz związki zawodowe,
- publiczne służby zatrudnienia,
- uczelnie i instytucje badawcze.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- monitorowanie realizacji Rządowego Programu „Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”;
- zgłaszanie propozycji zmian Programu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie odbyły się posiedzenia Rady. **Funkcjonowanie Rady jest zawieszona.** Przygotowywany jest projekt Zarządzenia uchylającego Zarządzenie powołujące członków Rady. Nastąpi to niezwłocznie po zaakceptowaniu zmian we wniosku o dofinansowanie projektu „Wsparcie realizacji badań panelowych osób w wieku 50 lat i więcej w międzynarodowym projekcie Survey of Health, Ageing and Retirement in Europe (SHARE)”.

8. Zespół Monitorujący Gwarancje dla młodzieży

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół monitorujący Gwarancje dla młodzieży jest organem pomocniczym Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, który powstał 24 lipca 2015 r. Zespół formalizuje współpracę Ministerstwa z organizacjami mło-

dzieżowymi i młodzieżowymi strukturami partnerów społecznych. Postulat uwzględniania głosu przedstawicieli młodzieży w realizacji Gwarancji znajduje się w samym Zaleceniu Rady UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia Gwarancji dla młodzieży.

Skład

Przedstawiciele:

- MRPiPS;
- Banku Gospodarstwa Krajowego;
- Ochotniczych Hufców Pracy;
- Ministerstwa Rozwoju;
- Konwentu Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy;
- Rady Forum Dyrektorów Powiatowych Urzędów Pracy;
- Ministerstwa Edukacji Narodowej;
- Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Akademii Kultury Informacyjnej;
- Europejskiego Centrum Współpracy Młodzieży;
- Forum Młodych Lewiatan;
- Fundacji Dobra Sieć;
- Fundacji im. Leśława A. Pagi;
- Fundacji Studenckie Forum Business Centre Club;
- Komisji Młodych Forum Związków Zawodowych;
- Krajowej Izby Gospodarczej;
- Młodzi Reformują Polskę;
- Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”;
- Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
- Stowarzyszenia Projekt Polska;
- Stowarzyszenia Rzemiosło Przyszłości;
- Polskiej Rady Organizacji Młodzieżowych;
- Związku Młodzieży Wiejskiej;
- Związku Rzemiosła Polskiego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- opiniowanie działań podejmowanych w ramach realizacji Gwarancji dla młodzieży;

- wypracowywanie rekomendacji w zakresie działań promocyjnych w ramach Gwarancji dla młodzieży;
- upowszechnianie i promowanie działań w ramach Gwarancji dla młodzieży;
- proponowanie rozwiązań w zakresie realizacji Gwarancji dla młodzieży;
- opiniowanie sprawozdań z realizacji Gwarancji dla młodzieży.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 spotkania Zespołu.

Stałym elementem każdego posiedzenia jest prezentacja postępu we wdrażaniu inicjatywy przez poszczególnych realizatorów Gwarancji dla młodzieży. Dodatkowo miała miejsce prezentacja wyróżniających się projektów aktywizacyjnych dla młodzieży.

9. Grupa robocza Komitetu Monitorującego PO Kapitał Ludzki ds. zatrudnienia i integracji społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza KM PO KL
Podstawa działania	Uchwała KM PO KL
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Grupa robocza Komitetu Monitorującego PO KL ds. zatrudnienia i integracji społecznej została powołana na podstawie Uchwały KM PO KL z dnia 26.10.2007 r.

Skład

- Instytucja Pośrednicząca dla Priorytetu I w systemie realizacji PO KL;
- Instytucje Pośredniczące II stopnia dla Priorytetu I PO KL;
- Beneficjenci systemowi w komponencie centralnym;
- Organizacje pracowników i pracodawców;
- Organizacje pozarządowe;
- Środowisko akademicko-naukowe;
- Instytucje Pośredniczące komponentu regionalnego PO KL.

Zadania

Zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym, podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe) w ramach PO KL.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie odbywały się spotkania Grupy roboczej Komitetu Monitorującego PO KL ds. zatrudnienia i integracji społecznej.

Grupa zakończyła formalnie swoją działalność z uwagi na zakończenie funkcjonowania Komitetu Monitorującego PO KL w dniu 16 marca 2017 r., w związku z odbyciem się ostatniego posiedzenia KM PO KL w dniach 15–16 marca 2017 r. Zakończenie działalności KM PO KL wynikało z zakończenia prac Komitetu nad Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki.

10. Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej (KKRES)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	1 + 28

Powołanie Krajowego Komitetu Ekonomii Społecznej (KKRES) zostało przewidziane w Krajowym Programie Rozwoju Ekonomii Społecznej, przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 12 sierpnia 2014 r. Skład i formuła Komitetu zostały określone w Zarządzeniu nr 7 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie powołania Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej.

Komitet jest organem pomocniczym Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej i stanowi instytucjonalizację dialogu obywatelskiego w dziedzinie ekonomii społecznej, umożliwiając tworzenie rozwiązań w sposób partycypacyjny, porozumieniu z teoretykami i praktykami, reprezentującymi administrację rządową i samorządową, sektor ekonomii społecznej, środowiska naukowe, partnerów społecznych, instytucje finansowe, przyczyniając się do społecznej legitymizacji wdrażanych rozwiązań.

Skład

- przewodniczący – Minister;
- dwaj zastępcy, w tym:
 - pierwszy zastępca – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
 - drugi zastępca – wybrany spośród członków Komitetu reprezentujących podmioty ekonomii społecznej;
- sekretarz – Dyrektor Departamentu Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- dziewięciu przedstawicieli organów administracji rządowej i jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych;
- ośmiu przedstawicieli jednostek samorządu wojewódzkiego;
- dwudziestu przedstawicieli sektora ekonomii społecznej;
- nie więcej niż osiemnastu członków wspierających, wyłonionych spośród osób zgłoszonych w sposób, o którym mowa w § 3 ust. 5 pkt 3 przedmiotowego zarządzenia. O liczbie członków wspierających decyduje Minister.

Przedstawiciele jednostek samorządu województwa powoływani są spośród:

- osób zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje jednostek samorządu terytorialnego uczestniczące w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – w liczbie dwóch;
- osób zgłoszonych przez Konwent Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej – w liczbie dwóch;
- osób zgłoszonych przez Konwent Dyrektorów Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej – w liczbie czterech.

Przedstawiciele sektora ekonomii społecznej powoływani są spośród osób zgłoszonych przez:

- Radę Działalności Pożytku Publicznego – jeden przedstawiciel;
- Krajową Radę Spółdzielczą – jeden przedstawiciel;
- co najmniej 10 organizacji pozarządowych lub podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2016 r., poz. 239) lub osobę prawną niedziałającą w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczającą całość dochodu na realizację celów statutowych, zrzeszającą co najmniej 10:

- organizacji pozarządowych lub podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 przywołanej ustawy,
 - spółdzielni, o których mowa w ustawie z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2016 r., poz. 21);
- w liczbie dwunastu;
 - Radę Dialogu Społecznego po jednym wyznaczonym przez stronę pracowników oraz przez stronę pracodawców;
 - samorządowe organizacje banków i instytucji finansowych – w liczbie dwóch;
 - szkoły wyższe realizujące programy edukacyjne zawierające zagadnienia dotyczące ekonomii społecznej – w liczbie dwóch.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- udział w koordynacji działań w zakresie rozwoju ekonomii społecznej na poziomie krajowym;
- rekomendowanie decyzji o charakterze strategicznym w zakresie realizacji Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej, zwanego dalej „KPRES”, m.in. w oparciu o coroczne raporty o stanie ekonomii społecznej oraz przeglądy śródkresowe KPRES;
- opiniowanie corocznych raportów z realizacji KPRES i o stanie ekonomii społecznej w Rzeczypospolitej Polskiej, przygotowywanych przez Departament Ekonomii Społecznej i Pożytku Publicznego w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- kreowanie i monitorowanie działań podejmowanych na rzecz projektów innowacyjnych oraz badań naukowych w zakresie ekonomii społecznej;
- inicjowanie zmian, nadzorowanie realizacji, monitorowanie oraz udział w okresowych ewaluacjach rezultatów wdrażania KPRES;
- opiniowanie i rekomendowanie propozycji rozwiązań strategicznych, programowych, legislacyjnych, finansowych i edukacyjnych dotyczących działań w sferze publicznej w obszarze ekonomii społecznej;
- dokonywanie przeglądów stanu realizacji zapisów strategii i programów rozwoju oraz wydawanie opinii o koniecznych modyfikacjach strategii lub programów rozwoju w odniesieniu do ekonomii społecznej;
- rekomendowanie kandydatów na przedstawicieli sektora ekonomii społecznej m.in. do ciał konsultacyjnych i monitorujących w ramach programów operacyjnych i programów rozwoju;
- współpraca z regionalnymi komitetami rozwoju ekonomii społecznej.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyło się 1 posiedzenie Komitetu, jednak KKRES pracował poprzez 6 swoich Grup tematycznych, które zostały powołane uchwałą nr 3 z dnia 4 października 2016 r.

Posiedzenie KKRES poświęcone było przede wszystkim omówieniu projektu założeń do ustawy o ekonomii społecznej i solidarnej. W trakcie spotkania omówiono także tabelę weryfikacji statusu przedsiębiorstwa społecznego na potrzeby Ośrodków Wsparcia Ekonomii Społecznej i Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej na podstawie Wytocznych w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014–2020. Przekazano także informację o sprawozdaniu z realizacji Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej (KPRES) za lata 2014–2015 oraz omówiono zakres i harmonogram prac nad aktualizacją KPRES.

W 2017 r. odbyły się **3 spotkania Grupy ds. strategicznych i programowych** w ramach Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej. W okresie sprawozdawczym Grupa zakończyła prace nad przygotowaniem wstępnego projektu założeń do ustawy o ekonomii społecznej i solidarnej. W trakcie spotkań ustalono zakres modelu/narzędzia do opracowania regionalnych programów rozwoju ekonomii społecznej, jak również dyskutowano o kierunkach prac strategicznych, programowych i regulacyjnych w obszarze ekonomii społecznej. W trakcie ostatniego spotkania zaprezentowano po raz pierwszy projekt dokumentu pn. *Ekonomia Solidarności Społecznej*. Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej.

W 2017 r. odbyło się **11 spotkań Grupy ds. prawnych** w ramach Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej. W trakcie spotkań poddawano analizie istniejące rozwiązania prawne regulujące otoczenie i elementy sektora ekonomii społecznej i solidarnej. Dyskutowano także nt. szeregu zagadnień związanych z powstającym projektem ustawy o ekonomii społecznej i solidarnej, m.in. definicją ekonomii społecznej i ekonomii solidarnej, propozycją funkcji reintegracyjnej przedsiębiorstwa społecznego, katalogiem usług społecznych i jego korelacją z usługami wskazywanymi w projektowanej ustawie, zagadnieniami związanymi z klauzulami społecznymi w zamówieniach publicznych, konstrukcją nowych trybów zlecania zadań publicznych podmiotom ekonomii społecznej i solidarnej proponowanych w projekcie ustawy. Rozstrzygano również pojawiające się w toku dopracowywania zapisów ustawowych wątpliwości interpretacyjne. Wypracowano materiał roboczy stanowiący wstępny projekt ustawy.

W 2017 r. odbyło się **11 spotkań grupy ds. monitorowania i ewaluacji** w ramach Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej. Prace grupy w okresie sprawozdawczym skupione były przede wszystkim na: identyfikacji i opracowaniu luk informacyjnych uniemożliwiających stworzenie całościowego systemu monitorowania sektora ekonomii społecznej, stworzeniu wspólnych wskaźników dla Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej; wypracowaniu zakresu monitorowania Ośrodków Wspierania Ekonomii Społecznej przez Regionalne Ośrodki Polityki Społecznej.

W 2017 r. odbyły się **2 spotkania Grupy ds. edukacyjnych** w ramach Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej. Prace grupy w okresie sprawozdawczym skupione były przede wszystkim na kwestii rozwoju spółdzielczości uczniowskiej (m.in. problem korzystania z NIP szkoły po zmianie przepisowo o VAT, planowany konkurs w ramach POWER na wsparcie tego typu spółdzielczości, przygotowanie pakietu edukacyjnego dla nauczycieli). Omawiano także wybrane działania związane z edukacją na rzecz ekonomii społecznej w regionach oraz kierunki aktualizacji Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii społecznej w obszarze edukacji.

W 2017 r. **Grupa ds. finansowych** w ramach Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej spotkała się raz, w dniu 10 października 2017 r. Omawiano zapisy dotyczące Krajowego Funduszu Przedsiębiorczości Społecznej w projekcie ustawy o ekonomii społecznej i solidarnej oraz aktualizacji Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej w części poświęconej instrumentom finansowym. Ustalono, że Grupa współpracować będzie z Zespołem ds. instrumentów finansowych w ramach PO WER, działającym przy Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju.

W 2017 r. **Grupa ds. koordynacji ekonomii społecznej** w regionach nie spotkała się. Odbywały się spotkania robocze dot. koordynacji ekonomii społecznej zarówno na szczeblu krajowym jak i regionalnym.

Uchwały

- Uchwała nr 4 Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie projektu założeń do projektu ustawy o ekonomii społecznej i solidarnej.
- Uchwała nr 5 Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie projektu tabeli weryfikacji statusu przedsiębiorstwa społecznego.

Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”

11. Rada Dialogu Społecznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu trójstronnego
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	9+14

Rada Dialogu Społecznego zastąpiła działającą od 1994 r. Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Członków Rady Dialogu Społecznego (RDS) Prezydent RP powołał w dniu 22 października 2015 r., na mocy Ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240). Instytucja ta stanowi forum dialogu trójstronnego w Polsce i współpracy strony pracowników, strony pracodawców oraz strony rządowej, funkcjonujące na poziomie centralnym.

Rada Dialogu Społecznego stanowi nowe otwarcie w relacjach rząd – pracodawcy – pracownicy. Ma inne uprawnienia niż Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych i cele do osiągnięcia.

Podstawa działania

Ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240).

Skład

- Członkami statutowymi Rady Dialogu Społecznego są przedstawiciele:
- **rządu** (Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Minister Rozwoju, Minister Infrastruktury i Budownictwa, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Minister Skarbu Państwa, Minister Zdrowia, Minister Energii, Minister Finansów, Minister Edukacji Narodowej);
 - **reprezentatywnych organizacji związkowych**: (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych).

- **reprezentatywnych organizacji pracodawców:** (Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacja „Lewiatan”, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Pracodawców Business Centre Club;
- **z głosem doradczym przedstawiciele:** Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Narodowego Banku Polskiego, Głównego Urzędu Statystycznego.

Zadania

Cele Rady Dialogu Społecznego:

- zapewnienie warunków do rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki i spójności społecznej;
- realizacja zasady partycypacji i solidarności społecznej w zakresie stosunków zatrudnienia;
- działanie na rzecz poprawy jakości formułowania i wdrażania polityk oraz strategii społeczno-gospodarczych, a także budowania wokół nich społecznego porozumienia poprzez prowadzenie przejrzystego, merytorycznego i regularnego dialogu organizacji pracowników i pracodawców oraz strony rządowej;
- wspieranie prowadzenia dialogu społecznego na wszystkich szczeblach jednostek samorządu terytorialnego.

Kompetencje

Ustawa przewiduje dwupoziomowe kompetencje Rady Dialogu Społecznego, co znajduje odbicie w uprawnieniach zastrzeżonych dla dialogu autonomicznego dwóch stron – pracodawców i pracowników, oraz dla dialogu trójstronnego z udziałem trzech partnerów – pracodawców – pracowników – rządu, a więc całej Rady.

Strona pracodawców i strona pracowników zasiadająca w Radzie Dialogu Społecznego ma prawo:

- wyrazić opinię do przygotowanych przez Radę Ministrów oraz jej członków projektów założeń projektów ustaw i projektów aktów prawnych pozostających we właściwości Rady;
- przygotować i przekazać do właściwego ministra, w celu przedłożenia Radzie Ministrów, wspólnie uzgodnione projekty założeń projektów ustaw i projekty aktów prawnych;
- wnioskować o przeprowadzenie wysłuchania publicznego do podmiotu odpowiedzialnego za opracowanie projektu aktu normatywnego dotyczącego spraw objętych zakresem właściwości Rady;

- wystąpić ze wspólnym zapytaniem do właściwego ministra w zakresie spraw należących do właściwości Rady;
- wystąpić ze wspólnym wnioskiem o wydanie lub zmianę ustawy albo innego aktu prawnego dotyczącego spraw objętych zakresem właściwości Rady;
- podjąć uchwałę o wystąpieniu przez Przewodniczącego Rady do Sądu Najwyższego z wnioskiem o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego, jeżeli w orzecznictwie Sądu Najwyższego lub sądów powszechnych ujawniły się rozbieżności w wykładni prawa.

Rada Dialogu Społecznego ma prawo:

- każdego roku określać program swojego działania uwzględniając aktualną sytuację społeczno-gospodarczą;
- rozpatrywać wnioski Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego (WRDS), o ile będą dotyczyły spraw objętych jej właściwością;
- przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim właściwemu WRDS;
- brać czynny udział w przygotowaniu projektu budżetu państwa na rok następny;
- uzgadniać projekt ustawy budżetowej.

Do zadań Rady Dialogu Społecznego należy w szczególności:

- wyrażanie opinii i zajmowanie stanowisk;
- opiniowanie projektów założeń projektów ustaw oraz projektów aktów prawnych;
- inicjowanie na zasadach określonych Ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego procesu legislacyjnego.

Ponadto RDS realizuje zadania określone w pięciu ustawach:

- ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U.2011.79.431 j.t.); – uzgadnianie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny;
- ustawa z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.); – uzgadnianie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok następny;
- ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U.2015.163 j.t.); – Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedkłada co-roczenie Radzie Dialogu Społecznego informację o wysokości minimum

egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych, – jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum egzystencji RDS może wystąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kryteriów dochodowych – kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej. Badania prognozy interwencji socjalnej dokonuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. W roku, w którym przeprowadza się weryfikację kryteriów dochodowych Rada Dialogu Społecznego po przekazaniu przez Radę Ministrów propozycji kwot kryteriów dochodowych oraz innych informacji wskazanych w ustawie uzgadnia kryteria dochodowe.

- ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.); – uzgadnianie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent na rok następny.
- ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.); – uzgadnianie wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokości świadczeń rodzinnych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 9 posiedzeń plenarnych RDS oraz 14 posiedzeń Prezydium RDS.

Na posiedzeniach Rady miało miejsce:

- Debata „Zdrowie jako inwestycja” z udziałem Pani Beaty Szydło – Prezesa Rady Ministrów.
- Przyszłość polityki spójności UE oraz rola partnerów społecznych w promocji polskiego stanowiska w sprawie przyszłego budżetu UE. Prezentacja uwzględniała m.in. kwestie dotyczące refleksji i działań podejmowanych przez Ministerstwo Rozwoju nad polityką spójności oraz roli partnerów społecznych w debacie nad przyszłością polityki spójności. Poruszone zostały także działania podejmowane przez resort rozwoju w kontekście przyszłości polityki spójności, którymi są m.in. przyspieszenie wdrażania programów operacyjnych, współpraca z ekspertami i partnerami zewnętrznymi oraz prowadzenie różnego rodzaju badań i analiz.
- Włączenie Rady Dialogu Społecznego w Semestr Europejski. Odniesiono się do powołanego przez Premiera w 2012 r. Międzyresortowego Zespołu do spraw Strategii Europa 2020.

- Funkcjonowanie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego – wymiana doświadczeń i możliwości współpracy z Radą Dialogu Społecznego.
- Debata na temat prawa zamówień publicznych.
- Dyskusja na temat rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz jego możliwych konsekwencji dla rynku pracy.
- Partnerzy społeczni przedstawili Prezydentowi RP rekomendacje zmian w ustawie i zaproponowali takie rozwiązania, które mają na celu zwiększenie skuteczności i samodzielności Rady.
- Przedstawienie wstępnego projektu ustawy budżetowej na rok 2018 r.
- Debata na temat reformy edukacji narodowej – kształcenie zawodowe.
- Przedstawienie przez Prezydenta RP projektu nowelizacji ustawy o Radzie Dialogu Społecznego. Zmiany przedstawione przez Prezydenta RP dotyczyły m.in. możliwości podejmowania uchwał przez stronę społeczną Rady w drodze głosowania korespondencyjnego, rozszerzenia kompetencji Rady o wystąpienie do Sejmu i Senatu z wnioskiem o umożliwienie przedstawienia Sejmowi lub Senatowi informacji dotyczącej spraw o istotnym znaczeniu, poszerzenia kręgu osób mogących brać udział w posiedzeniach plenarnych Rady z głosem doradczym o przedstawiciela Głównego Inspektora Pracy, rozszerzenia katalogu uprawnień zastrzeżonych do realizacji w ramach dialogu autonomicznego strony pracowników i strony pracodawców Rady o opiniowanie projektów strategii, projektów programów oraz projektów innych dokumentów rządowych dotyczących planowanych działań Rady Ministrów oraz wzmocnienia dialogu regionalnego realizowanego przez wojewódzkie rady dialogu społecznego.
- Dyskusja na temat rozwiązań służących poprawie funkcjonowania systemu ochrony zdrowia.
- Informacja na temat przygotowań do Szczytu Społecznego na rzecz Sprawiedliwego Zatrudnienia i Wzrostu Gospodarczego w Göteborgu w 17 listopada. Celem szczytu będzie zgromadzenie szefów państw i rządów, partnerów społecznych i innych ważnych podmiotów, którzy będą współpracować na rzecz wspierania sprawiedliwego zatrudnienia i wzrostu gospodarczego.
- Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przedstawiła prezentacje na temat przygotowań, realizacji i efektów działań podjętych w związku

z wejściem w życie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Uchwały Rady Dialogu Społecznego przyjęte w 2017 r.:

- **Uchwałę Nr 22** Rady Dialogu Społecznego w sprawie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.
- **Uchwałę Nr 23** Rady Dialogu Społecznego w sprawie zmiany Uchwały nr 15 z dnia 23 września 2016 r. w sprawie powołania doraźnego Zespołu problemowego ds. Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Uchwały strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego przyjęte w 2017 r.:

- **Uchwała nr 22** strony pracowników i pracodawców w sprawie powołania zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego w branży spożywczej.
- **Uchwała nr 23** strony pracowników i pracodawców w sprawie powołania zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego w sektorze kultury i sztuki.
- **Uchwała nr 24** strony pracowników i pracodawców w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz niektórych innych ustaw.
- **Uchwała nr 25** strony pracowników i pracodawców w sprawie realizacji projektu pilotażowego testującego rekomendowane przez partnerów społecznych zmiany w instrumencie Krajowego Funduszu Szkoleniowego w 2017 r.
- **Uchwała nr 26** strony pracowników i pracodawców w sprawie projektu Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie wykazu dróg krajowych oraz dróg wojewódzkich, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 10 t oraz wykazu dróg krajowych, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 8 t.
- **Uchwała nr 27** strony pracowników i pracodawców w sprawie problemu niedoboru kierowców na polskim rynku transportu drogowego.
- **Uchwała nr 28** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie kierunków zmian w systemie ochrony zdrowia.

- **Uchwała nr 29** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie sposobu wdrożenia i skutków ustawy tworzącej system podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej (sieć szpitali).
- **Uchwała nr 30** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie zmiany interpretacji podatkowych dotyczących projektów dotacyjnych finansowanych z funduszy UE.
- **Uchwała nr 31** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 21 listopada 2016 r.).
- **Uchwała nr 32** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie realizacji zamówień publicznych w ochronie zdrowia.
- **Uchwała nr 33** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie wydania wiążących zaleceń dotyczących stosowania przepisów prawa pracy oraz klauzul społecznych przewidzianych w ustawie Prawo zamówień publicznych.
- **Uchwała nr 34** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie rekomendacji zmian w Krajowym Funduszu Szkoleniowym.
- **Uchwała nr 35** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie zaleceń partnerów społecznych dotyczące jakości staży na otwartym rynku pracy.
- **Uchwała nr 36** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie funkcjonowania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie.
- **Uchwała nr 37** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie emigracji zarobkowej pracowników wykonujących zawody medyczne.
- **Uchwała nr 38** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie przywrócenia małego ruchu granicznego z Federacją Rosyjską.
- **Uchwała nr 39** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie rządowego projektu ustawy z dnia 19 maja 2017 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (wyciągi z rachunków bankowych JPK_WB).
- **Uchwała nr 40** strony pracowników i strony pracodawców rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.

- **Uchwała nr 41** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie w sprawie ciągłości operacyjnej baz danych NFZ.
- **Uchwała nr 42** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie koordynacji prac w zakresie IT oraz regulacji dotyczących NFZ.
- **Uchwała nr 43** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie raportowania po wejściu w życie tzw. sieci szpitali oraz kontynuacji zadań sprawozdawczych NFZ w ramach nowego systemu.
- **Uchwała nr 44** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie zapytania kierowanego do Ministra Zdrowia.
- **Uchwała nr 45** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw.
- **Uchwała nr 46** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie Planu Funduszu Pracy na rok 2018.
- **Uchwała nr 47** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie konieczności opracowania we współpracy ze stroną społeczną dokumentu „Polityka lekowa państwa”.
- **Uchwała nr 48** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie rekomendacji zmian w systemie edukacji w obszarze kształcenia zawodowego.
- **Uchwała nr 49** strony pracowników i strony pracodawców w sprawie korzystania ze środków funduszy celowych, finansowanych ze środków pracodawców na cele niezgodne z ich zadaniami statutowymi.
- **Uchwała nr 50** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie rządowego projektu z dnia 20 września 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (publiczny rejestr podatników VAT).
- **Uchwała nr 51** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie rekomendacji zmian w finansowaniu kształcenia osób niepełnosprawnych w ramach kwalifikacyjnych kursów zawodowych.
- **Uchwała nr 52** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie powołania Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.
- **Uchwała nr 53** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie Europejskiego Filaru Praw Socjalnych.

- **Uchwała Nr 54** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie rządowego projektu ustawy z dnia 11 października 2017 r. o zasadach wspierania nowych inwestycji.
- **Uchwała Nr 55** strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie projektu ustawy o jawności życia publicznego.

Zespoły Rady Dialogu Społecznego

- Zespół problemowy ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych;
- Zespół problemowy ds. prawa pracy;
- Zespół problemowy ds. polityki gospodarczej i rynku pracy;
- Zespół problemowy ds. ubezpieczeń społecznych;
- Zespół problemowy ds. rozwoju dialogu społecznego;
- Zespół problemowy ds. funduszy europejskich;
- Zespół problemowy ds. usług publicznych;
- Zespół problemowy ds. międzynarodowych;
- Doraźny Zespół ds. zamówień publicznych;
- Doraźny Zespół ds. projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej;
- Doraźny Zespół ds. ds. Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

11.1. Zespół Problemowy RDS ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	8

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych należy wypracowanie wspólnych stanowisk i opinii w sprawach dotyczących polityki budżetowej, w tym fiskalnej i kontroli podatkowej oraz wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, w szczególności poprzez:

- Opiniowanie projektów aktów prawnych, przygotowywanie założeń i projektów aktów prawnych, opiniowanie programów rządowych i innych dokumentów związanych z polityką budżetową, w tym polityką fiskalną, kontrolą podatkową i skarbową, wynagrodzeniami i świadczeniami socjalnymi.
- Opiniowanie propozycji dotyczącej wstępnej prognozy wielkości makroekonomicznych przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej oraz przygotowywanie przez stronę pracowników i stronę pracodawców propozycji wzrostu w następnym roku: wynagrodzeń w gospodarce narodowej w tym w państwowej sferze budżetowej, minimalnego wynagrodzenia za pracę, emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Wypracowywanie propozycji uzgodnienia w następnym roku wysokości: wynagrodzeń w gospodarce narodowej w tym w państwowej sferze budżetowej, minimalnego wynagrodzenia za pracę, zwiększenia emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Opiniowanie założeń i projektu ustawy budżetowej państwa.
- Przygotowywanie projektu opinii w sprawie informacji z wykonania ustawy budżetowej przedstawianej przez Radę Ministrów.
- Dokonywanie analiz i ocen udziału wydatków socjalnych i ich struktury w budżecie państwa.
- Opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych dotyczących podatków.
- Ocena funkcjonowania i działalności administracji podatkowej pod kątem przestrzegania praw podatników, w tym także w ramach prowadzonych kontroli podatkowych, skarbowych, postępowaniach podatkowych oraz czynnościach sprawdzających.
- Dokonywanie ocen i analiz dotyczących systemu podatkowego oraz opracowywanie zaleceń zmian w tym zakresie.

- Dokonywanie analiz i ocen wysokości płacy minimalnej z uwzględnieniem jej wpływu na sytuację materialną pracowników, i funkcjonowanie rynku pracy oraz formułowanie propozycji rozwiązań.
- Porównanie doświadczeń innych krajów w ustalaniu kategorii i kryteriów: minimum socjalnego, minimum egzystencji i minimalnego dochodu gwarantowanego.
- Dokonywanie analiz i ocen systemu zabezpieczenia społecznego, ze względu na: wysokość świadczeń społecznych i ich adekwatności, skuteczność adresowania świadczeń społecznych, skuteczność poszczególnych świadczeń społecznych w ograniczaniu sfery ubóstwa, konieczność zmian kryteriów uprawniających do korzystania z pomocy społecznej.
- Analiza sytuacji finansowej FUS, w tym m.in. FRD i funduszu chorobowego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 8 posiedzeń Zespołu:

- Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące – dyskusja oraz próba wypracowania wspólnego stanowiska strony pracowników i strony pracodawców.
- Wsparcie innowacyjności – przegląd funkcjonowania oraz ocena skuteczności wprowadzonej w 2016 r. ulgi podatkowej na badania i rozwój – dyskusja wstępna.
- Przegląd zasad dystrybucji transferów socjalnych ze szczególnym uwzględnieniem polityki rodzinnej.
- Wstępna prognoza wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę prac nad projektem ustawy budżetowej na 2018 r.
- Projekt ustawy Ministra Rodziny, Pracy i Spraw Społecznych „o zmianie niektórych ustaw związanych z systemami wsparcia rodzin” – dyskusja oraz próba wypracowania wspólnego stanowiska strony pracowników i strony pracodawców Rady.
- Projekt ustawy Ministra Rodziny, Pracy i Spraw Społecznych „o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”.
- Projekt ustawy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.
- Informacja Rady Ministrów z wykonania ustawy budżetowej za 2016 r.
- Projekt ustawy z dnia 19 maja 2017 r. o zmianie ustawy – „Ordynacja podatkowa”.

- Informacja Ministerstwa Finansów na temat założeń projektu budżetu państwa na 2018 r. w tym prognozowanych wielkościach makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok 2018.
- Dyskusja nad wypracowaniem wspólnego stanowiska na temat zwiększenia wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2018 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 1998 r., Nr 162, poz. 1118 z późn. zm).
- Dyskutowano o projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.
- Wstępny projekt ustawy budżetowej na rok 2018 r.
- Założenia projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018. Projekt tzw. ustawy okołobudżetowej jest ściśle związany z projektem ustawy budżetowej na 2018 r.
- Projekt ustawy *o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.*
- Projekt ustawy *o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.*

Stanowiska:

- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu dotyczące projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie rządowego projektu ustawy z dnia 19 maja 2017 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (wyciągi z rachunków bankowych JPK_WB).
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie Planu Funduszu Pracy na rok 2018.

11.2. Zespół Problemowy RDS ds. prawa pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	9

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. prawa pracy należy wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących indywidualnego i zbiorowego prawa pracy, w szczególności poprzez:

- Opiniowanie projektów aktów prawnych, przygotowywanie założeń i projektów aktów prawnych, opiniowanie programów rządowych i innych dokumentów związanych z indywidualnym i zbiorowym prawem pracy.
- Ocena funkcjonowania przepisów prawa pracy, z punktu widzenia: skutków społeczno-gospodarczych dla rynku pracy, potrzeb wynikających z kształtowania rynku pracy, zapewnienia bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego pracowników, rozwoju dialogu społecznego, ułatwień dla pracodawców w utrzymaniu dotychczasowych i tworzeniu nowych miejsc pracy, tworzenia przestrzeni do regulacji pomiędzy popytem a podażą na rynku.
- Ocena funkcjonowania organów kontrolnych w sferze prawa pracy i legalności zatrudnienia.
- Analiza rozwiązań zawartych w innych niż akty prawne źródłach prawa pracy, m.in. w układach zbiorowych pracy i porozumieniach zbiorowych celem ustalenia trendów modyfikacji prawa pracy.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 9 spotkań Zespołu oraz 6 spotkań autonomicznych.

Posiedzenia Zespołu obejmowały następującą tematykę:

- Nowelizacja ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.
- Dyskusja na temat opracowanego w Kancelarii Prezydenta RP projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

- Nowelizacja ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.
- Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną.
- Zmiany legislacyjne dotyczących pracowników młodocianych.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów, w tym umożliwienia spełnienia obowiązku zapewnienia pracownikom posiłków profilaktycznych poprzez wydawanie bonów żywieniowych na produkty spożywcze.
- Ustawa o zatrudnianiu pracowników tymczasowych ze szczególnym uwzględnieniem przepisu dotyczącego wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.
- Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych i ich wynagrodzenia.
- Zmiany ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych w kontekście doprecyzowania kwestii ustalania wysokości wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy/ekwiwalentu pracowników tymczasowych.
- Omówienie uwag zgłaszanych do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze żurawi.
- Poselski projekt ustawy o ograniczeniu wykonywania pracy w placówkach handlowych, którego założenia przedstawiła Pani Paulina Hennig-Kłoska – Poseł na Sejm RP.
- Dyskusja dotycząca wzmocnienia roli arbitrażu społecznego – partnerzy społeczni zaproponowali zmianę zapisów ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych w powyższej kwestii.
- Propozycja zmian do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów przygotowana przez Centralny Instytut Ochrony Pracy.
- Propozycja zmiany zapisów ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych w zakresie dopuszczenia w układach zbiorowych pracy zawieranych u pracodawcy użytkownika, wydłużenia okresu zatrudnienia pracowników tymczasowych.
- Projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych oraz projektu ustawy o ochronie danych osobowych.

Stanowiska:

- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie opracowanego w Kancelarii Prezydenta RP projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

11.3. Zespół Problemowy RDS ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. polityki gospodarczej i rynku pracy należy wypracowywanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących polityki gospodarczej kraju oraz rynku pracy, w szczególności poprzez:

- Opiniowanie projektów aktów prawnych, przygotowywanie założeń i projektów aktów prawnych, opiniowanie programów rządowych i innych dokumentów związanych z: polityką gospodarczą kraju, prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych obszarów prowadzenia działalności i problematyką rynku pracy.
- Przeprowadzanie analiz i ocen oraz formułowanie zaleceń dla polityki gospodarczej, w tym w szczególności: procesów restrukturyzacyjnych,

procesów prywatyzacyjnych, rozwoju przedsiębiorczości i warunków prowadzenia działalności gospodarczej, w tym warunków i kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, rozwoju innowacyjności, inwestycji w B+R, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych obszarów prowadzenia działalności, wspierania innowacyjności, polityki regulacyjnej, polityki przemysłowej, polityki konkurencji, polityki regionalnej, polityki sektorowej i branżowej, polityki dotyczącej handlu międzynarodowego, zmian zachodzących w politykach państw współpracujących, funkcjonowanie sektora MŚP, zamówień publicznych, wraz z uwzględnieniem ich wpływu na rynek pracy.

- Dokonywanie analiz i ocen działań w zakresie polityki rynku pracy, szczególnie w zakresie: przeciwdziałania bezrobociu i jego negatywnym skutkom, okresowej oceny skuteczności i efektywności dotychczas stosowanych narzędzi, instytucji i programów polityki rynku pracy ukierunkowanych na wzrost zatrudnienia przy pomocy ustalonych wcześniej wskaźników.
- Dokonywanie analiz i formułowanie zaleceń odnośnie działań edukacyjnych w zakresie przygotowania osób młodych do wejścia na rynek pracy, a także stworzenia efektywnego systemu uczenia się przez całe życie, szczególnie w zakresie: określenia struktury zapotrzebowania na kwalifikacje na rynku pracy, współpracy instytucji edukacyjnych z pracodawcami i związkami zawodowymi, określania i implementacji ram jakości staży i praktyk, doskonalenia efektywności usług rozwojowych, w tym w szczególności szkoleń dla pracowników finansowanych i współfinansowanych ze środków publicznych (KFS, EFS).
- Poddawanie ocenie skuteczności stosowanych instrumentów polityki gospodarczej państwa oraz polityki rynku pracy ze względu na poziom bezrobocia, poziom zatrudnienia, poziom aktywności ekonomicznej ludności, poziom kwalifikacji zawodowych, ich zgodności z potrzebami rynku pracy oraz poziom adaptacji pracowników, ze szczególnym naciskiem na sytuację grup znajdujących się w gorszym położeniu na rynku pracy.
- Dokonywanie analiz i ocen procesów migracyjnych w Polsce oraz formułowanie zaleceń odnośnie polityki migracyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem jej wpływu na gospodarkę, w tym na rynek pracy.
- Monitorowanie i ocena przez partnerów społecznych procesu europejskiego zarządzania gospodarczego (semestr europejski).

- Opiniowanie, analiza i ocena oraz formułowanie zaleceń dla sposobu realizacji przez Polskę Strategii Europa 2020.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia zespołu:

- Dyskusja na temat zawieszenia przez Rząd Polski umowy zawartej w grudniu 2011 r. pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o zasadach małego ruchu granicznego z Federacją Rosyjską. Podstawą do rozmów były wnioski Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Warmińsko-Mazurskiego oraz Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Pomorskiego skierowane do Rady Dialogu Społecznego. Zdaniem WRDS bezwizowy ruch z Obwodem Kaliningradzkim Federacji Rosyjskiej ma duże znaczenie dla lokalnych społeczności.
- Informacje z prac podzespołu ds. reformy polityki rynku pracy w obszarze kształcenia zawodowego oraz Krajowego Funduszu Szkoleniowego. Przez Podzespół zostały przygotowane Zalecenia partnerów społecznych dotyczące jakości staży na otwartym rynku pracy.
- Poselski projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, w zakresie propozycji dotyczącej możliwość podjęcia przez Ministra Sprawiedliwości decyzji o przyznaniu Skarbowi Państwa uprawnień wynikających z autorskich praw majątkowych do programu komputerowego obsługującego sądowe systemy informatyczne.
- Dyskusja na temat rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej. Projekt przygotowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego we współpracy z Ministrem Rozwoju i Finansów przewiduje zmiany mające na celu likwidację lub ograniczenie barier w prowadzeniu działalności innowacyjnej oraz podniesienie atrakcyjności podatkowych instrumentów wsparcia działalności innowacyjnej w Polsce.
- Dyskusja nt. rządowego projektu ustawy – przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym.
- Dyskusja na temat projektu ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji. Projekt przygotowany przez Ministerstwo Rozwoju i przyjęty przez Komitet Stały Rady Ministrów wprowadza nowy mechanizm udzielania przedsiębiorcom wsparcia w podejmowaniu nowych inwestycji na terytorium RP. Projektowane rozwiązanie przewiduje wsparcie

nowych inwestycji w formie zwolnienia od podatku dochodowego oraz usług świadczonych nieodpłatnie przez podmioty odpowiedzialne za wspieranie nowych inwestycji.

- Dyskusja nt. projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych.

Stanowiska:

- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie dróg krajowych oraz dróg wojewódzkich, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 10 t oraz wykazu dróg krajowych, po których mogą się poruszać pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 8 t.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie problemu niedoboru kierowców na polskim rynku transportu drogowego.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie rekomendacji zmian w Krajowym Funduszu Szkoleniowym.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie zaleceń partnerów społecznych dotyczące jakości staży na otwartym rynku pracy.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie przywrócenia małego ruchu granicznego z Federacją Rosyjską.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Zespołu w sprawie rekomendacji zmian w systemie edukacji w obszarze kształcenia zawodowego.

11.4. Zespół Problemowy RDS ds. ubezpieczeń społecznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	8

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych należy wypracowywanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących ubezpieczeń społecznych, w szczególności poprzez:

- Opiniowanie projektów aktów prawnych i przygotowywanie założeń i projektów aktów prawnych, opiniowanie programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką systemu ubezpieczeń społecznych.
- Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania ubezpieczeń społecznych, w szczególności dotyczących skutków prawnych, społecznych i finansowych propozycji rozwiązań w zakresie świadczeń z ubezpieczenia społecznego i ich finansowaniu.
- Poddawanie ocenie efektywności funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych jako mechanizmu zapewnienia dochodów osobom ubezpieczonym w przypadku wystąpienia ryzyka socjalnego, w szczególności w zakresie:
 - wysokości świadczeń, właściwego adresowania świadczeń z ubezpieczenia społecznego,
 - efektywności systemu w zakresie ograniczania negatywnych skutków wystąpienia ryzyka socjalnych,
 - kształtowania systemu ubezpieczeń społecznych,
 - stabilności finansowej systemu ubezpieczeń społecznych,
 - wpływu systemu ubezpieczeń społecznych na zatrudnienie.
- Dokonywanie oceny zmian zachodzących w systemie ubezpieczeń społecznych.
- Inicjowanie, analiza i ocena dostosowań systemu ubezpieczeń społecznych do zmian demograficznych i gospodarczych.

- Dokonywanie analiz funkcjonowania instytucji systemu ubezpieczeń społecznych, z uwzględnieniem prowadzonej przez nie gospodarki finansowej – z punktu widzenia jej skuteczności i efektywności.
- Współpraca z instytucjami ubezpieczeń społecznych.
- Porównywanie polskich rozwiązań stosowanych w systemie ubezpieczeń społecznych z doświadczeniami zagranicznymi, w tym w krajach Unii Europejskiej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 8 spotkań Zespołu, w tym 1 wspólne z Zespołem RDS ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz 1 posiedzenie autonomiczne.

Posiedzenia Zespołu obejmowały następującą tematykę:

- Harmonogram prac Zespołu na 2017 r.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw ze szczególnym uwzględnieniem dodanego art. 38 a.
- Przedstawiono dane dotyczące funkcjonowania produktów dobrowolnego oszczędzania (na bazie przeprowadzonego w 2016 r. przeglądu emerytalnego).
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przygotowany przez Ministerstwo Rozwoju. Dostosowanie wysokości obciążeń finansowych ponoszonych przez przedsiębiorców z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz Fundusz Pracy.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.
- Informacja Ministerstwa Finansów na temat założeń projektu budżetu państwa na 2018 r. w tym prognozowanych wielkościach makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok 2018.
- Dyskusja nad wypracowaniem wspólnego stanowiska na temat zwiększenia wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2018 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 1998 r., Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) – nie uzgodniono wspólnego stanowiska.

- Dyskusja na temat waloryzacji rent i emerytur – mechanizmu dostosowującego wysokość świadczeń do zmieniającego się otoczenia ekonomicznego.
- Kwestia konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw. Projekt zakłada zniesienie zasady ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe do 30-krotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach pomostowych oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy.

11.5. Zespół Problemowy RDS ds. rozwoju dialogu społecznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	11 + 2

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. rozwoju dialogu społecznego należy wypracowywanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących dialogu społecznego, w szczególności poprzez:

- Opiniowanie projektów aktów prawnych, opracowywanie założeń i projektów aktów prawnych, opiniowanie programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką dialogu społecznego.

- Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania instytucji dialogu społecznego na szczeblu krajowym i regionalnym oraz przebiegu tego dialogu – na potrzeby rocznego sprawozdania z działalności Rady.
- Współpraca z wojewódzkimi radami dialogu społecznego, w tym w szczególności w zakresie rozpatrywania wniosków, o których mowa w art. 11 ustawy.
- Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania dialogu branżowego (sektorowego) dwu- i trójstronnego.
- Prowadzenie prac związanych z wdrażaniem w Polsce efektów Europejskiego Dialogu Społecznego, zwłaszcza wdrażaniem porozumień ramowych i ramowych planów działań.
- Tworzenie platformy współpracy z innymi podmiotami, nie zaangażowanymi bezpośrednio w dialog społeczny, z Polski i z zagranicy.
- Monitorowanie i kształtowanie europejskiego dialogu społecznego.
- Prowadzenie działań na rzecz popularyzacji dialogu społecznego oraz edukowania na temat dialogu społecznego.
- Dokonywanie analiz rozwiązań prawnych umożliwiających rozszerzenie prowadzonego dialogu społecznego strony rządowej z partnerami społecznymi (organizacjami związkowymi i pracodawców) na dialog obywatelski (cywilny) z udziałem innych podmiotów: instytucji społecznych, izb gospodarczych i zawodowych.
- Monitorowanie i analiza doświadczeń dotyczących prowadzenia dialogu społecznego i jego instytucji na szczeblu centralnym, regionalnym i branżowym w innych państwach.
- Przenoszenie na grunt polski dobrych praktyk funkcjonowania dialogu.
- Wypracowywanie zasad usprawniających dialog społeczny.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 11 posiedzeń Zespołu oraz 2 posiedzenia grupy roboczej.

- Uzgodnienie trybu i harmonogramu pracy Zespołu nad propozycjami nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.
- Przedstawienie informacji z przebiegu prac grupy roboczej ds. europejskiego dialogu społecznego.
- Omówienie uwag zgłoszonych przez poszczególne organizacje do nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

- Kwestia wyznaczenia przedstawicieli do Zespołu ds. zagrożeń psychospołecznych.
- Informacja Ministerstwa Edukacji Narodowej na temat wprowadzenia i, odpowiednio, rozszerzenia w opracowywanej podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych oraz w podstawie programowej dla szkół ponadgimnazjalnych – treści w zakresie dialogu społecznego, partnerstwa społecznego, etyki pracy, prawa pracy itp.
- Omówienie propozycji i uwag WRDS zgłoszonych do nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.
- Posumowanie prac nad propozycjami zmian zgłoszonymi do nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.
- Zespół przyjął, opracowany przez grupę ds. europejskiego dialogu społecznego, projekt *„Zasad monitorowania i wspierania przez Radę Dialogu Społecznego wdrażania w Polsce efektów europejskiego dialogu społecznego”*.
- Informacja przedstawicieli Obywatelskiego Forum Legislacji na temat prowadzenia procesu legislacyjnego. Zwrócono m.in. uwagę na konieczność unormowania procesu stanowienia prawa na poziomie ustawowym, potrzebę poprawienia jakości Oceny Skutków Regulacji, wydłużenie czasu prowadzenia konsultacji publicznych z 14 dni do postulowanych przez instytucje europejskie 6 tygodni, przywrócenie w Regulaminie pracy Rady Ministrów obowiązku opracowywania założeń do aktów prawnych.
- Omówienie projektu ustawy o jawności życia publicznego, który ma zastąpić trzy obowiązujące ustawy: o ograniczeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, o lobbingu oraz o dostępie do informacji publicznej.
- Dyskusja nad wypracowaniem wspólnej opinii strony pracowników i strony pracodawców Zespołu dotyczącej projektu ustawy o jawności życia publicznego w wersji z dnia 13 listopada 2017 r. Przedstawiciele wszystkich siedmiu organizacji reprezentatywnych przekazali swoje uwagi odnośnie do projektu ustawy.
- Dyskusja dotycząca konferencji nt. „Dialog społeczny centralnie i lokalnie. Jak poprawić jego skuteczność?”.

W ramach zespołu ds. rozwoju dialogu społecznego powołano **grupę roboczą ds. europejskiego dialogu społecznego**. W 2017 r. odbyły się 2 spotkania.

11.6. Zespół Problemowy RDS ds. funduszy europejskich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. funduszy europejskich należy w szczególności:

- Analizowanie, opiniowanie i opracowywanie propozycji zmian i rekomendacji do: dokumentów programowych (w tym strategicznych), związanych z wdrażaniem funduszy europejskich 2014–2020, przepisów regulujących wdrażanie polityki spójności, w tym pod kątem zgodności systemu z ich zapisami (w tym Umową Partnerstwa), systemu wdrażania funduszy europejskich, w tym krajowych i regionalnych programów operacyjnych, funkcjonowania Komitetów Monitorujących Programy Operacyjne i Regionalne Programy Operacyjne, innych dokumentów dotyczących funduszy europejskich.
- Przedstawianie przez partnerów społecznych propozycji zmian w programach operacyjnych i innych dokumentach funduszy europejskich.
- Ocena funkcjonowania instytucji udzielających wsparcia, w szczególności przedsiębiorcom, osobom pracującym i bezrobotnym.
- Analiza i ocena przepisów krajowych regulujących wykorzystanie funduszy europejskich.
- Wymiana informacji i doświadczeń reprezentacji przedsiębiorców i pracowników w Komitetach Monitorujących.

- Monitoring realizacji zasady partnerstwa i wdrażania mechanizmu interwencyjnego oraz rekomendowanie zmian.
- Nadzór nad cykliczną ewaluacją zasady partnerstwa oraz procesu wdrażania funduszy europejskich.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń Zespołu oraz 5 spotkań autonomicznych:

- Omówienie projektu ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw.
- Problem naliczania VAT od usług doradczych w ramach działania 2.2 PO WER.
- Przedstawienie propozycji harmonogramu prac Zespołu w 2017 r.
- Informacja na temat wsparcia dla budowy potencjału partnerów społecznych w ramach PO WER w związku z nowym stanowiskiem Komisji Europejskiej, a także możliwości wyodrębnienia działań w ramach renowacji programów (Umowa Partnerstwa oraz PO WER). Informację w tej sprawie przestawił.
- Omówienie uwagi i propozycji związanych z planowanym posiedzeniem Komitetu Monitorującego PO WER.
- Informacja na temat planowanego spotkania z marszałkami województw, które będzie poświęcone dyskusji na temat m.in. realizacji zasady partnerstwa w województwach oraz wykonania poszczególnych zadań w regionalnych programach operacyjnych.
- Przedstawienie przez stronę rządową informacji na temat zmian w dokumentach strategicznych rzutujących na realizację RPO. Przestanką zmian w zapisach Umowy Partnerstwa 2014–2020 (umowy określającej zasady i kierunki realizacji polityki spójności w Polsce) jest potrzeba dostosowania tych dokumentów do przyjętej przez rząd 14 lutego br. Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.
- Przedstawienie stanu wdrażania kluczowych postulatów i rekomendacji z „Białej Księgi Zasady Partnerstwa na lata 2014–2020” – dokumentu opracowanego w ramach projektu z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, realizowanego wspólnie przez organizacje pracodawców i organizacje związkowe. Przedstawiono również analizę 16 regulaminów działania Komitetów Monitorujących RPO na lata 2014–2020.

- Przedstawienie przez PARP prezentacji pn. Baza Usług Rozwojowych i Podmiotowe Systemy Finansowania w regionach.
- Omówienie zmian w POWER, przedstawienie zmian w SZOOP i propozycji zmian w rocznym planie działania.
- Przyszłość polityki spójności UE oraz rola partnerów społecznych w promocji polskiego stanowiska w sprawie przyszłego budżetu UE. Prezentacja, propozycje, dyskusja, stanowisko, mapa drogowa działania.
- Dyskusja dotycząca nowej perspektywy finansowej. Skupiła się ona wokół następujących spraw: określenie obecnego miejsca w procesie negocjacji, nowe podejście do negocjacji (w porównaniu do poprzedniej perspektywy), narzędzia negocjacji – w tym rola promocji i informacji. Podczas dyskusji omówiono poszczególne propozycje strategiczne i operacyjne – zarządzanie dzielone, podejście terytorialne oraz elastyczność polityki spójności.
- Modyfikacja Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014–2020. Propozycje strony rządowej, wypracowane propozycje partnerów społecznych, dyskusja, uzgodnienia.
- Informacja strony rządowej na temat zmiany interpretacji podatkowych dotyczących projektów dotacyjnych finansowanych z funduszy UE.

11.7. Zespół Problemowy RDS ds. usług publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	10

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. usług publicznych należy wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących sektora usług publicznych, w szczególności poprzez:

- Opiniowanie projektów aktów prawnych, przygotowywanie założeń i projektów aktów prawnych, opiniowanie programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką sektora usług publicznych, w tym w szczególności zamówień publicznych, pomocy i opieki społecznej, usług komunalnych, służb mundurowych, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, nauki i kultury.
- Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania i polityki finansowania całości lub wybranej części sektora usług publicznych oraz podejmowanie inicjatyw w tym zakresie.
- Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania systemu zamówień publicznych w Polsce oraz formułowanie rekomendacji w zakresie zmian w zasadach prowadzenia zamówień publicznych, w tym dotyczących ustawy Prawo Zamówień Publicznych.
- Analiza funkcjonowania oraz opiniowanie i przygotowywanie rozwiązań prawnych obejmujących problematykę stosowania klauzuli społecznej w zamówieniach publicznych.
- Dokonywanie analiz i ocen kwestii związanych z ochroną zdrowia oraz formułowanie zaleceń.
- Wypracowywanie stanowisk i opinii w sprawach dotyczących polityki ochrony zdrowia oraz w obszarze dostępu pacjentów do usług zdrowotnych.
- Inicjowanie, analiza i ocena dostosowań systemu ubezpieczenia zdrowotnego do zmian demograficznych i gospodarczych, a także formułowanie zaleceń w tym zakresie.
- Analiza prowadzonej polityki w obszarze produktów leczniczych i wyrobów medycznych, w szczególności w zakresie obrotu, refundacji oraz dostępności produktów leczniczych oraz wyrobów medycznych.
- Przygotowywanie stanowisk i opinii w sprawach dotyczących zdrowia publicznego.

Działalność w 2017 r.

W 2016 r. odbyło się 10 posiedzeń zespołu:

- Poselski projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo Farmaceutyczne.
- Dyskusja nad poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych – celem projektu jest wprowadzenie do polskiego systemu prawnego możliwości współfinansowania przez świadczeniobiorców ponadstandardowych świadczeń zdrowotnych rzeczowych.
- Projekt ustawy o podstawowej opiece zdrowotnej, której celem jest zapewnienie kompleksowości i wysokiej jakości podstawowej opieki zdrowotnej (POZ) w systemie ochrony zdrowia.
- Dyskusja nad projektami rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej w sprawie:
 - szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu gimnazjalnego i egzaminu maturalnego; stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu nauczyciela; regulaminu konkursu na stanowisko kuratora oświaty oraz trybu pracy komisji konkursowej.
- Dyskusja nad stanowiskiem nr 1/2017 WRDS Województwa Lubelskiego w sprawie emigracji zarobkowej pracowników wykonujących zawody medyczne ze szczególnym uwzględnieniem województwa lubelskiego.
- Informacja przedstawiciela Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki ze spotkania w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie ponadzakładowego układu zbiorowego dla Państwowych Instytucji Kultury.
- Kwestia harmonogramu prac Zespołu na 2017 r.
- Informacja Ministerstwa Edukacji Narodowej w sprawie wdrożenia Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.
- Projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym.
- Dyskusja nad stanowiskiem Nr 5/2017 Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie prac nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym.
- Stanowisko wrds ws. prac nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym.
- Projekt ustawy o Sieci Badawczej: Łukasiewicz (poprzednio ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym). Nowy projekt zakłada inną strukturę oraz nazwę tej samej koncepcji. Rekomendowane jest utwo-

rzenie Sieci Badawczej: Łukasiewicz będącej zintegrowaną, zorientowaną na realizację wskazanych celów siecią organizacji badawczych, której działalność będzie koordynowana przez centralną jednostkę – Centrum: Łukasiewicz. Zarówno samo Centrum, jak i instytuty wchodzące w skład Sieci Łukasiewicz będą państwowymi osobami prawnymi.

- Dyskusja dotycząca projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.
- Przedstawiono informację na temat projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. Projekt zakłada konsolidację służb odpowiedzialnych za nadzór nad bezpieczeństwem żywności, powstanie nowej inspekcji – Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności – która przejmie zadania Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Inspekcja obejmie swoim działaniem również część zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Inspekcji Handlowej.
- Informacje dotyczące projektu ustawy – prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Projektowana ustawa zmierza do skonsolidowania podstawowych regulacji z zakresu szkolnictwa wyższego i nauki.
- Kwestia sytuacji pracowników pedagogicznych zatrudnionych w domach dziecka i pogotowiach opiekuńczych po wejściu w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej – art. 237.
- Przedyskutowano stanowisko Ministerstwa Zdrowia w sprawie ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.
- Kontynuowano dyskusję dotyczącą powołania Podzespołu problemowego ds. Krajowej Administracji Skarbowej działającego w ramach Zespołu problemowego ds. usług publicznych RDS. Ostatecznie uzgodniono, iż Podzespół rozpocznie swoje prace w grudniu br.

W ramach Zespołu ds. usług publicznych działają:

- **Podzespół ds. służb mundurowych** – 3 posiedzenia w 2017 r.
- **Podzespół ds. ochrony zdrowia** – 13 posiedzeń w 2017 r.
- **Podzespół ds. Krajowej Administracji Skarbowej** – 1 posiedzenie w 2017 r.

11.7.1. Podzespół ds. służb mundurowych

W ramach Zespołu RDS ds. usług publicznych działa Podzespół ds. służb mundurowych, który powołano w marcu 2016 r.

Głównym zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska strony pracowników i strony pracodawców w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec służb mundurowych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia Podzespołu ds. służb mundurowych, w tym 1 autonomiczne. Główne zagadnienia:

- Ustawa o L-4.
- Informacja MSWiA – czy są prowadzone prace nad zmianami dotyczącymi zaopatrzeniowego systemu emerytalnego służb mundurowych przed podległe Ministerstwu komórki.
- art. 15a Ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.
- projektu nowelizacji ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw – w zakresie zmian w zasadach rozliczania zwolnień lekarskich funkcjonariuszy.
- podziału środków na podwyżki uposażeń funkcjonariuszy służb mundurowych na rok 2018. Dyskusja nad poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej.
- Ustawa modernizacyjna na lata 2017–2020 (informacja na temat podwyżek, oszczędności, zasiłków chorobowych itd.).
- Wystąpienie o projekt nowelizacji ustaw służb mundurowych w zakresie wprowadzenia nowelizacji zasad rozliczania zwolnień lekarskich funkcjonariuszy tzw. ustawy o L-4.

Stanowiska:

- Stanowisko ws. projektu ustawy w sprawie zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Gra-

nicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (druk nr 1061).

- Stanowisko ws. projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw.

11.7.2. Podzespół ds. ochrony zdrowia

W dniu 16 lutego 2017 r. Prezydium Rady Dialogu Społecznego podjęło decyzję o powołaniu **Podzespołu problemowego ds. ochrony zdrowia** działającego w ramach Zespołu problemowego ds. usług publicznych.

Głównym celem Podzespołu jest prowadzenie dialogu społecznego w sprawach związanych z funkcjonowaniem ochrony zdrowia. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie i przyjęcie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa w obszarze ochrony zdrowia oraz zapewnienie wsparcia eksperckiego dla Zespołu problemowego ds. usług publicznych RDS w obszarze zdrowia.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 13 posiedzeń Podzespołu ds. ochrony zdrowia.

Główne zagadnienia:

- Jakość – system oparty na procedurach medycznych.
- IT w ochronie zdrowia.
- Dyskusja na temat założeń do projektu ustawy o jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwie pacjenta z dnia 20 stycznia 2017 r.
- Finansowanie w ochronie zdrowia.
- Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw z dnia 9 czerwca 2017 r.
- Omówienie problemów w funkcjonowaniu branży ratowników medycznych. Dyskusja nad wnioskiem Forum Związków Zawodowych z uwzględnieniem stanowiska Nr 1/2017 Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Województwie Zachodniopomorskim z dnia 27 czerwca 2017 r. w sprawie sytuacji w Systemie Państwowego Ratownictwa Medycznego.
- Kryteria pozacenowe w zamówieniach na zakup leków.
- Zmiany ustawy o działalności leczniczej szczególnie w zakresie art. 54.
- Polityka lekowa w ujęciu jakości w ochronie zdrowia w nawiązaniu do dyskusji w zakresie kryteriów pozacenowych na zakup leków oraz zmian ustawy o działalności leczniczej w zakresie art. 54.

- Jakość w medycynie – dane i standard postępowania; wstępne podsumowanie wyników projektu poświęconego breast units.
- Jakość w medycynie – relacja między projektowaną ustawą o jakości a ustawą o zdarzeniach medycznych.
- Jakość w medycynie – migracja kadr w Europie.
- jakości w ochronie zdrowia – „Projekt standardów w obrazowaniu medycznym. Nadzór nad badaniami mammograficznymi jako przykład działań projakościowych”.
- Omówienie stanowiska strony pracodawców wobec oczekiwanych zmian w ochronie zdrowia.
- Praktyka i zasady prowadzenia dialogu w ochronie zdrowia.
- Państwowe Ratownictwo Medyczne – sytuacja bieżąca, finansowanie, projektowane zmiany legislacyjne – kontynuacja.
- Zabezpieczenie społeczeństwa polskiego w opiekę pielęgniarską i położniczą w związku z migracjami personelu i zmianą systemu emerytalnego.
- Dyskusja w sprawie Projektu ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Stanowiska:

- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu w sprawie funkcjonowania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu w sprawie emigracji zarobkowej pracowników wykonujących zawody medyczne.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu w sprawie Informacji dla Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego w odpowiedzi na stanowiska przekazane do Zespołu problemowego ds. usług publicznych RDS.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu w sprawie ciągłości operacyjnej baz danych NFZ.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu w sprawie koordynacji prac w zakresie IT oraz regulacji dotyczących NFZ.
- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu w sprawie raportowania po wejściu w życie tzw. sieci szpitali oraz kontynuacji zadań sprawozdawczych NFZ w ramach nowego systemu.

- Stanowisko strony pracowników i strony pracodawców Podzespołu problemowego ds. ochrony zdrowia działającego w ramach Zespołu problemowego ds. usług publicznych RDS oraz doraźnego Zespołu problemowego ds. zamówień publicznych RDS z dnia 19 września 2017 r. w sprawie w sprawie konieczności opracowania we współpracy ze stroną społeczną dokumentu „Polityka lekowa państwa”.

11.7.3. Podzespół ds. Krajowej Administracji Skarbowej

Podzespół ds. Krajowej Administracji Skarbowej, zajmujący się problematyką administracji skarbowej został powołany w dniu 29 listopada 2017 r. na posiedzeniu Zespołu RDS ds. usług publicznych.

Inauguracyjne posiedzenie Podzespołu problemowego ds. Krajowej Administracji Skarbowej działającego w ramach Zespołu problemowego ds. usług publicznych RDS odbyło się w dniu 11.12.2017 r.

W skład Podzespołu wchodzi przedstawiciele organizacji związkowych i organizacji pracodawców oraz przedstawiciele Ministerstwa Finansów.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Podzespołu, na którym:

- Posiedzenie inauguracyjne – wybór Przewodniczącego Podzespołu.
- Zgłaszanie tematów do prac Podzespołu.

11.8. Zespół Problemowy RDS ds. międzynarodowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 6 Rady Dialogu Społecznego z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie powołania stałych zespołów Rady.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej.

Zadania

Do zadań zespołu problemowego ds. międzynarodowych należy w szczególności:

w obszarze współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy:

- Przeprowadzanie wspólnych konsultacji w kwestiach objętych porządkiem dziennym obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy, omawianie składu delegacji na kolejne sesje Konferencji oraz wypowiedzanie się we wspólnych sprawach dotyczących udziału delegacji Polski w tych sesjach.
- Opiniowanie projektów konwencji i zaleceń przygotowywanych do uchwalenia przez Międzynarodową Konferencję Pracy.
- Opiniowanie propozycji wniosków, jakie będą przedstawiane odpowiednim organom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń zgodnie z art. 19. Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.
- Opiniowanie projektów sprawozdań przedstawionych przez Radę Ministrów do Międzynarodowego Biura Pracy, na podstawie art. 22 Konstytucji MOP.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami ponownego rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia, jakie środki mogłyby być podjęte, aby w razie potrzeby przyspieszyć ich ratyfikację i realizację, a także występowanie z propozycjami wypowiedzenia ratyfikowanych konwencji.
- Inicjowanie innych uzgodnionych propozycji rozwijania trójstronnych stosunków Polski z Międzynarodową Organizacją Pracy, w tym opiniowanie projektów wieloletnich programów rozwoju współpracy Polski z Międzynarodowym Biurem Pracy i z jego instytucjami.
- Popularyzowanie na forum krajowym idei Konstytucji MOP oraz celów i założeń programowych Międzynarodowej Organizacji Pracy.

w obszarze związanym ze Zrewidowaną Europejską Kartą Społeczną:

- Wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
- Analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych.
- Analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej, ustanawiającego System Skarg Zbiorowych.
- Przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej.
- Monitorowanie podjętych zobowiązań.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia:

- Dyskusja na temat ekspertyzy pt. „Ocena zgodności polskich regulacji z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej” przygotowanej na zlecenie Rady Dialogu Społecznego.
- Informacja na temat udziału trójstronnej delegacji polskiej w 106 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy się w dniach 5–16 czerwca 2017 r. w Genewie – kwestie merytoryczne i organizacyjne związane z uczestnictwem w MKP.
- Wnioski z analizy zgodności z polskim ustawodawstwem Poprawek z 2016 r. do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. i Poprawek do Konwencji MOP nr 185 dotyczącej dowodów tożsamości marynarzy z 2003 r. oraz celowości ratyfikacji tej ostatniej po wprowadzonych zmianach.
- Dyskusja nad przedstawioną przez Komisję Europejską propozycją ustanowienia Europejskiego Filaru Praw Socjalnych. Strony pracowników i pracodawców w Zespole wypracowały wspólne stanowisko dotyczące Filaru.
- Kwestia dalszego postępowania z ekspertyzą „Ocena zgodności polskich regulacji z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej”.
- Przygotowanie udziału Trójstronnej delegacji Polskiej w 106 sesji Międzynarodowej Organizacji Pracy w dniach 5–16 czerwca 2017 r.
- Informacja o przygotowaniach do setnej rocznicy powstania Międzynarodowej Organizacji Pracy.

11.9. Doraźny Zespół ds. zamówień publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	13

Podstawa działania

Zespół powołany Uchwałą nr 7 RDS z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie powołania doraźnego Zespołu problemowego do spraw zamówień publicznych, zespół zakończy swoje prace do dnia 31.XII.2018 r. zmienionej Uchwałą nr 17 z dnia 19 października 2016 r. w sprawie zmiany uchwały nr 7 w sprawie powołania doraźnego Zespołu problemowego ds. zamówień publicznych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady oraz strony rządowej oraz Urzędu Zamówień Publicznych.

Zadania

- Do zadań Zespołu doraźnego należy w szczególności:
- Opiniowanie i przygotowanie, we współpracy z Urzędem Zamówień Publicznych i właściwymi ministerstwami, propozycji zmiany przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych w związku z koniecznością implementacji do 18 kwietnia 2016 r. dyrektyw unijnych – 2014/24/UE oraz 2014/25/UE z 26 lutego 2014 r., ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmów stosowania klauzul społecznych w zamówieniach publicznych.
 - Przygotowanie we współpracy z Urzędem Zamówień Publicznych kodeksu dobrych praktyk wraz z propozycjami klauzul umownych w poszczególnych branżach.
 - Zabezpieczenie interesów pracowników i pracodawców w nowej ustawie Prawo zamówień publicznych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 13 posiedzeń Zespołu.

- Budżetowanie kontraktów na zamówienia publiczne w służbie zdrowia na rok 2017 z uwzględnieniem nowelizacji Prawa zamówień publicznych z 2016 r.
- Waloryzacja umów w toku oraz kontrola przestrzegania prawa pracy (wymóg zatrudnienia na umowę o pracę).
- Analiza stanu obecnego w drogownictwie i propozycje rozwiązań rekomendowanych w nowej ustawie PZP.
- Dobre praktyki w zamówieniach publicznych – jak wyglądają prace powołanego w tym celu zespołu w UZP.
- Jak wygląda przygotowanie administracji państwowej i samorządowej do zmiany kosztów pracy w usługach świadczonych w ramach zamówień publicznych, w związku ze zmianą prawa od 1 stycznia 2017 r.
- Podjęcie dyskusji dot. ewentualnego przyjęcia stanowiska w sprawie „zaniepokojenia ze strony partnerów społecznych sytuacją finansową szpitali i płynącymi z tego zagrożeniami dla przedsiębiorców i pracowników” oraz przyjęcie stanowiska Zespołu w sprawie zmiany w przepisach dotyczących „cesji długów szpitalnych”.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw.
- Wybrane zagadnienia dotyczące zamówień publicznych. Opisywanie przedmiotu zamówienia oraz stosowanie kryteriów oceny ofert w sektorze farmaceutycznym ze szczególnym uwzględnieniem leków biologicznych.
- Możliwe zmiany w obrocie wierzytelnościami samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (art. 54 ust. 5 i 6 ustawy o działalności leczniczej).
- Dyskusja na temat dokumentu roboczego pt.: „Postulaty do nowej ustawy Prawo zamówień publicznych strony pracowników i strony pracodawców doraźnego Zespołu problemowego ds. zamówień publicznych RDS”.

Stanowiska

- Stanowisko strony pracowników i pracodawców Zespołu z dnia 3 kwietnia 2017 r. w sprawie realizacji zamówień publicznych w ochronie zdrowia.

11.10. Doraźny Zespół RDS ds. Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy RDS
Podstawa działania	Uchwała RDS
Umiejscowienie	Rada Dialogu Społecznego
Suma posiedzeń w 2017 r.	7

W lutym 2016 r. rząd przyjął „Plan na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”, na podstawie którego zostały opracowane „Założenia Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”. Projekt „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” jest efektem prac 12 zespołów międzyresortowych. Strategia określa nowy model rozwoju – polską, suwerenną wizję strategiczną oraz pokazuje jak zarządzać procesami rozwojowymi, aby postawione cele zostały zrealizowane. Ideologia Strategii stanowi, że ścieżką rozwoju prowadzącą do trwałego sukcesu rozwojowego kraju jest oparcie wzrostu gospodarczego o: innowację i wiedzę, intensywne inwestycje, oszczędności, pełniejsze wykorzystanie zasobów ludzkich i potencjałów terytorialnych oraz jakość instytucji i prawa zapewniających optymalne warunki dla wzrostu gospodarczego. Ministerstwo Rozwoju wskazało w projekcie cele i niezbędne działania oraz instrumenty potrzebne do realizacji „Strategii”, jak również kluczowe projekty zapewniające jej wdrożenie.

Podstawa działania

Zespół został powołany Uchwałą Nr 15 Rady Dialogu Społecznego z dnia 23 września 2016 r. w sprawie powołania doraźnego Zespołu problemowego do spraw Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Skład

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym Zespołu, każdej z organizacji wchodzących w skład Rady, przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju oraz Urzędu Zamówień Publicznych.

Zadania

Do zadań Zespołu doraźnego należy w szczególności:

- Podjęcie prac nad wspólną opinią strony pracowników i strony pracodawców Rady do projektu „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” zwanego dalej „SOR”.
- Bieżące monitorowanie i ocena wdrażania SOR.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 7 posiedzeń Zespołu doraźnego:

- Dyskusja nad pakietem „Konstytucji Biznesu”:
 - projekt ustawy – Prawo Przedsiębiorców (nr UD195 w wykazie prac RM),
 - projekt ustawy o Komisji Wspólnej Rządu i Przedsiębiorców oraz Rzeczniku Przedsiębiorców (nr UD197 w wykazie prac RM),
 - projekt ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (nr UD198 w wykazie prac RM),
 - projekt ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (nr UD199 w wykazie prac RM).
- Dyskusja na temat przyjętej przez Rząd Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.
- Monitorowanie procesu i rezultatów realizacji SOR w ramach współpracy Rady Dialogu Społecznego z Ministerstwem Rozwoju.
- Dyskusja na temat wybranych projektów strategicznych SOR:
 - Rozwój systemu oceny wpływu regulacji oraz partycypacji społecznej w procesie stanowienia prawa (prawo w służbie obywatelom i gospodarce),
 - Nowa polityka przemysłowa (Reindustrializacja),
 - Konsolidacja i wzmocnienie systemu zarządzania rozwojem.
- Prezentacja projektu „Pakiet działań dla miast średnich tracących funkcje społeczno-gospodarcze”.
- Omówienie projektu *Polska Platforma Przemysłu 4.0.*, który został zarekomendowany przez Departament Zarządzania Projektami w Ministerstwie Rozwoju.
- Dyskusja na temat kolejnych projektów strategicznych SOR:
 - System promocji gospodarki,
 - Polityka inwestycyjna,

- Centrum rozwoju MŚP,
 - Akademia Menedżera Innowacji,
 - Polityka Surowcowa Państwa,
 - Program Budowy Kapitału,
- Dyskusja na temat rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz niektórych innych ustaw z projektem aktu wykonawczego.
 - Główne założenia dokumentu pn. „Polityka Surowcowa Państwa”. Nadrzędnym celem projektu jest zapewnienie dostępu do niezbędnych surowców i to zarówno obecnie, jak i w perspektywie wieloletniej.

Stanowiska:

- Autonomiczne stanowisko w sprawie przedłużenia okresu funkcjonowania doraźnego Zespołu Problemowego Rady Dialogu Społecznego ds. Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa

12. Zespół Trójstronny do spraw Kolejnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Pismem BID/680/AS/2003 z dnia 1 sierpnia 2003 r. Minister Pracy i Polityki Społecznej, Przewodniczący Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych Pan Jerzy Hauser poinformował, iż Prezydium ww. Komisji wyraziło pozytywną opinię co do celowości powołania Trójstronnego Zespołu Branżowego ds. Kolejnictwa, który powinien być umiejscowiony przy ministrze właściwym ds. transportu.

Z dniem 17 września 2003 r. rozpoczął prace Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa. Powołanie Zespołu było spełnieniem jednego z postulatów zawartego w ustaleniach ze spotkania przedstawicieli związków zawodowych z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Infrastruktury, kierownictwem Ministerstwa Infrastruktury, przedstawicielami Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej i Zarządami spółek Grupy PKP w dniach 10/11 lipca 2003 r.

Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych wyraziło pozytywną opinię co do celowości powołania w/w Zespołu.

Skład

Stronę rządową reprezentuje trzech przedstawicieli w randzie sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez:

- ministra właściwego ds. finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw transportu;
- ministra właściwego ds. pracy.

Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez:

- Federację Związków Zawodowych Pracowników PKP;

- Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność”;
- Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce;
- Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP;
- Związek Zawodowy Drużyn Konduktorskich w RP;
- Krajową Sekcję Kolejarzy NSZZ „Solidarność 80”;
- Związek Zawodowy Pracowników Warsztatowych;
- Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy SOK;
- Związek Zawodowy Administracji PKP;
- Federację Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych;
- Międzyzakładowy Związek Zawodowy Rewidentów Taboru;
- Autonomiczne Związki Zawodowe Transportu Kolejowego;
- Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP;
- Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje Związek Pracodawców Kolejowych.

Zadania

Zadaniem zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dalszą restrukturyzacją Grupy PKP, jej sytuacja finansowa oraz sprawy pracownicze wynikające z restrukturyzacji zatrudnienia.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie Zespołu, na którym omówiono kwestie związane ze zmianą Regulaminu oraz harmonogramami i zakresem prac powołanych podzespołów roboczych do spraw: przewozów pasażerskich, infrastruktury, bezpieczeństwa i majątkowych.

13. Zespół Trójstronny do spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół Trójstronny do Spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej – którego pierwotna nazwa to Zespół Trójstronny do Spraw Budownictwa – jest trójstronnym zespołem branżowym. Zespół został utworzony w dniu 19 października 2005 r. w wyniku rekomendacji Prezydium Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych, uzgodnionej w trakcie posiedzenia w dniu 5 maja 2005 r. O jego powstanie wnioskowali partnerzy społeczni z sektora budownictwa: liczące się w środowisku związki zawodowe, jak i organizacje pracodawców, którzy widzieli potrzebę powstania płaszczyzny dialogu społecznego dla branży budowlanej.

Zespół funkcjonuje w oparciu o regulamin organizacyjny, tj. Regulamin prac Zespołu Trójstronnego do Spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 28 lutego 2017 r.

Skład

Stronę rządową w Zespole powinni reprezentować przedstawiciele w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu, wskazani odpowiednio przez: Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Finansów, Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Rozwoju oraz Ministra Środowiska.

Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez:

- Federację Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej;
- Krajowy Sekretariat Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”;
- Komisję Krajową „Solidarność’80”;
- Związek Zawodowy „Budowlani”.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez:

- Business Centre Club;
- Konfederację Budownictwa i Nieruchomości;
- Polski Związek Firm Deweloperskich;
- Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- Związek Pracodawców Producentów Materiałów dla Budownictwa;
- Związek Rzemiosła Polskiego.

Zadania

Przedmiotem prac Zespołu Trójstronnego do Spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej w szczególności są zagadnienia związane z rynkiem pracy w sektorze budownictwa i nieruchomości, w tym problemy z gospodarką przestrzenną i komunalną oraz materiałami i wyrobami budowlanymi, jak również problematyką edukacji zawodowej w branży budowlanej.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu. Zespół Trójstronny do Spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej, jako instytucja dialogu społecznego, służy wymianie informacji i poglądów, a tym samym służy wyjaśnianiu powstających nieporozumień i przeciwdziałaniu ewentualnym konfliktom. Tego typu gremium, jako forum wymiany poglądów, przyczynia się do powstawania inicjatyw zmierzających do rozwiązania problemów zgłaszanych przez strony na płaszczyźnie godzenia ich interesów. Spotkania Zespołu umożliwiają także bezpośrednią artykulację pytań i wątpliwości stron: pracowników i pracodawców do strony rządowej i uzyskanie bezpośredniej odpowiedzi. Wypracowanie wspólnego stanowiska stron stanowi również czynnik przyczyniający się do zwiększenia możliwości prezentacji problemów nurtujący branżę na innych forach, pozwalając na szerszą dyskusję i większą możliwość działania.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu Trójstronnego do Spraw Budownictwa i Gospodarki Komunalnej. W trakcie posiedzeń:

- przyjęto zmiany w regulaminie organizacyjnym Zespołu;
- zaprezentowano projekt Sektorowej Rady Kompetencji w Budownictwie i Sektorowej Rady Kwalifikacji w Budownictwie;
- omówiono zmiany w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego;

- omówiono wdrożenie Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji w sektorach Budownictwa i Gospodarowania Nieruchomościami oraz zgłoszono propozycję tematów następnych posiedzeń Zespołu;
- omówiono procedowane zmiany legislacyjne (projekt ustawy „inwestycyjnej”, projekt ustawy o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach);
- podsumowano działania polegające na włączeniu nowych kwalifikacji rynkowych w sektorze budowlanym do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji;
- przeprowadzono także dyskusję na temat Sektorowej Ramy Kwalifikacji w Budownictwie oraz zgłoszono propozycję tematów następnych posiedzeń Zespołu.

14. Zespół Trójstronny ds. Transportu Lotniskowego i Obsługi Lotniskowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Wniosek strony społecznej RDS
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

O powołanie Zespołu strona społeczna wniosowała w Uchwale Nr 16 z dnia 14 lipca 2016 r. strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie powołania zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu do spraw transportu lotniczego i obsługi lotniskowej, którego celem byłoby prowadzenie dialogu społecznego dla godzenia interesów stron, zachowania spokoju społecznego, rekomendowanie i wypracowanie rozwiązań korzystnych dla funkcjonowania branży lotniczej. Minister Rodziny Pracy i Polityki Społecznej podjęła działania zmierzające do jak najszybszego ukonstytuowania się Zespołu i rozpoczęcia przez niego prac merytorycznych.

Skład

W skład Trójstronnego Zespołu Branżowego do Spraw Transportu Lotniczego i Obsługi Lotniskowej wchodzi przedstawiciele strony rządowej oraz strony pracowników i pracodawców związanych z transportem lotniczym.

- Stronę rządową reprezentuje pięciu przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez: ministra właściwego ds. transportu, ministra właściwego ds. pracy, ministra właściwego ds. budżetu oraz finansów publicznych, ministra właściwego ds. służb wewnętrznych oraz ministra właściwego ds. rozwoju.
- Strona pracowników reprezentowana jest przez maksymalnie po czterech przedstawicieli wyznaczonych przez organizacje reprezentujące interesy pracowników w branży lotniczej, tj.: NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych oraz Forum Związków Zawodowych, w łącznej liczbie do dwunastu przedstawicieli.
- Ze strony pracodawców w Zespole uczestniczy maksymalnie po czterech przedstawicieli wyznaczonych przez organizacje pracodawców reprezentujące interesy pracodawców w branży lotniczej, tj.: Konfederację Lewiatan, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej oraz Business Centre Club, w łącznej liczbie do dwunastu przedstawicieli.
- W pracach Zespołu biorą udział, posiadający głos doradczy, przedstawiciele Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej oraz Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.
- Dodatkowo, Strony mogą zapraszać do udziału w pracach Zespołu obserwatorów będących przedstawicielami organizacji społecznych i zawodowych, administracji rządowej i samorządowej, organizacji związkowych, stowarzyszeń, grup zawodowych, organizacji pracodawców oraz ekspertów działających w branży lotniczej.

Zadania

Celem działania przedmiotowego Zespołu jest prowadzenie dialogu społecznego dla godzenia interesów stron i zachowania spokoju społecznego oraz rekomendowanie i wypracowanie rozwiązań korzystnych dla funkcjonowania branży lotniczej. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży transportu lotniczego i obsługi lotnisk oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się pięć posiedzeń Zespołu. W trakcie spotkań dokonano wyboru współprzewodniczących ze strony rządowej, pracowników i pracodawców oraz ustalono ostateczny kształt Regulaminu Zespołu.

Omawiane tematy dotyczyły:

- projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków eksploatacji lotnisk;
- poselskiego projektu ustawy o przedsiębiorstwie państwowym „Porty Lotnicze”;
- emerytur w sektorze lotnictwa, w tym emerytur dla służb ratowniczo-gaśniczych w kontekście zapewniania bezpieczeństwa na lotniskach;
- systemu samozatrudnienia w branży lotniczej.

15. Zespół Trójstronny do Spraw Transportu Drogowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Wniosek strony społecznej RDS
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	7

Podstawa działania

Działając na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego oraz wykonując wniosek strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie powołania zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego do spraw transportu drogowego, w 2017 r. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej powołał Trójstronny Zespół do spraw Transportu Drogowego, działający przy Ministrze Infrastruktury i Budownictwa.

Skład

W skład Trójstronnego Zespołu do Spraw Transportu Drogowego wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników oraz strony pracodawców.

- Stronę rządową w Zespole reprezentuje czterech przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wyznaczonych odpowiednio przez: ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw wewnętrznych i administracji, ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

- Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez organizacje reprezentujące interesy pracowników w branży tj.: Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych.
- Stronę pracodawców w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez organizacje pracodawców reprezentujące interesy pracodawców w branży tj.: Konfederację Lewiatan, Związek Pracodawców Business Centre Club, Pracodawców RP, Związek Rzemiosła Polskiego.
- W pracach Zespołu biorą udział – z głosem doradczym – przedstawiciele Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

Zadania

Celem powołania Zespołu, jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego dla zapewnienia warunków rozwoju i poprawy konkurencyjności branży transportu drogowego, oraz godzenia interesów stron i zachowania spokoju społecznego w branży. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży oraz interesów pracowników i pracodawców. Każdej ze stron przysługuje prawo wniesienia pod obrady Zespołu sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego, rozwoju branży albo zapobieżenia zagrożeniom i konfliktom w branży.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się siedem posiedzeń Trójstronnego Zespołu ds. Transportu Drogowego.

- Głównym tematem spotkań było wypracowanie nowych rozwiązań w zakresie wynagradzania kierowców w transporcie międzynarodowym, w następstwie wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 listopada 2016 r., w sprawie K11/15, zgodnie z którym art. 21a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, dotyczący należności przysługujących kierowcy w podróży służbowej na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP.
- Podczas spotkań omawiano także:
 - propozycje zmiany ustawy o czasie pracy kierowców mające na celu poprawę warunków pracy i warunków socjalnych kierowców oraz uporządkowanie tych przepisów,

- zagadnienia związane z poprawą bezpieczeństwa polskich kierowców poruszających się po europejskich drogach,
- stanowisko strony społecznej do projektu nowelizacji ustawy o transporcie drogowym (UC 90) w zakresie dostosowania do rozporządzenia (UE) 2016/403 dotyczącego klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego.

16. Rada Ochrony i Ułatwień w Lotnictwie Cywilnym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Rada Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego, jako organ opiniodawczo-doradczy działa zgodnie z art. 19 ustawy Prawo lotnicze przy ministrze właściwym do spraw transportu.

Podstawę prawną funkcjonowania Rady Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego stanowią:

- Norma 8.19 Załącznika 9 – „Ułatwienia” do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. – (Dz.U. 1959 Nr 35, poz. 212 z późn. zm.).
- Norma 3.1.5 Załącznika 17 – „Ochrona międzynarodowego lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji” do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. – (Dz.U. 1959 Nr 35, poz. 212 z późn. zm.).

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw rol-

nictwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zdrowia, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz Prezesa Urzędu, powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw transportu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Zgodnie z art. 19 ust 3 ustawy Prawo lotnicze w skład Rady wchodzi również, w liczbie nie większej niż 11, przedstawiciele organizacji przedsiębiorstw lotniczych, zarządzających lotniskami, zarządzających ruchem lotniczym oraz wyższych uczelni kształcących w specjalnościach związanych z lotnictwem.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- opiniowanie Krajowego Programu Ochrony Lotnictwa Cywilnego;
- inicjowanie i opiniowanie spraw oraz pośredniczenie w wymianie opinii i doświadczeń, dotyczących ochrony w lotnictwie cywilnym;
- opracowywanie stanowiska w sprawach ochrony lotnictwa cywilnego wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu;
- opiniowanie Krajowego Programu Ułatwień w Zakresie Lotnictwa Cywilnego;
- inicjowanie i opiniowanie spraw oraz pośredniczenie w wymianie opinii i doświadczeń, dotyczących ułatwień w lotnictwie cywilnym, w szczególności usuwania zbędnych ograniczeń i upraszczania procedur administracyjnych;
- opiniowanie stanowiska w sprawach ułatwień wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyły się 3 posiedzenia Rady Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego. Informacje o działalności Rady (w tym jej uchwałach) zostały opublikowane na stronie internetowej MIIIR.

Na posiedzeniach:

- Dokonano wyboru Przewodniczącego, Wiceprzewodniczącego oraz Sekretarza Rady.
- Raport Urzędu Lotnictwa Cywilnego na temat stanu ochrony na lotnisku Chopina w Warszawie, w związku z kontrolą zrealizowaną w dniach 26.04–12.05.2017 r. – ULC.

- Informacja Urzędu Lotnictwa Cywilnego dotycząca przygotowania branży lotniczej na przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z cyberterroryzmem (stan prac legislacyjnych, zmiany strukturalno-organizacyjne w Departamencie Ochrony Lotnictwa Cywilnego ULC) – ULC.
- Procedura sprawdzenie przeszłości na lotnisku im. F. Chopina w Warszawie – przedsiębiorstwo państwowe „Porty Lotnicze” (PPL).
- Problem przedłużonego czasu oczekiwania pasażerów na bagaże w hali odbioru bagażu na lotnisku Chopina w Warszawie, w związku z niedostateczną ilością pracowników LS Airport Services Sp. z o.o.:
 - omówienie przez członków Rady propozycji rozwiązań usprawnień procesu wydawania kart identyfikacyjnych portu lotniczego pracownikom LS Airport Services, świadczących usługi na lotnisku Chopina w Warszawie,
 - omówienie oraz poddanie pod obrady występowania problemu przedłużonego czasu oczekiwania pasażerów na bagaże w hali odbioru bagażu na lotnisku Chopina w Warszawie, w związku z niedostateczną ilością pracowników LS Airport Services oraz przedstawienie propozycji rozwiązań problemu.
- Omówienie przez Urząd Lotnictwa Cywilnego oraz poddanie pod opiniowanie Rady projektów dwóch rozporządzeń z zakresu ochrony lotnictwa cywilnego:
 - projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmieniającego rozporządzenie w sprawie Krajowego Programu Ochrony w Lotnictwie Cywilnym,
 - projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących programów ochrony w lotnictwie cywilnym.
- Omówienie przez Urząd Lotnictwa Cywilnego programu ICAO Traveller Identification Programme (TRIP) Strategy oraz ankiet mających na celu ustalenie poziomu zaimplementowania Załącznika 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago 7 grudnia 1944 r., do polskiego i unijnego porządku prawnego, a także kwestii współpracy pomiędzy resortami w tym zakresie.
- LS Airport Services – problem przedłużonego czasu oczekiwania pasażerów na bagaże w hali odbioru bagażu na lotnisku Chopina w Warszawie – omówienie wyników analiz, do których zostali zobowiązani przedstawiciele LS Airport Services (LSAS) oraz przedsiębiorstwa państwowego

„Porty Lotnicze” (PPL) podczas posiedzenia Rady w dniu 27 października 2017 r.:

- przedstawienie wyników analizy dotyczącej możliwości operacyjnych spółki LS Airport Services, w tym danych odnośnie możliwego do obsłużenia ruchu lotniczego oraz ewentualnej współpracy z innymi agentami obsługi naziemnej,
 - przedstawienie wyników analizy PPL dotyczącej możliwości zatrudniania pracowników narodowości ukraińskiej na Lotnisku Chopina w Warszawie (niezbędne wymagania formalne, kwalifikacje językowe).
- Zagadnienia ochrony w lotnictwie oraz kontroli granicznej w relacjach Unia Europejska – Wielka Brytania w kontekście *brexit*. Podmiot: MSWiA/Straż Graniczna.
- Informacja Urzędu Lotnictwa Cywilnego dotycząca wdrożenia przepisów załącznika 9 do konwencji chicagowskiej (ułatwienia, w tym proces wydawania *Crew Member Card*) – stan prac legislacyjnych.

Ministerstwo Rozwoju

17. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komitet Monitorujący SPPW był organem pomocniczym Ministra Rozwoju działającym na podstawie: Zarządzenia nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy z późn. zm. i Zarządzenia nr 9 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 maja 2009 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, wydanych na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju albo jego przedstawiciel w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu, pełniący funkcję Krajowej Instytucji Koordynującej;
- po jednym przedstawicielu ministrów zaangażowanych we wdrażanie środków dostępnych w ramach Programu:
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - ministra właściwego do spraw nauki,
 - ministra właściwego do spraw środowiska,
 - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia;

- po jednym przedstawicielu regionalnych i lokalnych władz samorządowych z województw lubelskiego, małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego; organizacji pozarządowych oraz partnerów społecznych i gospodarczych (ze strony związków zawodowych i organizacji pracodawców).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- akceptowanie kryteriów oceny projektów w ramach Programu Współpracy;
- dokonywanie przeglądu procesu wyboru projektów w ramach Programu Współpracy;
- okresowe badanie postępu w realizacji Programu Współpracy i osiągnięcia przez niego założonych celów;
- sprawdzanie i opiniowanie raportów rocznych z wdrażania Programu Współpracy przygotowanych przez Krajową Instytucję Koordynującą;
- zapewnienie efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach programu.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 1 posiedzenie, na którym omówione zostały następujące tematy:

- aktualny stan zaawansowania prac prowadzonych w ramach programu (za okres od początku realizacji do marca 2017 r.);
- przyjęcie *Raportu Rocznego z wdrażania Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy za okres od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r.* (Uchwała nr 1/2017 z dn. 14 marca 2017 r.).

18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO KL działa na podstawie art. 36 ust. 2 *ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (Dz.U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2011 r., Nr 279, poz. 1644). Jego skład i zadania określa Zarządzenie nr 3 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 28 lutego 2012 r. *w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013*.

Skład

Ze strony rządowej:

- przewodniczący Komitetu – właściwy Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji koordynującej Regionalne Programy Operacyjne;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- przedstawiciele ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - ministra właściwego do spraw pracy,
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - ministra właściwego do spraw administracji publicznej;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej Instytucji Pośredniczącej komponentu regionalnego PO KL;
- przedstawiciel ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego określonych w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw RP;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu z każdej organizacji związkowej i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240):
 - Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
 - Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
 - Forum Związków Zawodowych,
 - Pracodawców RP,
 - Konfederacji Lewiatan,
 - Związku Rzemiosła Polskiego,
 - Business Centre Club;
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.);
- dwóch przedstawicieli środowiska akademicko-naukowego: przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego i przedstawiciel wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągania szczegółowych celów, określonych w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;

- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy są zgłoszone propozycje zmian w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013;
- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25) lub służących usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego;
- dodatkowe zadania wynikające ze specyfiki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - nadzorowanie zgodności realizowanego wsparcia z polityką równych szans,
 - analizowanie i zatwierdzanie zakresu tematów dla projektów innowacyjnych,
 - rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia rocznych Planów działania dla Priorytetów I–V Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia Planów Działania 2007–2008

dla Priorytetów VI–IX Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,

- powoływanie tematycznych grup roboczych,
- powołanie i nadzorowanie funkcjonowania 16 Podkomitetów Monitorujących Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Monitorującego PO KL, którego przedmiotem były następujące zagadnienia:

- Prezentacja i przyjęcie sprawozdania z realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013;
- Prezentacja Ewaluacji ex-post Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013;
- Prezentacja funkcjonowania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013;
- Podziękowania i zamknięcie Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.

W 2017 r. Komitet Monitorujący PO KL podjął następujące uchwały:

- Uchwała nr 179 KM PO KL z 15 marca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania końcowego z realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013

W ramach Komitetu Monitorującego PO KL działa 6 grup roboczych:

1. Grupa robocza ds. horyzontalnych;
2. Grupa robocza ds. komponentu regionalnego;
3. Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej;
4. Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy;
5. Grupa robocza ds. edukacji;
6. Grupa robocza ds. dobrego rządzenia.

Główne zadania wspólne dla wszystkich grup roboczych:

- gromadzenie, wymiana oraz analizowanie informacji na temat wdrażania PO KL;

- okresowe badanie postępu i osiągnięcia celów PO KL, w szczególności analizowanie wyzwań i zagrożeń dla realizacji PO KL;
- ocena adekwatności realizowanych działań w ramach PO KL, w odniesieniu do aktualnej i prognozowanej sytuacji społeczno-gospodarczej;
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu PO KL lub bezpośrednio Instytucji Zarządzającej PO KL lub Instytucjom Pośredniczącym PO KL rekomendacji dot. zmian kryteriów wyboru projektów, zmian w uszczegółowieniu programu lub zmian w programie, służących usprawnieniu realizacji programu;
- wypracowywanie wspólnych rekomendacji, standardów i procedur oraz formułowanie wniosków i zaleceń dotyczących systemu wdrażania PO KL.

Zadania szczegółowe, realizowane w zależności od obszaru tematycznego danej grupy:

1. Celem działania Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest monitorowanie procesu wdrażania na poziomie regionalnym i centralnym następujących zagadnień horyzontalnych: innowacyjność, współpraca ponadnarodowa, partnerstwo, gender mainstreaming. Ponadto dodatkowym zadaniem Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest analizowanie, proponowanie i rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu PO KL propozycji tematów dla projektów innowacyjnych.
2. Celem działania Grupy roboczej ds. Komponentu Regionalnego PO KL jest monitorowanie procesu wdrażania poszczególnych Priorytetów komponentu regionalnego PO KL w województwach w celu zapewnienia spójności ich wdrażania na poziomie krajowym. Grupa robocza koncentruje się szczególnie na zagadnieniach dotyczących zrównoważonego rozwoju województw w zakresie rozwoju regionalnych rynków pracy, podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców oraz wsparcia przedsiębiorstw w dostosowaniu się do potrzeb regionalnych strategii rozwoju.
3. Celem działania Grupy roboczej ds. Zatrudnienia i Integracji Społecznej jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań, dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe).
4. Celem działania Grupy roboczej ds. Adaptacyjności i Transferu Wiedzy jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań systemowych,

realizowanych centralnie, związanych ze wsparciem dla rozwoju potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz ich kadr, z działaniami w tym zakresie wdrażanymi na poziomie regionalnym.

5. Celem działania Grupy roboczej ds. Edukacji i Szkolnictwa Wyższego jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań służących podnoszeniu jakości edukacji oraz poziomu wykształcenia społeczeństwa, podejmowanych na poziomie centralnym z podobnymi działaniami realizowanymi na poziomie regionalnym.
6. Celem działania Grupy roboczej ds. Dobrego Rządzenia jest monitorowanie procesu wsparcia dla budowy zdolności instytucjonalnej polskiej administracji oraz wdrażania na poziomie krajowym standardów dobrego rządzenia, zgodnych ze standardami i wytycznymi Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem założeń Programu Reformy Regulacji. Grupa robocza będzie również monitorowała działania służące rozwojowi potencjału organizacji pozarządowych oraz organizacji pracodawców i pracowników jako podmiotów istotnych z punktu widzenia efektywnej realizacji zasad dobrego rządzenia.

Działalność grup roboczych w 2017 r.

W związku z rozwiązaniem Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 w 2017 r. wymienione Grupy robocze nie kontynuowały swojej działalności.

19. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO PT 2007–2013 jako niezależne ciało doradczo-opiniodawcze dla Instytucji Zarządzającej działa na podstawie Zarządze-

nia Nr 18 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 25.09.2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. 6 Nr 227, poz. 1658 z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- Przewodniczący Komitetu – właściwy Sekretarz lub Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju;
- ze strony rządowej, po jednym przedstawicielu:
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Certyfikującej,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej,
 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako jednostki odpowiedzialnej za otrzymywanie i przekazywanie płatności,
 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako operatora Krajowego Systemu Informatycznego,
 - Prezesa Rady Ministrów;
- ze strony samorządowej:
 - dwóch przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej,

- czterech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:
 - trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.),
 - dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.) wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu:

- przedstawiciel Instytucji Audytowej;
- przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny;
- przedstawiciel kontroli skarbowej;
- przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli;
- przedstawiciel Związku Banków Polskich;
- przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
- przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. b);
- przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 4 lit. a);
- inne osoby, na zaproszenie Przewodniczącego.

W pracach Komitetu mogą uczestniczyć z głosem doradczym:

- przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);

- przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- przedstawiciel Komisji Europejskiej (KE).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągania szczegółowych celów określonych w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013 na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, w szczególności osiągania celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie;
- analizowanie oraz zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej POPT 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. UE L 210 z 31.7.2006 r.), służących usprawnieniu zarządzania Programem, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie, zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, propozycji zmian do treści decyzji Komisji Europejskiej nr K (2007) 3693 z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia w ramach pomocy wspólnotowej programu operacyjnego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Pomoc Techniczna objętego celem „konwergencja” w Polsce, w zakresie wkładu funduszy;

- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. **odbyło się ostatnie posiedzenie Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013**, podczas którego ogłoszono prezentację na temat *Ewaluacji ex-post Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013* i prezentację na temat *Sprawozdania z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013*. W wyniku głosowania jednogłośnie przyjęto *Sprawozdanie z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013*.

20. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego nr 28 z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, a obecnie funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 14 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 31 maja 2010 r. Podstawę prawną powołania oraz zakres zadań KM POIiŚ regulują przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, przepisy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013 zaak-

ceptowane przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r. i zatwierdzone decyzją Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2007 r.

Skład

Przewodniczący – Podsekretarz lub Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju nadzorujący działania departamentu lub departamentów Ministerstwa Rozwoju wykonującego lub wykonujących zadania Instytucji Zarządzającej POIiŚ.

Ze strony rządowej po jednym przedstawicielu:

- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji ds. koordynacji strategicznej;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej regionalne programy operacyjne;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- ministra właściwego do spraw środowiska – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw zdrowia – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji Pośredniczącej POIiŚ;
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- Prezesa Rady Ministrów.

Ze strony samorządowej:

- jeden przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;

- trzech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759).

Ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentowanych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.);
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych;
- jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach POLiŚ oraz zatwierdzanie zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w POLiŚ, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POLiŚ, w tym sprawozdań okresowych z realizacji POLiŚ;
- analizowanie wyników wdrażania POLiŚ, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji POLiŚ, w szczególności w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w POLiŚ;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych sprawozdań z realizacji POLiŚ;
- analizowanie rocznych sprawozdań audytowych POLiŚ oraz uwag Komisji Europejskiej do tych sprawozdań;
- występowanie do Instytucji Zarządzającej POLiŚ z wnioskiem o przedstawienie niezbędnych materiałów w zakresie POLiŚ ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006 r., z późn. zm.), lub służącym usprawnieniu zarządzania POLiŚ, w tym zarządzania finansowego;

- analizowanie i zatwierdzanie wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;
- wykonywanie zadań innych niż wymienione powyżej, określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, niezbędnych do prawidłowej realizacji POIiŚ.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. **odbyło się ostatnie posiedzenie** KM POIiŚ 2007–2013, którego przedmiotem było przede wszystkim *Sprawozdanie końcowe z realizacji POIiŚ 2007–2013*.

21. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Podstawą Komitetu Monitorującego dla Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego jest Zarządzenie nr 17 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 grudnia 2011 r., na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 Nr 24, poz. 199, z późn. zm).

Skład

- Przewodniczący Komitetu – Sekretarz stanu lub właściwy Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju;
- ze strony rządowej, po jednym przedstawicielu:
 - ministra właściwego do spraw rozwoju – jako Krajowego Punktu Kontaktowego,
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,

- ministra właściwego do spraw sprawiedliwości,
- ministra właściwego do spraw kultury,
- ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- ministra właściwego do spraw zdrowia,
- ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
- ministra właściwego do spraw środowiska,
- ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- ministra właściwego do spraw nauki;
- ze strony samorządowej, po dwóch przedstawicieli:
 - Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:
 - jeden przedstawiciel pracowników i jeden przedstawiciel pracodawców wyznaczeni przez Radę Dialogu Społecznego,
 - dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- Dokonywanie okresowych przeglądów postępu realizacji celów Mechanizmów Finansowych na podstawie dokumentów przedłożonych przez Krajowy Punkt Kontaktowy oraz Operatorów Programów.
- Monitorowanie rezultatów wdrażania Mechanizmów Finansowych, w szczególności w odniesieniu do rezultatów i celów określonych dla programów.
- Monitorowanie ewaluacji programów wdrażanych w ramach Mechanizmów Finansowych.
- Przeprowadzanie oceny Raportów Strategicznych i sporządzanie opinii o ich treści.
- Proponowanie Krajowemu Punktowi Kontaktowemu działań przyczyniających się do realizacji celów Mechanizmów Finansowych lub poprawy zarządzania nimi.

Działalność w 2017 r.

Odbyły się 2 posiedzenia, na których miało miejsce:

- Przedstawienie przez przedstawiciela Krajowego Punktu Kontaktowego aktualnych informacji na temat Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014 oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014 w Polsce.
- Przyjęcie uchwałą „Raportu Strategicznego z wdrażania Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014 w Polsce za okres styczeń–grudzień 2016” oraz „Raportu Strategicznego z wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014 w Polsce za okres styczeń–grudzień 2016”.
- Przedstawienie multimedialnej prezentacji na temat aktualnego stanu realizacji projektów i programów w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009–2014, ze szczególnym uwzględnieniem Polski na tle innych krajów-beneficjentów.
- Przedstawienie prezentacji ze strony beneficjenta projektu realizowanego w ramach Programu Operacyjnego PO8 Konserwacja i rewitalizacja dziedzictwa kulturalnego „Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN”.

22. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 (POWER)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	6 + 7

Podstawa działania:

Komitet Monitorujący PO WER działa na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz.U. poz. 1146). Jego skład i zadania określa Zarządzenie nr 9 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 17 lutego 2015 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020.

Skład

ze strony rządowej:

- przewodniczący Komitetu – Podsekretarz Stanu nadzorujący komórkę organizacyjną Ministerstwa Rozwoju wykonującą zadania Instytucji Zarządzającej PO WER;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej PO WER;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej Umowy Partnerstwa;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa;
- przedstawiciele Instytucji Pośredniczących ustanowionych w systemie realizacji PO WER:
 - jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy,
 - jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
 - jeden przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - jeden przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości,
 - jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - jeden przedstawiciel Narodowego Centrum Badań i Rozwoju,
 - jeden przedstawiciel Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - jeden przedstawiciel Centrum Projektów Europejskich;
- po jednym przedstawicielu ministrów właściwych ze względu na rodzaj interwencji objętej PO WER, niepełniących funkcji Instytucji Pośredniczących, tj.:
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,
 - ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
- jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- jeden przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania;
- jeden przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych.

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej z ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej* (Dz.U. Nr 90, poz. 759), tj.:
 - Unii Metropolii Polskich,
 - Unii Miasteczek Polskich,
 - Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Związku Miast Polskich,
 - Związku Powiatów Polskich,
 - Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- jeden przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- jeden przedstawiciel Konwentu Dyrektorów Regionalnych Ośrodków Pomocy Społecznej;
- czterech przedstawicieli Konwentu Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów Pracy.

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu każdej z organizacji związkowych i organizacji pracodawców reprezentowanych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. *o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego* (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240):
 - Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
 - Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
 - Forum Związków Zawodowych,
 - Pracodawców RP,
 - Konfederacji Lewiatan,
 - Związku Rzemiosła Polskiego,
 - Business Centre Club;
- po jednym przedstawicielu z dwunastu organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. *o działalności pożytku publicznego w o wolontariacie* (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146), wyłonionych do składu Komitetu w postępowaniu przeprowadzonym przez Radę Działalności Pożytku Publicznego:
 - organizacji pozarządowej działającej na rzecz ochrony środowiska,
 - organizacji pozarządowej działającej w obszarze ochrony zdrowia,

- organizacji pozarządowej działającej na rzecz przeciwdziałania bezrobociu i aktywizacji zawodowej,
- organizacji pozarządowej zajmującej się monitoringiem działań instytucji publicznych (organizacja strażnicza),
- organizacji pozarządowej działającej w obszarze edukacji (z wyłączeniem szkolnictwa wyższego),
- organizacji pozarządowej działającej w obszarze szkolnictwa wyższego,
- organizacji pozarządowej działającej na rzecz osób z niepełnościami,
- organizacji pozarządowej działającej na rzecz osób młodych,
- organizacji pozarządowej działającej na rzecz promowania włączenia społecznego i ekonomii społecznej,
- organizacji pozarządowej działającej na rzecz równości szans płci,
- organizacji pozarządowej działającej na rzecz równości szans i niedyskryminacji (z wyłączeniem organizacji działających na rzecz osób z niepełnościami),
- organizacji pozarządowej reprezentującej ponadbranżowy związek stowarzyszeń;
- ze strony środowiska naukowego:
 - jeden przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - jeden przedstawiciel wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- jeden przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej.

Zadania

- Na podstawie art. 49 oraz art. 110 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013,

- str. 320, z późn. zm.) Komitet dokonuje przeglądu wdrażania PO WER i postępów poczynionych na drodze do osiągnięcia jego celów, a także bada wszelkie inne kwestie, które wpływają na wykonanie PO WER;
- analizowanie wszelkich kwestii, które mają wpływ na realizację PO WER;
 - rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian PO WER proponowanych przez Instytucję Zarządzającą PO WER;
 - przedstawianie Instytucji Zarządzającej PO WER uwag dotyczących wdrażania i ewaluacji PO WER;
 - rozpatrywanie i zatwierdzanie propozycji kryteriów wyboru projektów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą PO WER;
 - rozpatrywanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania PO WER;
 - rozpatrywanie i zatwierdzanie planu ewaluacji dla PO WER i zmian tego planu;
 - rozpatrywanie i zatwierdzanie strategii komunikacji dla PO WER i zmian tej strategii;
 - analiza wdrażania instrumentów finansowych;
 - analizowanie działań mających na celu promowanie równouprawnienia płci, równych szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami;
 - promowanie zasady partnerstwa.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 6 posiedzeń Komitetu Monitorującego PO WER, których przedmiotem były następujące zagadnienia:

- Przedstawienie stanu wdrażania PO WER (cykliczne);
- Przedstawienie Rocznych Planów Działania na rok 2017 i 2018 r. oraz zmian w ich treści:
 - Osi I PO WER Osoby młode na rynku pracy,
 - Osi II PO WER Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji dla Działań w zakresie Celu Tematycznego 11,
 - Osi III PO WER Szkolnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju,
 - Osi IV PO WER Innowacje społeczne i współpraca ponadnarodowa,
 - Osi V PO WER Wsparcie dla obszaru zdrowia;
- Prezentacja koncepcji realizacji konkursów zintegrowanych w ramach Osi III PO WER oraz założeń reformy szkolnictwa wyższego;

- Prezentacja wyników badania pt. „Ewaluacja wpływu EFS na osiągnięcie celów w zakresie dobrego rządzenia określonych w ramach PO WER”;
- Omówienie zmian w Umowie Partnerstwa;
- Omówienie zmian w PO WER (cyklicznie);
- Przedstawienie sprawozdania z realizacji PO WER w 2016 r.;
- Prezentacja wyników metaanalizy badań ewaluacyjnych EFS;
- Prezentacja wyników I etapu badania pt. „Ewaluacja bieżąca projektów PO WER dotyczących tworzenia i prowadzenia Dziennych Domów Opieki Medycznej (DDOM)”;
- Przedstawienie koncepcji realizacji wsparcia w ramach Działania 2.13 – ZSK – i uzasadnienie realizacji przedsięwzięć planowanych do wprowadzenia do RPD na 2018 r.;
- Przedstawienie komunikatu Komisji na temat wzmacniania innowacji w europejskich regionach;
- Omówienie Europejskiego Filaru Praw Socjalnych;
- Prezentacja wyników badania pt. „Ocena trafności i skuteczności kryteriów wyboru projektów w PO WER”;
- Zatwierdzenie zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych w ramach PO WER;
- Prezentacja stanowiska Rządu RP w sprawie polityki spójności po 2020 r.;
- Przedstawienie informacji nt. dotychczasowych i przyszłych działań promocyjnych w obszarze funduszy europejskich w ramach PO WER;
- Prezentacja wyników badania ewaluacyjnego pt. „Ewaluacja funkcjonalności e-materiałów opracowywanych w ramach projektów współfinansowanych za pomocą Europejskiego Funduszu Społecznego”;
- Prezentacja zaleceń Rady Dialogu Społecznego dotyczących jakości staży;
- Przedstawienie aktualizacji Planu Ewaluacji PO WER.

Ponadto, w trakcie posiedzeń w Łodzi (XII posiedzenie KM PO WER) i Supraślu (XVI posiedzenie KM PO WER) członkowie Komitetu uczestniczyli w wizytach studyjnych w projektach realizowanych w ramach Programu.

W 2017 r. Komitet Monitorujący PO WER podjął następujące uchwały:

- Uchwała nr 111 KM PO WER z 12 stycznia 2017 r. w sprawie zatwierdzenia modyfikacji ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych oraz systematyki kryteriów wyboru projektów dla Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 (obieg);

- Uchwała nr 112 KM PO WER z 13 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. „Analiza potrzeb szkoleniowych pracowników sektora zdrowia” (obieg);
- Uchwała nr 113 KM PO WER z 27 stycznia 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (obieg);
- Uchwała nr 114 KM PO WER z 6 lutego 2017 r. w sprawie zmian w szczegółowych kryteriach wyboru zawartych w Rocznych Planach Działania na 2017 r. dla I Osi Priorytetowej PO WER opracowanych przez 16 WUP oraz MRPIPS (obieg);
- Uchwała nr 115 KM PO WER z 28 lutego 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów;
- Uchwała nr 116 KM PO WER z 28 lutego 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
- Uchwała nr 117 KM PO WER z 28 lutego 2017 r. w sprawie zatwierdzenia tematów dla innowacji społecznych dla Działania 4.1 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 oraz rekomendowania do zatwierdzenia Roczego Planu Działania na 2017 r. dla IV Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
- Uchwała nr 118 KM PO WER z 28 lutego 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla Działania 4.3 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Centrum Projektów Europejskich;
- Uchwała nr 119 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Uchwała nr 120 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;

- Uchwała nr 121 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- Uchwała nr 122 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla Działania 2.19 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju;
- Uchwała nr 123 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 opracowanym przez Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie;
- Uchwała nr 124 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Uchwała nr 125 KM PO WER z 1 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla V Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Zdrowia;
- Uchwała nr 126 KM PO WER z 29 marca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (obieg);
- Uchwała nr 127 KM PO WER z 24 kwietnia 2017 r. w sprawie zatwierdzenia modyfikacji ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i projektów pozakonkursowych oraz systematyki kryteriów wyboru projektów dla Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 (obieg);
- Uchwała nr 128 KM PO WER z 4 maja 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej (obieg);
- Uchwała nr 129 KM PO WER z 10 maja 2017 r. w sprawie zatwierdzenia propozycji zmian Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;

- Uchwała nr 130 KM PO WER z 10 maja 2017 r. w sprawie zatwierdzenia tematów dla innowacji społecznych dla Działania 4.1 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 oraz rekomendowania do zatwierdzenia Roczno-go Planu Działania na 2017 r. dla IV Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
- Uchwała nr 131 KM PO WER z 19 maja 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej (obieg);
- Uchwała nr 132 KM PO WER z 24 maja 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (obieg);
- Uchwała nr 133 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z realizacji Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój za rok 2016;
- Uchwała nr 134 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. Ewaluacja bieżąca projektów PO WER dotyczących tworzenia i prowadzenia Dzielnych Domów Opieki medycznej (DDOM);
- Uchwała nr 135 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany kryteriów wyboru projektów w Rocznych Planach Działania dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, Działanie 1.2, opracowanych na rok 2015 przez Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie, Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy, Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie, Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie, Wojewódzki Urząd Pracy w Zielonej Górze, Wojewódzki Urząd Pracy w Olsztynie oraz na rok 2016 przez Wojewódzki Urząd Pracy w Zielonej Górze, Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie, Wojewódzki Urząd Pracy w Szczecinie;
- Uchwała nr 136 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany kryterium wyboru projektów w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla Osi I Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Wojewódzki Urząd Pracy w Łodzi;
- Uchwała nr 137 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;

- Uchwała nr 138 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Uchwała nr 139 KM PO WER z 20 czerwca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia Rocznego Planu Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Uchwała nr 140 KM PO WER z 21 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2016 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości;
- Uchwała nr 141 KM PO WER z 21 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości;
- Uchwała nr 142 KM PO WER z czerwca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Uchwała nr 143 KM PO WER z 21 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla Działania 4.3 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Centrum Projektów Europejskich;
- Uchwała nr 144 KM PO WER z 26 lipca 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Uchwała nr 145 KM PO WER z 7 sierpnia 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (obieg);
- Uchwała nr 146 KM PO WER 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla IV Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju (obieg);

- Uchwała nr 147 KM PO WER z 11 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia propozycji zmian Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 (obieg);
- Uchwała nr 148 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i projektów pozakonkursowych oraz systematyki kryteriów wyboru projektów dla Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
- Uchwała nr 149 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zmiany kryteriów wyboru dla projektów realizowanych w ramach Działania 6.1 Pomoc techniczna Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
- Uchwała nr 150 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Uchwała nr 151 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
- Uchwała nr 152 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zmian w szczegółowych kryteriach wyboru zawartych w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla I Osi Priorytetowej PO WER opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Uchwała nr 153 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla Działania 4.1 i 4.2 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju;
- Uchwała nr 154 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Działania 4.1 i 4.2 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju;
- Uchwała nr 155 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla Działania 4.3 Programu Ope-

- racyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Centrum Projektów Europejskich;
- Uchwała nr 156 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Działania 4.3 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Centrum Projektów Europejskich;
 - Uchwała nr 157 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości;
 - Uchwała nr 158 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości;
 - Uchwała nr 159 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości;
 - Uchwała nr 160 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Działania 2.19 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rozwoju;
 - Uchwała nr 161 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
 - Uchwała nr 162 KM PO WER z 26 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla V Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Zdrowia;
 - Uchwała nr 163 KM PO WER z 27 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym

- nym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Uchwała nr 164 KM PO WER z 27 września 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
 - Uchwała nr 165 KM PO WER z 27 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
 - Uchwała nr 166 KM PO WER z 27 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;
 - Uchwała nr 167 KM PO WER z 23 października 2017 r. w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. „Ewaluacja wpływu EFS na osiągnięcie celów w zakresie dobrego rządzenia określonych w ramach PO WER” (obieg);
 - Uchwała nr 168 KM PO WER z 23 października 2017 r. w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. „Badanie efektów wsparcia zrealizowanego na rzecz osób młodych w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER) – II raport wskaźnikowy” (obieg);
 - Uchwała nr 169 KM PO WER z 23 października 2017 r. w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. Metaanaliza wyników badań ewaluacyjnych dotyczących oceny wsparcia z EFS – I raport cząstkowy (obieg);
 - Uchwała nr 170 KM PO WER z 21 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznych Planach Działania na 2017 i 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 opracowanych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
 - Uchwała nr 171 KM PO WER z 21 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu

- Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Uchwała nr 172 KM PO WER z 21 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości;
 - Uchwała nr 173 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. w sprawie zatwierdzenia zmian w Planie Ewaluacji Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 w 2017 r.;
 - Uchwała nr 174 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
 - Uchwała nr 175 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
 - Uchwała nr 176 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. w sprawie zatwierdzenia tematów dla innowacji społecznych dla Działania 4.1 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 oraz rekomendowania do zatwierdzenia Roczno Planu Działania na 2017 r. dla IV Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
 - Uchwała nr 177 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Działania 4.3 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Centrum Projektów Europejskich;
 - Uchwała nr 178 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla V Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Zdrowia;
 - Uchwała nr 179 KM PO WER z 22 listopada 2017 r. w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla V Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, opracowanym przez Ministerstwo Zdrowia;
 - Uchwała nr 180 KM PO WER z 11 grudnia 2017 r. w sprawie zatwierdzenia zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych

i projektów pozakonkursowych oraz systematyki kryteriów wyboru projektów dla Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 (obieg);

- Uchwała nr 181 KM PO WER z 27 grudnia 2017 r. w sprawie zmian w szczegółowych kryteriach wyboru zawartych w Rocznym Planie Działania na 2017 r. dla I Osi Priorytetowej PO WER opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (obieg);
- Uchwała nr 182 KM PO WER z 27 grudnia 2017 r. w sprawie zmian w Rocznym Planie Działania dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020 opracowanym przez Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie na r. 2018.

W 2017 r. odbyło się 31 spotkań warsztatowych Komitetu Monitorującego PO WER.

Warsztaty miały na celu m.in. omawianie bieżących uwag zgłaszanych do poszczególnych Rocznych Planów Działania oraz wypracowywanie ostatecznych wersji ww. Planów, które następnie poddawano pod głosowanie w trakcie kolejnych posiedzeń Komitetu.

W ramach Komitetu Monitorującego PO WER funkcjonuje Grupa robocza ds. efektywności PO WER – 7 posiedzeń w 2017 r.

Tematami przewodnimi poszczególnych spotkań były m.in.:

- omówienie wyników badania dotyczącego procedury odwoławczej przeprowadzonego przez Departament Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej;
- omówienie przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (lider Zespołu) wniosków Zespołu ds. przeglądu kryteriów wyboru projektów z przeprowadzonej analizy kryteriów;
- omówienie przez przedstawiciela IZ PO WER bieżących problemów w dziedzinie IT, jakie napotykają beneficjenci wykorzystujący systemy informatyczne w trakcie realizacji projektów unijnych (SL2014);
- omówienie przez przedstawiciela IZ PO WER zmian w Wytucznych dotyczących kwalifikowalności wydatków, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii związanych ze zmianą definicji personelu projektu oraz z kosztami pośrednimi;
- omówienie przez przedstawiciela IZ PO WER zmian w dokumencie pt. „Ogólne kryteria wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych oraz systematyka kryteriów obowiązujących w ramach PO WER 2014–

- 2020” oraz prezentacja wyników badania ewaluacyjnego dotyczącego analizy szczegółowych kryteriów wyboru;
- omówienie efektywności wsparcia Podmiotowego Systemu Finansowania (PSF) skierowanego do przedsiębiorców i pracowników, a także analiza skuteczności narzędzia informatycznego Baza Usług Rozwojowych administrowanego przez PARP w ramach projektu pozakonkursowego PO WER, które wspiera realizację PSF na poziomie regionalnym;
- omówienie zmian w dokumencie pt. „Ogólne kryteria wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych oraz systematyka kryteriów obowiązujących w ramach PO WER 2014–2020”, zmian dotyczących sposobu rozliczania kosztów rekrutacji w projektach (w ramach kosztów bezpośrednich) oraz podsumowanie konkursu dotacji.

23. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Inteligentny Rozwój 2014–2020 (PO IR)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO IR został powołany na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz.U. poz. 1146) oraz Zarządzenia nr 14 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Inteligentny Rozwój 2014–2020. Komitet działa na podstawie Regulaminu, który jest zgodny z przepisami prawa dotyczącymi komitetów monitorujących, zawartymi w:

- rozporządzeniu nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. Parlamentu Europejskiego i Rady *ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz*

Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013 r., str. 320),

- ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. *o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020* (Dz.U. 2014 poz. 1146),
- rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie *Europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych* (Dz. Urz. UE – L 74 z 14.03.2014 r.),
- Wytycznych w zakresie komitetów monitorujących na lata 2014–2020.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- przewodniczący – podsekretarz stanu w ministerstwie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, nadzorujący departament wykonujący zadania Instytucji Zarządzającej PO IR – jako przedstawiciel Instytucji Zarządzającej PO IR;
- po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej PO IR, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Polska Cyfrowa 2014–2020, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Polska Wschodnia 2014–2020, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej Umowy Partnerstwa, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji koordynującej Umowę Partnerstwa w zakresie regionalnych programów operacyjnych;
- po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;

- przedstawiciel ministra właściwego ze względu na rodzaj interwencji objętej PO IR, tj.: ministra właściwego do spraw nauki;
- po jednym przedstawicielu ministra do spraw gospodarki – jako instytucji odpowiedzialnej za wdrażanie działania 2.1 PO IR, Narodowego Centrum Badań i Rozwoju – jako Instytucji Pośredniczącej, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – jako Instytucji Pośredniczącej, Banku Gospodarstwa Krajowego S.A. – jako Instytucji Pośredniczącej, Ośrodka Przetwarzania Informacji – jako Instytucji Wdrażającej, Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania, Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759), tj.: Unii Metropolii Polskich, Związku Gmin Wiejskich RP, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Województw RP;
- przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw RP oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego;

ze strony partnerów spoza administracji:

- po jednym przedstawicielu organizacji związkowej i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. poz. 1240), tj.: Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawców RP, Konfederacji Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club;
- przedstawiciel Związku Pracodawców Kłasy Polskie;
- przedstawiciel Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- po jednym przedstawicielu następujących izb gospodarczych: Polskiej Izby Gospodarczej Zaawansowanych Technologii oraz Krajowej Izby Gospodarczej;
- po jednym przedstawicielu czterech organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. z 2016 r. poz. 239 i 395.), wyłonionych do składu Komitetu w postępowaniu przeprowadzonym przez Radę

Działalności Pożytku Publicznego, tj.: organizacji pozarządowej działającej na rzecz ochrony środowiska, organizacji pozarządowej właściwej ze względu na przynajmniej jeden z rodzajów działalności objętej PO IR, organizacji pozarządowej działającej na rzecz promowania włączenia społecznego, równości szans płci, równości szans i niedyskryminacji, federacji organizacji pozarządowych;

ze strony środowiska naukowego:

- przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Instytutów Badawczych.

W posiedzeniach Komitetu uczestniczą w charakterze obserwatorów bez prawa do głosowania: przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel Instytucji Audytowej, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie procesu desygnacji, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko 2014–2020, przedstawiciel Związku Banków Polskich, przedstawiciel Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, przedstawiciel Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., przedstawiciel Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, przedstawiciel Collegium Civitas, przedstawiciel Urzędu Patentowego RP, przedstawiciel Narodowego Centrum Nauki, przedstawiciel Stowarzyszenia Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, przedstawiciel Startup Poland, przedstawiciel Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, przedstawiciel Krajowej Organizacji Innowatorów Przemysłu, przedstawiciel Gabinetu Politycznego Ministerstwa Rozwoju.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, osoby zaproszone przez Przewodniczącego. W pracach Komitetu uczestniczą również przedstawiciele Komisji Europejskiej, pełniąc rolę doradcą.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- analizowanie wszelkich kwestii, które wpływają na wykonanie PO IR;
- konsultowanie i zatwierdzanie zmian PO IR proponowanych przez Instytucję Zarządzającą;

- przedstawianie uwag dotyczących wdrażania i ewaluacji PO IR, w tym przedsięwzięć na rzecz zmniejszania obciążenia administracyjnego dla beneficjentów;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie metodyki i kryteriów wyboru projektów;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania PO IR;
- analizowanie i zatwierdzanie planu ewaluacji dla PO IR i wszelkich zmian planu;
- konsultowanie i zatwierdzanie strategii komunikacji dla PO IR i zmian tej strategii;
- rozpatrywanie wdrażania dużych projektów;
- rozpatrywanie wdrażania wspólnych planów działania;
- rozpatrywanie wdrażania instrumentów finansowych;
- rozpatrywanie działań odnoszących się do spełnienia warunków wstępnych.

Działalność w 2017 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego PO IR.

- zaprezentowano zmiany kryteriów wyboru projektów dla działań I oraz IV osi priorytetowej PO IR;
- zaprezentowano zmiany kryteriów wyboru projektów dla działań II osi priorytetowej PO IR – poddziałanie 2.3.2 *Bony na innowacje dla MSP* oraz poddziałanie 2.3.4 *Ochrona własności przemysłowej*;
- zaprezentowano propozycje zmian w Programie Operacyjnym;
- zaprezentowano uzasadnienie włączenia dużego projektu PIONIER LAB – Krajowa Platforma Integracji Infrastruktur Badawczych z Ekosystemami Innowacji (działanie 4.2) do Tabeli 27 w rozdz. 12.1 Programu Inteligentny Rozwój (Duże projekty, które mają być wdrażane w okresie programowania);
- przedstawiono informację Instytucji Zarządzającej nt. stanu wdrażania PO IR;
- przedstawiono *Sprawozdanie roczne z realizacji Program Operacyjny Inteligentny Rozwój za 2016 rok z uwzględnieniem bieżącego stanu wdrażania*;
- zaprezentowano zmiany kryteriów wyboru projektów dla działań I osi priorytetowej PO IR – poddziałanie 1.3.1 *Wsparcie Projektów badaw-*

czo-rozwojowych w fazie preseed przez fundusze typu proof of concept – BRIDGE Alfa;

- przedstawiono informację nt. projektu pozakonkursowego NCBR w poddziałaniu 4.1.3 *Innowacyjne metody zarządzania badaniami PO IR;*
- zaprezentowano zmiany kryteriów wyboru projektów dla poddziałania 3.2.1 *Badania na rynek*, poddziałania 2.3.1 *Proinnowacyjne usługi IOB dla MSP* oraz dla działań I oraz IV osi priorytetowej PO IR;
- prezentacja zmian w Programie Operacyjnym;
- zaprezentowano zakres zmian i wpływu znowelizowanej ustawy wdrożeniowej na realizację PO IR;
- przedstawiono zmiany kryteriów wyboru projektów dla poddziałania 3.3.1 *Polskie Mosty Technologiczne* i działań Pomocy technicznej PO IR;
- zaprezentowano zmiany kryteriów wyboru projektów dla działania 2.1 *Wsparcie inwestycji w infrastrukturę B+R przedsiębiorstw* oraz poddziałania 3.2.2 *Kredyt na innowacje technologiczne;*
- przedstawiono prezentację Komisji Europejskiej dotyczącą wniosków z 7-go Raportu Spójności;
- zaprezentowano stanowisko negocjacyjne Polski w sprawie polityki spójności po 2020;
- przedstawiono stan wdrażania PO IR oraz zaprezentowano działania w zakresie informacyjno-promocyjnym na rzecz Programu.

Przyjęto łącznie 27 uchwał.

23.1. Grupa robocza ds. wdrażania Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała Komitetu Monitorującego
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Grupa robocza do spraw wdrażania Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój działa na podstawie Uchwały nr 4 Komitetu Monitorującego

Program Operacyjny Inteligentny Rozwój 2014–2020 z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw wdrażania Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój. Grupa robocza jest organem wspierającym pracę Komitetu.

Skład

W skład Grupy roboczej wchodzi organizacje oraz instytucje, uczestniczące w pracach Komitetu Monitorującego PO IR, które zgłosiły swoich przedstawicieli do udziału w posiedzeniach Grupy. W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IR zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

Do zadań Grupy roboczej należą:

- omawianie zagadnień będących przedmiotem prac Komitetu oraz analiza projektów uchwał wskazanych przez sekretariat Komitetu;
- opracowanie opinii i rekomendacji dotyczących spraw związanych z zakresem merytorycznym prac Grupy;
- zgłaszanie propozycji brzmienia uchwał dla Komitetu;
- merytoryczne wsparcie uczestników posiedzeń Komitetu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń Grupy roboczej ds. wdrażania PO IR:

- omówienie propozycji zmian treści Programu;
- omówienie zmian w kryteriach wyboru projektów w ramach poszczególnych działań i poddziałań PO IR. Kryteria te były później zatwierdzane na posiedzeniach Komitetu Monitorującego.

24. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	3+3

Podstawa działania

Zarządzenie nr 18 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020.

Szczegółowe zasady dotyczące prac Komitetu określa Regulamin przyjęty uchwałą KM nr 1/2015 z dnia 9 marca 2015 r. ze zmianami z dnia 21 kwietnia 2015 r. (Uchwała nr 5/2015) oraz z dnia 29 maja 2015 r. (Uchwała nr 12/2015).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- Przewodniczący Komitetu – Podsekretarz Stanu w ministerstwie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, nadzorujący departament wykonujący zadania IZ PO PW – jako przedstawiciel IZ PO PW;

ze strony rządowej:

- po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, jako: IZ POPW, IZ Programem Operacyjnym Inteligentny Rozwój 2014–2020, IZ Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko 2014–2020, Instytucji ds. koordynacji strategicznej Umowy Partnerstwa, Instytucji ds. koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa, Instytucji ds. koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa w zakresie 16 Regionalnych Programów Operacyjnych;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki, ze względu na zakres PO PW;
- dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw transportu, ze względu na zakres PO PW;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- przedstawiciel Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – jako Instytucji Pośredniczącej;
- przedstawiciel Centrum Unijnych Projektów Transportowych – jako Instytucji Pośredniczącej;
- przedstawiciel Polskiej Organizacji Turystycznej;
- przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania;
- przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej z ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759), tj.:
 - Unii Metropolii Polskich,
 - Unii Miasteczek Polskich,
 - Związku Gmin Wiejskich RP,
 - Związku Miast Polskich,
 - Związku Powiatów Polskich,
 - Związku Województw RP;
- po jednym przedstawicielu instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi z województw objętych PO PW 2014–2020 tj.:
 - Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego 2014–2020,
 - Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego 2014–2020,
 - Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego 2014–2020,
 - Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego 2014–2020,
 - Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Warmińsko-Mazurskiego 2014–2020;

ze strony partnerów spoza administracji:

- po jednym przedstawicielu każdej z organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. poz. 1240), tj.:
 - Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
 - Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
 - Forum Związków Zawodowych
 - Pracodawców RP,
 - Konfederacji Lewiatan,
 - Związku Rzemiosła Polskiego,
 - Business Centre Club;
- przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
- przedstawiciel Izby Gospodarczej Komunikacji Miejskiej;

- czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146), wyłonionych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego tj.:
 - jeden przedstawiciel organizacji działającej na rzecz ochrony środowiska,
 - jeden przedstawiciel organizacji działającej w obszarze rozwoju przedsiębiorczości,
 - jeden przedstawiciel organizacji działającej na rzecz promowania włączenia społecznego lub równości szans płci lub równości szans lub niedyskryminacji,
 - jeden przedstawiciel federacji organizacji pozarządowych;
- przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wskazany przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W posiedzeniach Komitetu uczestniczą w charakterze obserwatorów bez prawa do głosowania:

- przedstawiciel Instytucji Audytowej,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie procesu desygnacji.

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciel Komisji Europejskiej pełniący rolę doradczą.

Zadania

Do zadań KM należy m.in.:

- systematyczny przegląd wdrażania Programu Operacyjnego Polska Wschodnia 2014–2020, zwanego dalej (POPW) i postępów poczynionych na drodze osiągnięcia jego celów, w tym w szczególności w odniesieniu do celów pośrednich i końcowych wskazanych w ramach wykonania;
- analizowanie wszelkich kwestii, które wpływają na wykonanie POPW;
- konsultowanie i akceptowanie zmian POPW proponowanych przez Instytucję Zarządzającą;
- przedstawianie uwag dotyczących wdrażania i ewaluacji POPW, w tym przedsięwzięć na rzecz zmniejszania obciążenia administracyjnego dla beneficjentów i monitorowanie działań podjętych w ich następstwie;
- Komitet rozpatruje w szczególności:
 - wszelkie kwestie, które mają wpływ na wykonanie POPW,
 - postępy w realizacji planu ewaluacji oraz ewaluacje dotyczące POPW, w tym wykorzystanie wyników ewaluacji,

- postępy w realizacji strategii komunikacji tj. rozpatrywanie informacji o postępach w realizacji „Strategii komunikacji Programu Polska Wschodnia 2014–2020” i analizę wyników realizacji tej strategii, dokonanej przez IZ oraz informację o planowanych działaniach informacyjnych i promocyjnych na kolejny rok,
 - wdrażanie dużych projektów,
 - działania mające na celu promowanie równości szans płci, równych szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnościami różnego typu,
 - działania mające na celu promowanie zrównoważonego rozwoju,
 - działania w ramach POPW odnoszące się do spełnienia warunków wstępnych,
 - wdrażanie instrumentów finansowych;
- Komitet może rozpatrywać wytyczne programowe dla POPW i ich zmiany;
 - Komitet rozpatruje i zatwierdza:
 - metodykę i kryteria wyboru projektów, po rozważeniu propozycji lub rekomendacji właściwych ciał koordynacyjnych,
 - roczne i końcowe sprawozdania z wdrażania POPW,
 - plan ewaluacji dla POPW i wszelkie zmiany planu,
 - strategię komunikacji dla POPW oraz jej zmiany,
 - wszelkie propozycje IZ dotyczące zmian POPW.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się łącznie 6 posiedzeń, w tym 3 posiedzenia w trybie stacjonarnym oraz 3 posiedzenia w trybie obiegowym.

Na posiedzeniach:

- prezentowano stan realizacji POPW;
- przyjęto zmiany dotyczące: kryteriów wyboru projektów dla działania 1.2 Internacjonalizacja MŚP, 1.3.1 Wdrażanie innowacji przez MŚP, 1.4 Wzór na konkurencję w zakresie II etapu i 3.1 Infrastruktura kolejowa (styczeń 2017);
- zatwierdzono kryteria wyboru projektów dla działania 3.1 Infrastruktura kolejowa w zakresie prac przygotowawczych (styczeń 2017);
- zatwierdzono zmianę Programu Operacyjnego Polska Wschodnia 2014–2020 dotyczącą zasad wspierania infrastruktury drogowej, polegającą na doprecyzowaniu zapisów w zakresie komplementarności z Regionalnymi Programami Operacyjnymi 2014–2020;

- przedstawiono rekomendacje Komitetu Umowy Partnerstwa dotyczące efektywności funduszy Unii Europejskiej 2014–2020;
- zatwierdzono *Plan ewaluacji Programu Operacyjnego Polska Wschodnia 2014–2020*;
- zaprezentowano *Sprawozdanie dotyczące finansowania funkcjonowania Komitetu w roku 2016*;
- przedstawiono informację o planowanych działaniach pomocy technicznej w ramach POPW w roku 2017;
- zatwierdzono *Sprawozdanie roczne Programu Operacyjnego Polska Wschodnia 2014–2020 za rok 2016*;
- przyjęto zmiany kryteriów wyboru projektów dla działań 1.2 Internacjonalizacja MŚP, 1.3.1. Wdrażanie innowacji przez MŚP, 1.4. Wzór na konkurencję, 2.1. Zrównoważony transport miejski i 2.2. Infrastruktura drogowa, które wynikały z nowelizacji tzw. ustawy wdrożeniowej i rozporządzenia 651/2014, a także z dotychczasowych doświadczeń we wdrażaniu (grudzień 2017);
- zatwierdzono zmiany Programu, w tym w zakresie wykazu dużych projektów;
- przedstawiono stanowiska Polski w sprawie polityki spójności po 2020;
- przedstawiono działania informacyjno-promocyjne w Programie Operacyjnym Polska Wschodnia w 2017 r.

W trybie obiegowym przyjęto:

- zmianę metodyki i kryteriów wyboru projektów dla poddziałania 1.3.2 Tworzenie sieciowych produktów przez MŚP (marzec 2017), działania 3.1 Infrastruktura kolejowa (sierpień 2017) oraz działania 4.1 Wsparcie procesu wdrażania oraz promocja Programu.

24.1. Grupa robocza ds. przedsiębiorczości Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała Komitetu Monitorującego
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Uchwała nr 4/2015 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020 z dnia 8 kwietnia 2015 r. w sprawie powołania Grupy roboczej KM PO PW 2014–2020 do spraw przedsiębiorczości.

Szczegółowe zasady dotyczące prac Grupy określa Regulamin stanowiący załącznik do Decyzji Grupy roboczej KM POPW 2014–2020 do spraw przedsiębiorczości z dnia 5 maja 2015 r. ws. zatwierdzenia Regulaminu Grupy.

Skład

Przewodniczący Grupy – Przedstawiciel IZ POPW, Dyrektor Departamentu Programów Ponadregionalnych, Ministerstwo Rozwoju.

Reprezentowane instytucje:

- Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
- Polska Organizacja Turystyczna;
- Unia Miasteczek Polskich;
- Konfederacja Lewiatan;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Lubelska Fundacja Rozwoju;
- Fundacja Biznes i Prawo;
- Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
- Związek Banków Polskich;
- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
- Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Ministerstwo Rozwoju (Departament Programów Ponadregionalnych, Departament Koordynacji Strategii i Polityk Rozwoju, Departament Koordynacji Wdrażania Funduszy Europejskich, Departament Konkurencyjności i Innowacyjności).

Zadania

Do zadań Grupy roboczej należy:

- opiniowanie projektów uchwał oraz dokumentów dotyczących Osi Priorytetowej I Przedsiębiorcza Polska Wschodnia;
- opracowywanie projektów uchwał dotyczących Osi Priorytetowej I Przedsiębiorcza Polska Wschodnia.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Grupy:

- wypracowano zmianę kryteriów wyboru projektów dla działania 1.2 *Internacjonalizacja MŚP*, poddziałania 1.3.1 *Wdrażanie innowacji przez MŚP* oraz działania 1.4 *Wzór na konkurencję*. Kryteria zostały rekomendowane do zatwierdzenia przez KM POPW (uchwały KM POPW zatwierdzające ww. zmiany zostały przyjęte w dniu 31 stycznia 2017 r.);
- wypracowano zmianę kryteriów wyboru projektów dla poddziałania 1.3.2 *Tworzenie sieciowych produktów przez MŚP*. Kryteria zostały rekomendowane do zatwierdzenia przez KM POPW (uchwała KM POPW zatwierdzająca ww. zmianę została przyjęta w trybie obiegowym w dniu 29 marca 2017 r.).

Ponadto wysłano członkom Grupy do konsultacji propozycję zmian kryteriów dla działania 1.2 *Internacjonalizacja MŚP*, 1.3.1 *Wdrażanie innowacji przez MŚP* oraz 1.4 *Wzór na konkurencję* (I etap i II etap) z prośbą o zgłaszanie ew. uwag do dnia 24 listopada 2017 r. Wypracowane brzmienie zmiany kryteriów zostało rekomendowane do zatwierdzenia przez KM POPW (uchwały KM POPW zatwierdzające zmiany ww. kryteriów zostały przyjęte 12 grudnia 2017 r.).

24.2. Grupa robocza ds. transportu Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała Komitetu Monitorującego
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Uchwała nr 3/2015 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Wschodnia 2014–2020 z dnia 8 kwietnia 2015 r. w sprawie powołania Grupy roboczej KM PO PW 2014–2020 do spraw transportu.

Szczegółowe zasady dotyczące prac Grupy określa Regulamin stanowiący załącznik do Decyzji Grupy roboczej KM POPW 2014–2020 do spraw transportu z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Grupy.

Skład

Przewodniczący Grupy – Przedstawiciel IZ POPW, Dyrektor Departamentu Programów Ponadregionalnych, Ministerstwo Rozwoju.

Reprezentowane instytucje:

- Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
- Świętokrzyski Urząd Wojewódzki;
- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości;
- Centrum Unijnych Projektów Transportowych;
- Ministerstwo Rozwoju (Departament Programów Ponadregionalnych, Departament Koordynacji Wdrażania Funduszy Europejskich);
- Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania;
- Miasto Lublin;
- Miasto Białystok;
- Unia Metropolii Polskich;
- Związek Województw RP;
- Unia Miasteczek Polskich;
- OPZZ;
- Forum Związków Zawodowych;
- Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej;
- Lubelska Fundacja Rozwoju.

Zadania

Do zadań Grupy roboczej należy:

- opiniowanie projektów uchwał oraz dokumentów dotyczących Osi Priorytetowych II Nowoczesna Infrastruktura Transportowa i III Ponadregionalna Infrastruktura Kolejowa;
- opracowywanie projektów uchwał dotyczących Osi Priorytetowych II Nowoczesna Infrastruktura Transportowa i III Ponadregionalna Infrastruktura Kolejowa.

Działalność w 2017 r.

Choć w 2017 r. posiedzenia grupy się nie odbywały, to dwukrotnie do członków Grupy roboczej przesłano w trybie obiegowym dokumenty do opiniowania:

- wysłano członkom Grupy do konsultacji propozycję zmian kryteriów dla działania 3.1 Infrastruktura drogowa z prośbą o zgłaszanie ew. uwag do dnia 7 lipca 2017 r. Wypracowane brzmienie zmiany kryteriów zostało rekomendowane do zatwierdzenia przez KM POPW (uchwały KM POPW zatwierdzające zmiany ww. kryteriów zostały przyjęte 10 sierpnia 2017 r.);
- wysłano członkom Grupy do konsultacji propozycję zmian kryteriów dla działania 2.1 Zrównoważona mobilność miejska i działania 2.2 Infrastruktura drogowa z prośbą o zgłaszanie ew. uwag do dnia 27 listopada 2017 r. Wypracowane brzmienie zmiany kryteriów zostało rekomendowane do zatwierdzenia przez KM POPW (uchwały KM POPW zatwierdzające zmiany ww. kryteriów zostały przyjęte 12 grudnia 2017 r.).

25. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	9

Podstawa działania

Komitet Monitorujący działa jako niezależny organ pełniący funkcje doradczo-opiniodawcze, powołany przez Instytucję Zarządzającą Programem Infrastruktura i Środowisko. Podstawą prawną działania Komitetu jest Zarządzenie nr 13 Ministra Rozwoju w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014–2020. Posiedzenia Komitetu Monitorującego odbywają się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz w roku. Jego szczegółowy skład, tryb pracy oraz zasady działania określa Instytucja Zarządzająca programem, przy której funkcjonuje też sekretariat zapewniający obsługę prac komitetu. Zasady powoływania i funkcjonowania Komitetu Monitorującego określa przede wszystkim:

- *Ustawa o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014–2020;*
- *Wytyczne w zakresie komitetów monitorujących na lata 2014–2020.*

Skład

W skład Komitetu Monitorującego POIŚ wchodzi przedstawiciele strony rządowej, samorządowej oraz organizacji spoza administracji (w tym świata nauki, partnerzy społeczni i gospodarczy oraz organizacji pozarządowych). Ponadto, w posiedzeniach Komitetu Monitorującego mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów reprezentanci innych instytucji oraz przedstawiciele Komisji Europejskiej w charakterze doradczym.

Zadania

Do kompetencji Komitetu należy w szczególności:

- systematyczny przegląd wdrażania programu w kontekście realizacji celów pośrednich i końcowych;
- analizowanie wszelkich kwestii mających wpływ na realizację programu;
- prezentowanie uwag dotyczących wdrażania i ewaluacji Programu Infrastruktura i Środowisko (POIŚ), jak również monitorowanie działań podjętych w ich następstwie;
- promowanie zasady partnerstwa.

Realizując zadania komitet monitorujący zatwierdza:

- metodykę i kryteria wyboru projektów;
- roczne i końcowe sprawozdania z wdrażania POIŚ;
- propozycje Instytucji Zarządzającej POIŚ dotyczące zmian programu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 stacjonarnych posiedzeń KM POIŚ 2014–2020 oraz 3 posiedzenia w trybie obiegowym.

Przedmiotem obrad ww. posiedzeń były w szczególności:

- Zmiany Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko;
- Kryteria wyboru projektów w ramach POIŚ;
- Sprawozdanie Roczne z wdrażania POIŚ 2014–2020 za rok 2016;
- Wykaz dużych projektów (Załącznik do Programu);
- Informacja dotycząca prowadzonych w ramach POIŚ działań ewaluacyjnych;
- Informacja dotycząca prowadzonych w ramach POIŚ działań informacyjno-promujących.

26. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa/Zrządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 został powołany Zarządzeniem Nr 61 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 grudnia 2014 r. Ze względu na zmiany w składzie komitetu monitorującego zarządzenie zostało zaktualizowane (Zarządzenie nr 28 z 16 czerwca 2016 r.).

Skład

W skład komitetu wchodzi jako członkowie:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący – sekretarz lub podsekretarz stanu w ministerstwie właściwym do spraw rozwoju regionalnego, nadzorujący departament wykonujący zadania Instytucji Zarządzającej PO PC;
- po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego:
 - jako Instytucji Zarządzającej PO PC,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjny Inteligentny Rozwój 2014–2020,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2014–2020,
 - jako Instytucji ds. koordynacji strategicznej Umowy Partnerstwa,
 - jako Instytucji ds. koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa,
 - jako Instytucji ds. koordynacji Umowy Partnerstwa w zakresie Regionalnych Programów Operacyjnych;
- jeden przedstawiciel Centrum Projektów Polska Cyfrowa, jako przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej;

- jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- po jednym przedstawicielu ministrów właściwych ze względu na rodzaj interwencji objętej PO PC:
 - ministra właściwego do spraw informatyzacji,
 - ministra właściwego do spraw energii,
 - ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,
 - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - ministra właściwego do spraw nauki,
 - ministra właściwego do spraw budownictwa,
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia;
- jeden przedstawiciel Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- jeden przedstawiciel Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- jeden przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych;
- jeden przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds., Społeczeństwa Informacyjnego i Równego Traktowania;
- jeden przedstawiciel Instytucji Otoczenia Umowy Partnerstwa;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ustawie o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej:
 - Unii Miasteczek Polskich,
 - Unii Metropolii Polskich,
 - Związku Gmin Wiejskich RP,
 - Związku Miast Polskich,
 - Związku Powiatów Polskich,
 - Związku Województw RP;

ze strony partnerów spoza administracji:

- po jednym przedstawicielu organizacji związkowej i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r. poz. 1240), tj.:

- Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
- Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- Pracodawców RP,
- Konfederacji Lewiatan,
- Związku Rzemiosła Polskiego,
- Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- po jednym przedstawicielu ze strony izb gospodarczych właściwych ze względu na rodzaj interwencji objętej Programem:
 - Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
 - Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
 - Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
 - Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- siedmiu przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. z 2016 r. poz. 239 i 395), tj.:
 - jeden przedstawiciel Centrum Cyfrowe Projekt: Polska,
 - jeden przedstawiciel Fundacji Widzialni,
 - jeden przedstawiciel Instytutu Spraw Publicznych,
 - jeden przedstawiciel Fundacji Vis Maior,
 - jeden przedstawiciel Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych,
 - jeden przedstawiciel Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - jeden przedstawiciel Fundacji Aktywizacja;
- jeden przedstawiciel ze strony środowiska naukowego wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- w skład Komitetu wchodzi, w charakterze obserwatorów bez prawa do głosowania:
 - przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli,
 - przedstawiciel Instytucji Audytowej,
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie procesu desygnacji,
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014–2020,
 - przedstawiciel Centralnego Biura Antykorupcyjnego,

- przedstawiciel Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- przedstawiciel Głównego Geodety Kraju,
- przedstawiciel Głównego Urzędu Statystycznego,
- przedstawiciel Związku Banków Polskich,
- inne osoby na zaproszenie Przewodniczącego.

W skład Komitetu wchodzi również przedstawiciel Komisji Europejskiej, pełniąc rolę doradczą.

Zadania

Komitet Monitorujący zapewnia skuteczność i jakość realizacji Programu, analizuje wszelkie kwestie mające wpływ na wykonanie Programu, w tym wnioski z przeglądu wyników oraz rozpatruje i zatwierdza sprawy wskazane w art. 110 ust. 2 rozporządzenia nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.Urz. UE L 347 z 20.12.2013 r.), w tym celu w szczególności:

- dokonuje przeglądu wdrażania Programu i postępów poczynionych na drodze do osiągnięcia jego celów, w tym w szczególności w odniesieniu do celów pośrednich i końcowych wskazanych w ramach wykonania;
- rozpatruje i zatwierdza propozycje zmian POPC proponowane przez IZ POPC;
- rozpatruje i zatwierdza metodykę i kryteria wyboru projektów;
- rozpatruje i zatwierdza roczne i końcowe sprawozdania z realizacji POPC;
- rozpatruje i zatwierdza plan ewaluacji dla POPC oraz jego zmiany;
- rozpatruje i zatwierdza strategię komunikacji dla POPC i jej zmiany;
- zapoznaje się z wynikami badań ewaluacyjnych, jak również monitoruje działania podjęte w ich następstwie;
- podejmuje przedsięwzięcia mające na celu promowanie polityk horyzontalnych;
- opiniuje wybrane zapisy Szczegółowego opisu osi priorytetowych POPC oraz innych dokumentów, które wspierają realizację POPC;
- monitoruje wdrażanie instrumentów finansowych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń KM POPC (w tym dwa obiegowo).

Główne tematy:

- Zmiana kryteriów w działaniu 1.1 dla ewentualnych naborów uzupełniających obszary niepokryte interwencją w 2. Naborze.
- Kryteria wyboru projektów dla osi II (działania: 2.1, 2.2, 2.3).
- Zmiana kryteriów w III osi w działaniu 3.2.
- Przedstawienie wyników oceny ex-ante instrumentów finansowych w osi I POPC.
- Przedstawienie wyników raportu końcowego z ewaluacji systemu wyboru projektów POPC.
- Informacja na temat wsparcia cyfryzacji oświaty ze środków UE w latach 2014–2020.
- Strategiczne założenia konkursu w działaniu 3.1.
- Przyjęcie kryteriów wyboru projektów grantowych w ramach działania 3.1.
- Stan wdrażania POPC.
- Sprawozdanie z realizacji POPC za 2016 r.
- Zmiana kryteriów w działaniach 2.1 i 2.2.
- Zmiana kryteriów w działaniu 2.3.
- Informacja na temat wsparcia cyfryzacji oświaty ze środków UE w latach 2014–2020.
- Zmiany do Programu.
- Zmiana kryteriów wyboru projektów w działaniach 1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 3.4 oraz w osi IV wynikające z nowelizacji ustawy wdrożeniowej.
- Zatwierdzenie kryteriów do „projektów przygotowawczych” w działaniach 2.1 i 2.2.
- Zmiany w SZOOP.
- Informacja o ryzykach i zapobieganiu nadużyciom finansowym.

KM POPC przyjął następujące uchwały:

- Uchwałą nr 1/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany w kryteriach wyboru projektów dla działania 1.1 Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego internetu o wysokich przepustowościach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w odniesieniu do kryteriów przyjętych Uchwałą nr 5/2016 z dnia 23 czerwca 2016 r.

- Uchwałą nr 2/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto metodykę oraz w formalne i merytoryczne kryteria wyboru projektów dla trybu pozakonkursowego w ramach działania 2.1 Wysoka dostępność i jakość e-usług publicznych Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.
- Uchwałą nr 3/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto metodykę oraz formalne i merytoryczne kryteria wyboru projektów dla trybu pozakonkursowego w ramach działania 2.2 *Cyfryzacja procesów back-office w administracji rządowej* Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.
- Uchwałą nr 4/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto metodykę oraz formalne i merytoryczne kryteria wyboru projektów w trybie pozakonkursowym dla działania 2.3 Cyfrowa dostępność i użyteczność informacji sektora publicznego Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.
- Uchwałą nr 5/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany do kryteriów wyboru projektów dla działania 3.2 Innowacyjne rozwiązania na rzecz aktywizacji cyfrowej Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w odniesieniu do kryteriów przyjętych Uchwałą nr 4/2016 z dnia 23 czerwca 2016 r.
- Uchwałą nr 6/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 zatwierdzono Sprawozdanie za 2016 r. z wdrażania Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020.
- Uchwałą nr 7/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto metodykę oraz formalne i merytoryczne kryteria wyboru projektów grantowych w działaniu 3.1 Działania szkoleniowe na rzecz rozwoju kompetencji cyfrowych Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.
- Uchwałą nr 8/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany w metodyce oraz w formalnych i merytorycznych kryteriach wyboru projektów dla trybu konkursowego w ramach działania 2.1 Wysoka dostępność i jakość e-usług publicznych Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w odniesieniu do metodyki oraz kryteriów przyjętych uchwałą nr 8/2016 z dnia 25 października 2016 r.
- Uchwałą nr 9/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany w metodyce oraz

- w formalnych i merytorycznych kryteriach wyboru projektów dla trybu konkursowego w ramach działania 2.2 Cyfryzacja procesów back-office w administracji rządowej Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w odniesieniu do metodyki oraz kryteriów przyjętych uchwałą nr 9/2016 z dnia 25 października 2016 r.
- Uchwałą nr 10/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany w metodyce oraz w formalnych i merytorycznych kryteriach wyboru projektów dla trybu pozakonkursowego w ramach działania 2.2 Cyfryzacja procesów back-office w administracji rządowej Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w odniesieniu do metodyki oraz kryteriów przyjętych uchwałą nr 3/2017 z dnia 5 kwietnia 2017 r.
 - Uchwałą nr 11/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany metodyki oraz formalnych i merytorycznych kryteriów wyboru projektów w trybie konkursowym dla działania 2.3 Cyfrowa dostępność i użyteczność informacji sektora publicznego Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w odniesieniu do metodyki oraz kryteriów przyjętych uchwałą nr 14/2016 z dnia 16 grudnia 2016 r.
 - Uchwałą nr 12/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto propozycje zmian do Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 zgodnie z załącznikiem nr 1 do Uchwały nr 12/2017 z dnia 7 września 2017 r.
 - Uchwałą nr 13/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto propozycje zmian do Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 zgodnie z załącznikiem nr 1 do Uchwały nr 13/2017 z dnia 19 września 2017 r.
 - Uchwałą nr 14/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto zmiany do metodyk oraz kryteriów wyboru projektów dla trybu konkursowego w ramach:
 - Działania 1.1 „Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego internetu o wysokich przepustowościach” zgodnie z załącznikami nr 1 i 2;
 - Działania 2.3 „Cyfrowa dostępność i użyteczność informacji sektora publicznego” (kryteria formalne) i poddziałania 2.3.2 „Cyfrowe udostępnienie zasobów kultury” (kryteria merytoryczne) zgodnie z załącznikami nr 3, 4 i 5.

Przyjęto również zmiany do metodyk oraz kryteriów wyboru projektów dla trybu pozakonkursowego w ramach:

- Działania 2.1 „Wysoka dostępność i jakość e-usług publicznych” zgodnie z załącznikami nr 6 i 7,
 - Działania 2.2 „Cyfryzacja procesów back-office w administracji rządowej” zgodnie z załącznikami nr 8 i 9,
 - Działania 3.4 „Kampanie edukacyjno-informacyjne na rzecz upowszechnienia korzyści z wykorzystania technologii cyfrowych” zgodnie z załącznikami nr 10 i 11,
 - Osi IV pomoc techniczna Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014 – 2020, zgodnie z załącznikami nr 12 i 13.
- Uchwałą nr 15/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 przyjęto metodykę i kryteria wyboru projektów w trybie pozakonkursowym dla projektów wspierających przygotowanie projektów wybieranych w trybie pozakonkursowym w działaniu 2.1 „Wysoka dostępność i jakość e-usług publicznych” i 2.2 „Cyfryzacja procesów back-office w administracji rządowej” Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020 zgodnie z załącznikami nr 1 i 2 do Uchwały nr 15/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020.
- Uchwałą nr 16/2017 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Polska Cyfrowa na lata 2014–2020, przyjął metodykę, formalne kryteria wyboru projektów w trybie pozakonkursowym dla działania 2.3 Cyfrowa dostępność i użyteczność informacji sektora publicznego i merytoryczne kryteria wyboru projektów dla poddziałania 2.3.1 typ projektu Cyfrowe udostępnienie ISP ze źródeł administracyjnych.

27. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Komitet Monitorujący działa jako niezależny organ pełniący funkcje doradczo-opiniodawcze, powoływany jest przez Instytucję Zarządzającą Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna (IZ POPT) na podstawie Zarządzenia nr 1 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 23 stycznia 2015 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2014–2020 (na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz.U. poz. 1146)).

Skład

W skład Komitetu wchodzi jako członkowie:

ze strony rządowej:

- przewodniczący – sekretarz lub podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, tj.:
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2014–2020,
 - jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej Umowy Partnerstwa,
 - jako Instytucji do spraw koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa,
 - jako Instytucji do spraw koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa w obszarze informacji i promocji,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko 2014–2020,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Wiedza, Edukacja, Rozwój 2014–2020,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Polska Cyfrowa 2014–2020,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Inteligentny Rozwój 2014–2020,
 - jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Polska Wschodnia 2014–2020;
- jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych;
- Pełnomocnik Rządu do spraw Równego Traktowania;

ze strony samorządowej po jednym przedstawicielu ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej:

- Unii Metropolii Polskich,
- Związku Gmin Wiejskich RP,
- Związku Miast Polskich,
- Związku Powiatów Polskich,
- Związku Województw RP;

ze strony partnerów spoza administracji:

- po jednym przedstawicielu organizacji związkowych i organizacji pracodawców:
 - Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
 - Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
 - Forum Związków Zawodowych,
 - Pracodawców RP,
 - Konfederacji Lewiatan,
 - Związku Rzemiosła Polskiego,
 - Business Centre Club;
 - jeden przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
 - jeden przedstawiciel środowiska naukowo-akademickiego wskazywany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
 - po jednym przedstawicielu organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r., o działalności pożytku publicznego i wolontariacie:
 - organizacji pozarządowej działającej na rzecz ochrony środowiska,
 - organizacji pozarządowej właściwej ze względu na przynajmniej jeden z rodzajów działalności objętej POPT-OFOP,
 - organizacji pozarządowej działającej na rzecz promowania włączenia społecznego lub równości szans płci lub równości szans lub niedyskryminacji,
 - federacji organizacji pozarządowych.
- W skład Komitetu wchodzi, w charakterze obserwatorów:
- przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli,
 - przedstawiciel Instytucji Audytowej,

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie procesu desygnacji,
- przedstawiciel Krajowej Jednostki Ewaluacyjnej,
- przedstawiciel Komisji Europejskiej,
- przedstawiciel Związku Banków Polskich,
- przedstawiciele Instytucji koordynującej Umowę Partnerstwa w zakresie regionalnych programów operacyjnych,
- inne osoby, na zaproszenie Przewodniczącego.

Zadania

Do najważniejszych kompetencji Komitetu należy w szczególności:

- systematyczny przegląd wdrażania programu w kontekście realizacji celów pośrednich i końcowych;
- analizowanie wszelkich kwestii mających wpływ na program;
- prezentowanie uwag dotyczących wdrażania i ewaluacji POPT, jak również monitorowanie działań podjętych w ich następstwie;
- promowanie zasad horyzontalnych.

Realizując zadania komitet monitorujący zatwierdza:

- metodykę i kryteria wyboru projektów;
- roczne i końcowe sprawozdania z wdrażania POPT;
- propozycje IZ POPT dotyczące zmian programu.

Komitet Monitorujący może powoływać stałe grupy robocze, poświęcone w szczególności wybranym kwestiom z zakresu realizacji programu (np. instytucji realizujących politykę spójności czy informacji i promocji) oraz do monitorowania działań o charakterze horyzontalnym. W celu rozwiązania skomplikowanych merytorycznie zagadnień, Komitet może skorzystać z opinii niezależnych ekspertów lub z usług innych wyspecjalizowanych instytucji, dokonując zlecenia prac w tym zakresie.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Komitetu, w tym jedno w trybie obiegowym, podczas których:

- zaprezentowano *Sprawozdanie z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2014–2020 za 2016 r.* oraz bieżący stan wdrażania Programu;

- w wyniku głosowania przyjęto *Sprawozdanie z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2014–2020 za 2016 r.*;
- omówiono Zmianę linii demarkacyjnej Programu w obszarze informacji i promocji;
- zaprezentowano wyniki badania „Ewaluacja ex-post Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013”;
- w trybie obiegowym przyjęto Uchwałę w sprawie zmian metodyki i kryteriów wyboru projektów w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2014–2020.

28. Komitet ds. Umowy Partnerstwa na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet koordynujący
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania:

Komitet do spraw Umowy Partnerstwa 2014–2020 został powołany w kwietniu 2015 r. na podstawie art. 141 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2016 r., poz. 383).

Skład

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele strony rządowej, samorządowej oraz partnerów społecznych i gospodarczych, przy czym każda ze stron stanowi 1/3 składu Komitetu:

- Przewodniczący – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego;
- Zastępcy Przewodniczącego:
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego reprezentujący instytucję koordynującą Umowę Partnerstwa na lata 2014–2020 oraz koordynację Strategii Europa 2020 w randze sekretarza lub podsekretarza stanu,
 - dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego odpowiedzialnych za realizację programów operacyjnych polityki spójności w randze sekretarza lub podsekretarza stanu,

- przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w randze sekretarza lub podsekretarza stanu,
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw rybołówstwa w randze sekretarza lub podsekretarza stanu;
- ze strony rządowej:
- po jednym przedstawicielu Instytucji Zarządzającej:
 - ✓ Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko 2014–2020,
 - ✓ Programem Operacyjnym Inteligentny Rozwój,
 - ✓ Programem Operacyjnym Polska Cyfrowa,
 - ✓ Programem Operacyjnym Wiedza Edukacja Rozwój,
 - ✓ Programem Operacyjnym Polska Wschodnia,
 - ✓ Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2014–2020,
 - ✓ Programami Operacyjnymi Europejskiej Współpracy Terytorialnej,
 - ✓ Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020,
 - ✓ Programem Operacyjnym Rybactwo i Morze;
 - po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, z komórek organizacyjnych obsługującego go urzędu, wykonujących zadania:
 - ✓ koordynacji strategicznej Umowy Partnerstwa na lata 2014–2020,
 - ✓ koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa na lata 2014–2020,
 - ✓ koordynacji komunikacji Funduszy Europejskich,
 - ✓ koordynacji regionalnych programów operacyjnych,
 - ✓ Krajowej Jednostki Ewaluacji,
 - ✓ w zakresie procesu desygnacji;
 - po jednym przedstawicielu ministrów i innych instytucji właściwych ze względu na zakres objęty Umową Partnerstwa na lata 2014–2020, tj:
 - ✓ Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
 - ✓ Ministra Edukacji Narodowej,
 - ✓ Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - ✓ Ministra Zdrowia,
 - ✓ Ministra Energii,
 - ✓ Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej,
 - ✓ Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

- ✓ Ministra Infrastruktury i Budownictwa,
 - ✓ Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
 - ✓ Ministra Środowiska,
 - ✓ Ministra Sprawiedliwości,
 - ✓ Ministra Sportu i Turystyki,
 - ✓ Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - ✓ Ministra Cyfryzacji,
 - ✓ Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - ✓ Pełnomocnika Rządu do spraw Społeczeństwa Obywatelskiego i Równego Traktowania,
 - ✓ Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych,
 - ✓ Ministra Finansów,
 - ✓ Ministra Spraw Zagranicznych – jako koordynatora krajowego Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego,
 - ✓ instytucji audytowej,
 - ✓ Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
 - ✓ Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- ze strony samorządowej:
- po dwóch przedstawicieli delegowanych przez Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym:
 - ✓ Województwa Dolnośląskiego,
 - ✓ Województwa Kujawsko-Pomorskiego,
 - ✓ Województwa Lubelskiego,
 - ✓ Województwa Lubuskiego,
 - ✓ Województwa Łódzkiego,
 - ✓ Województwa Małopolskiego,
 - ✓ Województwa Mazowieckiego,
 - ✓ Województwa Opolskiego,
 - ✓ Województwa Podkarpackiego,
 - ✓ Województwa Podlaskiego,
 - ✓ Województwa Pomorskiego,
 - ✓ Województwa Śląskiego,
 - ✓ Województwa Świętokrzyskiego,
 - ✓ Województwa Warmińsko-Mazurskiego,
 - ✓ Województwa Wielkopolskiego,
 - ✓ Województwa Zachodniopomorskiego,

- jedenastu przedstawicieli Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego działającej na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
- ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:
 - dziewięciu przedstawicieli organizacji związkowej i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. poz. 1240),
 - czternastu przedstawicieli organizacji pozarządowych wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - dziesięciu przedstawicieli izb gospodarczych wskazanych przez Krajową Izbę Gospodarczą,
 - po trzech przedstawicieli środowiska akademicko-naukowego, delegowanych przez:
 - ✓ Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
 - ✓ Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
 - po dwóch przedstawicieli środowiska akademicko-naukowego, delegowanych przez:
 - ✓ Polską Akademię Umiejętności,
 - ✓ Polską Akademię Nauk.

Zadania

Do zadań Komitetu zgodnie z *Ustawą o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* należą w szczególności:

- przegląd realizacji umowy partnerstwa i programów służących realizacji umowy partnerstwa z punktu widzenia postępów w osiąganiu celów tej umowy;
- formułowanie propozycji zmian umowy partnerstwa;
- analizowanie sytuacji, które wpływają na realizację umowy partnerstwa, oraz wskazywanie zagadnień o charakterze horyzontalnym związanych z jej realizacją wymagających ewaluacji;
- w przypadku stwierdzenia opóźnień lub problemów systemowych związanych z realizacją umowy partnerstwa wydawanie dla instytucji zarządzających programami służącymi realizacji umowy partnerstwa rekomendacji dotyczących w szczególności poprawy efektywności tych pro-

- gramów w zakresie osiągnięcia jej celów, w tym działań naprawczych, związanych z wypełnieniem warunków wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej;
- opiniowanie strategii komunikacji polityki spójności oraz jej zmian.

Działalność w 2017 r.

- W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia, na których miało miejsce:
- prezentacja przebiegu prac nad Strategią na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju oraz projektami strategicznymi przewidzianymi do realizacji w ramach SOR;
 - prezentacja realizacji Planu działań na rzecz zwiększenia efektywności przyspieszenia realizacji programów w ramach Umowy Partnerstwa 2014–2020;
 - przedstawienie realizacji warunkowości ex ante, utworzenia high level group ds. kolei oraz systemu oceny rezerwy wykonania;
 - propozycja zmian w zapisach Umowy Partnerstwa 2014–2020 i w programach operacyjnych w kontekście Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju oraz ustalenia z Komisją Europejską w przedmiotowym zakresie, a także prezentacja wniosków z ewaluacji ex ante SOR;
 - głosowanie nt. zmiany regulaminu pracy Komitetu ds. Umowy Partnerstwa;
 - prezentacja postępów we wdrażaniu Umowy Partnerstwa za 2016 r. oraz zmian w Umowie Partnerstwa na lata 2014–2020;
 - prezentacja nt. funkcjonowania podkomitetów w ramach Komitetu ds. Umowy Partnerstwa oraz Inicjatywy Lagging Regions.

29. Zespół do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	3 + 18

Podstawa działania

Zespół do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw jest organem pomocniczym Ministra Rozwoju i Finansów powołanym na podstawie zarządzenia Ministra Rozwoju nr 53 z dnia 22 września 2016 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw (Dz. Urz. Ministra Rozwoju z 22 września 2016 r., poz. 49).

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przewodniczący Zespołu – Minister Rozwoju i Finansów;
- Szef Gabinetu Politycznego Ministra Rozwoju;
- Dyrektor Biura Ministra w Ministerstwie Rozwoju;
- zaproszeni przez przewodniczącego Zespołu na prawach członka:
 - dwóch przedstawicieli instytucji publicznych,
 - trzech przedstawicieli organizacji pracodawców,
 - trzech przedstawicieli organizacji pozarządowych,
 - przedstawiciel samorządu gospodarczego,
 - pięciu przedstawicieli przedsiębiorców,
 - trzech ekspertów w zakresie zrównoważonego rozwoju i CSR,
 - przedstawiciel środowiska naukowego;
- Sekretarz – Koordynator Zespołu ds. CSR i kontaktów z interesariuszami Biura Ministra w Ministerstwie Rozwoju.

Zadania

Do zadań Zespołu do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw należy:

- prowadzenie dialogu, wymiana doświadczeń między administracją publiczną, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi i instytucjami naukowo-badawczymi w zakresie zrównoważonego rozwoju i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;
- upowszechnianie zasady solidarności społecznej oraz odpowiedzialnego prowadzenia działalności biznesowej;
- wypracowywanie rekomendacji dotyczących kierunków wdrażania zasad społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w odniesieniu do Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju;
- kształtowanie relacji pomiędzy konkurencyjnością gospodarki, dbałością o środowisko naturalne oraz jakością życia zgodnie z Planem na rzecz

Odpowiedzialnego Rozwoju oraz Strategią na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia Zespołu:

Główne tematy posiedzeń:

- przekazywanie informacji dotyczących działań Krajowego Punktu Kontaktowego OECD ds. odpowiedzialnego prowadzenia biznesu (KPK OECD). KPK OECD funkcjonuje w strukturze Ministerstwa Rozwoju od czerwca 2016 r. Głównym zadaniem KPK OECD jest upowszechnianie *Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych* oraz rozpatrywanie zawiadomień dotyczących naruszeń ww. Wytycznych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe;
- przekazywanie informacji na temat działań i inicjatyw podejmowanych przez Ministerstwo Rozwoju w zakresie:
 - realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ (*sustainable development goals, SDG's*),
 - upowszechniania CSR poprzez spotkania, publikacje, konferencje, seminaria, szkolenia lub inne działania,
 - współpracy Ministerstwa Rozwoju z Interesariuszami;
- sprawozdania z prac prowadzonych w okresie pomiędzy posiedzeniami Zespołu przedstawiali koordynatorzy Grup roboczych Zespołu powołanych na drugim posiedzeniu Zespołu w grudniu 2016 r.:

Prace Grup roboczych w 2017 r. – łącznie 18 posiedzeń

Grupa robocza ds. strategicznych

W 2017 r. Grupa spotkała się na 5 posiedzeniach.

Celem Grupy ds. strategicznych w 2017 r. było wypracowanie ram do Krajowego Planu Działania (KPD) w zakresie CSR (*National Action Plan on CSR*) oraz ustalenie kluczowych mierników i sposobów jego realizacji.

Prace nad KPD w zakresie CSR były prowadzone w odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju ONZ (*Sustainable Development Goals, SDG's*), Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju oraz dokumentów strategicznych OECD. W 2017 r. Grupa prowadziła swoje prace w wąskim gronie eksperckim, w skład którego wchodziłi członkowie Zespołu do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw oraz zaproszeni eksperci.

Zostały wypracowane ogólne ramy dokumentu, który oparty będzie o trzy główne obszary priorytetowe:

- Tworzenie odpowiedzialnych i zrównoważonych modeli biznesowych, produktów i usług.
- Prowadzenie działalności biznesowej w odpowiedzialny sposób.
- Narzędzia wspierające odpowiedzialność biznesu.
- Prace nad KPD w zakresie CSR będą kontynuowane w 2018 r.

Grupa robocza ds. etyki i standardów odpowiedzialnego prowadzenia biznesu

W 2017 r. odbyło się 6 spotkań Grupy. W pracach grupy uczestniczyło ok. 80 osób, przedstawiciele biznesu, administracji publicznej, organizacji branżowych, organizacji społecznych oraz środowiska akademickiego.

Głównym celem Grupy roboczej ds. było w 2017 r. stworzenie platformy dialogu w zakresie wyzwań etycznych w biznesie oraz wypracowanie dwóch publikacji:

- Raport dotyczący kluczowych zagadnień związanych z etyką biznesu w Polsce.
- Przewodnik dla organizacji branżowych w zakresie standardów odpowiedzialnego prowadzenia biznesu z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych branż.

Dodatkowo grupa wypracowała także broszurę dla MSP – zbiór podstawowej wiedzy na temat standardów etycznych w łańcuchu dostaw.

Publikacje zostały opracowane pod względem merytorycznym i wymagają redakcji językowej oraz opracowania graficznego. Ponieważ dalsze prace nad przygotowaniem publikacji do druku wiążą się z koniecznością zapewnienia środków finansowych, kontynuację działań w tym zakresie przeniesiono na 2018 r.

Ponadto rezultaty pracy Grupy roboczej ds. etyki i standardów odpowiedzialnego prowadzenia biznesu zostały ponadto zaprezentowane podczas konferencji zatytułowanej: „*Etyka biznesu – stan obecny i wyzwania na przyszłość*”, która odbyła się 18 października 2017 r. w Ministerstwie Rozwoju. W konferencji uczestniczyło 114 osób, w tym przedstawiciele biznesu, organizacji branżowych, organizacji pracodawców, związków zawodowych, organizacji społecznych oraz środowiska akademickiego. Opis wydarzenia został zamieszczony na stronie internetowej MR:

<http://www.mr.gov.pl/strony/aktualnosci/etyczne-wyzwania-dla-polskiego-biznesu/>

W rezultacie działań Grupy włączono do programu drugiej edycji Open Eyes Economy Summit w dniu 14 listopada 2017 r. sesję specjalną Ministerstwa Rozwoju poświęconą problematyce współpracy międzysektorowej w odpowiadaniu na etyczne wyzwania biznesu i praw człowieka. W gronie panelistów znaleźli się członkowie Zespołu do spraw Zrównoważonego Rozwoju i Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw, zaś gościem specjalnym sesji był Roel Nieuwenkamp, Przewodniczący Grupy Roboczej OECD ds. odpowiedzialnego prowadzenia biznesu (Working Party on RBC).

Grupa robocza ds. edukacji i popularyzacji CSR

W 2017 r. odbyło się 7 spotkań Grupy. W pracach grupy roboczej ds. edukacji i popularyzacji CSR uczestniczyło w 2017 r. ok. 180 osób, w większości przedstawiciele biznesu, organizacji pozarządowych, nauki oraz administracji publicznej.

W ramach Grupy roboczej ds. edukacji i popularyzacji CSR w 2017 r. funkcjonowało pięć następujących podgrup:

1) Bank inicjatyw edukacyjnych w zakresie CSR w Polsce.

Zadaniem podgrupy było zidentyfikowanie projektów/działań, które w ciągu ostatnich lat były realizowane w Polsce i przyczyniły się do podniesienia poziomu wiedzy na temat CSR. W trakcie prac została zaplanowana struktura bazy inicjatyw, publikacji i wydarzeń z zakresu CSR w 2016 i 2017 r. oraz opracowane główne kategorie według których będą gromadzone materiały. Dyskutowano również potrzebę ew. utworzenia portalu/ zakładki internetowej, gdzie zostaną zgromadzone materiały – do ustalenia z Forum Odpowiedzialnego Biznesu by zamieścić tę bazę na portalu odpowiedziany.biznes.pl z możliwością uzupełniania.

2) Narzędzia edukacyjne dla nauczycieli akademickich/licealnych/oraz w szkołach zawodowych.

Zadaniem podgrupy było wypracowanie koncepcji materiałów propagujących ideę CSR dla nauczycieli w szkołach wyższych, liceach oraz szkołach zawodowych oraz metod upowszechniania CSR w środowisku akademickim i nauczycielskim. Rezultatem działań tej podgrupy było m.in. wypracowanie projektu Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, która to Deklaracja została podpisana przez rektorów 23 polskich uczelni podczas konferencji „*Społeczna Odpowiedzialność Nauki – wyzwania dla środowiska akademickiego i biznesu*”, która odbyła się w Ministerstwie Rozwoju 16 listopada 2017 r.

3) CSR w MŚP.

Celem podgrupy zebranie informacji o tym, możliwościach upowszechniania CSR w sektorze MŚP (wyniki badań, projekty itd.) oraz zaplanowanie działań, które pomogłyby wdrażać ideę CSR w małych i średnich przedsiębiorstwach. W ramach działań podgrupy wypracowano projekt Deklaracji Odpowiedzialnego Przedsiębiorcy skierowanej do małych i średnich przedsiębiorstw, który jest gotowy do skierowania do szerszych konsultacji w środowiskach biznesowych, społecznych i samorządowych.

4) Kampania społeczna CSR.

Zadaniem podgrupy było stworzenie koncepcji kampanii społecznej CSR: określenie celu, grupy odbiorców, scenariusza oraz kanałów i form przekazu. Wypracowano wstępny zarys projektu kampanii przeznaczony dla agencji reklamowej.

30. Zespół do spraw partnerstwa publiczno- prywatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania:

Zespół ds. PPP – organ opiniotawczo-doradczy ministra właściwego ds. gospodarki powołany jest na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy o Radzie Ministrów Zarządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 listopada 2010 r.

W związku ze zmianą ustawy o partnerstwie publiczno- prywatnym, (zmiana wprowadzona ustawą o umowach koncesji na usługi i roboty budowlane Dz.U. poz. 1920) od 14 grudnia 2016 r. kompetencje w zakresie PPP przyznane są ministrowi właściwemu ds. rozwoju regionalnego.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- organów administracji rządowej: Ministra Cyfryzacji, Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Finansów, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodo-

wego, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Rozwoju, Ministra Skarbu Państwa, Ministra Sportu i Turystyki, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Środowiska, Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Ministra Zdrowia, Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;

- Przewodniczącego stałego komitetu Rady Ministrów;
- Przedstawicieli wyznaczeni przez:
 - Unię Miasteczek Polskich,
 - Związek Powiatów Polskich,
 - Związek Województw RP,
 - Pracodawców RP,
 - Konfederację Lewiatan,
 - Business Centre Club,
 - Związek Rzemiosła Polskiego,
 - Krajową Izbę Gospodarczą,
 - Bank Gospodarstwa Krajowego,
 - Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - Krajową Radę Regionalnych Izb Obrachunkowych,
 - Fundację Centrum PPP, Instytut Partnerstwa Publiczno-Prywatnego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy przygotowywanie rekomendacji związanych z promocją i wprowadzaniem w życie partnerstwa publiczno-privatnego, a w szczególności w zakresie:

- proponowania rozwiązań dotyczących zmian legislacyjnych ułatwiających realizację partnerstwa publiczno-privatnego;
- proponowania działań promujących partnerstwo publiczno-privatne w kraju;
- upowszechniania dobrych praktyk w obszarze partnerstwa publiczno-privatnego, w tym narzędzi wypracowanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- tworzenia warunków lepszej komunikacji oraz dialogu pomiędzy administracją, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi w sprawach dotyczących partnerstwa publiczno-privatnego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Zespołu.

Podczas posiedzenia:

- Poinformowano o przyjęciu w 2017 r. dwóch kluczowych dokumentów w zakresie PPP (Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju oraz Polityka Rządu w zakresie rozwoju PPP (Polityka PPP)).
- Podsumowano postępy we wdrażaniu Polityki PPP – działań wynikających z tego dokumentu. Omówiono projekt nowelizacji ustawy o PPP, ze szczególnym uwzględnieniem zmian istotnych dla podmiotów publicznych wdrażających projekty PPP.
- Przedstawiono zagadnienia związane z niefinansowymi korzyściami, które nieść ze sobą może realizacja projektów w formule PPP. Przedstawiciel Biura Europejskiego Banku Inwestycyjnego w Warszawie przedstawił możliwości wykorzystania finansowania EBI w realizacji przedsięwzięć PPP.
- Przedstawiono kwestie dotyczące wpływu projektów realizowanych w formule PPP na budżet JST i budżet państwa.
- Zaprezentowano pierwsze doświadczenia z prac doradczych dla dwóch projektów PPP przygotowywanych w Krakowie (Krakowski Szybki Tramwaj (etap IV), Centrum Obsługi Inwestora w Krakowie).

31. Zespół do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Zespół do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych jest organem pomocniczym Ministra Rozwoju, powołanym Zarządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw Doskonalenia Regulacji Gospodarczych.

Zadaniem Zespołu jest wsparcie działań Ministra Rozwoju i Finansów w zakresie kształtowania i poprawy warunków podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Skład

Zgodnie z Zarządzeniem w skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju;
- Sekretarz – dyrektor departamentu właściwego do spraw doskonalenia regulacji gospodarczych lub Departamentu Oceny Ryzyka Regulacyjnego w Ministerstwie Rozwoju albo wyznaczony pracownik z tych jednostek organizacyjnych;
- Członkowie wskazani, po jednym, przez:
 - Konfederację Lewiatan,
 - Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Business Center Club,
 - Związek Rzemiosła Polskiego,
 - Krajową Izbę Gospodarczą,
 - Krajową Izbę Radców Prawnych,
 - Krajową Izbę Doradców Podatkowych,
 - Naczelna Organizację Techniczną,
 - Naczelną Radę Adwokacką,
 - Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
 - Polską Radę Biznesu.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- analiza przepisów prawa regulujących podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej w celu identyfikowania barier prawnych rozwoju przedsiębiorczości i formułowania propozycji działań, służących likwidacji lub ograniczeniu tych barier, w tym proponowanie zmian regulacji prawnych;
- wskazywanie obszarów działań organów administracji rządowej wymagających zmian pozalegislacyjnych, w celu poprawy warunków podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej;
- zgłaszanie propozycji w zakresie poprawy jakości regulacji prawnych, w szczególności poprzez rozwijanie systemu Oceny Skutków Regulacji;
- proponowanie rozwiązań w zakresie dialogu obywatelskiego, w szczególności mających na celu poprawę regulacji gospodarczych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Zespołu.

Omówiono bariery prawne, które utrudniają przedsiębiorcom zatrudnianie cudzoziemców w Polsce. W wyniku spotkania dokonano podziału kluczowych problemów na:

- problemy organizacyjne – do rozwiązania min. poprzez przeprowadzenie praktycznych zmian w działalności właściwych organów (zwiększenie liczby osób zajmujących się wnioskami, zwiększenie wynagrodzenia urzędników obsługujących wnioski), określenie przejrzystych zasad współpracy z pracodawcami i cudzoziemcami;
- problemy legislacyjne – do rozwiązania poprzez zmianę obowiązujących przepisów prawa.

Wskazano także na potrzebę zaangażowania w dyskusję Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa. Organizacje pracodawców złożyły deklarację gotowości do współpracy w zakresie wspólnego przygotowania efektywnych i przejrzystych rozwiązań w zakresie zatrudniania cudzoziemców w Polsce.

Uzgodniono, że organizacje zbadają i przedstawią Ministerstwu analizy w zakresie:

- aspektów techniczno-prawnych (organizacyjnych), które można by rozwiązać pozalegislacyjnie, np. poprzez wydanie zaleceń dla urzędów wojewódzkich, urzędów pracy;
- relacji obowiązujących przepisów do stosowanej praktyki urzędniczej. Pozwoliłoby to na przygotowanie konkretnych rozwiązań legislacyjnych;
- weryfikacji krajów i zawodów w celu poszerzenia listy 6 krajów z uproszczoną procedurą – „oświadczenia” (bez dokonywania testu rynku pracy).

32. Międzyresortowy Zespół do spraw Strategii „Europa 2020”

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania:

Zespół jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów. Działa na podstawie Zarządzenia Nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie powołania Międzyresortowego Zespołu do spraw Strategii „Europa 2020”.

Skład

- przewodniczący – minister właściwy do spraw gospodarki;
- sekretarze lub podsekretarze stanu wszystkich ministerstw;
- prezesi lub wiceprezesi Głównego Urzędu Statystycznego (GUS), Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) oraz Urzędu Zamówień Publicznych (UZP);
- zaproszeni przez przewodniczącego Zespołu przedstawiciele: organów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek naukowych, organizacji pracodawców i związków zawodowych, izb gospodarczych, samorządu rolniczego, organizacji pozarządowych.

Zadania

- opiniuje projekty Krajowych Programów Reform (KPR) i inne dokumenty dotyczące strategii „Europa 2020”;
- opiniuje pod kątem zgodności z KPR projekty dokumentów strategicznych, przygotowane przez organy administracji rządowej;
- monitoruje i ewaluje wprowadzanie reform strukturalnych, o których mowa w KPR;
- przygotowuje rekomendacje dotyczące zwiększenia efektywności realizacji strategii „Europa 2020”;
- wzmacnia współpracę i współodpowiedzialność za realizację strategii „Europa 2020” na szczeblu krajowym;
- zapewnia efektywną komunikację z partnerami społeczno-gospodarczymi.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się cztery posiedzenia Zespołu, po jednym w każdym kwartale.

Najważniejsze zadania i tematy posiedzeń Zespołu:

- Przygotowanie dokumentu pn.: Krajowy Program Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020”. Aktualizacja 2017/2018.

- Monitorowanie wdrażania reform, o których mowa w KPR, w tym przygotowanie dokumentu pn.: Informacja z wykonania Krajowego Programu Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020” w Polsce (w okresie kwiecień–wrzesień 2017 r.). Dokument został przyjęty przez Zespół w trybie obiegu.

W związku z realizacją Semestru Europejskiego, w czasie posiedzeń Zespołu omawiano również następujące dokumenty:

- Roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2017 r.
- Sprawozdanie krajowe – Polska 2017 (ang. Country Report Poland 2017).
- Zalecenia Rady UE dla Polski na lata 2017/18.

Ponadto przedmiotem posiedzeń Zespołu były następujące tematy:

- Przyszłość polityki spójności.
- Kształtowanie się zjawiska ubóstwa w Polsce.
- Wzrost innowacyjności polskich przedsiębiorstw w dobie gospodarki cyfrowej.
- Omówienie zalecenia Rady UE ws. podatku VAT.

33. Zespół ds. Rozwoju Przemysłu i Rynku Motoryzacyjnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Zespół jest organem doradczym ministra właściwego do spraw gospodarki, powołanym na podstawie zarządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 listopada 2016 r. (Dz. Urz. Min. Roz. i Fin. z dnia 29 listopada 2016 r. poz. 21).

Skład

- przewodniczący Zespołu – minister właściwy ds. gospodarki;
- zastępca przewodniczącego Zespołu – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju nadzorujący merytorycznie sprawy związane z przemysłem motoryzacyjnym;

- sekretarz Zespołu – przedstawiciel Departamentu Innowacji w Ministerstwie Rozwoju;
- członkowie:
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w UE,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. energii,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. finansów publicznych,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. informatyzacji,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. nauki,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. oświaty i wychowania,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. pracy,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. szkolnictwa wyższego,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. środowiska,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. transportu,
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. zagranicznych.

Zapraszani do udziału w pracach Zespołu – z głosem doradczym – w szczególności przedstawiciele:

- organów samorządu gospodarczego i zawodowego,
- związków zawodowych,
- innych organizacji pozarządowych.

Zadania

- wypracowywanie rekomendacji dotyczących udziału przemysłu i rynku motoryzacyjnego w procesie realizacji Planu na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju;
- rekomendowanie priorytetów rozwojowych, instrumentów oraz inicjatyw w celu poprawy konkurencyjności przemysłu i rynku motoryzacyjnego;
- dokonywanie analiz przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności gospodarczej przedsiębiorstw przemysłu i rynku motoryzacyjnego oraz rekomendowanie założeń rozwiązań legislacyjnych, wpływających na poprawę konkurencyjności przemysłu i rynku motoryzacyjnego;
- koordynowanie i monitorowanie realizacji działań ukierunkowanych na rozwój bazy produkcyjnej przemysłu motoryzacyjnego w Polsce oraz rozszerzenie rynków zbytu dla produktów polskiego przemysłu motoryzacyjnego;

- promowanie i wspieranie rozwoju współpracy przedsiębiorstw przemysłu motoryzacyjnego z instytucjami naukowo-badawczymi;
- promowanie kształcenia zawodowego na potrzeby sektora motoryzacyjnego;
- promowanie oraz monitorowanie wdrażania projektów upowszechniania pojazdów z alternatywnymi napędami, w szczególności z napędami elektrycznymi;
- wykonywanie czynności związanych z koordynowaniem i monitorowaniem krajowych prac administracji rządowej prowadzonych w ramach udziału Rzeczypospolitej Polskiej w działalności instytucji unijnych dotyczących przemysłu i rynku motoryzacyjnego;
- monitorowanie sytuacji na europejskim i polskim rynku motoryzacyjnym;
- tworzenie warunków dla dialogu oraz wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy administracją, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi w zakresie działalności branży motoryzacyjnej.

Działalność w 2017 r.

Przeprowadzono cztery posiedzenia, koncentrujące się na problematyce ośmiu obszarów tematycznych przyjętych na pierwszym, inauguracyjnym posiedzeniu Zespołu:

- certyfikację części (tzw. homologacja krajowa);
- wykorzystanie krajowego potencjału producentów części motoryzacyjnych;
- rozwój elektromobilności;
- szkolnictwo zawodowe;
- ograniczenie szarej strefy;
- uporządkowanie i udostępnianie danych CEPIK;
- badania techniczne pojazdów;
- data rejestracji (zamiast daty produkcji w dowodzie rejestracyjnym).

Ponadto, omawiano m.in.:

- stan realizacji projektów flagowych „e-Bus” i „e-Car”;
- wyniki realizacji pierwszego konkursu programu sektorowego „INNO-MOTO”;
- możliwość zastosowania technologii wodorowych w transporcie;

- bezpieczeństwo elektryczne związane z samochodami elektrycznymi i hybrydowymi;
- poziomy emisji CO₂ dla samochodów osobowych i lekkich dostawczych.

W grudniu 2017 r. przeprowadzono czwartą edycję konferencji z cyklu Motoryzacja-Przemysł-Nauka. Zaproszono do współpracy przedstawicieli pracodawców i związków zawodowych – stronę społeczną Rady Dialogu Społecznego, która wniosowała o powołanie, także przy Ministrze Rozwoju i Finansów, podobnego zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu do spraw przemysłu motoryzacyjnego.

34. Polska Grupa Konsultacyjna Programu INTERREG Południowy Bałtyk 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ konsultacyjny
Podstawa działania	Rozporządzenie UE
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Grupa Konsultacyjna została powołana w celu wypełnienia obowiązków wynikających z art. 5 i art. 48 Rozporządzenia 1303/2013, dotyczących zaangażowania w prace Komitetu Monitorującego przedstawicieli instytucji regionalnych i lokalnych, partnerów gospodarczych i społecznych oraz podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie. Grupa konsultacyjna jest organem doradczym i konsultacyjnym.

Data powołania: wrzesień 2015 r.

Skład

W skład Grupy wchodzi przedstawiciele: ministerstw, jednostek samorządu terytorialnego, uniwersytetów, izb gospodarczych oraz wymienionych poniżej organizacji społecznych:

- NSZZ „Solidarność”;
- Stowarzyszenia Gmin Rzeczypospolitej Polskiej Euroregion Bałtyk.

Zadania

Do zadań Grupy należy:

- przedstawianie stanowiska oraz opinii poszczególnych grup społeczno-ekonomicznych w stosunku do projektów zgłoszonych po danym naborze wniosków;
- opiniowanie wniosków o dofinansowanie złożonych w ramach naborów prowadzonych w programie;
- konsultowanie dokumentów programowych i ich modyfikacji.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. Instytucja Zarządzająca zorganizowała 2 spotkania Grupy Konsultacyjnej. W dniu 25 kwietnia 2017 r. przeprowadzono konsultacje po zakończeniu trzeciego naboru wniosków. Wyniki spotkania zostały uwzględnione podczas Komitetu Monitorującego w dniach 16–17 maja 2017 r. Kolejne spotkanie Grupy, dotyczące wniosków złożonych w czwartym naborze, odbyło się w dniu 24 października 2017 r. Zebrane opinie były pomocne w wyborze projektów podczas Komitetu Monitorującego w dniach 8–9 listopada 2017 r.

35. Zespół ds. kapitału społecznego i ludzkiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Jeden z zespołów ds. opracowania
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Zespół ds. kapitału ludzkiego i społecznego, w tym spójności społecznej – powołany uchwałą Komitetu Koordynacyjnego ds. Polityki Rozwoju z dnia 16 maja 2016 r. w celu opracowania Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Zespół jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów, powołanym Zarządzeniem nr 59 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 2012 r.

Skład

Przedstawiciele:

- Rady Działalności Pożytku Publicznego;
- KPRM;
- GUS;
- Ministerstwa Rozwoju;
- Ministerstwa Edukacji Narodowej;
- Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa;
- Ministerstwa Zdrowia;
- Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego;
- Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego;
- Uniwersytetu Warszawskiego;
- Uniwersytetu Łódzkiego.

Zadania

- prace nad przygotowaniem szczegółowych propozycji rozwiązań na potrzeby Strategii, w tym m.in. rozwiązania kierunkowe, instytucjonalne i legislacyjno-regulacyjne, inwestycyjne, wskazanie źródeł finansowania proponowanych działań oraz terminu ich wdrożenia;
- wypracowanie/uszczegółowienie propozycji projektów kluczowych/flagowych, w oparciu o przygotowany przez MR schemat/fiszkę (zawierających m.in. następujące elementy: nazwa projektu, cel projektu, oczekiwany rezultat, uzasadnienie realizacji projektu – przesłanki rynkowe, wpływ na realizację celu Strategii, szacowane nakłady finansowe, produkty powstające w ramach projektu, branże i technologie, potencjał na realizację innych projektów) wraz ze wskazaniem jak poszczególne projekty przyczynią się do realizacji celów Strategii;
- organizacja dyskusyjnych spotkań branżowych, służących z jednej strony konsultacji wypracowanych propozycji, jak i zbieraniu propozycji zgłaszanych przez partnerów branżowych, środowiska naukowe lub instytucje publiczne w tym samorządy terytorialne.

Działalność w 2017 r.

W związku z przyjęciem Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju uchwałą Rady Ministrów w dniu 14 lutego 2017 r., w 2017 r. Zespół nie podejmował już żadnych działań.

36. Grupa Sterująca ewaluacją regionalnej pomocy inwestycyjnej udzielanej w ramach celu tematycznego 3 RPO 2014–2020 (GSE RPI)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa sterująca
Podstawa działania	Wytyczne
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Grupa Sterująca Ewaluacją nie została powołana na podstawie odrębnego aktu prawnego. Konieczność jej ustanowienia wynika z zapisów przyjętego przez Komisję Europejską Planu ewaluacji regionalnej pomocy inwestycyjnej. Grupa została powołana przez Krajową Jednostkę Ewaluacji, na mocy Wytycznych w zakresie ewaluacji polityki spójności 2014–2020 zatwierdzonych przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Skład

Pracem GSE RPI przewodniczy Dyrektor Departamentu Strategii Rozwoju w Ministerstwie Rozwoju lub osoba przez niego wyznaczona. W stały skład grupy wchodzi obok przedstawicieli samorządów (instytucje zarządzające RPO) i administracji centralnej także partnerzy społeczni i eksperci zewnętrzni.

Zadania

Głównym zadaniem GSE RPI jest pomoc w monitorowaniu, ukierunkowywaniu i koordynacji prac związanych z prowadzeniem badania pn. „Ewaluacja regionalnej pomocy inwestycyjnej w zakresie celu tematycznego 3 w obszarze wzmocnienia konkurencyjności mikroprzedsiębiorstw oraz ma-

łych i średnich przedsiębiorstw w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014–2020”, w tym:

- wymiana informacji i dyskusja na temat szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia (SOPZ);
- pomoc w procesie wyboru zewnętrznego ewaluatora (część członków Grupy będzie jednocześnie zasiadać w komisji przetargowej odpowiedzialnej za wybór wykonawcy badania);
- analiza i dyskusja nad metodologią badania przedstawioną przez ewaluatora w raporcie metodologicznym;
- współpraca z ewaluatorem w trakcie realizacji procesu badawczego, w tym w zakresie ułatwienia dostępu do danych i informacji niezbędnych do przeprowadzenia badania;
- analiza i dyskusja nad wynikami badania przedstawionymi przez ewaluatora w raportach częściowych oraz końcowym z ewaluacji;
- uczestnictwo w konferencji prezentującej wyniki badania.

Działalność w 2017 r.

Dotychczas przedmiotem prac Grupy Sterującej Ewaluacją były kwestie związane z dopracowaniem szczegółów realizacji badania (finalnego harmonogramu realizacji badania, doboru przypadków, dostępności danych etc.) oraz konsultacja przedstawionego przez Wykonawcę raportu metodologicznego. Wybrani członkowie GSE byli również włączeni w sam proces oceny ofert i wyboru wykonawcy finalnie realizującego badanie. Ustalenia w ramach Grupy odbywają się głównie za pośrednictwem komunikacji elektronicznej, rzadziej poprzez spotkania robocze.

37. Komitet Konsultacyjny ds. Projektów Transnarodowych i Międzyregionalnych na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ konsultacyjny/doradczy
Podstawa działania	Rozporządzenie UE
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Komitet ma charakter doradczy, powołano go na podstawie art. 5 i 48 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1303/2013.

Skład

Przedstawiciele reprezentujący:

- Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju;
- Ministerstwo Sportu i Turystyki;
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- Ministerstwo Spraw Zagranicznych;
- Ministerstwo Środowiska;
- Ministerstwo Zdrowia;
- Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego;
- Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego;
- Związek Powiatów Polskich.

Zadania

Komitet Konsultacyjny opiniuje wnioski o dofinansowanie oraz dokumenty strategiczne i merytoryczne programów Europejskiej Współpracy

Terytorialnej: Interreg Europa, Interreg Region Morza Bałtyckiego, Interreg Europa Środkowa. Wspiera tym samym merytorycznie MR w przygotowaniu stanowiska na Komitet Monitorujący.

Działalność w 2017 r.

O odbyły się 2 spotkania Komitetu:

- spotkanie ws. transnarodowego programu Interreg Europa Środkowa – omówienie oceny projektów złożonych w drugim naborze wniosków, przeprowadzonej przez Wspólny Sekretariat Programu (Wiedeń, AT);
- spotkanie ws. transnarodowego programu Interreg Region Morza Bałtyckiego – omówienie oceny projektów złożonych w drugim naborze wniosków, dokonanej przez Wspólny Sekretariat Programu (Rostock, DE).

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

38. Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ Pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	4 + 4 +21

Podstawa działania

Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Powołana została na mocy zarządzenia nr 11 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie powołania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- przedstawiciele posiadających osobowość prawną:
 - ogólnopolskich branżowych organizacji sektora rolno-spożywczego,
 - związków zawodowych rolników indywidualnych o zasięgu ogólnokrajowym,
 - społeczno-zawodowych organizacji rolników o zasięgu ogólnokrajowym;
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Każdą z organizacji członkowskich reprezentuje jeden przedstawiciel, z tym, że ta sama osoba może reprezentować wyłącznie jedną organizację członkowską. Przedstawiciela organizacji członkowskiej, która zadeklaruje chęć uczestnictwa w pracach Rady, powołuje w skład Rady Minister. Na czele Rady stoi przewodniczący. Przewodniczącego Rady oraz dwóch zastępców przewodniczącego Rady, powołuje na okres dwóch lat Minister, spośród przedstawicieli organizacji członkowskich wchodzących w skład Rady, na wniosek Rady.

Zadania

Do zadań Rady należy prowadzenie dialogu społecznego w rolnictwie, mającego na celu w szczególności:

- przedstawianie Ministrowi propozycji rozwiązań problemów dotyczących rolnictwa, obszarów wiejskich i sektora rolno-spożywczego;
- opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych, dotyczących rolnictwa, obszarów wiejskich i sektora rolno-spożywczego, w tym dotyczących projektów aktów normatywnych, oraz zgłaszanie Ministrowi inicjatyw w tym zakresie;
- przygotowywanie oraz przekazywanie Ministrowi stanowisk, opinii oraz informacji dotyczących rolnictwa, obszarów wiejskich i sektora rolno-spożywczego;
- przedstawianie propozycji rozwiązań mających na celu doskonalenie współpracy zakładów przetwórczych z producentami rolnymi;
- upowszechnianie wśród podmiotów wchodzących w skład Rady wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących rolnictwa, obszarów wiejskich i sektora rolno-spożywczego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 4 posiedzenia Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie, 4 posiedzenia Prezydium Rady oraz 21 posiedzeń eksperckich zespołów zadaniowych.

Główne tematy posiedzeń Rady:

- Wspólna Polityka Rolna po 2020 r. – polskie priorytety;
- Rolnictwo i obszary wiejskie w „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)”;
- Problemy społeczne hamujące rozwój gospodarstw rodzinnych na obszarach wiejskich, w tym: spory mieszkańców dotyczące uciążliwości działalności rolniczej (odory, hałasy) oraz kodeks urbanistyczny – planowanie przestrzenne;
- Bioasekuracja – konieczność podnoszenia świadomości hodowców;
- Prognoza dla rynków rolnych na 2017 r.;
- Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa;
- Omówienie barier w rozporządzeniach regulujących przyznawanie i wypłatę pomocy w ramach PROW 2014–2020;
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie określenia przedmiotów należących do rolnika prowadzącego gospodarstwo, które nie podlegają egzekucji;
- Informacja o bieżącej działalności KOWR i ARiMR.

Rada przyjęła uchwałami następujące stanowiska w sprawie:

- dokumentu z 23 stycznia 2017 r. „Wspólna Polityka Rolna po 2020 r. – polskie priorytety” przygotowanego w MRiRW, przyjęte uchwałą nr 1/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- projektowanych zmian w ustawie o ochronie zwierząt w zakresie wprowadzenia do polskiego prawa zakazu uboju religijnego, przyjęte uchwałą nr 2/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- projektowanych zmian w ustawie o ochronie zwierząt w zakresie wprowadzenia zakazu hodowli zwierząt futerkowych, przyjęte uchwałą nr 3/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących inwestycji w kontekście ich uciążliwości dla środowiska (odory, hałasy, itd.), przyjęte uchwałą nr 4/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- problemu Biebrzańskiego Parku Narodowego – a Ruchu Rolników Doliny Biebrzy, przyjęte uchwałą nr 5/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- czasowego dopuszczenia do stosowania zapraw z grupy neonikotynoidów, przyjęte uchwałą nr 6/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- środków ochrony roślin, przyjęte uchwałą nr 7/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- nowelizacji ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, przyjęte uchwałą nr 8/2017 z dnia 28 lutego 2017 r.;
- projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości limitów środków dostępnych w poszczególnych województwach lub latach w ramach określonych działań lub poddziałań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, przyjęte uchwałą nr 9/2017 z dnia 29 marca 2017 r.;
- projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczącego szczegółowych warunków i trybu udzielania wsparcia finansowego z funduszy promocji produktów rolno-spożywczych, przyjęte uchwałą nr 10/2017 z dnia 31 marca 2017 r.;
- przyjęcia stanowiska Rady ds. projektu zmian w ustawie o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych oraz zmianie niektórych innych ustaw, przyjęte uchwałą nr 11/2017 z dnia 1 czerwca 2017 r.;
- ustawowych rozwiązań zagospodarowania przestrzeni obszarów wiejskich, przyjęte uchwałą nr 12/2017 z dnia 24 maja 2017 r.;
- przyszłości biopaliw produkowanych z surowców rolnych po 2020 r. w kontekście projektu dyrektywy UE w sprawie promowania stosowania

- energii odnawialnej (tzw. RED II), przyjęte uchwałą nr 13/2017 z dnia 28 czerwca 2017 r.;
- Strategii promocji żywności Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przyjęte uchwałą nr 14/2017 z dnia 11 lipca 2017 r.;
 - realizacji rozliczeń przez Agencję Rynku Rolnego w zakresie działań prowadzonych w ramach Funduszy Promocji Produktów Rolno-Spożywczych, przyjęte uchwałą nr 15/2017 z dnia 19 lipca 2017 r.;
 - regulacji prawnej obejmującej fakturę dokumentującą nabycie produktów rolnych przez czynnego podatnika VAT od dostawcy, który jest rolnikiem ryczałtowym, przyjęte uchwałą nr 16/2017 z dnia 8 września 2017 r.;
 - projektu ustawy o „Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, przyjęte uchwałą nr 18/2017 z dnia 6 grudnia 2017 r.;
 - przekazania do wiadomości Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi stanowiska zespołu ds. Bezpieczeństwa i Jakości Żywności Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie w sprawie projektu ustawy o „Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności, przyjęte uchwałą nr 19/2017 z dnia 6 grudnia 2017 r.;
 - uwag do projektu ustawy o zmianie ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przyjęte uchwałą nr 20/2017 z dnia 6 grudnia 2017 r.;
 - dzierżawy nieruchomości rolnych, przyjęte uchwałą nr 21/2017 z dnia 6 grudnia 2017 r.;
 - ostatnich zmian prawnych w zakresie przeprowadzania egzekucji komorniczych wobec rolników, przyjęte uchwałą nr 22/2017 z dnia 6 grudnia 2017 r.;
 - projektowanych zmian w ustawie o ochronie zwierząt w zakresie wprowadzenia do polskiego prawa zakazu hodowli zwierząt w celu pozyskiwania z nich futer oraz wprowadzenia zakazu uboju religijnego oraz innych zmian wobec zwierząt gospodarskich, przyjęte uchwałą nr 23/2017 z dnia 6 grudnia 2017 r.

39. Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz.U. z 2015 r. poz. 349 z późn. zm.), został powołany w drodze zarządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Zarządzenie Nr 5 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Zarządzenie Nr 16a Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Zarządzenie Nr 45 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 września 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Zarządzenie Nr 74 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

Skład

Członkowie Komitetu:

- przewodniczący – sekretarz albo podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zwanym dalej „Ministerstwem”, nadzorujący departament koordynujący wykonywanie zadań instytucji zarządzającej Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;

- po jednym przedstawicielu ministrów właściwych do spraw: rozwoju wsi, finansów publicznych, rozwoju regionalnego, środowiska, pracy, nauki, gospodarki, energii, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- wojewoda wskazany przez Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jako agencji płatniczej;
- przedstawiciel Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;
- przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych;
- przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania;
- przedstawiciel Centrum Doradztwa Rolniczego;
- czterej przedstawiciele samorządu gminnego wskazani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- dwaj przedstawiciele samorządu powiatowego wskazani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- pięciu przedstawicieli samorządu wojewódzkiego wskazanych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- po jednym przedstawicielu instytucji zarządzającej regionalnym programem operacyjnym realizującej instrument rozwój lokalny kierowany przez społeczność w formule bezpośredniej, o której mowa w Umowie Partnerstwa;
- czterech przedstawicieli wskazani przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym: dwóch przedstawicieli organizacji na rzecz rozwoju wsi, przedstawiciel organizacji na rzecz promowania włączenia społecznego, przedstawiciel organizacji na rzecz ochrony środowiska;
- po jednym przedstawicielu organizacji działających na rzecz młodych rolników zrzeszonych w Europejskiej Radzie Młodych Rolników – CEJA, wskazanym przez: Związek Młodzieży Wiejskiej, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- po jednym przedstawicielu organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wskazanych przez Radę Dialogu Społecznego;
- przedstawiciel izb gospodarczych, wskazany przez Krajową Izbę Gospodarczą;
- dwaj przedstawiciele izb rolniczych wskazani przez Krajową Radę Izb Rolniczych;
- przedstawiciel Polskiej Izby Technologii i Wyrobów Naturalnych;

- przedstawiciel uczelni wyższych wskazany przez Konferencję Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych;
- przedstawiciel Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich;
- przedstawiciel branżowych związków producentów rolnych wskazany przez Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- przedstawiciel Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego;
- przedstawiciel Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowego Instytutu Badawczego;
- przedstawiciel Instytut Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego;
- przedstawiciel Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego;
- przedstawiciel Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa – Polskiej Akademii Nauk;
- dwaj przedstawiciele Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”.

Przedstawiciele mogący brać udział w posiedzeniach w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu:

- przedstawiciel Komisji Europejskiej;
- przedstawiciel Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej jako jednostki certyfikującej;
- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020;
- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Programem Polska Wschodnia 2014–2020;
- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Inteligentny Rozwój;
- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko 2014–2020;
- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Polska Cyfrowa 2014–2020;
- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rybactwo i Morze 2014–2020;
- przedstawiciel Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- przedstawiciel Związku Banków Polskich;
- przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Zadania

Komitet wspiera instytucję zarządzającą Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 w procesie monitorowania, wdrażania i zarządzania Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, zwanym dalej „Programem”, w szczególności:

- bada wszelkie kwestie, które wpływają na realizację Programu;
- dokonuje przeglądu wdrażania Programu i postępów w realizacji założonych celów, w tym wnioski z przeglądu jego wyników;
- analizuje roczne sprawozdania z realizacji Programu i zatwierdza je przed wystaniem do Komisji Europejskiej;
- uczestniczy w realizacji zadań w zakresie ewaluacji poprzez:
 - identyfikowanie i rekomendowanie obszarów badawczych,
 - zapoznawanie się z okresowymi planami ewaluacji,
 - zapoznawanie się z wynikami ewaluacji, w szczególności z wnioskami i rekomendacjami oraz postępami w ich realizacji;
- konsultuje i wydaje opinię na temat kryteriów wyboru operacji;
- opiniuje kryteria wyboru strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność;
- konsultuje zmiany Programu zaproponowane przez instytucję zarządzającą;
- przedstawia instytucji zarządzającej zalecenia dotyczące wdrażania Programu oraz monitoruje działania podjęte przez instytucję zarządzającą w następstwie zgłoszonych zaleceń;
- współpracuje z Krajową Siecią Obszarów Wiejskich w celu wymiany informacji o realizacji Programu;
- zapoznaje się z postępami w realizacji strategii komunikacyjnej oraz z planowanymi do przeprowadzenia działaniami informacyjnymi i promocyjnymi;
- analizuje i monitoruje działania mające na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla beneficjentów oraz przedkłada propozycje działań w tym zakresie;
- rozpatruje zasady i warunki dotyczące wkładów do instrumentów finansowych bezpośrednio wdrażanych przez instytucję zarządzającą.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (KM PROW 2014–

–2020). Podczas każdego z nich przedstawiane były informacje dotyczące stanu realizacji Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

W trakcie posiedzeń KM PROW 2014–2020 w roku 2017 podjęto 25 uchwał, w tym 24 uchwały w sprawie zmiany Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 oraz 1 uchwałę w sprawie zatwierdzenia Roczego sprawozdania z wdrażania Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 za 2016 r.

40. Grupa Zarządzająca Ewaluacją Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. *o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020* (Dz.U. poz. 349).

Zarządzenie Nr 9 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 lipca 2015 r. w sprawie powołania Grupy Zarządzającej Ewaluacją Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020

Skład

W skład Grupy wchodzi:

- przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- przedstawiciel Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- przedstawiciel Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa;
- czterech przedstawicieli Komitetu Monitorującego PROW 2014–2020, reprezentujących:
 - stronę społeczną (1 przedstawiciel),
 - stronę samorządową (1 przedstawiciel),
 - stronę naukową (2 przedstawicieli);

- przedstawiciel Krajowej Jednostki Ewaluacji;
- przedstawiciel Głównego Urzędu Statystycznego.

Zadania

Do zadań Grupy należy wspieranie Instytucji Zarządzającej PROW 2014–2020 w procesie ewaluacji poprzez:

- planowanie ewaluacji PROW 2014–2020, w tym proponowanie tematów ewaluacji;
- opiniowanie rocznych planów oceny PROW 2014–2020;
- współpraca przy realizacji wybranych badań ewaluacyjnych, w szczególności opiniowanie zakresów wybranych badań ewaluacyjnych i wyników tych badań;
- monitorowanie i ocena wdrożenia rekomendacji wynikających z przeprowadzonych ewaluacji PROW 2014–2020.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie GZE PROW 2014–2020, na którym dyskutowano założenia Planu Ewaluacji na 2018 r., omawiano wyniki badań ewaluacyjnych przeprowadzonych w roku 2017 oraz dyskutowano na temat mocnych i słabych stron procesu przeprowadzonych badań oraz identyfikacji najważniejszych wyzwań związanych z przeprowadzeniem ewaluacji okresowej PROW 2014–2020 w roku 2019.

41. Grupa robocza ds. Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	2 + 4 posiedzenia grup tematycznych

Podstawa działania

Grupa Robocza do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (w skrócie „Grupa Robocza ds. KSOW”), jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zakresie funkcjonowania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW).

Podstawą funkcjonowania Grupy jest zarządzenie nr 59 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2015 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich. Zarządzenie zostało wydane na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz.U. z 2017 poz. 562, z późn. zm.).

Grupa Robocza ds. KSOW powstała 16 września 2015 r.

Skład

W skład Grupy Roboczej ds. KSOW wchodzi:

- przewodniczący – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zwanym dalej „Ministerstwem”, nadzorujący sprawy objęte zakresem działania Biura Pomocy Technicznej w Ministerstwie;
- zastępca przewodniczącego – dyrektor Biura Pomocy Technicznej w Ministerstwie;
- pozostali członkowie:
 - przedstawiciel Biura Pomocy Technicznej w Ministerstwie,
 - przedstawiciel Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich w Ministerstwie,
 - przedstawiciel Departamentu Strategii, Analiz i Rozwoju w Ministerstwie,
 - przedstawiciel Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie,
 - przedstawiciel Departamentu Płatności Bezpośrednich w Ministerstwie,
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego,
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska,
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - przedstawiciel Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
 - przedstawiciel Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa,
 - przedstawiciel Centrum Doradztwa Rolniczego z siedzibą w Brwinowie,
 - przedstawiciel Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa FAPA,
 - przedstawiciel Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020,
 - przedstawiciel samorządu gminnego, wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,

- przedstawiciel samorządu powiatowego, wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- przedstawiciel izb gospodarczych, wskazany przez Krajową Izbę Gospodarczą,
- przedstawiciel Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk,
- przedstawiciel rolniczych związków zawodowych, wskazany przez Konfederację Związków Rolniczych,
- przedstawiciel rolniczych uczelni wyższych, wskazany przez Konferencję Rektorów Uczelni Rolniczych i Przyrodniczych,
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych,
- przedstawiciel Polskiej Sieci LGD – Federacji Regionalnych Sieci LGD,
- po jednym przedstawicielu jednostek regionalnych KSOW,
- dwóch przedstawicieli organizacji działających na rzecz młodych rolników zrzeszonych w Europejskiej Radzie Młodych Rolników CEJA, wskazanych po jednym przez Związek Młodzieży Wiejskiej oraz Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- trzech przedstawicieli organizacji pozarządowych, wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, działających na rzecz: rozwoju obszarów wiejskich; ochrony środowiska; włączenia społecznego, równouprawnienia płci i niedyskryminacji.

Zadania

- akceptacja planu działania, dwuletnich planów operacyjnych oraz ich zmian;
- opiniowanie sprawozdań i informacji, sporządzanych na podstawie planu działania, w ramach okresowego przeglądu realizacji tego planu i dwuletnich planów operacyjnych, w tym wydawanie rekomendacji w sprawie ich zmian;
- zapewnienie wymiany wiedzy tematycznej, analitycznej i ułatwianie współpracy pomiędzy partnerami KSOW przez możliwość tworzenia grup tematycznych na poziomie krajowym.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia. Główne tematy:

- Sprawozdanie roczne z realizacji Planu działania KSOW w 2016 r.
- Propozycja zmiany dwuletniego Planu operacyjnego KSOW na lata 2016–2017.

- Środki zaplanowane do wydatkowania w 2017 r. w ramach KSOW.
- Propozycja zmiany dwuletniego Planu operacyjnego KSOW na lata 2016–2017 z wyłączeniem działania 8 Plan Komunikacyjny.
- Limit środków przewidzianych na realizację operacji w ramach konkursu dla partnerów KSOW w 2018 r.
- Harmonogram przebiegu konkursu dla partnerów KSOW w 2018 r.
- Zmiany w dokumentacji konkursowej dla Partnerów KSOW na wybór operacji, które będą realizowane w 2018 r.

Podjęte w 2017 r. uchwały:

- Uchwała nr 19 z dn. 26 czerwca 2017 r. w sprawie rocznego sprawozdania z realizacji Planu działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 za rok 2016.
- Uchwała nr 20 z dn. 26 czerwca 2017 r. w sprawie akceptacji zmiany dwuletniego planu operacyjnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017 z wyłączeniem działania 8 „Plan Komunikacyjny”.
- Uchwała nr 21 z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie akceptacji zmiany dwuletniego Planu operacyjnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017 w zakresie działania 8 „Plan komunikacyjny PROW 2014–2020”.
- Uchwała nr 22 z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie akceptacji zmiany Planu Działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.
- Uchwała nr 23 z dnia 29 września 2017 r. w sprawie zaopiniowania trzeciej informacji półrocznej z realizacji Planu operacyjnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017.
- Uchwała nr 24 z dnia 29 września 2017 r. w sprawie akceptacji zmiany dwuletniego planu operacyjnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017 w zakresie działania 8 „Plan Komunikacyjny PROW 2014–2020” przyjętego Uchwałą Nr 21 Grupy Roboczej ds. KSOW z dnia 26 lipca 2017 r.
- Uchwała nr 25 z dn. 20 grudnia 2017 r. w sprawie akceptacji zmiany dwuletniego planu operacyjnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017 z wyłączeniem działania 8 „Plan Komunikacyjny”.

42. Tematyczne Grupy Robocze ds. Krajowej Sieci Obszarów wiejskich

Zgodnie z § 4 zarządzenia Nr 59 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2015 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, w celu zapewnienia wymiany wiedzy tematycznej i analitycznej oraz ułatwiania współpracy pomiędzy partnerami KSOW, Grupa może powołać grupy tematyczne, które wspomagają jej prace w zakresie określonych spraw. Grupa określa skład i zakres zadań grupy tematycznej, wybiera jej przewodniczącego oraz wskazuje podmiot odpowiedzialny za zapewnienie jej obsługi organizacyjnej i technicznej.

42.1. Grupa Tematyczna ds. podejścia LEADER

W 2017 r. – 3 posiedzenia.

Skład

W skład Grupy wchodzi:

- przedstawiciele MRiRW;
- przedstawiciel jednostki centralnej KSOW;
- przedstawiciel ARiMR;
- przedstawiciele samorządu województw;
- przedstawiciele sieci regionalnych LGD;
- przedstawiciel Grupy Roboczej ds. KSOW;
- przedstawiciel Polskiej Sieci LGD;
- dwóch przedstawicieli grupy RLKS przy Komitecie Monitorującym PROW na lata 2014–2020;
- przedstawiciel Krajowej rady Izb Rolniczych;
- przedstawiciele lokalnych grup działania korzystających z innych funduszy UE;
- przedstawiciel Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- dwóch przedstawicieli lokalnych grup rybackich;
- przedstawiciel organizacji pozarządowej działającej na rzecz rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność wskazany przez Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich.

Zadania

- Konsultowanie zmian w zakresie wdrażania działania M19 – Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER (RLKS – rozwój lokalny kierowany przez społeczność).
- Konsultowanie Planów operacyjnych KSOW dla działania „Zapewnienie szkoleń i sieciowania lokalnych grup działania, w tym pomoc techniczna w zakresie współpracy międzyterytorialnej i transnarodowej, ułatwianie współpracy pomiędzy LGD”.
- Identyfikacja dobrych praktyk i doświadczeń we wdrażaniu inicjatywy LEADER na poziomie krajowym.
- Monitorowanie projektów współpracy transnarodowej, w których udział biorą LGD z Polski oraz rozwój tej współpracy.
- Budowanie potencjału osób wdrażających inicjatywę LEADER/RLKS poprzez wymianę doświadczeń i dobrych praktyk.
- Nadzorowanie treści merytorycznych oraz innych informacji pojawiających się w zakładce ‘LEADER’ na stronie www.ksow.pl.
- Inicjowanie narzędzi ułatwiających współpracę, wymianę wiedzy pomiędzy podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie inicjatywy LEADER.

Działalność w 2017 r.

Główne tematy posiedzeń:

- trudności w realizacji lokalnych strategii rozwoju (LSR) oraz narzędzia i sposoby, które je zniwelują;
- wyniki ewaluacji ex-post osi LEADER w ramach PROW 2007–2013;
- doświadczenia z pierwszych naborów w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrożenie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;
- potrzeby LGD w zakresie szkoleń oraz możliwości ich realizacji z planu działania KSOW;
- informacje na temat inicjatyw Europejskiej Sieci na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- znaczenie monitoringu i ewaluacji dla skuteczności działań podejmowanych w ramach LSR;
- miejsce podejścia LEADER w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju;
- aktualny stan wdrażania podejścia LEADER/RLKS w Polsce;

- przyszłość Leadera w Europie po 2020 r.;
- wdrażanie podejścia LEADER/RLKS w Polsce – aktualne problemy i wyzwania;
- nowelizacja ustawy z dnia 25 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności;
- doświadczenia ze stosowania wytycznych nr 5/3/2017 z dnia 17 sierpnia 2017 r. w zakresie monitoringu i ewaluacji strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność w ramach PROW 2014–2020;
- przygotowania do złożenia sprawozdań z realizacji LSR.

Podjęte uchwały

- Uchwała nr 7 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie zaopiniowania zmian w Planie operacyjnym KSOW na lata 2016–2017 dla działania „Szkolenia i działania na rzecz tworzenia sieci kontaktów dla Lokalnych Grup Działania, w tym zapewnienie pomocy technicznej w zakresie współpracy międzyterytorialnej i transnarodowej”.

42.2. Grupa Tematyczna ds. młodzieży na obszarach wiejskich

W 2017 r. – 1 posiedzenie.

Skład

W skład grupy wchodzi:

- przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- przedstawiciel Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju;
- dwóch przedstawicieli Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie;
- przedstawiciel Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- przedstawiciel Polskiej Akademii Nauk;
- przedstawiciel Rady Głównej Instytutów Badawczych;
- przedstawiciel Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciele Wojewódzkich Ośrodków Doradztwa Rolniczego;
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych;
- przedstawiciele Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- dwóch przedstawicieli Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej;

- dwóch przedstawicieli Grupy Roboczej ds. KSOW;
- przedstawiciele jednostki centralnej i jednostek regionalnych KSOW;
- przedstawiciel organizacji pozarządowych działających na obszarach wiejskich.

Zadania

- Konsultowanie dokumentów dotyczących funkcjonowania Sieci na rzecz innowacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich.
- Konsultowanie i monitorowanie Planów operacyjnych KSOW dla działań: „Poszukiwanie partnerów KSOW do współpracy w ramach działania „Współpraca”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy oraz ułatwianie tej współpracy” oraz „Działań na rzecz tworzenia sieci kontaktów dla doradców i służb wspierających wdrażanie innowacji na obszarach wiejskich”.
- Identyfikacja priorytetów strategicznych i głównych obszarów działania Sieci na rzecz innowacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich (SIR) na poziomie krajowym.
- Przygotowanie założeń do ewaluacji, ekspertyz i analiz dotyczących funkcjonowania Sieci na rzecz innowacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich w Polsce.

Działalność w 2017 r.

Tematyka posiedzenia:

- plan pracy europejskiego punktu na rzecz innowacji na 2018 r.;
- główne obszary tematyczne, którymi będzie zajmować się w przyszłości europejska sieć na rzecz innowacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich;
- zmiany do Planu operacyjnego KSOW na lata 2016–2017 dla działania „Działania na rzecz tworzenia sieci kontaktów dla doradców i służb wspierających wdrażanie innowacji na obszarach wiejskich”;
- zestawienie propozycji dodatkowych operacji oraz zmian do Planu operacyjnego KSOW na lata 2016–2017 w zakresie Sieci na rzecz innowacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich (SIR);
- aktualny stan prac w zakresie przygotowania do wdrażania działania „Współpraca” w ramach PROW 2014–2020;
- bieżąca informacja o funkcjonowaniu Sieci na rzecz innowacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich w Polsce;
- propozycje dodatkowych operacji oraz zmian do planu operacyjnego KSOW na lata 2016–2017 w zakresie SIR.

Podjęte uchwały:

- Uchwała nr 5 z dn. 13 czerwca 2017 r. w sprawie zaopiniowania zmian w Planie operacyjnym KSOW na lata 2016–2017 dla działań: „Poszukiwanie partnerów KSOW do współpracy w ramach działania „Współpraca”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt. 13 ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków EFRROW w ramach PROW na lata 2014–2020 oraz ułatwianie tej współpracy” oraz „Działania na rzecz tworzenia sieci kontaktów dla doradców i służb wspierających wdrażanie innowacji na obszarach wiejskich”.
- Uchwała nr 6 z dn. 18 grudnia 2017 r. w sprawie zaopiniowania zmian w Planie operacyjnym KSOW na lata 2016–2017 dla działań: „Poszukiwanie partnerów KSOW do współpracy w ramach działania „Współpraca”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt. 13 ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków EFRROW w ramach PROW na lata 2014–2020 oraz ułatwianie tej współpracy” oraz „Działania na rzecz tworzenia sieci kontaktów dla doradców i służb wspierających wdrażanie innowacji na obszarach wiejskich”.

43. Komisja do Spraw Oceny Ofert

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komisja do Spraw Oceny Ofert została powołana w dniu 15 listopada 2013 r. na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz.U. z 2016 r. poz. 792, z późn. zm.). Komisja ta jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Skład

Zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich w skład Komisji wchodzi przedstawiciel

wiciele: ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisji Nadzoru Finansowego, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Krajowej Rady Izb Rolniczych, związków zawodowych rolników indywidualnych, społeczno-zawodowych organizacji rolników.

Zadania

Do zadań Komisji należy sprawdzenie, czy oferta złożona przez zakład ubezpieczeniowy spełnia warunki, o których mowa w art. 9 ust. 4 ustawy, a w szczególności, czy opinia Komisji Nadzoru Finansowego o sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń potwierdza, że sytuacja finansowa zakładu ubezpieczeń gwarantuje wywiązanie się z oferty.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 spotkanie Komisji do Spraw Oceny Ofert, przyjęto 2 uchwały. Podczas posiedzenia:

- uchwalono regulamin prac Komisji;
- sprawdzono, czy oferty złożone przez zakłady ubezpieczeń spełniały warunki określone w ustawie o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

Ponadto w trybie obiegowym przyjęto informację o złożonych przez zakłady ubezpieczeń ofertach z warunkami ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

44. Zespół ds. Upraw Polowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr 22/11 z dnia 6 lipca 2011 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi podzespoły ds.:

- Rynku Zbóż;
- Rynku Cukru;
- Rynku Tytoniu;
- Rynku Chmielu;
- Rynku Włókien Naturalnych.

W skład podzespołów wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego, Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – PIB, Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – PIB, Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Polski Związek Producentów Kukurydzy, Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku, Krajowa Federacja Producentów Zbóż, Federacja Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej, Polska Grupa Producentów Skrobi Ziemniaczanej i Modyfikatorów, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego, Związek Producentów Cukru w Polsce, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu, Polski Związek Plantatorów Tytoniu, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Związek Polskich Producentów Chmielu, Krajowy Związek Polskich Producentów Chmielu, Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich, Instytutu Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Polskiej Izby Lnu i Konopi.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- bieżące monitorowanie oraz analiza i ocena sytuacji w zakresie upraw polowych;
- analizowanie projektów aktów prawnych polskich i Unii Europejskiej oraz stanowisk organów Unii Europejskiej w zakresie upraw polowych;

- opiniowanie przedkładanych przez Ministra propozycji działań w zakresie upraw polowych;
- przygotowywanie projektów stanowisk Ministra oraz proponowanie osób, które będą je prezentowały organom Unii Europejskiej;
- przygotowywanie propozycji projektów instrukcji wyjazdowych;
- analizowanie sprawozdań z posiedzeń organów Unii Europejskiej;
- informowanie właściwego sekretarza stanu lub podsekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi o przewidywanych skutkach wynikających z prawa Unii Europejskiej w obszarze upraw polowych.

Działalność w 2017 r.

Brak spotkań Zespołu Upraw Polowych jako takiego w 2017 r., jednakże odbyło się szereg spotkań z przedstawicielami ww. sektorów w celu omówienia bieżącej sytuacji na ww. rynkach, działań MRiRW na tych rynkach, prac na forum UE, propozycji rozwiązania bieżących problemów itp.

45. Zespół do spraw ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r o *Radzie Ministrów* (Dz.U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi powołał Zespół do spraw ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, zarządzeniem nr 9 z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego. Zespół jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zakresie rozwiązywania problemów związanych z bezpiecznym usuwaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Skład

W skład Zespołu do spraw ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego wchodzi:

- przewodniczący – Podsekretarz Stanu w MRiRW, nadzorujący sprawy objęte zakresem działania Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;
- zastępca przewodniczącego – dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w MRiRW;
- sekretarz – pracownik Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w MRiRW;
- po dwóch przedstawicieli: Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w MRiRW oraz Biura Pasz, Farmacji i Utylizacji w Głównym Inspektoracie Weterynarii;
- po jednym przedstawicielu: Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska, Głównego Inspektoratu Sanitarnego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Związku Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego, Animal By Products – Polskiego Związku Przetwórców.

Zadania

Do zadań Zespołu należy przedstawianie opinii, ocen i propozycji dotyczących w szczególności:

- bezpiecznego usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu sanitarnemu oraz zdrowiu publicznemu;
- bieżących problemów dotyczących usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego;
- zmian prawodawstwa krajowego oraz unijnego w zakresie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie odbyło się żadne spotkanie Zespołu.

46. Rada ds. Rolnictwa Ekologicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	7

Podstawa działania

Rada do spraw Rolnictwa Ekologicznego działa w oparciu o postanowienia zarządzenia nr 19 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie powołania Rady do spraw Rolnictwa Ekologicznego.

Skład

Rada do spraw Rolnictwa Ekologicznego liczy 31 członków. W jej skład wchodzi przedstawiciele środowisk rolniczych działających w obszarze rolnictwa ekologicznego, jednostek naukowo-badawczych oraz jednostek administracji i jednostek certyfikujących w rolnictwie ekologicznym.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- opiniowanie, konsultowanie i przedstawianie propozycji rozwiązań systemowych w rolnictwie ekologicznym oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie;
- wspieranie przedsięwzięć służących rozwojowi rolnictwa ekologicznego i rynku żywności ekologicznej;
- upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych oraz wytycznych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczących rolnictwa ekologicznego w kraju i za granicą;
- popularyzacja osiągnięć rolnictwa ekologicznego w kraju i za granicą;
- opiniowanie, konsultowanie i przedstawianie propozycji rozwiązań, działań oraz realizacji celów wskazanych w Ramowym Planie Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020.

Działalność w 2017 r.

- W 2017 r. odbyło się 7 posiedzeń Rady, w trakcie których omawiano:
- zmianę „Ramowego Planu Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020”;

- dotacje do badań na rzecz rolnictwa ekologicznego;
- problematykę pozostałości środków ochrony roślin w produktach rolnictwa ekologicznego;
- sprawy związane ze środkami ochrony roślin dopuszczonymi w rolnictwie ekologicznym w Polsce;
- postępowanie w przypadku zanieczyszczenia produktów ekologicznych (żywności i pasz) przez GMO (w tym koszty analiz i interpretację wyników);
- znakowanie środków do produkcji ekologicznej (nawozy, środki ochrony roślin itp.);
- informację dotyczącą Funduszy promocji;
- zmiany w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 11 maja 2016 r. w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- planowane zmiany w PROW 2014–2020;
- stanowisko Polski w sprawie projektu rozporządzenia w sprawie produkcji ekologicznej;
- informację Głównego Inspektora IHARS o funkcjonowaniu systemu kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- nowelizację rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 11 maja 2016 r. w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- informację przewodniczącej grupy roboczej ds. środków ochrony roślin dozwolonych w rolnictwie ekologicznym o działaniach na rzecz poszerzenia listy preparatów dostępnych w rolnictwie ekologicznym;
- informację dotyczącą wsparcia rolnictwa ekologicznego w ramach PROW;
- prezentację „Prawidłowe zakładanie ekologicznych sadów i plantacji jagodowych”;
- dotacje do badań na rzecz rolnictwa ekologicznego;
- stan prac nad projektem nowych przepisów UE w sprawie produkcji ekologicznej;

- projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- projekt ustawy o oznakowaniu produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych;
- informację na temat prac nad nowym rozporządzeniem UE w sprawie rolnictwa ekologicznego;
- propozycję rozwiązań w przypadkach niezamierzonego zanieczyszczenia produktów ekologicznych niedozwolonymi środkami ochrony roślin;
- ustanowienie w ramach Rady grupy roboczej ds. zmiany „Ramowego Planu Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020”;
- projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie o kontrolach urzędowych) i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007;
- propozycje zmian regulaminu Rady do spraw Rolnictwa Ekologicznego;
- projekt ogłoszenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu obszarów badawczych i wykazu badań na rzecz rolnictwa ekologicznego;
- informację na temat działań na rzecz poszerzenia listy dostępnych środków ochrony roślin, dozwolonych w rolnictwie ekologicznym;
- zmianę „Ramowego Planu Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020”;
- informację o zaawansowaniu prac nad projektem rozporządzenia UE w sprawie produkcji ekologicznej oraz harmonogramu dalszych prac nad tym rozporządzeniem, z uwzględnieniem problematyki odstępstw dotyczących drobiu i pasz;
- informację o zakończonych i prowadzonych pracach legislacyjnych w zakresie rolnictwa ekologicznego;
- zmianę zarządzenia nr 19 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie powołania Rady do spraw Rolnictwa Ekologicznego;
- informację na temat herbicydów na bazie substancji czynnej glifosat;

- informację dotyczącą problemu występowania fosforynów w produktach ekologicznych;
- działania w sprawie poprawy dostępności środków ochrony roślin dozwolonych w rolnictwie ekologicznym;
- postępowanie w przypadku stwierdzenia zniesienia cieczy roboczej na uprawy roślin ekologicznych podczas zabiegu ochrony roślin;
- stan prac nad nowymi przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego;
- usuwanie barier administracyjnych jako jedno z działań w celu zwiększenia konkurencyjności rolnictwa ekologicznego, na przykładzie chowu drobiu;
- informację na temat współpracy pomiędzy podmiotami działającymi w sektorze rolnictwa ekologicznego;
- informację na temat projektu ustawy o funduszach ochrony przychodów rolniczych;
- informację na temat nowych przepisów UE dotyczących rolnictwa ekologicznego;
- trwające prace nad przepisami krajowymi dotyczącymi rolnictwa ekologicznego;
- stan prac nad wytycznymi do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- postępowanie w przypadku stwierdzenia zniesienia cieczy roboczej na uprawy roślin ekologicznych;
- informację o pracach nad aktualizacją „Ramowego Planu Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020”;
- informację na temat projektowanych zmian w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- dywersyfikację oraz wzmocnienie kanałów dystrybucji produktów ekologicznych;
- problem bezstronności i wiarygodności systemu kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym.

Przyjęte w 2017 r. uchwały:

- Uchwała Nr 1/2017 z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie

w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych w zakresie użycia słowa „naturalny”.

- Uchwała Nr 2/2017 z dnia 30 stycznia 2017 r. w sprawie „Ramowego Planu Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020”.
- Uchwała Nr 3/2017 z dnia 30 stycznia 2017 r. w sprawie terminów na składanie wniosków o dofinansowanie badań na rzecz rolnictwa ekologicznego.
- Uchwała Nr 4/2017 z dnia 30 stycznia 2017 r. w sprawie wyboru kandydatów na członków komisji zarządzających funduszy promocji produktów rolno-spożywczych.
- Uchwała Nr 5/2017 z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie „projektu Ustawy o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu”.
- Uchwała Nr 6/2017 z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie „projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Rolnictwo ekologiczne” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020”.
- Uchwała Nr 7/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie „projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym”.
- Uchwała Nr 8/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie „postępowania wyłaniającego przedstawicieli Rady do spraw Rolnictwa Ekologicznego do Komisji opiniującej projekty badawcze z zakresu rolnictwa ekologicznego, finansowane przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w 2017 r.”.
- Uchwała Nr 9/2017 z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie z dnia 17 sierpnia 2015 r. w sprawie wzoru formularza wykazu producentów, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym oraz sposobu jego przekazywania.
- Uchwała Nr 10/2017 z dnia 24 maja 2017 r. w sprawie zbliżającego się upływu terminu możliwości stosowania odstępstw na zakup 18-tygod-

niowych nieekologicznych kur niosek i 5% udziału nieekologicznych pasz białkowych, a także wniosku Austrii o wpisanie węgla drzewnego do załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008.

- Uchwała Nr 11/2017 z dnia 6 czerwca 2017 r. w sprawie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym.
- Uchwała Nr 12/2017 z dnia 6 czerwca 2017 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kontrolach urzędowych] i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007.
- Uchwała Nr 13/2017 z dnia 6 czerwca 2017 r. w sprawie projektu ustawy o oznakowaniu produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
- Uchwała Nr 14/2017 z dnia 7 sierpnia 2017 r. w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Rolnictwo ekologiczne” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.
- Uchwała Nr 15/2017 z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzoru formularza wykazu producentów, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym, oraz sposobu jego przekazywania.
- Uchwała Nr 16/2017 z dnia 20 września 2017 r. w sprawie projektu ogłoszenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu obszarów badawczych i wykazu badań na rzecz rolnictwa ekologicznego.
- Uchwała Nr 17/2017 z dnia 25 września 2017 r. w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz wypłaty pomocy finansowej na operacje typu „Rozwój przedsiębiorczo-

- ści – rozwój usług rolniczych” w ramach poddziałania „Wsparcie inwestycji w tworzenie i rozwój działalności pozarolniczej” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.
- Uchwała Nr 18/2017 z dnia 28 września 2017 r. w sprawie zmian w „Ramowym Planie Działań dla Żywności i Rolnictwa Ekologicznego w Polsce na lata 2014–2020”.
 - Uchwała Nr 19/2017 z dnia 6 października 2017 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady do spraw Rolnictwa Ekologicznego.
 - Uchwała Nr 20/2017 z dnia 2 listopada 2017 r. w sprawie rekomendacji dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczącej głosowania nad projektem rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej glifosat, zgodnie z rozporządzeniem 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.
 - Uchwała Nr 21/2017 z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie „Dokumentu roboczego wytycznych do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie rodzajów nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalnych środków, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane zastosować w przypadku stwierdzenia wystąpienia tych nieprawidłowości lub naruszeń w ramach kontroli w rolnictwie ekologicznym”.
 - Uchwała Nr 22/2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie wystosowania prośby do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o zlecenie opracowania wytycznych do stosowania w przypadkach zniesienia środków ochrony roślin z upraw konwencjonalnych na uprawy ekologiczne.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

47. Grupa Sterująca do monitorowania postępów realizacji projektów pozakonkursowych w ramach Działań 2.10, 2.13, 2.14, 2.15 w Osi Priorytetowej II Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa Sterująca
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Grupa Sterująca do monitorowania postępów realizacji projektów pozakonkursowych funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 27 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 2 czerwca 2016 r.

Skład

W skład grupy wchodzi przewodniczący – Dyrektor Departamentu Funduszy Strukturalnych w Ministerstwie Edukacji Narodowej, zastępca przewodniczącego – zastępca Dyrektora Departamentu Funduszy Strukturalnych w Ministerstwie Edukacji Narodowej, przedstawiciele beneficjentów projektów pozakonkursowych, członkowie Komitetu Monitorującego Program Wiedza Edukacja Rozwój wyznaczeni przez Komitet do jego reprezentacji, przedstawiciele Departamentu Funduszy Strukturalnych w Ministerstwie Edukacji Narodowej (łącznie 28 osób).

Zadania

Do zadań Grupy Sterującej należy:

- Wspieranie beneficjentów pozakonkursowych poprzez informowanie o dobrych praktykach stosowanych w innych projektach.
- Weryfikacja zgodności projektów pozakonkursowych z przyjętymi dla nich wcześniej celami.
- Opiniowanie okresowych etapów realizacji projektów pozakonkursowych związanych z wystąpieniem nieoczekiwanych zmian w planie ich realizacji.

- Proponowanie ewentualnych rozwiązań usprawniających realizację projektów pozakonkursowych.
- Monitoring realizacji wskaźników produktu i rezultatu w ramach Działań 2.10, 2.13, 2.14, 2.15 w Osi Priorytetowej II Programu Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 4 spotkania Grupy Sterującej: 23 marca, 22 czerwca, 25 sierpnia i 18 grudnia. Głównymi tematami podczas spotkań było zaprezentowanie postępów w realizacji projektów pozakonkursowych w 2017 r. przez beneficjentów w Działaniach 2.10, 2.13, 2.14, 2.15 oraz projektów zaplanowanych do realizacji w Rocznym Planie Działania na 2018 r. Omówiono również zaplanowane do realizacji wskaźniki, poziom kontrakcji i certyfikacji. Członkowie Grupy i beneficjenci nie stwierdzili zagrożeń dla realizacji projektów.

48. Zespół ds. statusu zawodowego pracowników oświaty

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Zespół został powołany Zarządzeniem Nr 56 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw statusu zawodowego pracowników oświaty.

Skład

- W skład zespołu wchodzi:
- Przedstawiciele strony rządowej:
 - Ministra Edukacji Narodowej,
 - Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
 - Ministra Rozwoju i Finansów,

- Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
 - Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - Ministra Sprawiedliwości,
 - Ministra Środowiska,
 - Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- po trzech przedstawicieli wyznaczonych odpowiednio przez organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. poz. 1240);
 - po jednym przedstawicielu wyznaczonym odpowiednio przez ogólnopolskie organizacje jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. poz. 759).

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowywanie rozwiązań systemowych w dziedzinie edukacji narodowej oraz definiowanie długofalowej strategii polityki oświatowej w zakresie praw i obowiązków pracowników oświaty, w szczególności w zakresie:

- finansowania oświaty;
- wynagradzania nauczycieli;
- awansu zawodowego nauczycieli;
- czasu pracy i warunków pracy nauczycieli.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 spotkań, które obejmowały następującą tematykę:

- Omówienie awansu zawodowego, czasu pracy i warunków pracy nauczycieli oraz innych pracowników oświaty – 10 stycznia 2017 r.
- Status zawodowy dyrektora szkoły, nauczycieli i innych pracowników oświatowych wykonujących prace bezpośrednio z dziećmi – 30 stycznia 2017 r.
- Dyskusja nad szczegółowymi rozwiązaniami zaproponowanymi w projekcie ustawy o finansowaniu zadań oświatowych – 4 kwietnia 2017 r.

- Omówienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o finansowaniu zadań oświatowych – 13 czerwca 2017 r.
- Omówienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy o finansowaniu zadań oświatowych, podsumowanie I etapu prac Zespołu – 13 lipca 2017 r.
Oprócz ww. spotkań plenarnych, w 2017 r. odbyło się 8 spotkań grup roboczych powołanych w ramach Zespołu.

49. Komisja do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Decyzja Nr 1 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie powołania komisji do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

Skład

Przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, szkół i placówek oświatowych.

Zadania

Opiniowanie wniosków o przyznanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się trzy posiedzenia Komisji, podczas których rozpatrzone i zaopiniowano wnioski o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji.

50. Komisja do spraw opiniowania wniosków o przyznanie nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla Nauczycieli

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej Nr 37 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie powołania komisji do spraw opiniowania wniosków o przyznanie nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla nauczycieli.

Skład

Przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli, Kuratorium Oświaty w Warszawie.

Zadania

Opiniowanie wniosków o przyznanie nagród ministra właściwego do spraw oświaty dla nauczycieli.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie komisji, na którym rozpatrzono i zaopiniowano wnioski o przyznanie nagród Ministra Edukacji Narodowej.

51. Zespół opiniodawczo-doradczy do spraw kształcenia zawodowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Zespół jest organem pomocniczym Ministra Edukacji Narodowej. Podstawą funkcjonowania Zespołu jest Zarządzenie Nr 6 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego (Dz. Urz. MEN poz. 7) zmienione: zarządzeniem Nr 11 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 26 lutego 2015 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego (Dz. Urz. MEN poz. 11), zarządzeniem Nr 17 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 kwietnia 2015 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego (Dz. Urz. MEN Nr 19), zarządzeniem Nr 21 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 kwietnia 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego (Dz. Urz. MEN Nr 20).

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący Zespołu – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej;
- Zastępca Przewodniczącego – dyrektor Departamentu Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Ministerstwie Edukacji Narodowej.

Członkowie Zespołu:

- przedstawiciel Ministra Rozwoju;
- przedstawiciel Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- przedstawiciel Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- przedstawiciel Ministra Środowiska;
- przedstawiciel Ministra Cyfryzacji;
- przedstawiciel Ministra Finansów;
- przedstawiciel Ministra Infrastruktury i Rozwoju;
- przedstawiciel Ministra Sportu i Turystyki;
- przedstawiciel Ministra Zdrowia;
- przedstawiciel Ministra Energii;
- przedstawiciel Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- przedstawiciel Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- przedstawiciel Związku Rzemiosła Polskiego;
- przedstawiciel Pracodawców RP;
- przedstawiciel Konfederacji Lewiatan;

- przedstawiciel Business Centre Club;
- przedstawiciel Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- przedstawiciel Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”;
- przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
- przedstawiciel Forum Związków Zawodowych;
- przedstawiciel Stowarzyszenia Szkół Aktywnych;
- przedstawiciel Stowarzyszenia Dyrektorów i Nauczycieli Centrów Kształcenia Zawodowego;
- przedstawiciel Stowarzyszenia Dyrektorów i Nauczycieli Twórczych i Aktywnych Szkół Zawodowych;
- Sekretarz Zespołu – pracownik Departamentu Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Ministerstwie Edukacji Narodowej, wyznaczony przez dyrektora tego Departamentu.

Zadania

Do zadań Zespołu należy opiniowanie lub proponowanie:

- działań na rzecz aktywizowania pracodawców do włączenia się w proces kształcenia zawodowego, w szczególności działań współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego;
- działań służących upowszechnianiu dobrych praktyk z zakresu kształcenia zawodowego, w szczególności dobrych praktyk współpracy szkół z pracodawcami;
- rozwiązań mających ułatwić i zintensyfikować współpracę pomiędzy pracodawcami i szkołami zawodowymi;
- działań na rzecz rozwoju kształcenia zawodowego dostosowanego do potrzeb pracodawców, lokalnych rynków pracy oraz nowoczesnej i innowacyjnej gospodarki.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. dotychczasowa formuła Zespołu została poszerzona o cykl 12 seminariów branżowych przeznaczonych dla pracodawców poszczególnych branż, resortów właściwych dla zawodów szkolnictwa zawodowego oraz szkół prowadzących kształcenie zawodowe. W seminariach branżowych wzięli udział m.in. przedstawiciele Związku Rzemiosła Polskiego, Konfederacji Lewiatan, Związku Nauczycielstwa Polskiego, a także przedstawiciele poszczególnych resortów właściwych dla zawodów ujętych w klasyfikacji

zawodów szkolnictwa zawodowego. Podczas seminariów dyskutowano na temat zmian w szkolnictwie zawodowym zmierzających do osiągnięcia celów zbieżnych z zadaniami Zespołu.

Z punktu widzenia zadań Zespołu seminaria branżowe były okazją do:

- upowszechnienia informacji o wdrażanych i planowanych zmianach w szkolnictwie zawodowym;
- upowszechnienia dobrych praktyk z zakresu kształcenia zawodowego;
- budowania sieci współpracy podmiotów kluczowych dla kształcenia zawodowego i systemu kwalifikacji;
- diagnozowania oczekiwań pracodawców wobec absolwentów szkół kształcących w zawodach;
- pozyskania partnerów do trwałej współpracy w aktualizacji podstaw programowych kształcenia w zawodach;
- aktywizowania pracodawców do włączenia się w proces kształcenia zawodowego, zwłaszcza w praktyczną naukę zawodu.

Z punktu widzenia pracodawców udział w seminariach branżowych był okazją do:

- poznania potencjału szkolnictwa zawodowego, które kształci kadry na potrzeby danej branży;
- poznania możliwości i korzyści płynących ze współpracy ze szkołami;
- opiniowania zmian proponowanych w szkolnictwie zawodowym;
- identyfikacji nowych zawodów i kwalifikacji, do których mógłby przygotowywać system szkolnictwa zawodowego;
- uzyskania informacji o funduszach europejskich, z jakich mogą korzystać pracodawcy współpracujący ze szkołami.

Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej

52. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół powstał w listopadzie 2002 r. w miejsce, zniesionej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r., Komisji Wspólnej do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Dalekomorskiego. Komisja Wspólna funkcjonowała od października 2000 r. do marca 2002 r. jako instytucja trójstronnego dialogu społecznego w sektorze morskim. W dniu 29 listopada 2002 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie Zespołu do spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego. Zespół umiejscowiony jest przy Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, które zapewnia jego obsługę w formie sekretariatu.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej: Ministerstwa Gospodarki i Żeglugi Śródlądowej, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Stronę pracowników reprezentuje po 3 przedstawiciele wyznaczonych przez: Krajową Sekcję Morską Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy (FORUM), Federację Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków (OPZZ).

Stronę pracodawców reprezentuje 6 przedstawiciele wyznaczanych przez Związek Armatorów Polskich.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego i wypracowywanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu

widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców w sprawach godzenia interesów stron podczas realizacji programu działań rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania żeglugi i rybołówstwa morskiego.

Działalność w 2017 r.

- W roku 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu, które dotyczyły:
- systemu zabezpieczeń społecznych oraz zwolnień podatkowych marynarzy na przykładzie Chorwacji;
 - podpisania regulamin Zespołu Trójstronnego do spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego, przyjętego podczas posiedzenia w dniu 23 listopada 2016 r.;
 - morskich praktyk studenckich;
 - sytuacji polskich marynarzy w kontekście podatku dochodowego od osób fizycznych;
 - kwestii ubezpieczeń społecznych i podatków polskich marynarzy;
 - funkcjonowania ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu;
 - kwestii pracy na statkach rybackich;
 - wynagrodzeń pracowników terenowej administracji morskiej (urzędów morskich i okręgowych inspektoratów rybołówstwa morskiego) w kontekście budżetu na rok 2018;
 - dialogu społecznego w Polskiej Żegludze Morskiej.

53. Rada do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej jest organem opiniawczo-doradczym ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej. Dzia-

ła na podstawie art. 19 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz.U. z 2017, poz. 2095 z późn. zm.).

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele:

- ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- armatorów i ich związków;
- ogólnokrajowych przedstawicielstw związków zawodowych pracowników żeglugi śródlądowej;
- ośrodków naukowych zajmujących się żeglugą śródlądową;
- zainteresowanych samorządów województw.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- opiniowanie i wnioskowanie w sprawach ustalania kryteriów i parametrów systemu promocji żeglugi śródlądowej;
- opiniowanie projektów planów finansowych gospodarowania środkami Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowego;
- opiniowanie dokumentów Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym (Dz.U. z 2017, poz. 2095 z późn. zm.);
- opiniowanie wniosków armatorów w sprawach promocji żeglugi śródlądowej;
- opiniowanie innych spraw na wniosek ministra właściwego do spraw transportu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 spotkania członków Rady do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej.

- przekazanie zbiorczej informacji na temat aktualnego stanu Funduszu Żeglugi Śródlądowej;
- omówienie potrzeb w zakresie analizy ekonomicznej dot. transportu wodnego śródlądowego;

- główne konkluzje z opracowania *Analizy popytu na usługi transportowe na Odrzańskiej Drodze Wodnej w związku z zapewnieniem warunków III klasy żeglugowej (odcinek Malczyce–Widuchowa)*;
- przekazanie informacji na temat aktualnego stanu Funduszu Żeglugi Śródlądowej;
- prezentacja postępów w konsultacjach i pracach nad projektem *ustawy o Funduszu Żeglugi Śródlądowej i Funduszu Rezerwowym*.

Podjęte uchwały:

- Uchwała nr 1/2017 Rady do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej z dnia 19 kwietnia 2017 r. w sprawie przyjęcia regulaminu pracy Rady do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej;
- Uchwała nr 2/2017 Rady do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej z dnia 19 kwietnia 2017 r. w sprawie Zmiany nr 1 Planu Finansowego Funduszu Żeglugi Śródlądowej na 2017 r.;
- Uchwała nr 3/2017 Rady do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 października 2017 r. w sprawie przyjęcia protokołu z posiedzenia Rady do spraw Promocji Żeglugi Śródlądowej, które odbyło się w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w dniu 19 kwietnia 2017 r.

54. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rybactwo i Morze

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Komitet Monitorujący powołany został Zarządzeniem nr 4/2016 Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego program Operacyjny „Rybactwo i Morze”. Niniejsze Zarządzenie zostało wydane na podstawie art. 5

ust. 2 pkt 1 lit a ustawy z dnia 10 lipca 2015. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz.U. poz. 1358). Zgodnie z niniejszym przepisem, instytucja zarządzająca powołuje, w drodze zarządzenia, komitet monitorujący, o którym mowa w art. 47 rozporządzenia nr 1303/2013.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego wchodzi przedstawiciele administracji rządowej, samorządowej, organizacji pozarządowych działających w obszarze ochrony środowiska, nauki oraz środowiska rybackiego. Zgodnie z Zarządzeniem nr 4/2016 Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego program Operacyjny „Rybacko i Morze” w skład Komitetu Monitorującego wchodzi przedstawiciele:

- ministrów właściwych do spraw rybołówstwa, rozwoju regionalnego i środowiska;
- Narodowego Koordynatora do spraw Strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego w Polsce;
- Instytucji Certyfikującej;
- Instytucji Pośredniczącej;
- Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania oraz Osób Niepełnosprawnych;
- Okręgowego Inspektora Rybołówstwa Morskiego w Gdyni, Słupsku i Szczecinie;
- Konwentu Marszałków Województw RP;
- Związku Województw RP;
- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego w Gdyni;
- Instytutu Rybacko Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie;
- instytucji odpowiedzialnej za zbieranie danych rybackich w ramach wspólnej polityki rybołówstwa;
- zarządów portów morskich;
- organizacji pozarządowych działających w obszarze ochrony środowiska;

- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa dalekomorskiego;
- organizacji pozarządowych działających w obszarze przetwórstwa rybnego;
- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb łososiowatych, jesiotrowatych, karpowatych;
- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybactwa jeziorowego;
- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa bałtyckiego;
- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa morskiego prowadzących połowy na morskich wodach wewnętrznych RP (Zalew Wiślany);
- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa morskiego prowadzących połowy na morskich wodach wewnętrznych RP (Zalew Szczeciński);
- organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa przybrzeżnego;
- rybackich lokalnych grup działania w obszarze rybołówstwa morskiego i obszarze rybactwa śródlądowego.

W pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie przewodniczącego, przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym.

W posiedzeniach Komitetu mogą także uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosowania przedstawiciele Instytucji Audytorowej, Najwyższej Izby Kontroli, Beneficjentów Programu oraz eksperci na zaproszenie przewodniczącego.

Zadania

Komitet wspiera instytucję zarządzającą Programem Operacyjnym „Rybnactwo i Morze” na lata 2014–2020, w szczególności: bada wszelkie kwestie, które wpływają na realizację Programu, dokonuje przeglądu wdrażania Programu i postępów w realizacji założonych celów, analizuje roczne sprawozdania z realizacji Programu i zatwierdza je przed wysłaniem do Komisji Europejskiej. Uczestniczy w realizacji zadań w zakresie ewaluacji poprzez: identyfikowanie i rekomendowanie obszarów badawczych, zapoznawanie się z okresowymi planami ewaluacji, zapoznawanie się z wynikami ewaluacji, w szczególności z wnioskami i rekomendacjami oraz postępowaniem w ich realizacji. Konsultuje zmiany Programu zaproponowane przez instytu-

cję zarządzającą Programem. Konsultuje, zatwierdza oraz modyfikuje kryteria wyboru dla finansowanych operacji.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Rybnactwo i Morze”, na których między innymi:

- przyjęto uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania końcowego z realizacji Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybnactwa i nadbrzeżnych obszarów rybnackich 2007–2013;
- przyjęto uchwałę zmieniającą regulamin KM;
- przyjęto uchwałę w sprawie zmiany kryteriów wyboru operacji dla 6. Priorytetu Unii – Zintegrowana Polityka Morska;
- przekazano informację nt. postępów we wdrażaniu Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze” na lata 2014–2020;
- przedstawiono prezentację nt. funkcjonowania nowej odsłony Programu LIFE 2014–2020. Obecny Program LIFE – program działań na rzecz środowiska i klimatu jest kontynuacją instrumentu finansowego LIFE+ funkcjonującego w latach 2007–2013;
- zapoznano uczestników z planowanymi zmianami w Programie Operacyjnym „Rybnactwo i Morze”;
- Przyjęto uchwałę w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze” w roku 2016;
- przedstawiono prezentację dotyczącą podsumowania efektów wdrażania osi priorytetowej 4 Zrównoważony rozwój obszarów zależnych od rybnactwa w ramach PO RYBY 2007–2013;
- podsumowano wdrażanie PO RYBY 2007–2013;
- Przyjęto uchwałę dotyczącą zaopiniowania propozycji zmiany Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze” na lata 2014–2020.

55. Komitet Sterujący ds. Inwestycji na Śródlądowych Drogach Wodnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet sterujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komitet Sterujący do spraw Inwestycji na Śródlądowych Drogach Wodnych jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej. Został powołany *Zarządzeniem nr 17 ministra gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej z dnia 5 sierpnia 2016 r. w sprawie powołania Komitetu Sterującego do spraw Inwestycji na Śródlądowych Drogach Wodnych.*

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- Przewodniczący Komitetu – Sekretarz lub Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej odpowiedzialny za realizację zadań z zakresu żeglugi śródlądowej;
- Członkowie Komitetu:
 - przedstawiciel Ministra Środowiska w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu,
 - przedstawiciel Ministra Rozwoju w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu,
 - przedstawiciel Ministra Energii w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu,
 - przedstawiciel Ministra Infrastruktury i Budownictwa w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu,
 - dwóch, wybranych w porozumieniu przez urzędy marszałkowskie, przedstawicieli zarządów województw: dolnośląskiego, kujawsko-pomorskiego, lubelskiego, lubuskiego, małopolskiego, mazowieckiego, opolskiego, pomorskiego, śląskiego, wielkopolskiego, zachodniopomorskiego będących reprezentantami strony samorządowej,
 - członek Zarządu Morskiego Portu Gdańsk S.A.,
 - członek Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście S.A.,
 - członek Zarządu Enea S.A.,
 - członek Zarządu Energa S.A.,
 - członek Zarządu PGE S.A.,
 - członek Zarządu TAURON Polska Energia S.A.,
 - członek zarządu OT Logistics S.A.,
 - członek zarządu Stowarzyszenia na rzecz rozwoju żeglugi śródlądowej i dróg wodnych „Rada Kapitanów Żeglugi Śródlądowej”.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- wsparcie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej w monitorowaniu procesów związanych z przygotowaniem inwestycji na śródlądowych drogach wodnych;
- formułowanie rekomendacji i wniosków kierowanych do podmiotów uczestniczących w przygotowaniu inwestycji na śródlądowych drogach wodnych lub mogących mieć wpływ na ich wdrażanie.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Sterującego, którego głównymi tematami były:

- przekazanie informacji na temat aktualnego stanu realizacji działań związanych z rozwojem sektora transportu wodnego śródlądowego;
- przekazanie informacji na temat zakresu i ramowego harmonogramu prac nad studiami modernizacji głównych śródlądowych dróg wodnych.

Podjęte uchwały:

- Uchwała nr 1/2017 Komitetu Sterującego do spraw Inwestycji na Śródlądowych Drogach Wodnych z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie powołania Grup roboczych Komitetu Sterującego do spraw inwestycji na śródlądowych drogach wodnych.

Grupy robocze funkcjonujące w ramach Komitetu Sterującego:

- Grupa robocza Komitetu Sterującego do spraw Inwestycji na Śródlądowych Drogach Wodnych;
- Grupa robocza ds. hydrotechniki i środowiska;
- Grupa robocza ds. gospodarki;
- Grupa robocza ds. rozwoju lokalnego i regionalnego oraz spraw społecznych.

Ministerstwo Zdrowia

56. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	6

Podstawa działania

Zespół działa od lutego 2005 r. na podstawie Regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia. Regulamin dla ZT ds. Ochrony Zdrowia był wynikiem uzgodnień Ministerstwa Zdrowia z Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, które po wielu dyskusjach zdecydowało o branżowej formule tej instytucji trójstronnego dialogu społecznego w obszarze służby zdrowia i umiejscowienia jej, poza Trójstronną Komisją, w resorcie zdrowia.

Skład

Stronę rządową w Zespole reprezentuje po jednym przedstawicielu w randze sekretarza lub podsekretarza stanu z następujących resortów: MZ, MNiSW, MR, MRPIPS, MF.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Konfederację Lewiatan, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club – Związek Pracodawców.

Zadania

Celem Zespołu jest wypracowanie wspólnych stanowisk w zakresie obszaru obejmującego ochronę zdrowia, z poszanowaniem konstytucyjnych praw podstawowych w szczególności: prawa do wolności, prawa do życia oraz prawa swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

Działalność w 2017 r.

Zespół odbył 6 posiedzeń, wszystkie do lipca 2017. W drugim półroczu 2017 r. ciężar dialogu trójstronnego w ochronie zdrowia został przeniesiony do gremiów RDS. Na posiedzeniach Zespołu Trójstronnego omawiano m. in. następujące tematy: prace legislacyjne Ministerstwa Zdrowia nad przygotowawczymi rozwiązaniami systemowymi, finansowanie ochrony zdrowia, projekt założeń do projektu ustawy o jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwie pacjenta, Narodowy Program Ochrony Zdrowia Psychicznego, sytuacja w Państwowej Inspekcji Sanitarnej, projekty ustaw o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw, projekt ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych, informacja o sytuacji finansowej Narodowego Funduszu Zdrowia, informacja Ministerstwa Zdrowia podsumowująca opublikowanie listy szpitali wchodzących do tzw. sieci.

57. Rada ds. Zdrowia Publicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Rada ds. Zdrowia Publicznego działa podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz.U. poz. z 2017 r. 2237). Rada pełni funkcję opiniodawczo-doradczą dla ministra właściwego do spraw zdrowia.

Skład

Rada składa się z:

- przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- przedstawicieli każdego z ministrów kierujących działami administracji rządowej;

- konsultantów krajowych w dziedzinach: zdrowia publicznego, epidemiologii, chorób zakaźnych, kardiologii, onkologii klinicznej, diabetologii, psychiatrii, medycyny pracy, zdrowia środowiskowego oraz pielęgniarstwa;
- nie więcej niż czterech przedstawicieli wskazanych przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- przedstawiciela Narodowego Funduszu Zdrowia;
- przedstawiciela Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny;
- przedstawiciela Instytutu Żywności i Żywienia;
- przedstawiciela Głównego Inspektora Sanitarnego;
- przedstawiciela Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- przedstawiciela Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- przedstawiciela Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych;
- przedstawiciela Naczelnej Rady Lekarskiej;
- przedstawiciela Naczelnej Rady Aptekarskiej;
- przedstawiciela Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych;
- nie więcej niż dwóch przedstawicieli reprezentatywnych organizacji pracodawców;
- przedstawiciela organizacji pozarządowych i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, których cele statutowe lub przedmiot działalności dotyczą spraw objętych zadaniami określonymi w art. 2.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- opiniowanie projektu Narodowego Programu Zdrowia i ewaluacja wdrażania tego programu;
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia propozycji nowych zadań służących realizacji celów operacyjnych Narodowego Programu Zdrowia;
- wykonywanie innych zadań opiniodawczo-doradczych w zakresie zdrowia publicznego powierzonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń Rady:

- przygotowanie harmonogramu pracy Rady na 2017 r.;
- realizacja tematów posiedzeń, zgodnie z przyjętym harmonogramem, tj.:
 - *Jak skutecznie prowadzić działania profilaktyczne.*
 - *Debata generalna – wdrażanie polityki zdrowia publicznego w Polsce.*
 - *Reklama leków OTC, suplementów diety i aptek.*
 - *Nowe narkotyki jako problem zdrowia publicznego w Polsce.*
- prezentacja raportu przedstawiciela Biura Regionalnego WHO dla Europy na temat wdrażania europejskiego planu działania na rzecz zapobiegania przemocy wobec dzieci;
- bieżące informowanie o realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego wynikających z celów operacyjnych Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016–2020;
- powołanie zespołu roboczego do spraw suplementów diety (uchwała nr 4/2017 Rady do spraw Zdrowia Publicznego);
- uchwała nr 5/2017 w sprawie zmiany składu zespołu roboczego do spraw prewencji samobójstw i depresji powołanego uchwałą nr 3/2016 Rady do spraw Zdrowia Publicznego;
- powołanie zespołu roboczego do spraw rozwoju zdrowia publicznego (uchwała nr 6/2017 Rady do spraw Zdrowia Publicznego).

W ramach Rady do spraw Zdrowia Publicznego działa:

- Zespół roboczy do spraw rozwoju zdrowia publicznego.
- Zespół roboczy do spraw suplementów diety.
- Zespół roboczy do spraw prewencji samobójstw i depresji.

57.1. Zespół roboczy do spraw rozwoju zdrowia publicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy przy Radzie do spraw Zdrowia Publicznego
Podstawa działania	Uchwała nr 6/2017
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Zespół roboczy do spraw rozwoju zdrowia publicznego został powołany uchwałą nr 6/2017 Rady do spraw Zdrowia Publicznego.

Skład

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Zdrowia;
- Głównego Inspektoratu Sanitarnego;
- Narodowej Rady Rozwoju;
- Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny;
- Komitetu Zdrowia Publicznego Polskiej Akademii Nauk;
- Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji;
- Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego;
- Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie;
- Kolegium Lekarzy Rodzinnych w Polsce;
- Uniwersytetu Medycznego w Łodzi;
- konsultant krajowy w dziedzinie zdrowia publicznego;
- konsultant krajowy w dziedzinie zdrowia środowiskowego;
- Uniwersytetu Jagiellońskiego – Collegium Medicum;
- Business Centre Club;
- Instytutu Żywności i Żywienia im. prof. dr med. A. Szczygła w Warszawie.

Zadania

Główne zadania Zespołu:

- opracowywanie projektu propozycji zmian systemowych w zdrowiu publicznym;
- przygotowywanie harmonogramu prac i posiedzeń Rady ds. zdrowia publicznego;
- opracowywanie projektów opinii dotyczących realizacji Narodowego Programu Zdrowia na potrzeby Rady i przygotowywanie propozycji nowych zadań w Narodowym Programie Zdrowia.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 inauguracyjne posiedzenie Zespołu, podczas którego przedstawiono zadania wynikające z uchwały o utworzeniu zespołu oraz zakres merytoryczny prac, który w ocenie Ministerstwa Zdrowia powinien być przedmiotem dyskusji na forum zespołu.

57.2. Zespół roboczy do spraw do spraw suplementów diety

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy przy Radzie do spraw Zdrowia Publicznego
Podstawa działania	Uchwała nr 4/2017
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół roboczy do spraw suplementów diety został powołany uchwałą nr 4/2017 Rady do spraw Zdrowia Publicznego.

Skład

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Głównego Inspektoratu Sanitarnego.
- Departamentu Zdrowia Publicznego w Ministerstwie Zdrowia.
- Business Centre Club.
- Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej.
- Instytutu Medycyny Pracy im. J. Nofera w Łodzi.
- Naczelnej Rady Aptekarskiej.
- Naczelnej Rady Lekarskiej.
- Polskiej Federacji Producentów i Dystrybutorów Suplementów Diety.
- Polskiego Związku Producentów Leków bez Recepty.
- Instytutu Żywności i Żywienia im. prof. dr med. A. Szczygła w Warszawie.
- Konfederacji Lewiatan.
- Izby Gospodarczej Farmacji Polskiej.
- Europejskiego Instytutu Suplementów i Odżywek.

Zadania

Zespół roboczy do spraw suplementów diety został powołany w celu zapewnienia wsparcia merytorycznego i wypracowania skuteczniejszych przepisów prawa regulujących rynek suplementów diety.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu. Tematy posiedzeń:

- Omówienie wyników kontroli opublikowanych w Informacji o wynikach kontroli Dopuszczanie do obrotu suplementów diety Najwyższej Izby Kontroli (Nr ewid. 195/2016/P/16/078/LLO).

- Dyskusje i analizy nad propozycjami zmian w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia w zakresie dotyczącym suplementów diety.

57.3. Zespół roboczy do spraw prewencji samobójstw i depresji

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy przy Radzie do spraw Zdrowia Publicznego
Podstawa działania	Uchwała nr 3/2016
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Uchwała nr 3/2016 Rady do spraw Zdrowia Publicznego w sprawie powołania zespołu roboczego do spraw prewencji samobójstw i depresji z dnia 29 sierpnia 2016 r.

Uchwałą z dnia 16 maja 2017 r. nr 5/2017 nastąpiła zmiana składu zespołu roboczego do spraw prewencji samobójstw i depresji powołanego uchwałą nr 3/2016.

Skład

Przewodnicząca – Polskie Towarzystwo Psychiatryczne.

Członkowie Zespołu – przedstawiciele:

- Regionalnej Sieci Prewencji Samobójstw Uppsala-Örebro, Szpital Blekinge, Karlshamn, Szwecja;
- Zakładu Zdrowia Publicznego w Instytucie Psychiatrii i Neurologii;
- Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Suicydologicznego;
- Głównego Urzędu Statystycznego;
- Państwowej Straży Pożarnej;
- Policji w Bełchatowie;
- Policji w Łodzi;
- Pan dr hab. Krzysztof Ostaszewski – Pedagog, Kierownik w Zakładzie Zdrowia Publicznego, Instytutu Psychiatrii i Neurologii;
- Fundacji Pogotowie Kryzysowe;
- Polskiego Towarzystwa Psychogeriatrycznego, Rada Języka Polskiego PAN;

- Zakładu Socjologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi;
- kwartalnika „Psychiatra”;
- Ministerstwa Edukacji Narodowej;
- Kliniki Psychiatrycznej w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie;
- Komendy Głównej Policji;
- Państwowego Zakładu Higieny.

W pracach Zespołu uczestniczą również osoby inne niż powyżej wymienione, zaproszone przez Przewodniczącego Zespołu.

Zadania

Zespół powstał w celu wsparcia merytorycznego realizacji Narodowego Programu Zdrowia w zakresie zadań dotyczących zapobiegania depresji i samobójstwom. Zespół realizuje zadania w sposób określony dla członków Rady do spraw Zdrowia Publicznego ustalony w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2237) oraz w regulaminie pracy Rady do spraw Zdrowia Publicznego, stanowiącym załącznik do uchwały z dnia 15 marca 2016 r. Rady do spraw Zdrowia Publicznego w sprawie regulaminu pracy Rady do spraw Zdrowia Publicznego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się pięć posiedzeń Zespołu. Tematy omawiane na posiedzeniach dotyczyły:

- współpracy z mediami;
- monitoringu mediów, określenie form reagowania na konkretne publikacje;
- opracowania i koncepcji implementacji przewodnika dla mediów;
- kontynuacji działań w zakresie poprawy danych nt. samobójstw (dane GUS i Policji) oraz rejestrowania prób samobójczych;
- organizacji Kongresu Suicydologicznego – marzec 2018 r.;
- przeprowadzenia działania skierowanego do osób będących w stanie kryzysu suicydalnego;
- powstania ogólnopolskiego portalu pomocy, bazy danych nt. jednostek pomocowych;
- potrzeby analizy dostępności do metod samobójczych w Polsce;
- potrzeby analizy grup ryzyka i implementacji poradników dla każdej z grup ryzyka;

- przeprowadzenia badań specyficznych czynników protekcyjnych i ryzyka samobójstw w Polsce;
- wzmocnienia i rozwoju dostępności dla osób w stanie kryzysu (sieć interwencji kryzysowej);
- wdrożenia strategicznego działania na poziomie pierwotnej prewencji samobójstw (dzieci i młodzież);
- utworzenia organu zajmującego się kwestią samobójstw;
- stworzenia standardów postępowania wobec osób po próbie samobójczej.

58. Komitet Sterujący do spraw koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	narzędzie koordynacji interwencji podejmowanych w sektorze zdrowia ze środków UE (zgodnie z Umową Partnerstwa)
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Komitet Sterujący posiada status podkomitetu w ramach Komitetu do spraw Umowy Partnerstwa, utworzonego na podstawie art. 14l ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju i stanowi on gremium skupiające przedstawicieli strony rządowej, samorządowej, organizacji pozarządowych oraz przedstawicieli innych podmiotów mających wpływ na sytuację w ochronie zdrowia.

Komitet Sterujący ds. koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia działa na podstawie decyzji Nr 19 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie powołania podkomitetu do spraw zdrowia na lata 2014–2020 (zm.: decyzja nr 4 Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 16 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję w sprawie powołania podkomitetu do spraw zdrowia na lata 2014–2020) oraz na podstawie Regulaminu Komitetu Sterującego ds. koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia przez okres realizacji perspektywy finansowej 2014–2020.

Skład

Członkami Komitetu Sterującego z prawem głosu są:

- minister właściwy do spraw zdrowia – Przewodniczący Komitetu Sterującego;
- dyrektor departamentu właściwego ds. koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia – zastępca Przewodniczącego Komitetu Sterującego;
- przedstawiciel departamentu Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ 2014–2020 w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia,
- przedstawiciel departamentu Instytucji Pośredniczącej PO WER w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw nadzoru nad powszechnym ubezpieczeniem zdrowotnym w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw budżetu, finansów i inwestycji w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw analiz i strategii w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw organizacji ochrony zdrowia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw polityki zdrowotnej w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw Instytucji Zarządzającej PO IiŚ 2014–2020 w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw Instytucji Zarządzającej PO WER w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw Instytucji Zarządzającej Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw koordynacji Umowy Partnerstwa w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw koordynacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia i koordynacji wdrożeniowej

Umowy Partnerstwa w zakresie 16 Regionalnych Programów Operacyjnych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy i polityki społecznej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- przedstawiciel Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji;
- przedstawiciel Narodowego Funduszu Zdrowia;
- przedstawiciel Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia;
- przedstawiciel Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia;
- przedstawiciele 16 Instytucji Zarządzających poszczególnymi Regionalnymi Programami Operacyjnymi;
- trzech przedstawicieli pozarządowych organizacji pacjenckich, a do momentu ich wyłonienia przez Radę Działalności Pożytku Publicznego – jeden przedstawiciel wskazany przez organizacje pacjencie oraz dwóch przedstawicieli Komitetu do spraw Umowy Partnerstwa reprezentujących stronę społeczną;
- przedstawiciel reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240);
- przedstawiciel reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240).

Ponadto, w posiedzeniach Komitetu Sterującego w randze stałych obserwatorów, z prawem do zgłaszania uwag i prezentowania swojego stanowiska, jednakże bez prawa do udziału w głosowaniu uczestniczą:

- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw zdrowia publicznego w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw pielęgniarstwa i położnictwa w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciel departamentu właściwego do spraw koordynacji wdrożeniowej Umowy Partnerstwa w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- przedstawiciel Głównego Urzędu Statystycznego;
- przedstawiciel Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny.

Zadania

Zgodnie z Regulaminem Komitetu Sterującego ds. koordynacji interwencji EFSI w sektorze zdrowia do zadań Komitetu Sterującego należy:

- uzgadnianie Planu działań w sektorze zdrowia uwzględniającego projekty planowane do finansowania w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER), Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014–2020 (PO IiŚ 2014–2020) oraz regionalnych programów operacyjnych w tym również w obszarze e-zdrowia, z uwzględnieniem projektów realizowanych ze środków krajowych i innych funduszy, który zawiera w szczególności: typy beneficjentów oraz tryby wyboru projektów; harmonogramy ogłoszenia konkursów; rekomendacje dla komitetów monitorujących programy operacyjne co do kryteriów wyboru projektów charakterystycznych dla przedsięwzięć z obszaru zdrowia;
- opracowywanie rozwiązań służących efektywnemu wdrażaniu środków funduszy strukturalnych w sektorze zdrowia;
- dokonywanie oceny efektywności i skuteczności wykorzystania funduszy strukturalnych w sektorze zdrowia;
- wydawanie rekomendacji dla proponowanych do dofinansowania projektów pozakonkursowych w sektorze zdrowia na podstawie przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą/Instytucję Pośredniczącą fiszek;
- ewaluacja Planu działań w sektorze zdrowia i wydawanie rekomendacji dla Instytucji Pośredniczących/Instytucji Zarządzających programami operacyjnymi w części dotyczącej sektora zdrowia;
- przygotowywanie ekspertyz, opinii, rekomendacji, wytycznych, podręczników itp. jako elementu koordynacji działań podejmowanych w sektorze zdrowia.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Sterującego.

Podczas posiedzeń zostało podjętych 57 uchwał. Ponadto 20 uchwał zostało podjętych przez Komitet Sterujący w trybie obiegowym.

Uchwały i protokoły z posiedzeń Komitetu Sterującego dostępne są na stronie internetowej www.zdrowie.gov.pl w zakładce Komitet Sterujący.

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

59. Trójstronny Zespół ds. Kultury i Mediów

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Trójstronny Zespół Branżowy do spraw Kultury i Mediów został powołany przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240) oraz Uchwały Nr 23 z dnia 19 stycznia 2017 r., wniosku strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego w sprawie powołania zespołu dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego w sektorze kultury i mediów.

Skład

W Zespole wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników oraz strony pracodawców.

Zadania

Prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego oraz wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2017 r.

Inauguracyjne posiedzenie odbyło się w dniu 20 czerwca 2017 r. w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ponadto:

- Dyskusja na temat ustawy o instytucjach artystycznych.
- Informacja nt. aktualnego wykazu prac legislacyjnych prowadzonych w MKiDN.

- Informacja o trwających pracach w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Budowa Muzeum Historii Polski w Warszawie” oraz o projekcie ustawy o zachętach finansowych dla produkcji audiowizualnej oraz o ustanowieniu Programu Wieloletniego pod nazwą „Niepodległa” na lata 2017–2021.
- Kwestia ponadzakładowego układu zbiorowego dla instytucji prowadzonych przez MKiDN.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

60. Forum Dialogu Społecznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Forum Dialogu Społecznego działa na podstawie Zarządzenia Nr 16 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 kwietnia 2016 r. *w sprawie Forum Dialogu Społecznego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji* (Dz. Urz. MSWiA, poz. 17 z późn. zm.).

Forum stanowi miejsce wymiany poglądów oraz dialogu społecznego prowadzonego dla reprezentowania interesów zawodowych funkcjonariuszy i pracowników cywilnych resortu spraw wewnętrznych i administracji, przy uwzględnieniu ustawowych zadań realizowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz organy i jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Skład

- Przewodniczący – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- Członkowie:
 - przedstawiciele MSWiA,
 - Komendant Główny Policji,
 - Komendant Główny PSP,
 - Komendant Główny SG,
 - Szef BOR;
- Zaproszeni do udziału w pracach Forum na prawach członka:
 - pięciu przedstawicieli Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów,
 - przedstawiciel Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Pożarnictwa,

- dwóch przedstawicieli Związku Zawodowego Strażaków „Florian”,
- trzech przedstawicieli Krajowej Sekcji Pożarnictwa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
- dwóch przedstawicieli Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej,
- dwóch przedstawicieli Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Policji,
- przedstawiciel Związku Zawodowego Pracowników Policji – Komisja Krajowa w Katowicach,
- trzech przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Publicznej,
- przedstawiciel Niezależnego Związku Zawodowego Policji w Katowicach,
- przedstawiciel Organizacji Międzyzakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” Pracowników Cywilnych Policji.

Zadania

Do zadań Forum należy:

- ocena aspektów społecznych i ekonomicznych sytuacji zawodowej funkcjonariuszy i pracowników cywilnych resortu spraw wewnętrznych i administracji;
- podejmowanie dyskusji na temat rozwiązań prawnych regulujących funkcjonowanie organów i jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji lub przez niego nadzorowanych;
- analizowanie zagadnień o istotnym znaczeniu dla funkcjonariuszy i pracowników cywilnych resortu spraw wewnętrznych i administracji oraz przedstawianie przewodniczącemu rekomendacji i wniosków w obszarze zadań Forum;
- stała wymiana informacji w zakresie zadań Forum;
- w sprawach tego wymagających, wypracowywanie wspólnego stanowiska w obszarze zadań Forum.

Działalność w 2017 r.

Posiedzenia Forum Dialogu Społecznego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji w roku 2017 nie odbyły się z uwagi na zawieszenie udziału w Forum przez związki zawodowe funkcjonariuszy. W tej sprawie przygotowywane były pisma, notatki i stanowiska resortu. Miały miejsce spotkania grup roboczych powołanych przy Forum Dialogu Społecznego MSWiA.

Ministerstwo Obrony Narodowej

61. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja/Ponadzakładowy Układ Zbiorowy
Umiejscowienie	MON
Suma posiedzeń w 2017 r.	17

Podstawa działania

Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy jest powołany do prowadzenia negocjacji ze związkami zawodowymi w sprawach Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Działa na podstawie Decyzji Nr 175/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz nieetatowego Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy (Dz. Urz. MON Nr 8, poz. 99 z późn. zm.).

Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej ds. Współpracy ze Związkami Zawodowymi jest upoważniony do:

- koordynowania współpracy pracodawców ze związkami zawodowymi w sprawach dotyczących pracowników;
- reprezentowania resortu obrony narodowej w pracach międzyresortowych oraz uczestnictwa w konferencjach i naradach dotyczących pracowników;
- koordynowania narad i konferencji oraz organizowania negocjacji z przedstawicielami związków zawodowych zrzeszających pracowników, objętych w sprawach „Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej”;

- organizowania spotkań Ministra Obrony Narodowej z właściwymi statutowo organami organizacji związkowych zrzeszających pracowników;
- formułowania opinii i wniosków dotyczących problematyki pracowników, a w szczególności:
 - świadczeń socjalnych,
 - zatrudnienia,
 - wynagrodzeń,
 - instrumentów realizacji spraw pracowniczych;
- sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów prawa pracy przez pracodawców, a także kontrola i ocena stanu współpracy tych pracodawców z organizacjami związkowymi.

Pełnomocnik MON ds. Współpracy ze Związkami Zawodowymi jest przewodniczącym Zespołu ds. stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

Skład

W skład Zespołu ds. stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy wchodzi przedstawiciele Departamentu Spraw Socjalnych MON, Departamentu Budżetowego MON, Zarządu Organizacji i Uzupelnień – P1 Sztabu Generalnego WP, Departamentu Wojskowej Służby Zdrowia, a także Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych. Funkcję przewodniczącego Zespołu pełni Pełnomocnik MON ds. Współpracy ze Związkami Zawodowymi, który do udziału w pracach Zespołu może zapraszać ekspertów oraz przedstawicieli innych instytucji.

Zadania

- Do zadań Zespołu należy:
- prowadzenie negocjacji z organizacjami związkowymi reprezentującymi pracowników resortu obrony narodowej;
 - wypracowywanie stanowiska resortu obrony narodowej w sprawach zmian postanowień w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy proponowanych przez Stronę Związkową oraz opracowywanie resortowych propozycji zmian w jego treści;
 - przedstawianie uzgodnionych wniosków resortu obrony narodowej podczas negocjacji ze związkami zawodowymi;

- uzgadnianie stanowiska resortu obrony narodowej dotyczącego treści dokumentów przedkładanych przez związki zawodowe na spotkania negocjacyjne;
- wyjaśnianie powstałych podczas prowadzonych negocjacji wątpliwości i spraw spornych.

Działalność w 2017 r.

W ramach prowadzonego w resorcie obrony narodowej dialogu społecznego w 2017 r., odbyło się łącznie 17 spotkań. Należy przy tym wskazać, że współpraca obejmuje zarówno negocjacje w zakresie zmian układu zbiorowego, jak również informowanie o planowanych przedsięwzięciach związanych z polityką zatrudniania i wynagradzania w resorcie obrony narodowej.

W związku z powyższym należy wskazać, że w 2017 r. odbyły się 3 spotkania kadry kierowniczej MON z przedstawicielami reprezentatywnych organizacji związkowych reprezentującymi pracowników zatrudnionych w resorcie obrony narodowej. Tematem spotkań w dniach 1 i 22 marca 2017 r. była kwestia podwyżek wynagrodzeń dla pracowników zrealizowanych w 2016 r., a także omówienie propozycji podwyżek w roku 2017 r. Kolejne spotkanie Podsekretarza Stanu w MON z ww. organizacjami związkowymi, które miało miejsce w dniu 28 września 2017 r., poświęcone było omówieniu kwestii związanych z prowadzonymi rokowaniami zbiorowymi nad zmianą treści Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998 r. W tym zakresie w 2017 r. odbyło się 14 spotkań negocjacyjnych z przedstawicielami reprezentatywnych organizacji związkowych będących Stroną przedmiotowego układu tj. 27 marca, 5–7 kwietnia, 26 kwietnia, 22–23 maja, 5–6 czerwca, 20–21 czerwca, 5–6 lipca, 22–23 sierpnia, 19–20 września, 26–27 października, 7–8 listopada, 22–23 listopada, 5–6 grudnia oraz 19–20 grudnia. Spotkania prowadził Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej ds. współpracy ze związkami zawodowymi wraz z Zespołem do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy. W trakcie prowadzonych negocjacji został zawarty Protokół dodatkowy nr 31 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998 r.

Urząd Zamówień Publicznych

62. Rada Zamówień Publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Urząd Zamówień Publicznych
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Rada Zamówień Publicznych jest organem doradczo-opiniodawczym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, powoływanym na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1579 z późn. zm.), dalej „ustawa Pzp”.

Skład

W skład Rady Zamówień Publicznych wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego, ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców oraz Rada Dialogu Społecznego.

Rada Zamówień Publicznych w obecnym składzie została powołana w dniu 6 marca 2017 r. przez Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Rozwoju i Finansów Pana Mateusza Morawieckiego i liczy 15 osób.

Zadania

Zgodnie z art. 157 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych do zadań Rady Zamówień Publicznych należy:

- wyrażanie opinii w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
- opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zamówień;
- opiniowanie rocznych sprawozdań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień;
- ustalanie zasad etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyły się 4 posiedzenia stacjonarne Rady Zamówień Publicznych a dwukrotnie stanowiska były podejmowane w trybie obiegowym.

- Wybór Wiceprzewodniczącego i ukonstytuowanie się Rady Zamówień Publicznych.
- Przyjęcie Regulaminu Rady Zamówień Publicznych.
- Przedstawienie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych informacji o efekcie debat na temat kierunków oczekiwanych zmian w obszarze zamówień publicznych.
- Przedstawienie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych pisma z dnia 24 marca 2016 r. skierowanego do Rady Zamówień Publicznych przez adw. Jakuba Muszyńskiego, a dotyczącego zwalniania członków TUW ze stosowania przepisów Prawa zamówień publicznych przy zawieraniu umów ubezpieczenia wraz ze stanowiskiem Urzędu Zamówień Publicznych.
- Przyjęcie projektu Sprawozdania Prezesa UZP z funkcjonowania systemu zamówień publicznych za rok 2016.
- Dyskusja nt. kierunek oczekiwanych zmian legislacyjnych w obszarze zamówień publicznych w odniesieniu do przekazanego materiału o efekcie debat „system zamówień publicznych projektowane kierunki zmian i perspektywy rozwoju” i przyjęcie stanowiska RZP.
- Przedstawienie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych pisma z dnia 18 maja 2017 r. skierowanego do Rady Zamówień Publicznych przez Związek Polskiego Leasingu, w sprawie usunięcia barier prawnych związanych z wykorzystaniem leasingu w realizacji zadań publicznych wraz ze stanowiskiem Urzędu Zamówień Publicznych.
- Informacja na temat przebiegu procedury w trybie obiegowym dotyczącej projektu uchwały w sprawie zaopiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych i nie podjęcia uchwały w tym trybie.
- Podjęcie uchwały w sprawie zaopiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych.

- Przedstawienie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych projektu Zasad etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia Zasad etyki członków Krajowej Izby Odwoławczej.
- Przedstawienie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych informacji na temat trwających prac nad nową ustawą Prawo zamówień publicznych.
- Dyskusja nt. zgłoszonych przez członków RZP propozycji zmian w nowym Pzp.
- Informacja Prezesa UZP dot. uwag zgłoszonych przez Prezesa UZP do projektu ustawy o jawności życia publicznego.

Wyższy Urząd Górniczy

63. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	WUG
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Działa na podstawie Zarządzenia Nr 13 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie (Dz. Urz. WUG z 2015 r. poz. 17 – tekst jednolity) oraz Zarządzenia Nr 35 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 3 listopada 2017 r. w sprawie Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie (Dz. Urz. WUG z 2017 r. poz. 59 – tekst jednolity).

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele: Wyższego Urzędu Górniczego, Głównego Instytutu Górnictwa, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Politechniki Śląskiej w Gliwicach, Politechniki Wrocławskiej, Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej, przedsiębiorców górniczych, związków pracodawców górniczych, związków zawodowych działających w górnictwie, Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa.

Zadania

Do zadań Komisji należy przygotowywanie i przedkładanie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego opinii dotyczących stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, w szczególności:

- bezpieczeństwa i higieny pracy;
- stosowania przepisów wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, art. 120 ust. 2 albo art. 124 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;

- szkoleń prowadzonych dla osób wykonujących czynności w ruchu zakładów górniczych oraz specjalistycznych szkoleń w zakresie ratownictwa górniczego;
- zagadnień niewymienionych w pkt 1–2, istotnych dla bezpieczeństwa pracy w górnictwie, wskazanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się dwa posiedzenia Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie, na których miało miejsce:

- Prezentacja stanu bezpieczeństwa w polskim górnictwie w 2016 r. oraz w roku bieżącym (do dnia posiedzenia Komisji).
- Przedstawienie stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie realizacji szkoleń załóg górniczych.
- Odniesienie się do realizacji Uchwały podjętej na XXXIX posiedzeniu Komisji w dniu 14 grudnia 2016 r., w której zalecono przedsiębiorcom górniczym:
 - podjęcie działań w celu ograniczenia wysokiego udziału czynnika ludzkiego w powstawaniu zdarzeń wypadkowych;
 - opracowanie systemowych rozwiązań w odniesieniu do prognozowania i zwalczania stanu zagrożenia tąpnięciami w kontekście zapewnienia optymalnego bezpieczeństwa dla prowadzonej i projektowanej eksploatacji w zakładach KGHM Polska Miedź S.A.;
 - wdrożenie działania zapewniającego skuteczną realizację wniosków Komisji powołanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego dla zbadania przyczyn i okoliczności katastrof w zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny, dążąc do eliminacji powielania błędów i nieprawidłowości formułowanych po tych zdarzeniach.
- Przedłożono Prezesowi WUG uchwałę, w której Komisja między innymi zobligowała przedsiębiorców do przeprowadzania szkoleń w zakładach górniczych w zakresie wchodzących w życie z dniem 1 lipca br. nowych rozporządzeń, wydanych na podstawie ustawy Prawo geologiczne i górnicze, podniesienia merytorycznej jakości szkoleń załóg górniczych, a także podtrzymania działań, ukierunkowanych na wykluczenie powtórzenia nieprawidłowych zachowań, wskazywanych jako przyczyny zaistniałych katastrof górniczych.

- Prezentacja stanu bezpieczeństwa w polskim górnictwie w roku bieżącym (do dnia posiedzenia Komisji) w porównaniu do roku 2016, z uwzględnieniem warunków klimatycznych stwierdzanych w miejscach zaistniałych wypadków ciężkich i śmiertelnych.
- Omówienie kształtowania się chorób zawodowych w górnictwie.
- Odniesienie się do realizacji Uchwały podjętej na XL posiedzeniu Komisji w dniu 20 czerwca 2017 r., w której zalecono przedsiębiorcom górniczym:
 - przeprowadzenie stosownych szkoleń w podległych zakładach górniczych, dotyczących regulacji prawnych wynikających z wprowadzonych zmian po wejściu w życie nowych przepisów wykonawczych do ustawy – Prawo geologiczne i górnicze,
 - kontynuowanie działań zapewniających skuteczną realizację wniosków Komisji powołanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego dla zbadania przyczyn i okoliczności katastrof w zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny, dążąc do eliminacji powielania błędów i nieprawidłowości formułowanych po tych zdarzeniach,
 - poprawienie jakości szkoleń specjalistycznych i w dziedzinie bhp, między innymi poprzez:
 - ✓ zatrudnienie odpowiednio przygotowanej kadry wykładowców i instruktorów,
 - ✓ przeprowadzanie kursów specjalistycznych w jednostkach szkoleniowych o wysokim standardzie wyposażenia bazy praktycznej,
 - ✓ szkolenie pracowników podmiotów gospodarczych w zakresie zagrożeń i znajomości zakładu górniczego poprzez odpowiednie osoby zatrudnione w zakładzie górniczym,
 - w świetle przepisów dotyczących ruchu podziemnych zakładów górniczych obowiązujących od 1 lipca 2017 r. monitorowanie i analizowanie zasad zatrudniania pracowników w wyrobiskach podziemnych objętych zagrożeniem klimatycznym. Z wynikami zapoznać przedstawicieli załóg górniczych.
- Przedłożono Prezesowi WUG uchwałę, w której Komisja między innymi zaleca przedsiębiorcom podjęcie skutecznych działań mających na celu poprawę skuteczności profilaktyki pylicy płuc, w zakresie zaopatrzenia oraz doboru półmasek filtrujących z uwzględnieniem nie tylko poziomu

zapylenia, ale również warunków mikroklimatu, występującego na stanowiskach pracy jak również w zakresie poprawy prognozowania zagrożenia pożarowego.

64. Zespół doradczo-opiniodawczy ds. ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	WUG
Suma posiedzeń w 2017 r.	7

Podstawa działania

Zespół doradczo-opiniodawczy do spraw ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego – dalej „Zespół”, jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Zespół działa na podstawie Zarządzenia Nr 14 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie powołania Zespołu doradczo-opiniodawczego do spraw ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego (Dz. Urz. WUG z 2017 r. poz. 7, z późn. zm.).

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Polskiej Grupy Górniczej S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., TAURON Wydobycie S.A., Węgłokoks Kraj Sp. z o.o., Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A., Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Okręgowego Urzędu Górniczego w Katowicach oraz Wyższego Urzędu Górniczego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy analizowanie prawidłowości funkcjonowania ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego, według kryterium zgodności z przepisami określającymi:

- organizację, szczegółowe zadania i wymagania dla służb ratownictwa górniczego przedsiębiorców prowadzących:

- działalność w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania złóż węgla kamiennego lub wydobywania węgla kamiennego ze złóż,
 - likwidację podziemnych zakładów górniczych wydobywających węgiel kamienny,
 - roboty w wyrobiskach zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych wydobywających węgiel kamienny;
- organizację, szczegółowe zadania i wymagania dla podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym;
 - szczegółowe wymagania dotyczące specjalistycznych badań lekarskich, specjalistycznych badań psychologicznych oraz specjalistycznych szkoleń w zakresie ratownictwa górniczego, szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji w zakresie ratownictwa górniczego oraz planu ratownictwa górniczego – na podstawie art. 124 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, a do dnia ich wejścia w życie – przepisami wydanymi na podstawie art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.).

Zarządzeniem Nr 32 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 27 października 2017 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Zespołu, zmodyfikowano zadania Zespołu, do którego należy analizowanie prawidłowości funkcjonowania ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego, według kryterium zgodności z art. 122 i art. 123 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 124 tej ustawy.

- przepisów prawa lub
- instrukcji lub wytycznych, lub
- dobrych praktyk.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 7 posiedzeń Zespołu, na których:

- Omówiono kwestie dotyczące odpowiedzialności dwóch (lub więcej) przedsiębiorców, prowadzących roboty w sąsiednich zakładach górniczych mających połączenia wyrobiskami dołowymi, w tym aspekty dotyczące informowania, alarmowania oraz prowadzenia akcji ratowniczej w przypadku zaistnienia zagrożenia w zakładzie górniczym mającym połączenia wyrobiskami dołowymi z sąsiednim zakładem górniczym. Zda-

niem Zespołu problematyka ta wymaga prawnego uregulowania. W wyniku dyskusji zaproponowano projekt przepisu delegowanego do rozporządzenia w sprawie ratownictwa górniczego.

- Kontynuowano zagadnienia dotyczące odpowiedzialności przedsiębiorców, prowadzących roboty w sąsiednich zakładach górniczych mających połączenia wyrobiskami dołowymi, w świetle proponowanego przepisu. Członkowie reprezentujący przedsiębiorców górniczych, przedstawili rozwiązania funkcjonujące w zakładach górniczych w swoich spółkach. Jednomyślnie uznano, że obecne działania przedsiębiorców w tym zakresie są zbieżne z proponowanym przepisem, przy czym Zespół uznał za wskazane prawne usankcjonowanie wymogów dotyczących planów ratownictwa połączonych wentylacyjnie zakładów górniczych. Przewodniczący zaproponował wstępne rozwiązania umiejscowienia w przepisach wykonawczych do ustawy Prawo geologiczne i górnicze czynności związanych ze zwalczaniem zagrożenia metanowego na zasadach prac profilaktycznych. Uzgodniono, że poszczególni członkowie Zespołu przedyskutują zaproponowane propozycje w swoich spółkach z osobami decyzyjnie odpowiedzialnymi za ratownictwo górnicze.
- Omówiono informację dotyczącą przeprowadzonych próbnych alarmów przeciwpożarowych w zakładach, będących przedmiotem dyskusji na VI i VII posiedzeniu Zespołu, oraz stwierdzone przez pracowników organu nadzoru górniczego nieprawidłowości, skutkujące negatywnymi ocenami przygotowania zakładów górniczych do prowadzenia akcji ratowniczych. W wyniku dyskusji Zespół uznał, że dla prawidłowego zabezpieczenia, w obszarze ratownictwa górniczego, połączonych wyrobiskami zakładów górniczych, istotnymi elementami są:
 - wspólne ustalenia kierowników ruchu zakładów górniczych oraz precyzyjne zapisy w planach ratownictwa górniczego – w przypadku połączonych zakładów górniczych różnych przedsiębiorców,
 - szczegółowe zapisy w planach ratownictwa – w przypadku połączonych zakładów górniczych jednego przedsiębiorcy, w sferze prowadzenia akcji ratowniczej, wzajemnej pomocy oraz współpracy.
- Dalsze prace dotyczące propozycji warunków, które powinny znaleźć się we wspólnych ustaleniach kierowników ruchu w połączonych wentylacyjnie zakładach górniczych oraz zapisów planów ratownictwa w wieloruchowych zakładach górniczych połączonych wentylacyjnie. Reprezentanci poszczególnych podmiotów przedstawili propozycje w powyższym

temacie. W wyniku dyskusji ustalono, że na bazie zaprezentowanych materiałów zostanie stworzony ujednoczony dokument. Ponadto, w związku z kontynuacją dyskusji na temat określonych czynności związanych ze zwalczaniem zagrożenia metanowego, które mogłyby zostać ujęte w katalogu prac profilaktycznych stwierdzono, że zwalczanie zagrożenia metanowego w kopalniach metanowych jest prowadzone w sposób permanentny, co jednoznacznie nie pozwala na wskazanie, które z wykonywanych czynności przy zwalczeniu zagrożenia metanowego i w jakich przypadkach oraz od kiedy należałoby traktować jako prace profilaktyczne.

- Omówiono projekt *„Ustaleń dotyczących rodzajów dokumentacji oraz jej zawartości w zakresie ratownictwa górniczego w przypadku istnienia czynnego połączenia wyrobiskami podziemnymi sąsiednich zakładów górniczych”*. Treść wymienionego dokumentu, zaproponowana do stosowania w zakładach górniczych, jako element dobrej praktyki, została zaakceptowana przez Zespół i stanowi załącznik do protokołu z X posiedzenia Zespołu.
- Omówiono propozycję czynności związanych ze zwalczaniem zagrożenia metanowego, które mogłyby zostać ujęte w katalogu prac profilaktycznych. Problem ten, pomimo podejmowania kilkakrotnych prób dyskusji, nie znalazł rozwiązania w toku prac Zespołu. W trakcie dyskusji, wskazywano na szereg obostrzeń przepisów, dotyczących zagrożenia metanowego oraz związanej z nim profilaktyki, wprowadzonych w życie, z dniem 1 lipca 2017 r., rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1118). W związku z ciągłym brakiem wypracowania wspólnego poglądu, przedstawiciele ZZRG w Polsce zadeklarowali, że na następne posiedzenie Zespołu przygotowują stanowisko odnoszące się do zwalczania zagrożenia metanowego w ramach prac profilaktycznych.
- Przedstawiono stanowisko ZZRG w Polsce, dotyczące uzupełnienia katalogu prac profilaktycznych, ujętego w rozporządzeniu w sprawie ratownictwa górniczego, o zwalczanie zagrożenia metanowego. Dyskusja podczas poprzedniego posiedzenia Zespołu, zdaniem ZZRG w Polsce, powinna zakończyć ten temat, pozostawiając decyzję o podjęciu prac profilaktycznych i sposobie zwalczania zagrożenia metanowego kierownikowi ruchu zakładu górniczego.

Główny Urząd Statystyczny

65. Rada Statystyki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2017 r.	12

Podstawa działania

Rada Statystyki jest organem opiniotawczo-doradczym w sprawach statystyki działającym przy Prezesie Rady Ministrów. Została utworzona na mocy przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1068, z późn. zm.). Imienny skład Rady Statystyki I kadencji ustalony został zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1995 r. Powołania na kolejne kadencje oraz zmiany w trakcie ich trwania odbywały się poprzez imienne pisma Prezesa Rady Ministrów. Pierwsza kadencja Rady przypadła na lata 1996–2000. Rada drugiej kadencji działała od lutego 2001 r. do 30 czerwca 2002 r., a trzeciej od 1 lipca 2002 r. do 30 czerwca 2007 r. Czwarta kadencja Rady rozpoczęła się 1 lipca 2007 r. i zakończyła 30 czerwca 2012 r., a piąta trwała od 1 lipca 2012 r. do 30 czerwca 2017 r. **Od 1 lipca 2017 r. działa Rada szóstej kadencji.**

Skład

W skład Rady Statystyki wchodzi 19 osób: pięciu przedstawicieli reprezentujących organy administracji rządowej, jedna osoba reprezentująca administrację samorządową (strona samorządowa w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego), jeden przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego (NBP), trzy osoby reprezentujące organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy (Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego, Krajowa Izba Gospodarcza, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne), czterech reprezentantów organizacji pracodawców (Związek Rzemiosła Polskiego, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club), trzech przedstawicieli zwią-

ków zawodowych (OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych), dwóch ekspertów, po jednym z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez GUS, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych;
- przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej;
- rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowanych na okres najbliższych dziesięciu lat;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenia dla rozwoju statystyki publicznej;
- opiniowanie kosztów badań statystycznych oraz metodologii ich szacowania.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. Rada Statystyki odbyła 12 posiedzeń plenarnych.

Działalność Rady obejmowała prace prowadzone w pierwszym półroczu przez Radę Statystyki V kadencji oraz w drugim półroczu prowadzone przez Radę Statystyki VI kadencji. Rada realizowała swój statutowy obowiązek kontynuując prace nad ustaleniem projektu Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej (PBSSP) na rok 2018. Na styczniowym posiedzeniu Rada zapoznała się z uwagami i wnioskami, użytkowników badań statystycznych i jednostek prowadzących prace badawcze oraz stanowiskami GUS i resortów, zgłoszonymi do projektu programu badań na rok 2018. Podczas kolejnych posiedzeń dyskutowano nad kształtem programu badań i podejmowano decyzje dotyczące zastosowania określonych rozwiązań.

W maju przedstawiciele Rady Statystyki brali udział w posiedzeniu międzyresortowej konferencji uzgodnieniowej, na której rozpatrywano uwagi i propozycje zmian i uzupełnień w programie, zgłoszonych w ramach opiniowania projektu wstępnego programu, przez poszczególne resorty w ramach tzw. uzgodnień międzydziałowych. Omówiono kwestie, które wyma-

gają jeszcze dopracowania i dalszych uzgodnień przed ostatecznym przygotowaniem projektu PBSSP na rok 2018 przed jego przedłożeniem Radzie Ministrów z końcem czerwca, stosownie do wymogów ustawowych. Rada Statystyki pozytywnie oceniła całość prac związanych z przygotowaniem projektu PBSSP na rok 2018.

Równoległe Rada monitorowała problematykę zakładanych na rok przyszły kosztów tematów badawczych w oparciu o informacje GUS. W maju Rada zaopiniowała, przedłożone w formie wykazu, koszty badań statystycznych ujęte w projekcie PBSSP 2018 oraz towarzyszącą im „*Informację planowanych kosztach badań statystycznych ujętych w Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej na rok 2018*”, przedstawiającą koszty bezpośrednie badań statystycznych planowanych na rok 2018 zarówno przez służby statystyki publicznej jak i inne podmioty. Rada Statystyki pozytywnie oceniła przygotowaną przez GUS informację dotyczącą kosztów badań ujętych w projekcie PBSSP 2018.

Na posiedzeniu czerwcowym Rady Statystyki, które kończyło prace związane z przygotowaniem projektu PBSSP na rok 2018, członkowie Rady podjęli *uchwałę w sprawie projektu Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej na rok 2018 oraz w sprawie opinii o planowanych kosztach badań statystycznych ujętych w projekcie Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej na rok 2018*. Dokumenty te wraz z projektem rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej na rok 2018, jego uzasadnieniem, oceną skutków regulacji, projektem programu, raportem z konsultacji oraz opinią Ministerstwa Spraw Zagranicznych o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej zostały przekazane przez Radę Statystyki w dniu 21 czerwca 2017 r. do sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów do rozpatrzenia. Projekt PBSSP na rok 2018 zawierał 259 badań, z czego: 172 badania przeprowadzone przez służby statystyki publicznej (Główny Urząd Statystyczny i urzędy statystyczne), 50 badań przeprowadzonych wspólnie przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ministrów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego prezesów urzędów centralnych, 37 badań przeprowadzonych przez ministrów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego i prezesów urzędów centralnych.

PBSSP na rok 2018, składa się z dwóch wewnątrznie zintegrowanych części, co wynika z nowelizacji ustawy o statystyce publicznej. Pierwsza część zawiera informacje o badaniach i wskazuje szczegółowo dla każdego

badania: symbol, temat, cykliczność, organ lub podmiot prowadzący badanie, cel, zakres podmiotowy, zakres przedmiotowy, źródła danych, rodzaje wynikowych informacji statystycznych, formy i terminy udostępnienia wynikowych informacji statystycznych. W drugiej części zawarta jest informacja dotycząca przekazywanych danych, obejmująca: źródło danych, podmiot przekazujący dane, metodę obserwacji, zakres danych, w tym szczegółowy zakres danych osobowych z katalogu danych wymienionych w art. 35b ust. 1 ustawy o statystyce publicznej, częstotliwość, termin przekazania danych, obligatoryjność/dobrowolność przekazania danych, poziom agregacji, postać i formę danych, miejsce przekazania danych, symbol badania, w którym wykorzystywane są dane.

Dwuczęściowa budowa PBSSP na rok 2018 ma na celu przekazanie prostej i przejrzystej informacji o prowadzonych badaniach oraz ułatwienie respondentom dotarcia do informacji o zakresie danych, jakie będą zobowiązani przekazywać. Elektroniczna forma projektu umożliwi łatwe i szybkie przechodzenie z jednej części programu do drugiej. Wprowadzenie informacji dotyczących symboli badań umożliwi identyfikację badań, w których poszczególne dane będą wykorzystywane.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie PBSSP na rok 2018 był rozpatrywany i przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 31 sierpnia 2017 r. Rada Ministrów przyjęła dokument w trybie obiegowym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2017 r.

Podczas posiedzenia czerwcowego, zgodnie ze statutowym obowiązkiem, Rada Statystyki dokonała oceny realizacji PBSSP na rok 2016. Rada oceniła pozytywnie realizację wymienionego programu.

W 2017 r. Rada Statystyki rozpatrywała przygotowane przez Prezesa GUS zmiany do programu badań na rok 2017. Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 11 stycznia 2017 r. przyjęła przedstawioną przez Radę Statystyki pierwszą korektę programu na rok 2017, a drugą – rozporządzeniem z dnia 30 listopada 2017 r.

Na posiedzeniu listopadowym Rada Statystyki przyjęła założenia organizacyjne i harmonogram prac nad projektem PBSSP na rok 2019.

Zgodnie z przyjętym na rok 2017 planem pracy Rada Statystyki podejmowała w trakcie comiesięcznych obrad, tematy związane z istotnymi obszarami badań statystycznych. Do prezentowanych zagadnień członkowie Rady przedstawiali koreferaty, a po przedyskutowaniu problemów Rada ustalała opinie i zalecenia.

W 2017 r. podczas posiedzeń plenarnych Rada rozpatrywała następujące tematy:

- badania „Diagnozy społecznej” pod kątem powiązania z badaniami statystyki publicznej i możliwościami dalszego ich kontynuowania;
- zmiany w podziale statystycznym województwa mazowieckiego (NUTS 2016) w związku z rewizją Klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych, wynikającą z rozporządzenia Komisji (UE) z dnia 21 listopada 2016 r.;
- stan i perspektywy rozwoju badań społeczeństwa informacyjnego w statystyce publicznej, stan i rozwój badań statystycznych trzeciego sektora, koncepcja integracji europejskiej statystyki społecznej;
- Agenda 2030 – monitoring realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz jej wdrażanie w Polsce;
- Big Data w statystyce publicznej;
- prace przygotowawcze do spisu powszechnego ludności i mieszkań 2021;
- prace przygotowawcze do powszechnego spisu rolnego 2020, nierówności dochodowe i ubóstwo według standardów Unii Europejskiej, statystyka budownictwa mieszkaniowego, rejestry administracyjne w systemie edukacji i ich wykorzystanie w statystyce publicznej.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

66. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ kontrolno-opiniodawczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	KRUS
Suma posiedzeń w 2017 r.	38

Podstawa działania

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników reprezentuje interesy ogółu ubezpieczonych i świadczeniobiorców dotyczące ubezpieczenia i działalności Kasy.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników funkcjonuje na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz.U. z 2017 r., poz. 2336).

Skład

Kandydatów na członków Rady zgłaszają społeczno-zawodowe organizacje rolników i związki zawodowe rolników indywidualnych o ogólnopolskim zasięgu działania.

Radę powołuje w składzie 25 osób na 3-letnią kadencję, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W skład Rady Ubezpieczenia Społecznego Rolników X kadencji (2017–2019) wchodzi 25 członków desygnowanych przez:

- Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
- Polski Związek Hodowli Jeleniowatych;
- Polski Związek Hodowców Koni Małopolskich;
- Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych;

- Związek Zawodowy „Centrum Narodowe Młodych Rolników”;
- Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”;
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Solidarność”.

Zadania

Z mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników:

- ma prawo kontrolować i oceniać działalność Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- nadzoruje Zarząd Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- opiniuje statut Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- ustala wysokości miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- opiniuje projekty aktów prawnych regulujących ubezpieczenie, w szczególności aktów wykonawczych do ustawy oraz aktów prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ubezpieczenia;
- opiniuje projekty programów działania i planów finansowych Kasy;
- opiniuje sprawozdanie z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- opiniuje wysokość zasiłku chorobowego oraz przypadki, w których zasiłek chorobowy przysługuje przy niezdolności do pracy trwającej nieprzerwanie krócej niż 30 dni;
- opiniuje wysokość jednorazowego odszkodowania przysługującego za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- opiniuje lub wnioskuje o zakres i zasady udzielania pomocy w powstawaniu i działalności ubezpieczeń dla rolników i członków ich rodzin, prowadzonych przez towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych stosownie do przepisów o działalności ubezpieczeniowej oraz limitu wydatków Kasy na ten cel;
- opiniuje lub wnioskuje o ustanowienie premii dla rolników płacących składki oraz dla osób pobierających świadczenia, z tytułu wyrażenia zgody na pobór składki lub wypłatę świadczenia w sposób prowadzący do obniżenia kosztów poboru albo wypłaty;
- opiniuje zasady ochrony zdrowia i życia w gospodarstwie rolnym;

- może występować do organów administracji państwowej, instytucji państwowych i organów jednostek samorządu terytorialnego o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników jest uprawniona do:

- wnioskowania o ustanowienie ulg w wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- wnioskowania o określenie, jakie czynności traktuje się, w zakresie uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, na równi z czynnościami związanymi z prowadzeniem działalności rolniczej;
- opiniowania zarządzenia Prezesa Kasy w sprawie tworzenia, przekształcania i znoszenia placówek terenowych Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Działalność w 2017 r.

Łącznie odbyło się 38 spotkań, w tym:

- 10 posiedzeń plenarnych Rady Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- 7 posiedzeń Prezydium Rady;
- 18 posiedzeń Komisji stałych Rady;
- 3 posiedzenia Komisji doraźnej.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników na posiedzeniach między innymi:

- ustalała wysokość miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- opiniowała projekty programów działania i plany finansowe Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- rozpatrywała i opiniowała sprawozdanie z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników;
- występowała do organów administracji państwowej o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z systemem ubezpieczenia społecznego rolników;
- opiniowała projekty aktów prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ubezpieczenia.

Podstawową działalność merytoryczną Rady Rolników realizowało Prezydium Rady oraz **stałe Komisje Rady**:

- Komisja ds. organizacji i gospodarki finansowej Kasy;
- Komisja ds. prewencji i rehabilitacji;
- Komisja ds. ubezpieczeń;
- Komisja ds. świadczeń;
- Komisja doraźna;
- ustalenie wysokości miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie na poszczególne kwartały;
- zaopiniowanie sprawozdania z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników za 2016 r.;
- zaopiniowanie programu działania Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2017 r.;
- zaopiniowanie projektu planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2018 r.;
- badanie satysfakcji klienta zewnętrznego;
- sprawozdanie z działalności Rady Nadzorczej Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników za I półrocze 2017 r.;
- nowoczesne ubezpieczenia dla rolników, Fundusz Składkowy USR jest udziałowcem Poczтового Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych;
- zaopiniowanie projektu podwyższenia wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej;
- zaopiniowanie projektu Regulaminu Funduszu Motywacyjnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- inwestycje budowlane realizowane w KRUS w 2017 r.;
- realizacja zadań z zakresu orzecznictwa lekarskiego;
- informacja o rehabilitacji leczniczej osób uprawnionych do świadczeń KRUS w 2016 r.;
- informacja o programie grupowego ubezpieczenia Następstw Nieszczęśliwych Wypadków dla członków rodzin świadczeniodawców Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- informacja o nakładach finansowych na inwestycje i modernizacje Centrów Rehabilitacji Rolników KRUS;
- informacja o turnusach rehabilitacyjnych dla dzieci rolników organizowanych przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w 2016 i 2017 r.;

- prezentacja Centrum Rehabilitacji Rolników KRUS w Jedlcu oraz informacja o podjętych działaniach modernizacyjnych;
- wypadki przy pracy i choroby zawodowe rolników oraz działania prewencyjne Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz zmniejszenia ich liczby;
- informacja o stanie rozliczeń z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników za 2016 r.;
- informacja o zmianach w systemie ubezpieczenia społecznego rolników;
- informacja o ubezpieczonych z tytułu prowadzenia działalności rolniczej przy jednoczesnym prowadzeniu działalności gospodarczej oraz umowy zlecenia;
- umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym realizowane przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- pomoc publiczna w rolnictwie, w tym pomoc udzielana przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w związku z wystąpieniem niekorzystnych zjawisk klimatycznych;
- informacja o waloryzacji świadczeń z Funduszu Emerytalno-Rentowego;
- absencja chorobowa w ubezpieczeniu społecznym rolników;
- zmiany w emeryturach rolniczych obowiązujące od 1 października 2017 r.

Podjęte uchwały

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników w 2017 r. podjęła 26 uchwał dotyczących m.in.:

- wysokości miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie w poszczególnych kwartałach;
- opinii do sprawozdania z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników z 2016 r.;
- programu działania Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2017 r.;
- projektu planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2018 r.;
- dotacji z budżetu państwa na Fundusz Prewencji i Rehabilitacji;
- wystąpienia do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o podwyższenie wysokości jednorazowego odszkodowania przysługującego za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu od I kwartału 2018 r.;
- Regulamin Funduszu Motywacyjnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Rada Rolników zaopiniowała:

- obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw;
- projekt zarządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmieniającego zarządzenie w sprawie nadania statutu Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw;
- rządowy projekt ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

67. Rady Społeczne działające przy Centrach Rehabilitacji Rolników KRUS i Ośrodka Szkoleniowo-Rehabilitacyjnym KRUS

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	KRUS
Suma posiedzeń w 2017 r.	16

Podstawa działania

Rady społeczne działające przy Centrach Rehabilitacji Rolników KRUS działają na podstawie art. 48 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U z 2018 r. poz. 160, 138). Rada Społeczna przy Ośrodku Szkoleniowo-Rehabilitacyjnym KRUS w Teresinie została zlikwidowana z dniem 1 września 2017 r.

Skład

W skład rad Społecznych wchodzi przedstawiciele: KRUS, samorządu lekarskiego, samorządu pielęgniarek i położnych, samorządu terytorialnego, Rady Ubezpieczenia Społecznego Rolników.

Zadania

Do zadań rady społecznej należy:

- przedstawianie podmiotowi tworzącemu wniosków i opinii w sprawach:
 - zbycia aktywów trwałych oraz zakupu lub przyjęcia darowizny nowej aparatury i sprzętu medycznego,
 - związanych z przekształceniem lub likwidacją, rozszerzeniem lub ograniczeniem działalności,
 - przyznawania kierownikowi nagród,
 - rozwiązania stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej z kierownikiem;
- przedstawianie kierownikowi wniosków i opinii w sprawach:
 - planu finansowego, w tym planu inwestycyjnego,
 - rocznego sprawozdania z planu finansowego, w tym planu inwestycyjnego,
 - kredytów bankowych lub dotacji,
 - podziału zysku,
 - zbycia aktywów trwałych oraz zakupu lub przyjęcia darowizny nowej aparatury i sprzętu medycznego,
 - regulaminu organizacyjnego;
- dokonywanie okresowych analiz skarg i wniosków wnoszonych przez pacjentów, z wyłączeniem spraw podlegających nadzorowi medycznemu;
 - opiniowanie wniosku w sprawie czasowego zaprzestania działalności leczniczej;
 - wykonywanie innych zadań określonych w ustawie i statucie.

Działalność w 2016 r.

W 2017 r. łącznie odbyło się 16 posiedzeń Rad Społecznych przy CRR KRUS:

- CRR KRUS w Horyńcu – Zdroju 3;
- CRR KRUS w Iwoniczu – Zdroju 3;
- CRR KRUS w Jedlcu 4;
- CRR KRUS „NIWA” w Kołobrzegu 2;
- CRR KRUS „SASANKA” w Świnoujściu 2;
- CRR KRUS „GRANIT” w Szklarskiej Porębie 2.

Główne tematy posiedzeń to przedstawianie kierownikowi wniosków i opinii w sprawach planu finansowego, w tym planu inwestycyjnego oraz rocznego sprawozdania z planu finansowego, w tym planu inwestycyjnego.

**II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych
w państwowych jednostkach organizacyjnych,
funduszach celowych
w 2017 r.**

Agencja Rynku Rolnego (ARR)/Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (KOWR)

1. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	9

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego została powołana w dniu 30.11.2009 r., na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 3 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju świń;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wieprzowego, wobec ministra właściwego ds. do spraw rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsa wieprzowego;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- ustalenie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- sporządzenie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- uchwalenie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 9 spotkań, przyjęto 14 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
- uchwalono plan finansowy na rok 2018;
- zmieniono plan finansowy na rok 2018;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Wołowego;
- dyskutowano o działaniach mających na celu wsparcie całej branży mięsa wieprzowego w związku z trudną sytuacją branży związaną z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń u dzików;
- omawiano obowiązujące przepisy w zakresie znakowania mięsa i obowiązku zamieszczania informacji o kraju jego pochodzenia,
- opracowano strategię promocji dla branży mięsa wieprzowego na 2017 i 2018 r., zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kierunków przekazu.

2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	8

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę bydła rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 3 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju bydła, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju bydła;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wołowego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnic-

twą w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mięsa wołowego;

- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- uchwalanie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 8 spotkań, przyjęto 12 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
- uchwalono plan finansowy na rok 2018;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2018;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Wołowego;
- opracowano strategię promocji dla branży mięsa wołowego na rok 2017 i rok 2018, zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 9 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących podmioty prowadzące działalność w zakresie połowu ryb śródlądowych lub morskich oraz chowu lub hodowli ryb, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 3 członków reprezentujących zakłady przetwórcze ryb oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze ryb oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży rybnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży rybnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ryb;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ryb;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ryb;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej;
- opracowanie strategii promocji dla branży.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 7 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
- uchwalono plan finansowy na rok 2018;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Ryb;

- opracowano strategię promocji dla branży rybnej zawierającej m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę koni rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 3 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju koni, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju koni;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa końskiego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsa końskiego;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- uchwalanie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży mięsa końskiego.

Działalność w 2017 r.

Odbyły się 4 spotkania, przyjęto 8 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
- uchwalono plan finansowy na rok 2018;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2018;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Końskiego;
- opracowano strategię promocji dla branży mięsa końskiego na rok 2018 zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę owiec rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju owiec, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju owiec;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa owczego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsa owczego;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- uchwalanie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży.

Działalność w 2017 r.

- Odbyły się 4 spotkania, przyjęto 8 uchwał. Podczas prac:
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
 - uchwalono plan finansowy na rok 2018;
 - dokonano zmiany planu finansowego na rok 2018;
 - rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
 - sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
 - analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
 - dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Owczego;
 - dokonano zmiany Zasad gospodarowania środkami finansowym Funduszu;
 - opracowano strategię promocji dla branży mięsa owczego na rok 2018.

6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	10

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących producentów mleka, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające tych producentów;

- 3 członków reprezentujących pierwsze podmioty skupujące w rozumieniu art. 151 rozporządzenia nr 1308/2013 i zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mleka, niebędące pierwszymi podmiotami skupującymi, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz pierwsze podmioty skupujące, niebędące zakładami przetwórczymi;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mlecznej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mlecznej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mleka;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mleka;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mleka;
- uchwalanie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży mleczarskiej.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 10 spotkań, przyjęto 15 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
- uchwalono plan finansowy na rok 2018;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2018;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Mleka;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
- dyskutowano o szacunkowych wpływach na Fundusz Promocji Mleka;
- opracowano strategię promocji dla branży mlecznej na 2017 rok i na 2018 rok zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	6

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 7 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących producentów owoców lub warzyw, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 3 członków reprezentujących zakłady przetwórcze owoców lub warzyw oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze owoców lub warzyw oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży owocowo-warzywnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży owocowo-warzywnej;

- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- uchwalanie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży.

Działalność w 2017 r.

- Odbyło się 6 spotkań, przyjęto 13 uchwał. Podczas prac:
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
 - uchwalono plan finansowy na rok 2018;
 - dokonano zmiany planu finansowego na rok 2018;
 - rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
 - sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
 - analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
 - dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Owoców i Warzyw;
 - opracowano strategię promocji dla branży owocowo-warzywnej na rok 2017 i 2018 zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, określenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących producentów zbóż, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 3 członków reprezentujących zakłady przetwórcze zbóż oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze zbóż oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży zbożowej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży zbożowej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- uchwalanie regulaminu Komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży.

Działalność w 2017 r.

- Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 7 uchwał. Podczas prac:
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
 - uchwalono plan finansowy na rok 2018;
 - rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
 - sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
 - analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;

- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- opracowano strategię promocji dla branży zbożowej na rok 2018 zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zarządzanie funduszem promocji
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR/KOWR
Suma posiedzeń w 2017 r.	7

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 8 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 5 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę drobiu rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 3 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie

uboju drobiu, nieprowadzących działalności gospodarczej w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego;

- 1 członek reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa drobiowego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży drobiarskiej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- uchwalanie regulaminu komisji;
- opracowywanie strategii promocji dla branży mięsa drobiowego.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 7 spotkań, przyjęto 15 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2017;
- uchwalono plan finansowy na rok 2018;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2018;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2017;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2016;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Drobiowego;
- omawiano sytuację na rynku drobiu w Polsce w sytuacji kryzysowej spowodowanej wystąpieniem wirusa ptasiej grypy;
- opracowano strategię promocji dla branży drobiarskiej na rok 2017/2018 zawierającą m.in. wyznaczenie kierunków promocji, dookreślenie grup docelowych, wybranie kanałów przekazu.

Agencja Nieruchomości Rolnych

10. Rada Społeczna

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczo-opiniotwórczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Biuro Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Rada Społeczna przy Agencji Nieruchomości Rolnych została powołana jako ciało opiniotwórczo-doradcze Zarządzeniem nr 10/12 Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych z dnia 07.03.2012 r. w sprawie powołania Rady Społecznej w Agencji Nieruchomości Rolnych. W kolejnych latach ulegał rozszerzeniu jej skład. W 2017 r. Rada Społeczna przy Agencji Nieruchomości Rolnych funkcjonowała w składzie i na zasadach określonych Zarządzeniem nr 36/16 Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych z dnia 09.09.2016 r. w sprawie powołania Rady Społecznej w Agencji Nieruchomości Rolnych.

Na podstawie ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz.U. poz. 624) Agencja Nieruchomości Rolnych została zniesiona z dniem 31 sierpnia 2017 r., co skutkowało wygaśnięciem funkcjonowania Rady Społecznej przy Agencji Nieruchomości Rolnych.

Skład

W skład Rady wchodziło po jednym przedstawicielu: Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Stowarzyszenia Dzierżawców i Właścicieli Rolnych RP, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Związku Byłych Pracowników Państwowych Gospodarstw Rolnych, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP.

Zadania

Bieżąca wymiana informacji, konsultacja problemów powstałych przy wykonywaniu przez Agencję jej zadań związanych z prywatyzacją nieruchomości Zasobu Własności Skarbu Państwa, a także wyrażanie opinii w sprawach przedstawionych Radzie przez Prezesa Agencji.

Działalność w 2017 r.

Rada Społeczna spotkała się na 1 posiedzeniu, na którym omawiano następujące tematy:

- zasady przedłużania umów dzierżaw;
- obrót ziemią rolną po roku funkcjonowania ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa;
- przeanalizowanie możliwości prawnych tworzenia spółdzielni rolników przez spółki pracowników utworzone po byłych PGR;
- współpraca dyrektorów oddziałów terenowych z regionalnymi izbami rolniczymi;
- powstanie Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa – miejsce i przyszłość właścicieli i dzierżawców rolnych, przedyskutowanie kierunków działań;
- działania pomocowe dla środowisk popegeerowskich;
- zasady inwestowania oraz modernizacji w budynkach inwentarskich pozostających w dzierżawie;
- planowane działania w spółkach ANR;
- problemy młodych rolników w zakresie tworzenia gospodarstw rodzinnych.

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)

11. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Fundusz celowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PFRON
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych, posiadającym osobowość prawną i działającym na rzecz osób niepełnosprawnych. Działa na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046). Został utworzony w 1991 r. Nadzór nad Funduszem sprawuje minister właściwy ds. zabezpieczenia społecznego.

Skład

Rada Nadzorcza PFRON składa się z Prezesa Rady, którym jest Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po jednym przedstawicielu każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców (ZRP, Konfederacji Lewiatan, Pracodawców RP, BCC) i organizacji związkowej (OPZZ, FZZ, NSZZ „Solidarność”), a także dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych innych niż reprezentatywne organizacje pracodawców oraz reprezentatywne organizacje związkowe (w obecnej kadencji przedstawiciel Polskiego Towarzystwa Lekarskiego oraz przedstawiciel Polskiego Stowarzyszenia na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intellektualną).

Kadencja Rady Nadzorczej PFRON trwa dwa lata.

Zadania:

Do zadań Rady Nadzorczej PFRON należy w szczególności:

- zatwierdzanie planów działalności i projektu planu finansowego Funduszu;
- opiniowanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu, zgodnie z kierunkowymi założeniami polityki zatrudnienia, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, określonymi przez Pełnomocnika;
- zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania przez Fundusz pożyczek;
- opiniowanie wniosków w sprawie powołania i odwołania każdego z zastępców Prezesa Zarządu;
- dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu;
- zatwierdzanie rocznych sprawozdań Funduszu;
- składanie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie do dnia 20 marca każdego roku, sprawozdań z działalności Funduszu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 4 posiedzenia Rady Nadzorczej PFRON.

Główne tematy posiedzeń:

- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z realizacji planu rzeczowo-finansowego z działalności Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2016 r.”.
- Zaopiniowanie informacji Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych o planowanym zwiększeniu środków finansowych na realizację zadań zleczanych, o których mowa w art. 36 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2046, z późn. zm.) oraz „Programu wyrównywania różnic między regionami III”.
- Informacja o aktualnych działaniach w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie zatwierdzenia rocznego Sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2016 r.
- Informacja Zarządu PFRON o realizacji zalecenia z posiedzenia Rady Nadzorczej PFRON w dniu 8 grudnia 2016 r. w sprawie przygotowania

informacji za I kwartał 2017 r. – dotyczącej oceny wdrożenia i realizacji programów zatwierdzonych w dniu 8 grudnia 2016 r. przez Radę Nadzorczą PFRON: programu „STABILNE ZATRUDNIENIE – osoby niepełnosprawne w administracji i służbie publicznej”, pilotażowego programu „ABSOLWENT” oraz PILOTAŻOWEGO PROGRAMU „PRACA – INTEGRACJA”.

- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie wprowadzenia zmian do programu „STABILNE ZATRUDNIENIE – osoby niepełnosprawne w administracji i służbie publicznej”.
- Zatwierdzenie Regulaminu pracy Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Dyskusja na temat zatrudniania osób niepełnosprawnych na otwartym i chronionym rynku pracy.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie zatwierdzenia Projektu Budżetu Państwa na 2018 r. – projektu planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Informacja o realizacji programu „Pomoc osobom niepełnosprawnym poszkodowanym w wyniku żywiołu w 2017 r.”.
- Informacja w zakresie skutków ponownego podziału kwot dla samorządów powiatowych i wojewódzkich w planie finansowym PFRON na podstawie prawidłowych danych Głównego Urzędu Statystycznego.
- Analiza finansowa PFRON uwzględniająca tendencję w przychodach i wydatkach za 8 miesięcy 2017 r.
- Podsumowanie działalności Rady Nadzorczej PFRON w latach 2015–2017.
- Omówienie projekt zmian do ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (...).
- Wręczenie powołań Członkom Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Informacja o zadaniach i uprawnieniach Rady Nadzorczej PFRON.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie zatwierdzenia wyboru firmy do przeprowadzenia badań rocznych sprawozdań finansowych PFRON za rok 2017, 2018, 2019.

Uchwały podjęte na posiedzeniach Rady w 2017 r.:

- Uchwała nr 1/2017 w sprawie wprowadzenia zmian do porządku obrad posiedzenia Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w dniu 16 marca 2017 r.

- Uchwała nr 2/2017 w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z realizacji planu rzeczowo-finansowego z działalności Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2016 r.”.
- Uchwała nr 3/2017 w sprawie zaopiniowania informacji Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych o planowanym zwiększeniu środków finansowych na realizację zadań zleczanych, o których mowa w art. 36 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2046, z późn. zm.) oraz „Programu wyrównywania różnic między regionami III”.
- Uchwała nr 4/2017 w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2016 r.
- Uchwała nr 5/2017 w sprawie regulaminu pracy Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Uchwała nr 6/2017 w sprawie zaopiniowania informacji Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych o planowanym ponownym podziale kwot dla samorządów w planie finansowym PFRON na podstawie prawidłowych danych Głównego Urzędu Statystycznego.
- Uchwała nr 9/2017 w sprawie Projektu Budżetu Państwa na 2018 r. – zatwierdzenia projektu planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- Uchwała nr 10/2017 w sprawie wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za lata 2017–2019.

Uchwały podjęte w trybie pisemnym:

- Uchwała nr 7/2017 z dnia 17 lipca 2017 r. zmieniająca program „STABILNE ZATRUDNIENIE – osoby niepełnosprawne w administracji i służbie publicznej”.
- Uchwała nr 8/2015 z dnia 8 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia programu „Pomoc osobom niepełnosprawnym poszkodowanym w wyniku żywiołu w 2017 r.”.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)

12. Rada Nadzorcza ZUS

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ZUS
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ZUS
Suma posiedzeń w 2017 r.	10

Rada Nadzorcza ZUS jest organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pełniącym określone ustawowo zadania w ramach systemu ubezpieczeń społecznych. Rada powoływana jest na pięcioletnią kadencję przez Prezesa Rady Ministrów głównie spośród przedstawicieli stron dialogu społecznego. Rada Nadzorcza ZUS ma więc charakter organu przedstawicielskiego w systemie zabezpieczenia społecznego, o jakim mówią standardy Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Rok 2017 był rokiem, w którym zakończyła działanie Rada IV kadencji. Obecnie działająca Rada Nadzorcza ZUS jest Radą V kadencji, licząc od wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jej 5-letnia kadencja rozpoczęła się 10 października 2017 r.

Podstawa działania

- Rada Nadzorcza ZUS funkcjonuje na podstawie ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.). Ustawa ta określa status prawny Rady, wyznacza zasady ustalania jej składu oraz wskazuje jej główne kompetencje.
- Poza tą ustawą wpływ na funkcjonowanie Rady mają także:
 - ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2017 r., poz. 664 ze zm.),
 - rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 28 grudnia 1998 r. w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków Rady Nadzorczej ZUS, regulaminu Rady Nadzorczej i zasad wynagradzania jej członków (Dz.U. nr 164, poz. 1167),

- Statut ZUS nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 13 stycznia 2011 r. (Dz.U. nr 18, poz. 93),
- ustawa z 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (t.j.: Dz.U z 2017 r., poz. 1222, 2371).

Skład

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych postanawia, że Prezes Rady Ministrów powołuje do składu Rady Nadzorczej ZUS:

- 4 członków, w tym przewodniczącego Rady, na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
- po 1 członku na wniosek każdej organizacji pracodawców i każdej organizacji związkowej reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. poz. 1240);
- 1 członka na wniosek ogólnokrajowych organizacji emerytów i rencistów.

Członek Rady Nadzorczej Zakładu może być odwołany przez Prezesa Rady Ministrów przed upływem kadencji w przypadku złożenia przez niego rezygnacji lub na wniosek organu albo organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę. Prezes Rady Ministrów dokonuje uzupełnienia składu Rady Nadzorczej Zakładu w trybie przewidzianym dla powołania.

Zadania

Zadania Rady Nadzorczej ZUS wynikają z nadanych jej ustawowych kompetencji. na początku 2017 r. katalog tych kompetencji obejmował:

- opiniowanie wniosku ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do Prezesa Rady Ministrów o powołanie Prezesa Zakładu;
- powoływanie i odwoływanie członków Zarządu ZUS na wniosek Prezesa ZUS;
- ustalanie wynagrodzeń dla członków Zarządu ZUS, z wyłączeniem Prezesa ZUS;
- uchwalanie regulaminu działania Zarządu ZUS;
- okresowa ocena pracy Zarządu ZUS;
- zatwierdzanie rocznego planu finansowego ZUS i sprawozdania z jego wykonania;
- zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności ZUS;

- opiniowanie powoływania i odwoływania głównego inspektora kontroli ZUS;
- opiniowanie projektu rocznego planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie projektu rocznego planu finansowego Funduszu Rezerwy Demograficznej (FRD) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie projektu rocznego planu finansowego Funduszu Emerytur Pomostowych (FEP) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie projektu statutu ZUS;
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie kierowanych do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
- wybór biegłego rewidenta badającego roczne sprawozdania finansowe ZUS, FUS, FRD i FEP.

W trakcie roku 2017 zaszła jedna zmiana, która rozszerzała kompetencje Rady. Na mocy ustawy z 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1027) do kompetencji Rady dodano wybór aktuariusza sporządzającego opinię do wieloletniej prognozy kroczącej dochodów i wydatków funduszu emerytalnego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 10 posiedzeń plenarnych Rady Nadzorczej ZUS, z czego 7 przypadło na czas funkcjonowania Rady IV kadencji, a 3 na czas funkcjonowania Rady V kadencji. Główne tematy posiedzeń:

- omówienie planu pracy Zarządu ZUS na 2017 r.;
- omówienie informacji Zarządu nt. stanu IT w Zakładzie;
- omówienie informacji Zarządu nt. odwołań składanych przez ubezpieczonych, świadczeniobiorców i płatników składek od decyzji wydawanych przez ZUS;
- omówienie informacji o świadczeniach przyznanych w roku 2016 w drodze wyjątku przez Prezesa Zakładu na podstawie art. 83 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- omówienie informacji Zarządu nt. Strategii komunikacji ZUS na lata 2016–2020;
- omówienie informacji Zarządu nt. Strategii Smart ZUS-FinTech ZUS;

- omówienie informacji Zarządu nt. nowych zasad planowania i przeprowadzania przez ZUS kontroli płatników składek w oparciu o analizę ryzyka;
- omówienie informacji Zarządu nt. stanu przygotowań ZUS do realizacji ustawy zmieniającej wiek emerytalny;
- wszczęcie procedur związanych z wyborem biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowe ZUS, FUS, FRD i FEP za lata 2017–2019;
- informacja Zarządu o aktualnym stanie realizacji zaleceń pokontrolnych dotyczących przeprowadzonej przez kancelarię Prezesa Rady Ministrów kontroli w zakresie wybranych aspektów zarządzania systemami i zasobami IT w latach 2008–2013, ewentualnych przyczynach niewykonania rekomendacji albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości;
- informacja Zarządu dotycząca konieczności przeprowadzenia inwentaryzacji systemów informatycznych w ZUS;
- omówienie cyklicznej informacji Zarządu nt. stanu przygotowań ZUS do realizacji ustawy zmieniającej wiek emerytalny;
- omówienie informacji Zarządu nt. systemu orzecznictwa lekarskiego w ZUS;
- omówienie informacji Zarządu nt. problemu ustalania i odpisywania przedawnionych należności z tytułu składek;
- omówienie informacji Zarządu nt. efektów zmian w zakresie oskładkowania umów cywilnoprawnych;
- omówienie informacji Zarządu zawierającej analizę ryzyk dla dalszego, niezakłóconego funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych, w zakresie realizacji rozstrzygnięcia postępowań dotyczących modernizacji, utrzymania i rozwoju: komputera głównego szeregu, KSI, NPI/PUE;
- omówienie informacji Zarządu nt. problemu ustalania i odpisywania przedawnionych należności z tytułu składek;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie zmian do Planu finansowego ZUS na 2017 r.;
- omówienie informacji Zarządu ZUS nt. świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych i wypłaconych w 2016 r.;
- omówienie informacji Zarządu nt. orzecznictwa lekarskiego w ZUS;
- omówienie informacji Zarządu nt. efektów zmian w zakresie oskładkowania umów cywilnoprawnych;

- kontynuacja procedur związanych z wyborem biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowe ZUS, FUS, FRD i FEP za lata 2017–2019;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz Sprawozdania z działalności ZUS za 2016 r.;
- zaopiniowanie Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za 2016 r.;
- zaopiniowanie Sprawozdania z wykonania planu finansowego FEP za 2016 r.;
- zaopiniowanie Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za 2016 r.;
- informacja Prezesa Zakładu nt. sporu zbiorowego w ZUS;
- dyskusja na wniosek Prezesa ZUS o powołanie zespołu ds. IT;
- omówienie informacji Zarządu o wykonaniu planów finansowych ZUS, FUS, FRD i FEP, w tym planu rzeczowo-finansowego działalności ZUS w zakresie budowy i zakupu środków trwałych, za I kwartał 2017 r.;
- ocena pracy Zarządu ZUS za 2016 r.;
- omówienie cyklicznej informacji Zarządu nt. działań ZUS w zakresie ustalenia i odpisywania przedawnionych należności z tytułu składek;
- omówienie informacji nt. sporu zbiorowego w ZUS;
- omówienie informacji Zarządu nt. stanu przygotowań ZUS do realizacji ustawy wprowadzającej indywidualne rachunki płatników (tzw. e-składka);
- omówienie informacji Zarządu nt. działań ZUS w ramach nowych rozwiązań dotyczących tzw. outsourcingu pracowniczego;
- omówienie informacji Zarządu podsumowującej realizację tzw. ustawy abolicyjnej z dnia 9 listopada 2012 r.;
- omówienie prognoz wpływów i wydatków FUS i FEP na lata 2018–2022;
- omówienie wykonania planów finansowych FUS, FRD, FEP i ZUS, w tym planu rzeczowo-finansowego działalności ZUS w zakresie budowy i zakupów środków trwałych za I półrocze 2017 r.;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie Planu finansowego ZUS na 2018 r.;
- zaopiniowanie Projektu planu finansowego FUS na 2018 r.;
- zaopiniowanie Projektu planu finansowego FRD na 2018 r.;
- zaopiniowanie Projektu planu finansowego FEP na 2018 r.;
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie wyniku postępowania o zamówienie publiczne na wybór firmy audytorskiej, która zbada sprawozdania finansowe ZUS, FUS, FEP i FRD za lata 2017–2019;

- omówienie prognoz wpływów i wydatków FUS i FEP na lata 2018–2022;
- przyjęcie Sprawozdania z działalności Rady Nadzorczej ZUS IV kadencji;
- omówienie informacji nt. stanu przygotowań ZUS do realizacji ustawy wprowadzającej elektroniczne poświadczenia o niezdolności do pracy (tzw. e-zwolnienia);
- rozpatrzenie wniosku o zatwierdzenie zmian do Planu finansowego ZUS na 2018 r.;
- omówienie informacji Zarządu nt. stanu przygotowań ZUS do realizacji ustawy wprowadzającej wyłącznie elektroniczne formy wystawiania zaświadczeń lekarskich (e-ZLA);
- omówienie informacji Zarządu nt. IT w ZUS – stan obecny i perspektywy rozwoju;
- omówienie informacji Zarządu nt. świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych i wypłaconych przez ZUS w pierwszym półroczu 2017 r.;
- omówienie informacji Zarządu nt. wykonania planów finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD, w tym planu rzeczowo-finansowego działalności ZUS w zakresie budowy i zakupów środków trwałych za trzy kwartały 2017 r.

W 2017 r. Rada podjęła następujące uchwały (pominięto uchwały porządkowe, tj. uchwały o przyjęciu porządku obrad i uchwały o przyjęciu protokołów z poprzednich posiedzeń Rady):

- nr 3/I/IV/2017 w sprawie przyjęcia „Ramowego planu pracy Rady Nadzorczej ZUS na 2017 r.”;
- nr 4/I/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 5/I/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 8/II/IV/2017 w sprawie postępowania o zamówienie publiczne na wybór niezależnego audytora, który dokona badania sprawozdań finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za lata 2017–2019;
- nr 9/II/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 10/II/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 13/III/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 16/IV/IV/2017 w sprawie zatwierdzenia zmian do Planu finansowego ZUS na rok 2017;
- nr 17/IV/IV/2017 w sprawie dalszych czynności w postępowaniu o zamówienie publiczne na wybór niezależnego audytora, który dokona badania sprawozdań finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za lata 2017–2019;
- nr 18/IV/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;

- nr 19/IV/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 20/IV/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 23/V/IV/2017 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz Sprawozdania z działalności ZUS za rok 2016;
- nr 24/V/IV/2017 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za rok 2016;
- nr 25/V/IV/2017 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FEP za rok 2016;
- nr 26/V/IV/2017 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za rok 2016;
- nr 33/V/IV/2017 w sprawie oceny pracy Zarządu ZUS w 2016 r.;
- nr 35/V/IV/2017 w sprawie zmiany uchwały w sprawie postępowania o zamówienie publiczne na wybór niezależnego audytora, który dokona badania sprawozdań finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za lata 2017–2019;
- nr 36/VI/IV/2017 w sprawie zatwierdzenia zmian Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia w postępowaniu o zamówienie publiczne mające na celu wybór niezależnego audytora do zbadania sprawozdań finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za lata 2017–2019;
- nr 40/VI/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 41/VII/IV/2017 w sprawie zatwierdzenia zmian do Planu finansowego ZUS na rok 2017;
- nr 45/VII/IV/2017 w sprawie zatwierdzenia Planu finansowego ZUS na rok 2018;
- nr 46/VII/IV/2017 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FUS na 2018 r.;
- nr 47/VII/IV/2017 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FRD na 2018 r.;
- nr 48/VII/IV/2017 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FEP na 2018 r.;
- nr 49/VII/IV/2017 w sprawie zatwierdzenie wyników postępowania o zamówienie publiczne mające na celu wybór firmy audytorskiej, która dokona badania sprawozdań finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za lata 2017–2019;
- nr 50/VII/IV/2017 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 51/VII/IV/2017 w sprawie przyjęcia Sprawozdania z działalności Rady Nadzorczej ZUS IV kadencji;

- nr 2/I/V/2017 w sprawie zatwierdzenia zmian do Planu finansowego ZUS na 2018 r.;
- nr 3/I/V/2017 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 6/II/V/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 7/II/V/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 8/II/V/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 11/III/V/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy;
- nr 12/III/V/2017 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy.

Zespoły Rady Nadzorczej ZUS

Zgodnie z regulaminem Rady Nadzorczej Zakładu Rada może powołać wewnętrzne organy pomocnicze – zespoły problemowe Rady. Zespoły zajmują się głównie opracowywaniem dla Rady projektów opinii i stanowisk oraz szczegółowym badaniem spraw leżących w zakresie zainteresowania Rady.

W Radzie Nadzorczej ZUS IV kadencji w 2017 r. swoją działalność kontynuowały dwa stałe zespoły problemowe Rady powołane w latach poprzednich: Zespół ds. Organizacyjno-Prawnych oraz Zespół ds. Strategicznych i Ekonomiczno-Finansowych. Do podstawowych zadań Zespołu ds. Organizacyjno-Prawnych należało wypracowywanie dla Rady rekomendacji odnośnie projektów aktów normatywnych nadesłanych Radzie do zaopiniowania. W zakresie zadań Zespołu ds. Strategicznych i Ekonomiczno-Finansowych znajdowały się kwestie dotyczące głównie obszaru IT oraz polityki kadrowej i płacowej, a także wypracowywanie dla Rady rekomendacji odnośnie opiniowania i zatwierdzania przez Radę planów i sprawozdań finansowych ZUS i funduszy. Zespoły te zbierały się w miarę potrzeby zajęcia się określonym tematem lub wypracowania stanowiska w sprawie należącej do zakresu działania zespołów. Obydwa zespoły działały do końca trwania IV kadencji Rady.

W powołanej w październiku Radzie Nadzorczej V kadencji do końca roku 2017 nie powołano zespołów problemowych.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

13. System Rad ds. Kompetencji

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	System platform dialogu społecznego
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PARP
Suma posiedzeń w 2017 r.	32

Podstawa działania

Rady sektorowe (RS) to platformy dialogu społecznego, działające na podstawie art. 4e ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu PARP.

W 2017 r. działało 6 rad w sektorach:

- budownictwo (**od 21.12.2016 r.**);
- finanse (**od 01.09.2016 r.**);
- IT (**od 01.10.2016 r.**);
- opieka zdrowotna i pomoc społeczna (**od 16.11.2016 r.**);
- przemysł mody i innowacyjnych tekstyliów (**od 20.12.2016 r.**);
- turystyka (**od 07.11.2016 r.**).

Skład

Rada sektorowa liczy nie mniej niż 5 członków, w tym co najmniej po 1 przedstawicielu partnerów społecznych i gospodarczych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, uczelni lub podmiotów, o których mowa w **art. 2 zakres systemu oświaty** ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, przedsiębiorców oraz – jeżeli zostanie wskazany – co najmniej 1 przedstawiciel ministra właściwego dla danego sektora gospodarki.

6 rad sektorowych (dane ze stycznia 2018 r.) zrzeszało:

- RS ds. Kompetencji w Budownictwie – 25 członków;
- RS ds. Kompetencji Sektora Finansowego – 35 członków;

- RS ds. Kompetencji Sektora IT – 39 członków;
- RS ds. Kompetencji Opieka zdrowotna i Pomoc Społeczna – 47 członków;
- RS ds. Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów – 67 członków;
- RS ds. Kompetencji w Turystyce – 28 członków.

W radach reprezentowane są wszystkie podgrupy interesariuszy kluczowych dla reprezentatywności danego sektora, m.in.: pracodawcy, instytucje edukacyjne, partnerzy społeczni i przedstawiciele administracji.

Zadania

Do zadań rad sektorowych należy w szczególności:

- pozyskiwanie wiedzy od przedsiębiorców na temat potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych występujących na rynku pracy w danym sektorze gospodarki;
- upowszechnianie informacji na temat potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych w danym sektorze gospodarki;
- inicjowanie współpracy przedsiębiorców z uczelniami oraz podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, w celu zintegrowania edukacji i pracodawców;
- formułowanie rekomendacji w zakresie dostosowania kadr gospodarki do aktualnych potrzeb przedsiębiorców w danym sektorze gospodarki.

Działalność Rad Sektorowych w 2017 r.

RS ds. Kompetencji w Turystyce – 9 posiedzeń

Inicjatywy podejmowane przez radę:

- Prezentacja celów i kierunków działania rady w obszarze szkolenia i kształcenia (posiedzenie rektorów niepublicznych szkół wyższych);
- Utworzenie przy Katedrze Turystyki SGH zespołu roboczego ds. opracowania nowej kwalifikacji „*obsługa turysty zdrowotnego*” i włączenia jej do ZSK;
- Seminarium i warsztaty na temat włączania kwalifikacji do ZSK – współorganizator Instytut Badań Edukacyjnych;
- Seminarium „*Badania rynku pracy w turystyce. Stan obecny i kierunki dalszych działań*”;

- Konsultacje z przedsiębiorcami podczas 4 międzynarodowych targów;
- Opiniowanie wprowadzenia do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego dwóch nowych zawodów: „*Kelner zawód jedno-kwalifikacyjny kształcony w szkole branżowej I stopnia*” oraz „*Pracownik pomocniczy obsługi gastronomicznej – kształcenie dla upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim*”;
- Opiniowanie włączenia do ZSK kwalifikacji „*organizowanie imprez turystycznych*” i „*pilotowanie imprez*”;
- Ocena podstaw programowych w zawodach: „*technik hotelarstwa*”; „*technik obsługi turystycznej*”; „*technik turystyki wiejskiej*”; „*pracownik pomocniczy obsługi hotelowej*”; „*technik usług kelnerskich*”; „*technik żywienia i usług gastronomicznych*” oraz „*kucharz*”.

Aktywność badawcza i analityczna rady:

- Raport „*Analiza badań rynku pracy w turystyce i identyfikacja luk badawczych wraz z propozycjami badań uzupełniających*”;
- Identyfikacja barier prawnych związanych z zatrudnianiem pracowników w poszczególnych branżach turystycznych;
- Badanie luki kompetencyjnej, w tym luki kompetencyjnej w branży turystyki zdrowotnej;
- Raport „*Systemy certyfikacji w turystyce*”;
- Raport „*Prawne ramy nabywania kwalifikacji dla potrzeb branż turystycznych. Ocena istniejącego stanu i propozycje zmian. Część I Ramy prawne kwalifikacji na poziomie zawodowym i średnim*”;
- Udział w badaniu Bilansu Kapitału Ludzkiego w branżach turystycznych.

RS ds. Kompetencji Sektora Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów – 3 posiedzenia

Inicjatywy podejmowane przez radę:

- Ocena podstaw programowych w zawodach: „*technik przemysłu mody*”, „*krawiec*”, „*operator maszyn włókienniczych*”, „*technik włókiennik*”, „*rękodzielnik*”, „*technik wyrobów dekoracyjnych*”, „*kaletnik, kuśnierz*”, „*technik wyrobów skórzanых*”, „*garbarz, obuwnik*” oraz „*technik obuwnik*”;
- Konsultacje społeczne zmian legislacyjnych w zakresie rekompensaty poniesionych przez przedsiębiorców kosztów związanych z organizacją staży/praktyk;

- Konsultacje społeczne zmian w zakresie ujednoczenia nazewnictwa szkół zawodowych w Polsce;
- Opiniowanie planów i programów kształcenia dla: pięcioletniego technikum, branżowej szkoły I stopnia dla absolwentów ośmioletniej szkoły podstawowej oraz branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia na podbudowie ośmioletniej szkoły podstawowej.

Aktywność badawcza i analityczna rady:

- Badanie ankietowe potrzeb kadrowych sektora mody i innowacyjnych tekstyliów;
- Monitoring potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych;
- Badanie przekrojowe dotyczące sytuacji sektora (w tym rynku pracy) oraz systemu kształcenia dla potrzeb analizy kierunków zmian legislacyjnych związanych z systemem kształcenia.

RS ds. Kompetencji Sektora Opieki Zdrowotnej i Pomocy Społecznej – 2 posiedzenia

Inicjatywy podejmowane przez radę:

- Uporządkowanie prawne definicji zawodów medycznych i zawodów ochrony zdrowia. Zaplanowano przygotowanie ekspertyz prawnych w tym obszarze i opracowanie rekomendacji *de lege ferenda*;
- Włączenie ośrodków kompetencyjnych np. Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – PZH oraz Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego do prac nad profilem kompetencji absolwentów zdrowia publicznego pod kątem ich docelowych i pożądaných ról w systemie ochrony zdrowia w Polsce. Efektem prac będą rekomendacje dla programów kształcenia;
- Organizacja dwóch seminariów zespołów eksperckich, na których dyskutowane były kwestie deficytów kompetencyjnych w podsektorze pomocy społecznej;
- Zachęcanie przedsiębiorców do podejmowania współpracy ze szkołami i uczelniami:
 - Izba Gospodarki Elektronicznej – spotkanie mające na celu zainicjowanie współpracy Uczelni Łazarskiego i Izby na rzecz podnoszenia kompetencji cyfrowych pracowników sektora ochrony zdrowia. Identyfikacja potrzeb kompetencyjnych przez obu partnerów, projekto-

- wanie wspólnych badań i tworzenie wspólnych programów doskonalenia kompetencji,
- Okręgowa Izba Lekarska w Warszawie – zainicjowanie współpracy z Uczelnią Łazarzkiego, Warszawskim Uniwersytetem Medycznym i Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego na rzecz identyfikacji potrzeb kompetencyjnych lekarzy i tworzenia rekomendacji dla procesów edukacyjnych. Prace w ramach OIL nad rozwojem kompetencji lekarzy w kontekście informatyzacji sektora, deficytów kompetencyjnych oraz pracy zespołowej;
 - Informowanie sektora edukacji/nauki o potrzebach kompetencyjnych pracodawców i pracowników w danym sektorze;
 - Informowanie instytucji rynku pracy o zapotrzebowaniu na kompetencje w sektorze podczas wystąpień publicznych dla środowiska związanego z sektorem edukacji, nauki i praktyki społecznej;
 - Informowanie partnerów społecznych o specyficznych potrzebach danego sektora w obszarze kompetencji;
 - Powołanie eksperta ds. kontaktów z partnerami społecznymi – odpowiedzialnego za budowanie bazy kontaktów partnerów społecznych, których działalność związana jest z sektorem zdrowia i pomocy społecznej.

Aktywność badawcza i analityczna rady:

- Opracowanie ankiety wiedzy nt. funkcjonowania systemu ochrony zdrowia wśród studentów 6 roku medycyny;
- Prace analityczne mające na celu zdiagnozowanie deficytów kompetencyjnych wybranych zawodów w opiece zdrowotnej, zarówno wśród pracowników medycznych, jak również innych zawodów ochrony zdrowia i kadr zarządzających;
- Prace badawcze identyfikujące potrzeby kompetencyjne w zakresie opieki farmaceutycznej. Efektem badania będzie profil opiekuna farmaceutycznego. Wyniki badania będą konsultowane przez Naczelną Radę Aptekarską oraz przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia;
- Zaangażowanie członków rady oraz przedsiębiorców w badanie zapotrzebowania na kompetencje w sektorze;
- W opiece zdrowotnej realizowane są następujące analizy:
 - przegląd statystyczny i piśmiennictwa krajowego i międzynarodowego,

- literatury światowej w kontekście przewyższania niedopasowania kompetencyjnego;
- W sektorze ochrony zdrowia prowadzone są stałe wywiady z członkami rady, reprezentującymi sektor ochrony zdrowia, na temat deficytów kompetencyjnych w zawodach medycznych, innych zawodach ochrony zdrowia oraz wśród kadr zarządczych;
- Przygotowanie ekspertyzy pt. *„Doświadczenia międzynarodowe w zakresie dotychczasowych i nowych profesji w obszarze pomocy społecznej oraz przegląd kompetencji w tym obszarze”*. Ekspertyza w odniesieniu do Polski oraz trzech innych państw.

RS ds. Kompetencji w Budownictwie (SRK-Bud) – 11 posiedzeń

Inicjatywy podejmowane przez radę

- Powołanie czterech grup roboczych: ds. monitorowania sektora, ds. barier edukacyjnych i zaangażowania pracodawców w proces kształcenia kadr dla budownictwa, ds. sektorowych ram kwalifikacji, ds. standaryzacji i certyfikacji. Łącznie odbyło się 8 posiedzeń grup roboczych;
- Rada uczestniczyła w procesie tworzenia projektu Sektorowej Ramy Kwalifikacji w Budownictwie (realizowanego na zamówienie IBE) na wszystkich jego etapach, konsultując kolejne projekty robocze;
- Rada zaakceptowała oficjalnie projekt SRK-Bud i przygotowała rekomendację dla ministra właściwego w sprawie wpisania SRK-Bud do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK);
- Rada rekomendowała ekspertów do oceny wniosków o wpisanie kwalifikacji rynkowych (glazurnik – mistrz i czeladnik) do ZSK i zaproponowała w projekcie porozumienia o współpracy z ministrem właściwym zapis dotyczący stałej współpracy eksperckiej z ministrem, dotyczącej oceny wniosków o wpisanie kwalifikacji rynkowych w budownictwie do ZSK;
- Opracowanie pierwotnego projektu porozumienia sektorowego z pracodawcami;
- Rada postanowiła wystąpić do GUS o podjęcie odpowiednich badań statystycznych lub wykorzystanie i udostępnienie istniejących danych zbieranych w przedsiębiorstwach sektora. Prowadzone są konsultacje z GUS w tej sprawie;
- Rada włączyła się w proces promocji i upowszechniania projektu sektorowej ramy kwalifikacji i zadeklarowała współpracę z ministrem właściwym ds. budownictwa w procesie wprowadzenia SRK-Bud do ZSK;

- Działanie na rzecz integracji wokół jej zadań innych podmiotów (izb zawodowych i gospodarczych, stowarzyszeń, ekspertów etc).

Aktywność badawcza i analityczna rady:

- Monitoring sektora budowlanego z punktu widzenia koniunktury budowlanej i znaczenia dla dalszego funkcjonowania Rady;
- Badanie zapotrzebowania na kompetencje w sektorze – badania dynamiki zmian zapotrzebowania i pojawiania się nowych obszarów kompetencyjnych, analiza adekwatności kształcenia na poziomie wyższym (inżynierskim) z punktu widzenia potrzeb firm budowlanych oraz równoległa analiza sposobów walidacji i ścieżek certyfikacji kwalifikacji – z punktu widzenia potrzeb pracodawców i pracowników;
- Raport grupy roboczej ds. standaryzacji i certyfikacji zatytułowany: *Analiza potrzeb standaryzacji i certyfikacji kwalifikacji w budownictwie*.

RS ds. Kompetencji w Sektorze Finansowym (SRK SF) – 5 posiedzeń

Inicjatywy podejmowane przez radę:

- Podczas III posiedzenia SRK SF w czerwcu 2017 r. została zaprezentowana Sektorowa Rama Kwalifikacji dla Sektora Bankowego (SRKB) jako otwarcie dyskusji i przygotowanie do rozstrzygnięcia przez Radę kwestii włączenia SRKB do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK). Temat ten został podjęty, zgodnie z planem, podczas IV posiedzenia plenarnego SRK SF we wrześniu 2017 r. Na kolejnym posiedzeniu plenarnym w grudniu 2017 r. Rada przyjęła uchwałę w sprawie wniosku do ministra właściwego o włączenie SRKB, w zaakceptowanym przez radę kształcie, do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji;
- Udostępnianie informacji o potencjale kompetencyjnym i potrzebach kwalifikacyjno-zawodowych sektora finansowego;
- 20 czerwca 2017 r. odbyła się pierwsza doroczna konferencja sektorowej rady dla sektora finansowego i szkolnictwa wyższego. W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele zarówno sektora finansowego – bankowości, ubezpieczeń, rynku kapitałowego, jak i środowiska akademickiego. Konferencja odbyła się pod hasłem „Kompetencje sektora finansowego A. D. 2023: dokąd zmierzamy i jak tam dotrzeć?”.

Aktywność badawcza i analityczna rady:

- Przygotowanie koncepcji sektorowego badania BKL i wsparcie badania;
- Monitoring sektora pod kątem nowych interesariuszy, zmiany struktury sektora;
- Przekazywanie informacji na temat zapotrzebowania na kompetencje do instytucji edukacyjnych, instytucji rynku pracy oraz przekazywanie informacji na temat specyficznych potrzeb SF w obszarze kompetencji do partnerów społecznych.

RS ds. Kompetencji w Sektorze IT – 2 posiedzenia

Inicjatywy podejmowane przez radę:

- Konferencja „Biznes i Edukacja w IT – modele przyszłości. Forum współpracy sektora IT z edukacją” 26 października 2017 r. w Centrum Badawczo-Rozwojowym firmy Samsung. Prelegenci i uczestnicy koncentrowali się na wypracowaniu modelu współpracy przedsiębiorstw z instytucjami naukowo-dydaktycznymi w celu zaspokojenia potrzeb współczesnego rynku pracy. Zaprezentowano przykłady najlepszych praktyk współpracy przedsiębiorstw sektora IT z uczelniami w Polsce;
- Robocze spotkanie konsultacyjne zorganizowane przez radę, w sprawie przygotowywanego przez Departament Europejskiego Funduszu Społecznego w Ministerstwie Rozwoju konkursu dotyczącego przekwalifikowania na potrzeby sektora IT osób bez wykształcenia informatycznego. Spotkanie odbyło się 16 lutego 2017 r. w siedzibie Polskiego Towarzystwa Informatycznego w Warszawie. Uczestniczyło ponad 20 przedstawicieli instytucji, organizacji i firm, w tym Ministerstwa Rozwoju, Ministerstwa Cyfryzacji, Polskie Towarzystwo Informatyczne (PTI) i Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT) i instytucji rynku pracy;
- Rada Sektorowa IT rozpoczęła współpracę z Grupą ds. kształcenia, kompetencji i zasobów kadrowych dla Przemysłu 4.0 (Grupa 4). Współpraca jest wynikiem grudniowego spotkania przewodniczącej rady Beaty Ostrowskiej z dr inż. Małgorzatą Kaliczyńską z Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów, kierującą Grupą 4. Grupa 4. działa w ramach Zespołu ds. Transformacji Przemysłowej Ministerstwa Rozwoju, powołanego zarządzeniem Ministra Rozwoju w czerwcu 2016 r. i jest elementem tworzonej Polskiej Platformy Przemysłu 4.0. Na spotkaniach roboczych Grupy 4. Tomasz Kulisiewicz w imieniu Rady Sektorowej IT przed-

stawiał cele działania oraz stan prac rady i brał udział w dyskusjach nad dokumentami roboczymi i raportem Grupy 4.

Aktywność badawcza i analityczna rady:

- Przygotowano założenia i ogłoszono konkurs na wykonanie ekspertyz w zakresie „Przeprowadzenie analiz oraz przygotowanie i opracowanie raportów dotyczących podstaw programowych i programów edukacyjnych i ich adekwatności do potrzeb określonych stanowisk i zawodów w sektorze IT”.

**III. Instytucje Dialogu Wielostronnego,
Obywatelskiego, Korporacyjnego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2017 r.**

W ciągu lat ostatnich nastąpiła istotna zmiana jakościowa w zakresie instytucjonalizacji dialogu przez poszerzenie pojęcia dialogu społecznego. Przez miano partnerów społecznych można uznać, także szerzej inne formy partnerstwa społecznego jak organizacje pozarządowe, które przybierają formę stowarzyszeń bądź fundacji, środowiska samorządowe, organizacje społeczno-zawodowe rolników, korporacje, samorządy zawodowe i gospodarcze.

Pojawienie się dialogu obywatelskiego w dokumencie rządowym – jakim były Zasady Dialogu Społecznego z 2002 r. było z jednej strony próbą dostosowania instytucji dialogu społecznego do zmian, które w tym zakresie nastąpiły w ostatnich latach w Unii Europejskiej, z drugiej naturalną konsekwencją zapisów, dotyczących współpracy z organizacjami społecznymi, znajdujących się w ustawie o działach administracji rządowej. Może też stać się podstawą partnerstwa w procesie programowania i absorpcji funduszy strukturalnych, który to proces – zgodnie z regulacjami Unii Europejskiej – wymaga akceptacji decyzji rządu przez partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych.

Dialog wielostronny ma miejsce wtedy, kiedy oprócz tradycyjnych trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawczej w dyskusji biorą udział przedstawiciele samorządu terytorialnego lub reprezentanci innych organizacji (w tym izby przemysłowe i samorządy) – wtedy mamy do czynienia z dialogiem korporacyjnym. Z kolei w dialogu społecznym prowadzonym na szczeblu regionalnym głównym partnerem, oprócz terenowych reprezentacji związkowych, pracodawców i administracji państwowej, jest samorząd terytorialny.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

1. Zespół do spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Zespół ma charakter roboczy, problemowy, doradczy. Został powołany zarządzeniem nr 89 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie Zespołu do spraw Opracowania Rozwiązań w zakresie Poprawy Sytuacji Osób Niepełnosprawnych i Członków ich Rodzin (M.P. poz. 850).

Skład

W skład Zespołu wchodzi jako członkowie przedstawiciele dwunastu ministerstw oraz czternastu przedstawicieli różnych urzędów i instytucji, które uczestniczą w Zespole na prawach członka. W posiedzeniach Zespołu, mogą uczestniczyć osoby niebędące członkami Zespołu, w szczególności eksperci, przedstawiciele innych organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego, organizacji pozarządowych, zajmujące się problematyką dotyczącą osób niepełnosprawnych i członków ich rodzin, zaproszone przez przewodniczącego Zespołu.

Zadania

Do zadań Zespołu należy opracowanie:

- analizy aktualnej sytuacji osób niepełnosprawnych i członków ich rodzin ze szczególnym uwzględnieniem dostępu do edukacji, kultury, zatrudnienia oraz świadczeń zdrowotnych;
- kompleksowych rozwiązań w zakresie poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych i członków ich rodzin z uwzględnieniem postanowień Kon-

wencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1169);

- propozycji rozwiązań legislacyjnych i systemowych mających na celu poprawę sytuacji osób niepełnosprawnych i członków ich rodzin.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 4 posiedzenia Zespołu, na których:

- Przedstawiono informacje dotyczące realizowanych badań w zakresie sytuacji osób niepełnosprawnych i ich opiekunów oraz planowanych zmian w systemie opieki zdrowotnej, w szczególności w zakresie utworzonego programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem”. Zespół ustalił również swój plan pracy na 2017 r.
- Kwestie wynikające z Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” w zakresie wczesnej rehabilitacji dzieci, funkcjonowania miejsc opieki nad dziećmi w wieku do lat 3, a także aktywizacji zawodowej opiekunów osób niepełnosprawnych oraz spółdzielczości socjalnej.
- Zagadnienia dotyczące rozwoju sieci środowiskowych domów samopomocy i mieszkalnictwa chronionego, a także ośrodków koordynacyjno-rehabilitacyjno-opiekuńczych.
- Zaprezentowano „Badanie potrzeb osób niepełnosprawnych” oraz przeprowadzono konsultacje zmian wynikających z Programu kompleksowego wsparcia dla rodzin „Za życiem” w zakresie prawa do korzystania z elastycznych form organizacji czasu pracy, zasiłku opiekuńczego w przypadku choroby dziecka do 18. r.ż. i warsztatów terapii zajęciowej.

2. Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa/rozporządzenie
Umiejscowienie	MRPiPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dokonał w 2017 r. wyboru Członków Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie – III kadencji w związku z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie (Dz.U. Nr 28, poz. 146), które jest wypełnieniem upoważnienia zawartego w art. 10f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1390).

Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Skład

W skład Zespołu Monitorującego wchodzi:

- przedstawiciele organów administracji rządowej i jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych (MRPiPS, MSWiA, MEN, KPRM, MKiDN, Komenda Główna Policji, MZ – Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie);
- 5 przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego powołanych spośród osób zgłoszonych przez stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu terytorialnego;
- 10 przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień organizacji pozarządowych oraz kościołów i związków wyznaniowych (Caritas Polska w Warszawie, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę – Centrum Pomocy Dzieciom im. Ireny Kornatowskiej w Warszawie, Fundacja „Dziecko w Centrum” w Poznaniu, Fundacja na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie FENIKS w Rzeszowie, Fundacja Rzecznik Praw Rodziców, Instytut Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego w Warszawie, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Potrzebującym „Agape” w Lublinie, Stowarzyszenie na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”, Fundacja Poznańskie Centrum Profilaktyki Społecznej, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie).

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- inicjowanie i wspieranie działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy w rodzinie;

- monitorowanie działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wyrażanie opinii w sprawach stosowania ustawy oraz inicjowanie zmian przepisów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi realizującymi zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wyrażanie opinii w sprawach zadań publicznych w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz w sprawach zlecenia tych zadań;
- opracowanie standardów pomocy ofiarom przemocy w rodzinie i pracy z osobami stosującymi przemoc w rodzinie;
- tworzenie, we współpracy z podmiotami mechanizmów informowania o standardach udzielania pomocy ofiarom przemocy w rodzinie i pracy z osobami stosującymi przemoc w rodzinie;
- upowszechnianie wyników monitoringu działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia:

- opiniowanie wniosków w ramach Programu Ostonowego „Wspieranie Jednostek Samorządu Terytorialnego w Tworzeniu Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie”;
- dyskusja na temat obowiązujących w zakresie przeciwdziałania przemocy rozwiązań prawnych;
- analiza przepisów prawa w zakresie przeciwdziałania przemocy.

3. Rada Zatrudnienia Socjalnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa/rozporządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Organ opiniodawczo-doradczy w sprawach zatrudnienia socjalnego działający przy ministrze właściwym ds. zabezpieczenia społecznego.

Rada Zatrudnienia Socjalnego została powołana na podstawie art. 18e ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 1828) oraz rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 maja 2016 r. w sprawie Rady Zatrudnienia Socjalnego stanowiącego wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 5 ust. 6 tejże ustawy.

Data powstania Rady Zatrudnienia Socjalnego oraz pierwszego posiedzenia Rady I kadencji: 26 października 2016 r.

Skład

Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego powołuje członków Rady Zatrudnienia Socjalnego. W skład Rady może wejść nie więcej niż 15 osób reprezentujących podmioty zatrudnienia socjalnego (Wrocławskie Centrum Integracji, Centrum Integracji Społecznej w Olsztynie), wojewodów (Wojewoda Podlaski, Wojewoda Kujawsko-Pomorski, Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie, Lubuski Urząd Wojewódzki), organizacje społeczne i zawodowe (Janowskie Stowarzyszenie Niesienia Pomocy Humanus w Janowie Lubelskim, CISTOR Stowarzyszenie Partnerstwo Społeczne w Toruniu, Caritas Diecezji Kieleckiej, Stowarzyszenie Wspierania Aktywności Społecznej Stella w Chełmie, Stowarzyszenie „Współistnienie” w Łobzie, Polskie Towarzystwo Ewaluacyjne w Warszawie, Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta koło gdańskie, Fundacja Partnerstwo dla Przyszłości w Tarnowie, Caritas Polska).

W Radzie Zatrudnienia Socjalnego I kadencji jest 15 członków reprezentujących ww. środowiska.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie zatrudnienia socjalnego;
- przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów zatrudnienia socjalnego;
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego okresowych informacji o swojej działalności;
- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie zatrudnienia socjalnego.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 Rada obradowała 4 razy. Główne tematy, którymi zajmowała się Rada podczas posiedzeń to:

- Opracowanie oraz usystematyzowanie największych sytuacji problemowych, z którymi zmagają się podmioty zatrudnienia socjalnego, m.in.:
 - potrzeba zapewnienia stałego dofinansowania,
 - wąska interpretacja przepisów Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w zakresie finansowania CIS,
 - propozycja włączenia podmiotów zatrudnienia socjalnego do katalogu instrumentów lub usług rynku pracy,
 - potrzeba opracowania standardów funkcjonowania podmiotów zatrudnienia socjalnego i wzorów dokumentów,
 - potrzeba opracowania metod promocji podmiotów zatrudnienia socjalnego,
 - potrzeba wprowadzenia zmian do sprawozdania dla centrów integracji społecznej,
 - potrzeba analizy średnich kosztów ponoszonych na aktywizację osób wykluczonych społecznie.
- Rada dokonała wewnętrznego podziału na zespoły tematyczne, które to zespoły wypracowały stanowiska dotyczące zmian w ustawie o zatrudnieniu socjalnym oraz sposobu finansowania centrów integracji społecznej:
 - zespół ds. finansowania podmiotów zatrudnienia socjalnego opracował i przedstawił Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej koncepcję sposobu finansowania podmiotów zatrudnienia socjalnego,
 - zespół ds. zmian w ustawie o zatrudnieniu socjalnym zebrał propozycje, opracował uzasadnienie i przedstawił wypracowane stanowisko w tym zakresie Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
 - zespół ds. projektów opracował koncepcje projektu dla podmiotów zatrudnienia socjalnego i przedstawił ją Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.
- Przeanalizowanie Programu „Aktywne formy przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu – nowy wymiar 2020” i przekazanie uwag w tym obszarze Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

4. Rada Języka migowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Polska Rada Języka Migowego jest organem doradczym ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego. Podstawą funkcjonowania jest ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się (Dz.U. z 2011 r., Nr 209, poz. 1243 ze zm.). Pierwszy skład Rady został powołany w dniu 29 listopada 2012 r.

Pierwsza kadencja Rady zakończyła się z dniem 30 listopada 2016 r. Obecnie trwa druga kadencja Rady 2017–2021.

Skład

Rada składa się 17 członków, w tym z Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych. W skład Rady wchodzi przedstawiciele ministra właściwego do spraw: oświaty i wychowania, nauki i szkolnictwa wyższego, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wewnętrznych oraz informatyzacji, ministra sprawiedliwości oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, oraz przedstawiciele zainteresowanych środowisk, organizacji, stowarzyszeń lub instytucji (9 osób).

Zadania

- ustalanie rekomendacji w celu prawidłowego stosowania komunikacji migowej;
- upowszechnianie i promowanie wiedzy o języku migowym poprzez wspieranie inicjatyw promujących rozwiązania na rzecz osób uprawnionych i upowszechniających rozwiązania wspierające komunikowanie się;
- sporządzanie opinii o funkcjonowaniu przepisów ustawy, opiniowanie projektów dokumentów rządowych w zakresie dotyczącym funkcjonowania osób uprawnionych;

- wskazywanie propozycji rozwiązań wpływających na funkcjonowanie osób uprawnionych, w tym związanych ze stosowaniem PJM, SJM i SKOBN.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się dwa posiedzenia Rady.

- Inauguracyjne posiedzenie II kadencji Rady – wręczenie powołań i wybór Przewodniczącego. Uznano za priorytetowe kontynuowanie i zakończenie prac poprzedniej Rady, w szczególności, w zakresie opracowania systemu certyfikowania tłumaczy języka migowego.
- Kwestia systemu certyfikacji tłumaczy języka migowego.
- Problemy osób niesłyszących związane z trudnościami w realizacji rozwiązań zawartych w ustawie o języku migowym i innych środkach komunikowania się (...).

W 2017 r. Rada nie podjęła żadnej uchwały.

5. Komitet Akredytacyjny do spraw systemu akredytacji oraz standardów usług i działania ośrodków wsparcia ekonomii społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRPIPS
Suma posiedzeń w 2017 r.	1 + 1

Podstawa działania

Zarządzenie nr 13 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie powołania Komitetu Akredytacyjnego do spraw akredytacji oraz standardów usług i działania ośrodków wsparcia ekonomii społecznej (Dz. Urz. MPiPS, poz. 15, z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- przewodniczący – Dyrektor Departamentu Pozytyku Publicznego w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, zwanym dalej „Ministerstwem”;

- przedstawiciel Departamentu Pożytku Publicznego w Ministerstwie wyznaczony spośród pracowników tego Departamentu;
- przedstawiciel Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej w Ministerstwie wyznaczony spośród pracowników tego Departamentu;
- dwóch przedstawicieli Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego w Ministerstwie wyznaczony spośród pracowników tego Departamentu;
- przedstawiciel Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie wyznaczony spośród pracowników tego Biura;
- przedstawiciel Departamentu Prawnego w Ministerstwie wyznaczony spośród pracowników tego Departamentu;
- przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- przedstawiciel wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki;
- przedstawiciel wyznaczony przez Prezesa Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego;
- czterech przedstawicieli jednostek samorządu wojewódzkiego, wyznaczonych przez ogólnopolskie organizacje jednostek samorządu terytorialnego uczestniczących w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- dziesięciu przedstawicieli sektora ekonomii społecznej, w tym:
 - pięciu wyznaczonych po jednym przez: Radę Działalności Pożytku Publicznego, Stałą Konferencję Ekonomii Społecznej, Ogólnopolski Związek Rewizyjny Spółdzielni Socjalnych, Ogólnopolski Związek Pracodawców Zakładów Aktywizacji Zawodowej i Innych Przedsiębiorstw Społecznych, Konwent Centrów i Klubów Integracji Społecznej,
 - pięciu powołanych spośród osób zgłoszonych przez co najmniej 10 organizacji pozarządowych lub spółdzielni socjalnych i podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2016 r. poz. 239 i 395), w szczególności prowadzących zakłady aktywności zawodowej, warsztaty terapii zajęciowej, centra integracji społecznej oraz kluby integracji społecznej;
- pięciu niezależnych zewnętrznych ekspertów specjalizujących się w obszarze instytucjonalnego wsparcia ekonomii społecznej, wyznaczanych przez Ministra na podstawie konkurencyjnego naboru.

Minister powołuje członków Komitetu. Kadencja Komitetu trwa 3 lata, licząc od dnia, w którym został powołany cały skład.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- proponowanie i opiniowanie standardów usług i działania ośrodków wsparcia ekonomii społecznej oraz kryteriów stosowanych przy ocenie wniosków o przyznanie akredytacji „AKSES”;
- występowanie do Ministra z wnioskiem o podjęcie działań monitorujących spełnianie standardów usług i działania wobec akredytowanego Ośrodka Wsparcia Ekonomii Społecznej;
- proponowanie tematyki badań i ekspertyz związanych z realizacją zadań Komitetu.

Działalność w 2017 r.

Odbyło się jedno posiedzenie plenarne Komitetu. W 2017 r. miało miejsce również połączone spotkanie grup roboczych Komitetu Akredytacyjnego:

- ds. standardów i kwalifikacji pracowników OWES;
- grupa robocza ds. realizacji procesu akredytacji;
- zakończono prace nad modyfikacją standardów usług i działania OWES.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

6. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych został powołany w dniu 20 stycznia 2004 r. na mocy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 20 z późn. zm.).

Komitet ten jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Skład

Zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych w skład komitetu wchodzi przedstawiciele:

- ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej;
- Państwowego Instytutu Badawczego;
- Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- opiniowanie planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe;
- opiniowanie sprawozdań z realizacji planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe;
- opiniowanie przygotowanej przez Instytut listy biur rachunkowych, z którymi będzie zawierał umowy o zbieranie danych rachunkowych.

Działalność w 2017 r.

Odbyły się 2 spotkania, przyjęto 2 uchwały. Podczas posiedzeń:

- zaopiniowano i zatwierdzono sprawozdanie z realizacją planu wyboru próby gospodarstw rolnych dla Polskiego FADN w 2017 r.;
- przedstawiono prezentację dotyczącą wyzwań dla monitoringu wyników gospodarstw rolnych a FADN;
- zaopiniowano i zatwierdzono plan wyboru próby gospodarstw rolnych Polskiego FADN dla roku 2018;
- zapoznano się z informacją wstępną na temat dochodów gospodarstw rolnych w 2016 r. według danych Polskiego FADN.

7. Zespół ds. alternatywnych źródeł białka

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Zespół powołany zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr 5 z dnia 8 lutego 2017 r.

Skład

- przewodniczący Zespołu – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, nadzorujący sprawy objęte zakresem działania Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie;

- zastępcy przewodniczącego Zespołu:
 - Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie,
 - Zastępca Dyrektora ds. laboratoriów, pasz i współpracy międzynarodowej w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie;
- sekretarz – pracownik Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w Ministerstwie;
- członkowie Zespołu – po jednym przedstawicielu:
 - Krajowej Rady Drobiarstwa – Izby Gospodarczej w Warszawie,
 - Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz,
 - Polskiego Związku Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
 - Polskiego Związku Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”,
 - Izby Gospodarczej Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz,
 - Stowarzyszenia Soja Naddunajska (Donau Doja),
 - Krajowego Związku Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej,
 - Polskiego Stowarzyszenia Producentów Oleju,
 - Instytutu Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie,
 - Państwowego Instytutu Weterynarii – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach,
 - Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu,
 - Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego.

Zadania

- opracowanie propozycji rozwiązań mających na celu zminimalizowanie deficytu białka paszowego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przygotowanie koncepcji zastosowania alternatywnych źródeł białka dla soi GMO;
- przeprowadzenie analizy sytuacji na rynku pasz w Rzeczypospolitej Polskiej a także przewidywanych zmian na tym rynku po roku 2018;
- przegląd badań naukowych dotyczących pasz zawierających materiały GMO, w szczególności w zakresie ich ewentualnej szkodliwości, oraz przedstawienie opinii w zakresie nowych kierunków badań pasz zawierających materiały GMO;

- ocena możliwości zagospodarowania w przemyśle paszowym alternatywnych źródeł białka sojowego;
- ocena wpływu na krajowy przemysł paszowy rozwiązań wynikających z przepisów projektowanej ustawy o wykorzystaniu roślin wysokobiałkowych.

Działalność w 2017 r.

Odbyły się 4 spotkania Zespołu. Główne tematy spotkań to poszukiwanie alternatywnych źródeł białka dla białka soi GMO w celu określenia realnej perspektywy możliwości zapewnienie krajowego źródła białka, poprzez ograniczenie lub wyeliminowanie pasz pochodzących z roślin genetycznie modyfikowanych. Zespół wypracował listę rankingową krajowych, alternatywnych materiałów paszowych. Ustalono opracowanie Programu w sprawie działań w zakresie pozyskiwania alternatywnych źródeł białka dla białka soi GMO w żywieniu zwierząt. Zespół zobowiązał się do opracowania Programu.

8. Komisja ds. Środków Ochrony Roślin

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	13

Podstawa działania

Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin jest organem opiniotawczo-doradczym ministra właściwego ds. rolnictwa, który został powołany z dniem 20 sierpnia 2013 r. na podstawie art. 13 ustawy *o środkach ochrony roślin*. Kadencja Komisji trwa 4 lata. Obecna kadencja rozpoczęła się 20 sierpnia 2017 r.

Skład

Komisja składa się z siedmiu członków:

- jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw środowiska;

- jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw zdrowia;
- jednego przedstawiciela Krajowej Rady Izb Rolniczych;
- jednego przedstawiciela organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ekologia;
- jednego przedstawiciela związków zawodowych rolników;
- jednego przedstawiciela organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest pszczelarstwo.

Zadania

Do zadań Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin należy opiniowanie, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa, spraw dotyczących substancji czynnych, sejnarów, synergetyków i środków ochrony roślin, a w szczególności wydawanie opinii w zakresie przygotowanych przez podmioty, upoważnione na podst. art. 9 ustawy o środkach ochrony roślin ocen lub uwag.

Działalność w 2017 r.

Komisja ds. Środków Ochrony Roślin w 2017 r. odbyła 13 posiedzeń, podczas których podjęła 313 uchwał dotyczących wniosków w zakresie wydania nowych zezwoleń na wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin lub rozszerzenia istniejących zezwoleń.

9. Zespół do spraw zidentyfikowania barier i możliwych do zastosowania rozwiązań na rynku tytoniu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	1 + 1 + 1

Podstawa działania

Zespół do spraw zidentyfikowania barier i możliwych do zastosowania rozwiązań na rynku tytoniu jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Podstawą jego funkcjonowania jest Zarządzenie Nr 78 Mini-

stra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 listopada 2017 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw zidentyfikowania barier i możliwych do zastosowania rozwiązań na rynku tytoniu. Data powstania Zespołu – 22 listopada 2017 r.

Skład

- Przewodniczący – Sekretarz Stanu w MRiRW;
- Zastępca Przewodniczącego – Dyrektor Departamentu Rynków Rolnych MRiRW;
- Członkowie:
 - Dyrektor Departamentu Płatności Bezpośrednich MRiRW,
 - Dyrektor Departamentu Finansów MRiRW,
 - Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich MRiRW,
 - Dyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią MRiRW,
 - przedstawiciele branżowych organizacji zrzeszających plantatorów tytoniu w Polsce,
 - przedstawiciele pośredniczących podmiotów skupujących tytoń w Polsce.

Zadania

Opracowanie programu niezbędnych działań na rynku tytoniu zawierającego w szczególności: identyfikację barier i oczekiwań sektora, istniejących uwarunkowań rynkowych, prawnych i organizacyjnych oraz przedstawienie propozycji rozwiązań w obszarach:

- wsparcia bezpośredniego, krajowej pomocy finansowej oraz płatności rolno-środowiskowo-klimatycznych;
- kształtowania relacji w łańcuchu marketingowym;
- zwiększenia konkurencyjności z wykorzystaniem instrumentów Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, zwanego dalej „PROW 2014–2020”, oraz podnoszenia efektywności energetycznej w procesie produkcji surowca tytoniowego.

Działalność w 2017 r.

W ramach prac Zespołu działają trzy Podzespoły:

- Podzespół do spraw kształtowania relacji w łańcuchu marketingowym;
- Podzespół do spraw wsparcia bezpośredniego, krajowej pomocy finansowej;

- Podzespół do spraw zwiększenia konkurencyjności z wykorzystaniem instrumentów PROW 2014–2020 oraz podnoszenia efektywności energetycznej w procesie produkcji surowca tytoniowego i płatności rolno-środowiskowo-klimatycznych.

W 2017 r. odbyło się po jednym posiedzeniu każdego z trzech Podzespołów. Spotkania dotyczyły identyfikacji barier i oczekiwań sektora w zakresie obszarów działania każdego z Podzespołów.

10. Rada do spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Środków Spożywczych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Radę do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Nazw Produktów Rolnych i Środków Spożywczych utworzono na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1168), jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Skład

Rada składa się z sześciu członków oraz Przewodniczącego. Członkowie Rady, to przedstawiciele Polskiej Izby Produktu Regionalnego i Lokalnego, ekspert w zakresie produktów regionalnych i tradycyjnych, pracownik Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, pracownik Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Urzędu Patentowego.

Zadania

Rada jest organem właściwym w sprawie oceny wniosków o rejestrację nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych lub środków spożywczych. Ocenie Rady podlegają również wnioski o zmianę danego wniosku o rejestrację oraz zastrzeżenia lub sprzeciwu wniesionego do wniosku o rejestrację.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie Rady w celu zaopiniowania wniosku o rejestrację nazwy „tradycyjny miód pitny niesycony” jako gwarantowana tradycyjna specjalność.

11. Rada Zespół do spraw ubezpieczeń w rolnictwie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	6

Podstawa działania

Zespół do spraw ubezpieczeń w rolnictwie został powołany w dniu 9 lutego 2017 r. na podstawie Zarządzenia Nr 6 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zespół jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Zastępca Przewodniczącego – Dyrektor Departamentu Finansów;
- przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- przedstawiciele Polskiej Izby Ubezpieczeń;
- przedstawiciele zakładów ubezpieczeń;
- przedstawiciele nauki;
- przedstawiciele Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego;

- przedstawiciel Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowego Instytutu Badawczego;
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych;
- przedstawiciel Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy przeprowadzenie przeglądu funkcjonowania systemu ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich oraz przedstawienie opinii dotyczącej funkcjonowania tego systemu, a także opracowanie propozycji rozwiązań mających na celu wprowadzenie ewentualnych zmian w systemie ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, w szczególności zapewniających stabilność produkcji rolniczej oraz przygotowanie w tym zakresie propozycji ewentualnych zmian w ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz.U. z 2017 r. poz. 2047).

Działalność w 2017 r.

Odbyło się 6 spotkań. Podczas posiedzenia przedstawiono opinie dotyczące funkcjonowania tego systemu oraz przedstawiano propozycje rozwiązań mających na celu wprowadzenie ewentualnych zmian w systemie ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich.

12. Zespół do spraw funkcjonowania systemu doradztwa rolniczego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Zespół ten działa na podstawie Zarządzenia Nr 6 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie powołania zespołu do spraw funkcjonowania systemu doradztwa rolniczego.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- przedstawiciele Centrum Doradztwa Rolniczego;
- przedstawiciele wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego;
- przedstawiciele prywatnych podmiotów doradczych;
- przedstawiciele Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- przedstawiciele izby rolniczej.

Zadania

- analiza funkcjonowania systemu doradztwa rolniczego, w tym systemu wsparcia doradztwa rolniczego i transferu wiedzy, w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;
- opracowanie propozycji rozwiązań systemowych wspierających rozwój systemu doradztwa rolniczego;
- opracowanie propozycji rozwiązań prawnych, niezbędnych do zapewnienia efektywnego wsparcia rolników i mieszkańców obszarów wiejskich przez system doradztwa rolniczego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. Zespół nie obradował.

13. Zespół do spraw oceny wniosków o udzielenie wsparcia finansowego w ramach programu wieloletniego „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa” dla szkół, których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Organ pomocniczy powołany na podstawie Zarządzenia nr 65 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 grudnia 2015 r.

Skład

- Przewodniczący Zespołu – dyrektor Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- Dwóch przedstawicieli Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej;
- w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazanych przez dyrektora tego Departamentu;
- Przedstawiciel Departamentu Finansów w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazany przez dyrektora tego Departamentu;
- Przedstawiciel Stowarzyszenia Dyrektorów Zespołów Szkół oraz Placówek, wskazany przez Prezesa tego Stowarzyszenia.

Działalność w 2017 r.

Jedno spotkanie w sprawie oceny wniosków o udzielenie wsparcia finansowego w ramach programu wieloletniego „Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa” dla szkół, których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa. W roku 2017 wybrano 16 szkół, którym przyznano dofinansowanie w ramach programu.

14. Zespół do spraw oceny wniosków o udzielenie wsparcia finansowego w ramach Rządowego programu wspomagania w latach 2015–2018 organów prowadzących szkoły w zapewnieniu bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki – „Bezpieczna+” dla Zespołów Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego, dla których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Organ pomocniczy powołany na podstawie Zarządzenia nr 60 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2015 r.

Skład

- przewodniczący Zespołu – dyrektor Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- dwóch przedstawicieli Departamentu Spraw Społecznych i Oświaty Rolniczej w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazanych przez dyrektora tego Departamentu;
- przedstawiciel Departamentu Finansów w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wskazanych przez dyrektora tego Departamentu;
- przedstawiciel Stowarzyszenia Dyrektorów Zespołów Szkół oraz Placówek, wskazany przez Prezesa tego Stowarzyszenia.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- ocena wniosków o udzielenie wsparcia finansowego złożonych przez dyrektorów Zespołów Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego;
- sporządzanie protokołów z przeprowadzonej oceny wniosków;
- przedkładanie Ministrowi protokołów z przeprowadzonej oceny wniosków.

Działalność w 2017 r.

Jedno spotkanie w sprawie oceny wniosków o udzielenie wsparcia finansowego w ramach Rządowego programu wspomagania w latach 2015–2018 organów prowadzących szkoły w zapewnieniu bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki w szkołach – „Bezpieczna+” dla Zespołów Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego, dla których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

15. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2017 r.	9 + 11

Podstawa działania

Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest niezależnym organem opiniotawczo-doradczym, współdziałającym ze wskazanymi w ustawie organami państwa w ustalaniu polityki w sprawach szkolnictwa wyższego, nauki i innowacyjności.

Podstawą funkcjonowania jest ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. 2016, poz. 1847, z późn. zm.).

Skład

Rada liczy 32 członków, w jej skład wchodzi nauczyciele akademicy, przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, przedstawiciele instytutów badawczych, przedstawiciele studentów i doktorantów oraz przedstawiciele pracodawców.

Zadania

Rada Główna współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw nauki oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, polityki naukowej i innowacyjnej państwa, a w szczególności:

- wyraża z własnej inicjatywy opinie we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki, kultury i oświaty; może również zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej, jednostek naukowych i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji, zawiadamiając o tym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i ministra właściwego do spraw nauki oraz innych ministrów;

- sporządza opinie w sprawach przedstawionych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki oraz inne organy władzy i administracji publicznej lub z inicjatywy własnej;
- opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego oraz rozwoju nauki i innowacyjności, a także zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki;
- wyraża opinie w sprawach projektu budżetu państwa w zakresie części, których dysponentami są minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw nauki w sprawach zasad przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa, a także w sprawach środków na naukę i szkolnictwo wyższe przewidzianych w częściach budżetu państwa, których dysponentami są ministrowie wskazani w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. 2016, poz. 1842, z późn. zm.);
- opiniuje plany i sprawozdania z działalności Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- wyraża opinie w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów, o których mowa w art. 9b i 9c ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym.

Działalność w 2017 r.

Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 2017 r. odbyła 9 posiedzeń plenarnych oraz 11 posiedzeń Prezydium.

W roku 2017 Rada Główna i Prezydium Rady Głównej przyjęły łącznie 142 dokumenty (w tym 118 uchwał, 21 stanowisk i 3 raporty) dotyczące m.in. podjętych inicjatyw związanych z problematyką konsolidacji oraz finansowania szkolnictwa wyższego i pomocy materialnej dla studentów, opiniowania projektów aktów prawnych i dokumentów przedstawionych przez organy władzy administracji publicznej, wniosków jednostek organizacyjnych szkół wyższych o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych i zasad przyznawania stypendiów.

16. Zespół do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją systemu uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół zapewnia bezpośrednią współpracę z resortami w sprawach związanych z funkcjonowaniem w RP systemu uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach (system oparty na dyrektywie 2005/36/WE). Minister właściwy ds. szkolnictwa wyższego koordynuje uznawanie kwalifikacji na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy o działach administracji rządowej.

Zespół został powołany na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie Zespołu do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. poz. 615) wydanego na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. z 2016 r. poz. 65).

Skład

Zespół został powołany do współpracy z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego albo osobą wyznaczoną do pełnienia funkcji koordynatora.

W skład Zespołu wchodzi przewodniczący – koordynator oraz przedstawiciele wyznaczeni przez poszczególnych ministrów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 ww. zarządzenia.

W posiedzeniach uczestniczą także przedstawiciele samorządów zawodowych, takich jak: Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna, Krajowa Izba

Radców Prawnych, Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Rada Izby Architektów, Naczelna Rada Aptekarska, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych, Naczelna Rada Lekarska.

Zadania

Do głównych zadań Zespołu należy:

- podejmowanie, we współpracy z właściwymi organami w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych, działań zapewniających jednolite stosowanie ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- analizowanie obowiązujących i projektowanych aktów prawnych określających wymogi dotyczące zawodów regulowanych oraz podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w związku z przepisami ww. ustawy;
- analizowanie informacji o postępowaniach w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych (uznawanie kwalifikacji zawodowych);
- opracowanie projektów wniosków, propozycji i stanowisk dla celów współpracy z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych;
- przygotowywanie lub opiniowanie informacji związanych z systemem uznawania kwalifikacji zawodowych, w tym notyfikacji Komisji Europejskiej i państwowemu członkowskiemu w zakresie przewidzianym w dyrektywie 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005 r., str. 22, z późn. zm.);
- opiniowanie projektów aktów delegowanych i wykonawczych do ww. dyrektywy;
- współpraca z właściwymi organami w zakresie zadań wynikających z przepisów ww. dyrektywy;
- współpraca z organizacjami zawodowymi;
- rozpatrywanie innych spraw związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się dwa posiedzenia zespołu (w marcu i w grudniu).

Były one poświęcone przede wszystkim przekazywaniu informacji i wyjaśnień oraz dyskusji w następujących tematach:

- Przebieg i wyniki prac prowadzonych w instytucjach europejskich nad inicjatywami dotyczącymi zawodów regulowanych na rynku wewnętrznym wchodzącymi w skład tzw. pakietu usługowego, tj.:
 - projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie analizy proporcjonalności przed przyjęciem nowych regulacji dotyczących zawodów,
 - komunikatem Komisji do PE, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie zaleceń dotyczących reformy zawodów regulowanych COM(2016)820;
- Uaktualnienia załączników do dyrektywy 2005/36/WE;
- Obowiązki właściwych organów i resortów w zakresie przekazywania danych statystycznych, informacji o zmianach wymogów oraz aktualizowania Bazy zawodów regulowanych prowadzonej przez Komisję Europejską;
- Bieżące wyzwania, praktyczne trudności i wątpliwości jakie napotykają właściwe organy w związku z uznawaniem kwalifikacji zawodowych w zawodach regulowanych (wyjaśnienia, wymiana dobrych praktyk, prezentacje zaproszonych ekspertów).

Ministerstwo Sportu i Turystyki

17. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych została powołana zarządzeniem Ministra Sportu i Turystyki Nr 13 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie powołania i trybu działania Rady Sportu Osób Niepełnosprawnych, zmienionego:

- zarządzeniem Nr 9 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 maja 2010 r.;
- zarządzeniem Nr 5 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 kwietnia 2012 r.;
- zarządzeniem Nr 12 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 29 sierpnia 2012 r.;
- zarządzeniem Nr 19 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 9 lipca 2013 r.;
- zarządzeniem Nr 11 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 maja 2016 r.

Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Sportu i Turystyki.

Skład

W skład Rady wchodzi imiennie wskazani przedstawiciele reprezentujący:

- Sejm RP – Przewodniczący – Poseł RP;
- Senat RP;
- Zawodniczka;
- Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- Stowarzyszenie Integracyjne EUROBESKIDY;
- Związek Kultury Fizycznej „Olimp”;
- Polski Komitet Paraolimpijski;
- Związek Stowarzyszeń Sportowych SPRAWNI-RAZEM;

- Fundacja Aktywnej Rehabilitacji;
- Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie;
- Stowarzyszenie Kultury Fizycznej Sportu i Turystyki Niewidomych i Sta-bowidzących CROSS;
- Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych;
- Stowarzyszenie Olimpiady Specjalne Polska;
- Polska Fundacja Paraolimpijska;
- Polski związek Sportu Niepełnosprawnych „START”.

Zadania

- opracowywanie propozycji kierunków rozwoju sportu osób niepełno-sprawnych;
- inicjowanie działań, wspieranie i promowanie nowych propozycji zadań w sporcie osób niepełnosprawnych;
- przekazywanie kierownictwu Ministerstwa opracowań i opinii oraz wnio-sków w sprawach związanych ze sportem osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Rady w dniu 19 czerwca 2017 r. Przedmiotem posiedzenia były następujące tematy:

- Działania MSiT na rzecz wsparcia sportu wyczynowego osób niepełno-sprawnych w 2017 r.;
- Działania Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na rzecz upowszechniania sportu osób niepełnosprawnych w 2017 r.;
- Wyniki naborów wniosków do Programu Upowszechniania Sportu Osób Niepełnosprawnych w 2017 r.;
- Wnioski zgłoszone przez organizacje pozarządowe reprezentowane w Radzie Sportu Osób Niepełnosprawnych;
- Wyniki ekspertyzy na podstawie badań empirycznych i danych zasta-nych dotyczącej przebiegu procesu integracji środowisk sportowych oraz tendencji w światowym ruchu osób niepełnosprawnych;
- Koncepcja budowy ośrodka przygotowań paraolimpijskich w Gminie Kleszczów.

Ponadto, w ramach posiedzenia podpisano porozumienie wykonawcze do Porozumienia z dnia 20 lipca 2016 r. zawartego pomiędzy Ministrem Sportu i Turystyki, Sekretarzem Stanu – Pełnomocnikiem Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych oraz Prezesem Państwowego Funduszu Rehabilitacji

Osób Niepełnosprawnych, zmierzającego do wzmocnienia i usprawnienia współpracy, dotyczącego finansowania w latach 2017–2018 sportu wycieczkowego i sportu powszechnego osób niepełnosprawnych.

18. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadry Kultury Fizycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Rada do Spraw Kształcenia i Doskonalenia Kadry Kultury Fizycznej jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, działa na podstawie zarządzenia Nr 15 Ministra Sportu z dnia 16 listopada 2006 r. i zmieniona zarządzeniem Nr 3 Ministra Sportu z dnia 12 kwietnia 2007 r. zarządzeniem Nr 27 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 22 września 2008 r. i zarządzeniem Nr 32 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 15 października 2008 r.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu kształcenia kadr kultury fizycznej, pracownicy wyższych uczelni oraz stowarzyszeń zajmujących się statutowo kulturą fizyczną (AWF Warszawa, AWF Poznań, AWFIS Gdańsk, Polski Związek Żeglarski, AWF Kraków, Polski Związek Tenisa, Polski Związek Piłki Nożnej, Polski Związek Jeździecki, AWF Wrocław).

Zadania

- Do zadań Rady należy w szczególności:
- opracowywanie propozycji i opiniowanie kierunków kształcenia i doskonalenia kadr kultury fizycznej;
 - opiniowanie działań dostosowujących kształcenie kadr do standardów edukacyjnych w Unii Europejskiej;
 - inicjowanie działań w zakresie doskonalenia systemu kształcenia kadr kultury fizycznej;

- opiniowanie projektów regulacji prawnych w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie wzorcowych programów szkoleń instruktorskich w poszczególnych specjalnościach i dyscyplinach;
- współpraca z akademiami wychowania fizycznego oraz organizacjami i stowarzyszeniami kultury fizycznej i innymi organizacjami w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej;
- opiniowanie wniosków dotyczących uznania kwalifikacji zdobytych za granicą;
- opiniowanie wniosków skierowanych do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu przez osoby ubiegające się o zwolnienie w szczególności z wymogu posiadania odpowiedniego wykształcenia, tytułów zawodowych lub kursów wymaganych na podstawie przepisów dotyczących kwalifikacji, stopni i tytułów zawodowych w dziedzinie kultury fizycznej.

Działalność w 2017 r.

Od 2012 r. Rada się nie spotykała.

19. Społeczna Rada Sportu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Społeczna Rada Sportu funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 4 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie powołania i trybu działania Społecznej Rady Sportu (wcześniej na podstawie Zarządzenia nr 1 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 12 stycznia 2016 r. w sprawie powołania i trybu działania Społecznej Rady Sportu). Rada stanowi kolegialny organ pomocniczy Ministra Sportu i Turystyki, o charakterze opiniodawczo-doradczym w obszarze kultury fizycznej. Pierwsze posiedzenie Społecznej Rady Sportu odbyło się 21 grudnia 2015 r.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- Przewodniczący Rady;
- dwóch wiceprzewodniczących Rady;
- Sekretarz Rady;
- 20 do 30 członków

powoływani i odwoływani przez Ministra spośród osób posiadających nieposzlakowaną opinię oraz reprezentujących środowisko związane z kulturą fizyczną (m.in. byli sportowcy, trenerzy, menedżerowie, lekarze, prawnicy oraz samorządowcy).

Przewodniczący Rady, dwóch Wiceprzewodniczących Rady oraz Sekretarz tworzą Prezydium Rady.

Kadencja Rady trwa 1 rok.

Zadania

Do zadań Rady należy opiniowanie i formułowanie stanowiska w sprawach dotyczących propozycji systemowych rozwiązań w zakresie sportu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 4 spotkania. Główne tematy poruszane na spotkaniach to:

- przygotowania do Igrzysk Olimpijskich oraz Paraolimpijskich w 2018 r.;
- zmiany w ustawodawstwie w obszarze sportu (m.in. ustawa o zmianie ustawy o sporcie oraz ustawa o zwalczaniu doping w sporcie);
- programy i projekty realizowane przez Ministra Sportu i Turystyki (Team 100, Akademia Dobrego Zarządzania, programy w obszarze infrastruktury sportowej);
- Kodeks Dobrego Zarządzania dla Polskich Związków Sportowych;
- Europejski Tydzień Sportu;
- wyniki reprezentantów Polski na najważniejszych imprezach sportowych;
- badania diagnostyczno-wdrożeniowe w sporcie oraz wyniki badań społecznych zrealizowanych w 2017 r.

20. Społeczna Rada Turystyki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Sportu i Turystyki
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada stanowi kolegialny organ pomocniczy Ministra Sportu i Turystyki o charakterze opiniodawczo-doradczym, który ma zapewnić udział ekspertów szeroko rozumianej branży turystycznej w kształtowaniu i prowadzeniu polityki turystycznej kraju. Podstawę jej funkcjonowania stanowią:

- Zarządzenie nr 11 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie powołania i trybu działania Społecznej Rady Turystyki (Dz. Urz. Ministra Sportu i Turystyki z 14 czerwca 2017 r., poz. 47) oraz Regulamin Społecznej Rady Turystyki jako załącznik do Zarządzenia;
- Zarządzenie nr 18 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 29 sierpnia 2017 r. w sprawie powołania i trybu działania Społecznej Rady Turystyki (Dz. Urz. Ministra Sportu i Turystyki z 29 sierpnia 2017 r., poz. 59) Regulamin Społecznej Rady Turystyki jako załącznik do Zarządzenia;
- Zarządzenie nr 3 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 25 stycznia 2018 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania i trybu działania Społecznej Rady Turystyki (DZ. Urz. Ministra Sportu i Turystyki z dnia 25 stycznia 2018 r., poz. 16)

Data powstania: 14 czerwiec 2017 r.

Skład

W skład Rady wchodzi od 20 do 30 członków powoływanych i odwoływanych przez Ministra Sportu i Turystyki spośród osób posiadających nieposzlakowaną opinię oraz wiedzę ekspercką niezbędną do wykonywania funkcji członka Rady. Do udziału w pracach Rady Minister bądź Przewodniczący Rady może zapraszać inne osoby, jeżeli jest to celowe ze względu na realizację zadań Rady.

Kadencja Rady trwa 1 rok.

Zadania

- Opracowywanie propozycji kierunków rozwoju turystyki;
- Inicjowanie działań, wspierania i promowania nowych propozycji zadań w obszarze turystyki;
- Przekazywanie kierownictwu Ministerstwa własnych opracowań i opinii oraz wniosków w sprawach związanych z turystyką.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się dwa posiedzenia Rady, na których omówiono:

- projekt ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- sposoby finansowania narodowych organizacji turystycznych w tym min. finansowanie Polskiej Organizacji Turystycznej przez przedsiębiorców i branżę turystyczną;
- turystykę przyjazdową w Azji – szanse dla Polski;
- aktualny stan prac nad ustawą o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. W szczególności omówiono zmiany, jakie zostały wprowadzone do ustawy na etapie prac parlamentarnych oraz przedstawiono harmonogram dalszych prac związanych z przygotowaniem rozporządzeń wykonawczych do ustawy;
- działania zrealizowane przez Ministerstwo Sportu i Turystyki w 2017 r., m.in. w obszarze legislacji, akcji informacyjnych w zakresie bezpieczeństwa turystów, otwartego konkursu na dofinansowanie realizacji zadań publicznych w obszarze turystyki oraz współpracy międzynarodowej. Omówiona została również rola turystyki w gospodarce narodowej oraz tendencje w zakresie podstawowych wskaźników statystycznych w turystyce;
- przebieg akcji „Polska zobacz więcej – weekend za pół ceny” w 2017 r. Oceniono, że akcja odniosła zamierzony efekt, jakim było pobudzenie ruchu turystycznego poza sezonem turystycznym. Akcja została oceniona jako duży sukces, czego najlepszym przykładem jest fakt, że 90% uczestników akcji zadeklarowało chęć ponownego w niej udziału;
- planowane działania Polskiej Organizacji Turystycznej na 2018 r., wśród których znalazły się m.in.: wzmocnienie działań ZOPOT-ów, szczególnie na rynkach azjatyckich, przygotowanie multimedialnych i interaktywnych stoisk POT podczas udziału w targach turystycznych, przygotowanie filmów kręconych w technologii 360 stopni promujących Polskę,

- kampanie skierowane do studentów programu „Erasmus” w Polsce, akcje promocyjne na rynkach konkurencyjnych (Czechy, Węgry) pt. „Next time Polska!” oraz organizacja 500 wizyt studyjnych dla touroperatorów, dziennikarzy i blogerów;
- działalność Śląskiej Organizacji Turystycznej. Szczegółowo zostały omówione działania promocyjne ŚOT z uwzględnieniem działań wystawieni-
niczych, wydawniczych, certyfikacji punktów Informacji Turystycznej,
oznakowania drogowych szlaków turystycznych oraz kampanii w Inter-
necie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

21. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Rada Konsultacyjna
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSZ
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Formalne powołanie Rady nastąpiło w dniu 30 września 2008 r. W oparciu o obowiązujące *Zarządzenie nr 42 Ministra Spraw Zagranicznych z 21.12.2016 r.*, zmieniające zarządzenie ws. powołania Rady Konsultacyjnej ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych w 2017 r. nastąpiło wznowienie prac w/w Rady.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele organizacji przedsiębiorców, ekonomicznych ośrodków naukowo-analitycznych i środowisk akademickich. W pracach Rady uczestniczą także przedstawiciele przedsiębiorstw zaangażowanych w międzynarodową wymianę gospodarczą (szczegółowy skład Rady: Prezes Krajowej Izby Gospodarczej, Prezydent Konfederacji Lewiatan, Prezes Zarządu Business Centre Club, Prezes Zarządu Stowarzyszenia Eksporterów Polskich, Prezydent Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Związku Banków Polskich, Prezes Zarządu Polskiego Funduszu Rozwoju S.A., Prezes Zarządu Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu S.A., Prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Prezes Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego, Prezes Zarządu Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., Prezes Zarządu Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Rektor Akademii Leona Koźmińskiego, Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Dyrektor Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur).

Zadania

Przedmiotem zainteresowania Rady są w głównej mierze możliwości wspierania polskich przedsiębiorstw w ich aktywności na rynkach zagranicznych przez dyplomację ekonomiczną. Rada stanowi forum prezentacji opinii i wymiany informacji nt. działań i inicjatyw w sferze współpracy i wspierania promocji gospodarczej Polski z za granicą, co sprzyja koordynacji realizowanych przedsięwzięć i przygotowaniu adekwatnego wsparcia ze strony resortu spraw zagranicznych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia Rady.

- Przedsięwzięcia i inicjatywy MSZ – we współpracy z partnerami zewnętrznymi – na rzecz promocji polskich interesów gospodarczych za granicą w 2017 r.;
- Działania podejmowane przez Ministerstwo Rozwoju i Polską Agencję Inwestycji i Handlu S.A., związane z tworzeniem nowego systemu promocji gospodarczej;
- Korelacja polityki rozwojowej z dyplomacją ekonomiczną – aktywizacja partnerów z sektora prywatnego w ramach realizacji projektów rozwojowych, potencjalne efekty synergii między pomocą rozwojową, a biznesem; inicjatywa MSZ wyróżniania produktów umacniających wizerunek i markę polskiej gospodarki na rynkach zagranicznych – sugestie członków Rady; dyplomacja ekonomiczna UE – oczekiwania i postulaty wobec MSZ.

22. Rada Programowa Współpracy Rozwojowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSZ
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada Programowa Współpracy Rozwojowej, jako organ opiniodawczo-doradczy została ustanowiona przy Ministrze Spraw Zagranicznych zgodnie

z ustawą z dn. 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej (rozdział 5 ustawy). Rada została powołana 31 stycznia 2012 r. W 2016 r. rozpoczęła funkcjonowanie Rada II kadencji na lata 2016–2019.

Kadencja Rady trwa 4 lata.

Skład

Zgodnie z art. 17 ust. 1 i ust. 2 ustawy o współpracy rozwojowej w skład Rady wchodzi 23 członków, w tym:

- Krajowy Koordynator Współpracy Rozwojowej jako przewodniczący Rady w randze podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych;
- 3 posłów;
- senator;
- przedstawiciele ministrów właściwych do spraw: finansów publicznych, gospodarki, spraw wewnętrznych, środowiska, szkolnictwa wyższego, zdrowia, oświaty i wychowania, rozwoju regionalnego, zabezpieczenia społecznego, rolnictwa, energii, gospodarki złożami kopalin;
- 4 przedstawiciele organizacji pozarządowych;
- przedstawiciel reprezentatywnych organizacji pracodawców;
- przedstawiciel środowiska naukowego.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- przedstawianie propozycji dotyczących priorytetów geograficznych i tematycznych współpracy rozwojowej;
- opiniowanie projektów programów wieloletnich i planów rocznych współpracy rozwojowej;
- opiniowanie rocznych sprawozdań z realizacji przez organy administracji rządowej zadań z zakresu współpracy rozwojowej;
- opiniowanie projektów dokumentów rządowych związanych ze współpracą rozwojową.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Rady Programowej Współpracy Rozwojowej, podczas których przyjęto 2 uchwały dotyczące:

- Przyjęto uchwałę zaopiniowania rocznych sprawozdań organów administracji rządowej z realizacji zadań z zakresu współpracy rozwojowej w 2016 r.

- Przyjęto uchwałę zaopiniowania projektu Planu współpracy rozwojowej w 2018 r.
- Tematyka dotycząca ewaluacji polskiej współpracy rozwojowej, zmian i modyfikacji w Planie współpracy rozwojowej w 2017 r.
- Plan działań Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Rozwoju na rok 2018 w kontekście Spójności polityk na rzecz rozwoju (upowszechniania i wdrażania standardów społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz walka z nielegalnymi przepływami finansowymi w tematach: walka z unikaniem opodatkowania i walka z praniem pieniędzy).
- Omówiono realizację działań podjętych przez resort finansów w ww. obszarze w 2016 r. oraz rekomendacje Komitetu Pomocy Rozwojowej DAC OECD w związku z przeprowadzeniem pierwszego regularnego przeglądu polskiego systemu współpracy rozwojowej.
- Omówiono możliwości wypełnienia politycznego zobowiązania Polski do osiągnięcia poziomu wydatków 0,33% DNB do 2030 r. na Oficjalną Pomoc Rozwojową.

W Wieloletnim programie współpracy rozwojowej na lata 2016–2020, dokumencie o charakterze strategicznym, przyjmowanym w drodze uchwały przez Radę Ministrów, znajdują się zapisy odnoszące się do partnerów społecznych dwustronnej współpracy rozwojowej. Są nimi m.in. organizacje pozarządowe, eksperci, przedstawiciele instytucji akademickich i innych instytucji zaangażowanych lub zainteresowanych pomocą rozwojową lub humanitarną, czy edukacją globalną. Wykonując zlecone zadania publiczne z zakresu współpracy rozwojowej, stanowią kluczową grupę partnerów pomocy dwustronnej prowadzonej przez Polskę. Partnerzy społeczni wpływają na kształt polskiej polityki rozwojowej i współtworzą jej założenia, m.in. przez udział w pracach Rady Programowej Współpracy Rozwojowej. Współpraca z partnerami społecznymi, w tym z organizacjami pozarządowymi, jest prowadzona zgodnie z zasadami konkurencyjności i przejrzystości.

Ministerstwo Środowiska

23. Komisja ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Komisja jest jedynym ciałem opiniodawczo-doradczym Ministra Środowiska w sprawach organizmów genetycznie zmodyfikowanych. Komisja ma obowiązek wspierać Ministra w sprawach koordynowanych przez niego zarówno na poziomie kraju jak też w momencie, kiedy Minister uczestniczy w konsultacjach międzynarodowych dotyczących GMO. Zgodnie z zasadami obowiązującymi we wszystkich krajach UE każde wydanie przez krajowy organ kompetentny ds. GMO indywidualnej decyzji czy opinii wymaga skonsultowania zagrożenia związanego z pracami z GMO z organem naukowym działającym przy tym organie.

Obecny skład Komisji powołano 26 sierpnia 2015 r. na podstawie art. 12 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, z późn. zm.).

Skład

Komisja liczy 21 członków powoływanych przez ministra **na okres 4 lat**. W skład Komisji wchodzi:

- po jednym przedstawicielu wskazanym przez ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw rolnictwa, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw środowiska, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- siedmiu przedstawicieli nauki, o uznanym autorytecie i kompetencjach w dziedzinach ochrony środowiska, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa

- biologicznego, biotechnologii, hodowli roślin oraz etyki, powoływanych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- przedstawiciel przedsiębiorców związanych z biotechnologią, powoływany po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki i organizacji pracodawców;
 - dwóch przedstawicieli pozarządowych organizacji ekologicznych, zgłoszonych przez te organizacje;
 - przedstawiciel organizacji konsumenckich.

Zadania

Do zadań Komisji należy

- Opiniowanie wniosków w sprawach wydawania zgód lub zezwoleń, na działania z GMO;
- Wydawanie opinii w sprawach przedstawianych przez ministra w zakresie jego uprawnień wynikających z ustawy;
- Opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących GMO oraz bezpieczeństwa biologicznego.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń Komisji ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych.

Ministerstwo Finansów

24. Komitet Standardów Rachunkowości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Standardów Rachunkowości
Podstawa działania	Ustawa/Rozporządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2017 r.	13

Podstawa działania

Komitet Standardów Rachunkowości działa jako organ wydający krajowe standardy rachunkowości na podstawie Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2017 r. poz. 2342) oraz Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz.U. z 2001 r. poz. 1580 z późn. zm.).

Komitet Standardów Rachunkowości działa od 2002 r. przy Ministrze Finansów, który zapewnia środki finansowe na pokrycie kosztów działania Komitetu.

Kadencja Komitetu trwa 2 lata. Komitet VIII kadencji w latach 2016–2018 powołano z dniem 13 maja 2016 r.

Skład

- 18 osobowy skład Komitetu tworzą:
- przedstawiciele Krajowej Izby Biegłych Rewidentów (5 członków);
 - przedstawiciele Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (5 członków);
 - przedstawiciele Ministra Finansów (5 członków);
 - przedstawiciel Ministra Skarbu Państwa (do 25.04.2017 r.) – likwidacja MSP;
 - przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki (od 23.05.2017 r.);
 - przedstawiciel KNF;
 - przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego.

Zadania

- wydawanie krajowych standardów rachunkowości;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rachunkowości;
- analiza Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Dyrektyw UE z zakresu rachunkowości;
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi do spraw standaryzacji rachunkowości.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 13 posiedzeń Komitetu poświęconych następującym tematom:

- Dyskusja nad wprowadzeniem ewentualnych zmian do KSR Nr 10 „Umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi” w związku z wejściem w życie nowej ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.
- Przedstawienie konspektu standardu „Podstawy wyceny aktywów i pasywów”.
- Dyskusja dotycząca projektu stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
- Kontynuacja dyskusji nad projektem standardu „Koszt wytworzenia jako podstawa wyceny produktów”.
- Kontynuacja dyskusji nad projektem stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
- Dyskusja nad wybranymi zagadnieniami dot. projektu KSR „Środki trwałe”.
- Rozpatrzenie uwag, które wpłynęły w ramach dyskusji publicznej do projektu stanowiska KSR „w sprawie ujęcia transakcji zamiany składnika aktywów niepieniężnych na inny składnik aktywów niepieniężnych” oraz podjęcie uchwały o przyjęciu ww. projektu stanowiska KSR.
- Omówienie wyników ankiety ws. potrzeby wprowadzenia zmian do treści standardów lub stanowisk wydanych przez KSR.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności KSR w 2016 r.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia projektu KSR „Środki trwałe”.
- Przedstawienie projektu nowelizacji KSR Nr 10 „Umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi” oraz podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia nowelizacji standardu.

- Kontynuacja dyskusji i podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia projektu stanowiska KSR „w sprawie ujęcia transakcji zamiany składnika aktywów niepieniężnych na inny składnik aktywów niepieniężnych”.
- Kontynuacja dyskusji nad projektem KSR „Działalność rolnicza”.
- Rozpatrzenie wniosków recenzentek dotyczących projektu KSR „Działalność rolnicza”.
- Przedstawienie propozycji odpowiedzi w sprawie pytań dotyczących stanowiska KSR „w sprawie inwentaryzacji drogą spisu z natury zapasów materiałów, towarów, wyrobów gotowych i półproduktów” oraz dyskusja nad dalszym procedowaniem sprawy.
- Dyskusja nad projektem stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
- Kontynuacja dyskusji nad projektem stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości” oraz podjęcie uchwały w sprawie przekazania do dyskusji publicznej tego stanowiska.
- Kontynuacja dyskusji nad wybranymi zagadnieniami uwzględnionymi w projekcie stanowiska KSR „w sprawie ujęcia transakcji zamiany składnika aktywów niepieniężnych na inny składnik aktywów niepieniężnych” i podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia tego projektu stanowiska.
- Dyskusja nt. wyników ankiety KSR w zakresie zgłoszonych propozycji, które standardy/stanowiska należy zaktualizować oraz działań dotyczących promowania KSR.
- Podjęcie uchwał w sprawie zlecenia i warunków wykonania aktualizacji Krajowych Standardów Rachunkowości Nr 1 „Rachunek przepływów pieniężnych” oraz Nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”.
- Przedstawienie projektu aktualizacji KSR Nr 10 „Umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi” oraz podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia aktualizacji standardu.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia stanowiska KSR „w sprawie ujęcia transakcji zamiany składnika aktywów niepieniężnych na inny składnik aktywów niepieniężnych”.
- Podjęcie uchwały w sprawie uczestnictwa Członków Komitetu w konferencji organizowanej przez IASB z przedstawicielami organizacji stanowiących standardy w Londynie w dniach 25–26 września 2017 r.
- Dyskusja i podjęcie uchwały w sprawie przekazania do dyskusji publicznej projektu stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego

- obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
- Dyskusja nad wybranymi zagadnieniami przedstawionymi w projekcie KSR „Działalność rolnicza” oraz podjęcie uchwały w sprawie przekazania do dyskusji publicznej tego projektu.
 - Dyskusja nad projektem standardu „Koszt wytworzenia jako podstawa wyceny produktów”.
 - Przedstawienie projektu aktualizacji KSR Nr 1 „Rachunek przepływów pieniężnych” oraz podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia aktualizacji standardu.
 - Dyskusja i podjęcie uchwały w sprawie przekazania do dyskusji publicznej projektu KSR „Działalność rolnicza”.
 - Przedstawienie projektu stanowiska KSR nt. Dokumentu Dyskusyjnego IASB w sprawie „Zasady ujawnień”.
 - Akceptacja stanowiska KSR nt. Dokumentu Dyskusyjnego IASB w sprawie „Zasady ujawnień”.
 - Kontynuacja współpracy z EFRAG, w tym przedstawienie wspólnego kandydata z Polski do EFRAG.
 - Relacja z konferencji organizowanej przez IASB z przedstawicielami organizacji stanowiących standardy w Londynie w dniach 25–26 września 2017 r.
 - Wznowienie prac nad projektem stanowiska KSR „w sprawie ujęcia, wyceny i prezentacji prawa użytkowania wieczystego gruntów oraz gruntów oddanych w użytkowanie wieczyste”.
 - Omówienie wykonania planu pracy KSR.
 - Omówienie konspektu stanowiska KSR „w sprawie podstaw wyceny należności i zobowiązań”.
 - Omówienie uwag zgłoszonych w trakcie dyskusji publicznej do projektu stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
 - Podjęcie uchwał w sprawie zlecenia i warunków wykonania aktualizacji Krajowych Standardów Rachunkowości Nr 3 „Niezakończone usługi budowlane” oraz Nr 8 „Działalność deweloperska”.
 - Przedstawienie propozycji odpowiedzi w sprawie wątpliwości dotyczących KSR Nr 11 „Środki trwałe”.
 - Przedstawienie projektu aktualizacji KSR Nr 9 „Sprawozdanie z działalności” oraz podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia aktualizacji standardu.

- Przedstawienie wstępnej wersji projektu stanowiska KSR „w sprawie ujęcia, wyceny i prezentacji prawa użytkowania wieczystego gruntów oraz gruntów oddanych w użytkowanie wieczyste”.
- Informacje nt. dalszego procedowania nad projektami zaproponowanymi do realizacji w Planie Pracy KSR.
- Informacja o podsumowaniu prac związanych z projektem dokumentu nt. gospodarki leśnej.
- Dyskusja i podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia projektu stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
- Przedstawienie wniosków recenzentów do projektu KSR „Koszt wytworzenia jako podstawa wyceny produktów”.
- Przedstawienie dokumentów IASB do konsultacji w zakresie MSR 8 oraz MSR 1 i 8.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia aktualizacji KSR Nr 9 „Sprawozdanie z działalności”.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia stanowiska KSR „w sprawie zasady rzetelnego i jasnego obrazu w realizacji przepisów art. 4 ust. 1 oraz ust. 1a i 1b ustawy o rachunkowości”.
- Przedstawienie projektu aktualizacji KSR Nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa” oraz podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia aktualizacji standardu.
- Omówienie uwag zgłoszonych w trakcie dyskusji publicznej do projektu standardu KSR „Działalność rolnicza”.
- Dyskusja nad projektem stanowiska KSR „w sprawie ujęcia, wyceny i prezentacji prawa użytkowania wieczystego gruntów oraz gruntów oddanych w użytkowanie wieczyste”.

25.1. Zespół roboczy Rady Rozwoju Rynku Finansowego ds. działań edukacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada Rozwoju Rynku Finansowego działa jako organ opiniodawczy i doradczy ministra właściwego ds. instytucji finansowych na podstawie Zarządzenia nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 r. w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku Finansowego (Dz.U. z 2014 r. poz. 50). Na podstawie par. 6 ust. 2 ww. zarządzenia powołany został Zespół roboczy ds. działań edukacyjnych w zakresie funkcjonowania rynku finansowego.

Zespół roboczy działa od 6 lipca 2016 r.

Skład

- przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju;
- przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa;
- przedstawiciele Narodowego Banku Polskiego;
- przedstawiciele Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- przedstawiciele Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;
- przedstawiciele Związku Banków Polskich;
- przedstawiciele Związku Maklerów i Doradców;
- przedstawiciele Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych;
- przedstawiciele Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych;
- przedstawiciele Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych;
- przedstawiciele Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych;
- przedstawiciele CFA Society Poland;
- przedstawiciele Fundacji na rzecz Kredytu Hipotecznego;
- przedstawiciele Banku Polskiej Spółdzielczości S.A.;
- przedstawiciele Stowarzyszenia Rynków Finansowych ACI POLSKA;
- przedstawiciele Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych;
- przedstawiciele Polskiej Izby Ubezpieczeń;
- przedstawiciele Biura Rzecznika Finansowego;
- przedstawiciele Polskiego Stowarzyszenia Aktuariuszy;
- przedstawiciele Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami;
- przedstawiciele Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce;
- przedstawiciele Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych;
- przedstawiciele Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych;
- przedstawiciele Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

Zadania

- wypracowanie rozwiązań przyczyniających się do zwiększenia świadomości społecznej w zakresie rynku finansowego;
- budowanie zaufania wobec poszczególnych segmentów rynku finansowego w Polsce.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. były dwa posiedzenia, które realizowały poniższe zadania:

- Wymiana informacji pomiędzy Członkami o prowadzonych działaniach/praktykach edukacyjnych.
- Próba identyfikacji głównego tematu kampanii edukacyjnej w 2017 r.
- Reforma w oświacie a nauczanie finansowo-ekonomiczne – zgłoszenie MEN zagadnień w ww. zakresie do podstawy programowej przedmiotów: Podstawy przedsiębiorczości oraz Wiedza o społeczeństwie.
- Omówienie narodowych strategii edukacji finansowej na podstawie wybranych państw członkowskich OECD.
- Omówienie wyników badania *OECD/INFE financial literacy and financial inclusion measurement exercise* dotyczącego wiedzy finansowej Polaków.
- Oczekiwanie na konsultacje międzyresortowe oraz publiczne MEN rozporządzenia określającego podstawy programowej dla szkół ponadpodstawowych.
- Wskazanie przez członków (UOKiK oraz Rzecznik Finansowy) zagadnień kluczowych obecnie, z którymi zgłaszają się do wymienionych instytucji konsumenci.
- Zbudowanie całościowej kampanii z kompletnym przekazem, który obejmowałby poszczególne obszary rynku finansowego.

25.2. Zespół roboczy Rady Rozwoju Rynku Finansowego ds. wypracowania rozwiązań legislacyjnych zachęcających banki do udzielania kredytów hipotecyjnych o stałym oprocentowaniu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Rada Rozwoju Rynku Finansowego działa jako organ opiniodawczy i doradczy ministra właściwego ds. instytucji finansowych na podstawie Zarządzenia nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 r. w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku Finansowego (Dz. Urz. Min. Fin. z 2014 r. poz. 50). Na podstawie § 6 ust. 2 ww. zarządzenia powołany został Zespół Roboczy ds. wypracowania rozwiązań legislacyjnych zachęcających banki do udzielania kredytów hipotecznych o stałym oprocentowaniu.

Zespół Roboczy działa od dnia 21 lipca 2016 r.

Skład

- przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju;
- przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa;
- przedstawiciele Giełdy Papierów Wartościowych;
- przedstawiciele Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- przedstawiciele Biura Rzecznika Finansowego;
- przedstawiciele Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- przedstawiciele Związku Banków Polskich;
- przedstawiciele Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;
- przedstawiciele CFA Society Poland;
- przedstawiciele Fundacji na rzecz Kredytu Hipotecznego;
- przedstawiciele Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce;
- przedstawiciele Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej.

Zadania

Wypracowanie rozwiązań legislacyjnych zachęcających banki do udzielania kredytów hipotecznych o stałym oprocentowaniu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. posiedzenia się nie odbywały.

25.3. Zespół roboczy Rady Rozwoju Rynku Finansowego ds. przeglądu przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych aspektów działalności kancelarii odszkodowawczych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2017 r.	6

Podstawa działania

Rada Rozwoju Rynku Finansowego działa jako organ opiniodawczy i doradczy ministra właściwego ds. instytucji finansowych na podstawie Zarządzenia nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 r. w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku Finansowego (Dz.U. z 2014 r. poz. 50). Na podstawie par. 6 ust. 2 ww. zarządzenia powołany został w dniu 5 października 2016 r. Zespół roboczy ds. przeglądu przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych aspektów działalności kancelarii odszkodowawczych.

Skład

- Przewodniczący – Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów;
- przedstawiciele Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;
- przedstawiciele Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego;
- przedstawiciele Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych;
- przedstawiciele Rzecznika Finansowego;
- przedstawiciele Polskiej Izby Ubezpieczeń;
- przedstawiciele Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych;
- przedstawiciele Narodowego Banku Polskiego;
- przedstawiciele Krajowej Rady Biegłych Rewidentów;

- przedstawiciele Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami;
 - przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia CFA Society Poland.
- Do udziału w pracach Zespołu Roboczego zostali zaproszeni przedstawiciele:
- Rzecznika Praw Obywatelskich;
 - Ogólnopolskiej Izby Pośredników i Przedstawiciel Firm Odszkodowawczych;
 - Polskiej Izby Odszkodowań;
 - Izby Doradców i Pośredników Odszkodowawczych;
 - Cechu Rzemiosł Motoryzacyjnych w Łodzi;
 - Krajowego Porozumienia Stowarzyszeń Rzecznawców Samochodowych;
 - Polskiej Izby Motoryzacji;
 - Polskiego Związku Przemysłu Motoryzacyjnego;
 - Stowarzyszenia Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
 - Związek Rzemiosła Polskiego;
 - Związek Dealerów Samochodów;
 - właściwych resortów.

Zadania

- przegląd uregulowań prawnych w zakresie ubezpieczeń obowiązkowych;
- rozważenie zasadności podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do uregulowania niektórych aspektów działalności kancelarii odszkodowawczych.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbywały się w Podzespołach i polegały na wypracowaniu rekomendacji podjęcia określonych działań.

- **2 posiedzenia Podzespołu ds. przeglądu ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych** – mającego na celu dokonanie przeglądu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. prace zakończono rekomendacją rozważenia przyjęcia proponowanych zmian w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z uwzględnieniem zgłoszonych uwag i zdań odrębnych.

- **3 posiedzenia Podzespołu ds. postulatów branży motoryzacyjnej** w zakresie napraw powypadkowych – mającego na celu podjęcie dyskusji nad zgłaszanymi przez branżę motoryzacyjną postulatami zmian w celu wyeliminowania negatywnych zjawisk w zakresie napraw szkód powypadkowych pojazdów objętych obowiązkowym ubezpieczeniem komunikacyjnym.
- **1 posiedzenie Podzespołu ds. tzw. kancelarii odszkodowawczych** – mającego na celu rozważenie zasadności podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do uregulowania niektórych aspektów działalności kancelarii odszkodowawczych.

Ministerstwo Sprawiedliwości

26. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym jest organem opiniodawczo-doradczym działającym przy Ministrze Sprawiedliwości. Została powołana przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 40 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. nr 113 poz. 723, z późn. zm.). Radę **V kadencji** powołano z dniem 1 maja 2016 r. **Kadencja Rady trwa 4 lata.**

Skład

W skład Rady Głównej wchodzi przedstawiciele wymiaru sprawiedliwości: sędzia penitencjarny, zawodowy kurator sądowy, prokurator Prokuratury Generalnej, Ministrów: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Pracy i Polityki Społecznej, Zdrowia, Edukacji Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Komendanta Głównego Policji i Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

W skład Rady Głównej mogą też wchodzić przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji, kościołów i innych związków wyznaniowych, a także związków zawodowych i samorządu zawodowego, przedstawiciele nauki oraz osoby godne zaufania, mogące przyczynić się do realizacji ustawowych celów Rady. W skład Rady Głównej V kadencji wchodzi

24 osoby, w tym 12 przedstawicieli organizacji pozarządowych i innych podmiotów.

Zadania

Zgodnie z art. 40 ust. 1 Kodeksu karnego wykonawczego Rada Główna powoływana jest w celu koordynowania współdziałania organów państwowych i przedstawicieli społeczeństwa w zapobieganiu przestępczości i wykonywaniu orzeczeń oraz w celu świadczenia pomocy w readaptacji społecznej, a także wykonywania kontroli społecznej i dokonywania oceny polityki penitencjarnej. Zadania Rady Głównej, służące realizacji tego celu, określa § 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. (Dz.U. nr 113 poz. 723, z późn. zm.), zgodnie z którym Rada Główna działa w szczególności przez:

- organizowanie, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych;
- opiniowanie działalności organów rządowych i przedstawicieli społeczeństwa, podejmowanej w zakresie zapobiegania przestępczości, wykonywania orzeczeń i readaptacji społecznej skazanych oraz udzielania pomocy skazanym i ich rodzinom;
- koordynowanie działalności różnych podmiotów, podejmowanej w zakresie wykonywania kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych;
- podejmowanie, organizowanie i koordynowanie społecznej kontroli nad wykonaniem kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych oraz opracowywanie wyników tych kontroli;
- przedstawianie wniosków i opinii w sprawie podziału oraz wykorzystania środków z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy postpenitencjarnej;
- dokonywanie oceny polityki penitencjarnej;
- inicjowanie i wspieranie badań naukowych służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych.

Działalność w 2017 r.

Posiedzenie Rady Głównej w 2017 r. odbyło się w dniu 21 marca 2017 r. Rada Główna przyjęła wówczas następujące uchwały:

- nr 1/2017 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Rady Głównej w 2016 r. i przedstawienia Prezesowi Rady Ministrów;

- nr 2/2017 w sprawie wydania opinii o wykorzystaniu środków z Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w części postpenitencjarnej;
- nr 3/2017 z dnia 21 marca 2017 r. konferencji „Skuteczni Razem – Interdyscyplinarna Współpraca służb w Readaptacji Społecznej Skazanych”, organizowanej przez radę terenową województwa łódzkiego, która odbyła się w dniu 28 kwietnia 2017 r.;

W trakcie posiedzenia omówiono w szczególności:

- podsumowanie działalności Rady Głównej oraz terenowych rad do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazany w 2016 r.;
- sprawozdanie z wykorzystania środków Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w 2016 r. – w części postpenitencjarnej;
- działalność organizacji pozarządowych współpracujących z wymiarem sprawiedliwości oraz otrzymujących dotację Ministra Sprawiedliwości na działalność w obszarze świadczenia pomocy postpenitencjarnej.

Przewodniczący Rady Głównej, działając na podstawie §8 pkt. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r., w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. z dnia 31 sierpnia 1998 r.) oraz uchwały nr 5/16 Rady Głównej z dnia 11 października 2016 r., udzielił patronatów Rady Głównej nad przedsięwzięciami służącymi rozwojowi systemu readaptacji społecznej.

Mając na uwadze nadrzędny cel funkcjonowania Rady Głównej, którym jest koordynowanie współdziałania organów państwowych i przedstawicieli społeczeństwa w zapobieganiu przestępczości i wykonywaniu orzeczeń, zwrócono się do wszystkich Przewodniczących Rad Terenowych o sprawozdania z działalności rad terenowych.

Ponadto, działając w celu zacieśnienia współpracy Rady Głównej z radami terenowymi, zobowiązano Przewodniczących Rad Terenowych, a także Dyrektora Generalnego Służby Więziennej do informowania Rady Głównej o terminach posiedzeń rad terenowych, a także organizowanych przez rady i we współpracy z radą terenową konferencji, celem umożliwienia Przedstawicielowi Rady Głównej uczestniczenia w tego rodzaju przedsięwzięciach. Dzięki tej inicjatywie zapewniono udział Przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości w Radzie Głównej w wielu posiedzeniach rad terenowych na terenie kraju oraz organizowanych przedsięwzięciach.

27. Społeczna Rada do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ społeczny opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2017 r.	6

Podstawa działania

Społeczna Rada do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości (zwana w skrócie Radą ds. ADR) jako zespół doradczy została powołana Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości Nr 55/08/DNWC) z dnia 1 sierpnia 2005 r. w sprawie powołania Społecznej Rady do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości.

Podstawą działania Rady II Kadencji (kwiecień 2009 – kwiecień 2014) było Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości Nr 24/09/PR z dnia 3 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Społecznej Rady do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości (*zmienione* Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 2011 r.).

Podstawą działania Rady obecnej – **III Kadencji jest** Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie powołania Społecznej Rady do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości (Dz.U. MS z dn. 4 marca 2015 r. poz. 87) zmienione Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 2016 r. (DZ.U. MS z dn. 10 listopada 2016 r. poz. 207).

Skład

W skład Rady ds. ADR wchodzi 20 członków powołanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród przedstawicieli środowiska mediatorów (Krajowa Izba Mediatorów i Arbitrów, Polskie Centrum Mediacji, Stowarzyszenie Mediatorów Rodzinnych, Fundacja Partners Polska, Krajowe Stowarzyszenie Mediatorów), instytucji działających w zakresie mediacji i pozostałych metod ADR (Pracodawcy RP, Sąd Polubowny przy Komisji Nadzoru Finansowe-

go, Polskie Stowarzyszenie Sądownictwa Polubownego, Instytut Allerhanda, Biuro Eksperckie, Dialogu i Polityki Społecznej NSZZ Solidarność), sędziów sądów powszechnych RP, samorządów zawodów prawniczych (Ośrodek Mediacyjny Stowarzyszenia Notariuszy RP, Centrum Mediacyjne przy Naczelnej Radzie Adwokackiej), nauki (Ośrodek Mediacji Fundacji WPIA Uniwersytetu Śląskiego „Facultas Iuridica”, WPIA Uniwersytetu Warszawskiego) oraz urzędów (Ministerstwo Rozwoju).

Pracami Rady kieruje Przewodniczący (Minister Sprawiedliwości lub wyznaczona przez niego osoba spośród członków kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości) lub wyznaczona przez niego osoba.

Ponadto, Przewodniczący Rady może zapraszać do udziału w jej pracach inne osoby, jeżeli jest to celowe ze względu na realizację zadań Rady.

Zadania

Do zadań Rady należy proponowanie i prowadzenie działań w kierunku rozwoju alternatywnych metod rozwiązywania sporów, w szczególności:

- proponowanie rozwiązań o charakterze prawnym oraz organizacyjno-praktycznym służących rozwojowi alternatywnych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji;
- opiniowanie projektów aktów prawnych służących rozwojowi alternatywnych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji;
- opracowanie i propagowanie zasad etycznych pracy mediatora i postępowania mediacyjnego oraz standardów szkolenia mediatorów.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 6 posiedzeń, na których zostały omówione zagadnienia związane z:

- organizacją i przeprowadzeniem konkursów na temat mediacji ogłoszanych przez Ministra Sprawiedliwości;
- opracowaniem projektu scenariusza spotkania informacyjnego dotyczącego mediacji w sądach powszechnych;
- podjęciem decyzji w sprawie przyjęcia kierunkowej uchwały w sprawie zmiany przepisów dotyczących sposobu rozliczania wynagrodzenia mediatorów;
- rekomendacjami w sprawie nowelizacji przepisów dotyczących mediacji w sprawach karnych oraz podnoszenia kwalifikacji i umiejętności praktycznych mediatorów w tych sprawach;

- potrzebą przeszkolenia sędziów w zakresie komunikacji w konflikcie;
- rekomendacjami w zakresie kryteriów, które mogą być przydatne przy wyborze mediatora w postępowaniu sądowym;
- organizacja Międzynarodowego dnia Mediacji i tygodnia Mediacji;
- analiza ankiet przeprowadzonych wśród mediatorów w sprawach rodzinnych;
- omówieniem zmian w przepisach.

W 2017 r. Rada podjęła 8 uchwał w sprawie:

- przekazania danych i informacji umożliwiających przejęcie i dalsze prowadzenie Deklaracji o stosowaniu alternatywnych metod rozwiązywania sporów na stronie internetowej MS;
- przyjęcia rekomendacji w sprawie scenariusza spotkania informacyjnego na temat mediacji jako polubownej metody rozwiązywania sporów;
- podjęcia działań mających na celu usprawnienie rozliczania mediacji prowadzonych ze skierowania sądu;
- przyjęcia stanowiska dotyczącego konieczności nowelizacji przepisów dotyczących wynagrodzenia i zwrotu kosztów poniesionych przez mediatorów w sądowym postępowaniu cywilnym;
- przyjęcia rekomendacji w zakresie nowelizacji przepisów dotyczących mediacji w sprawach karnych;
- przyjęcia rekomendacji w sprawie podnoszenia kwalifikacji i umiejętności praktycznych mediatorów w sprawach karnych;
- przyjęcia stanowiska w zakresie przeprowadzenia szkoleń w zakresie psychologii konfliktu dla sędziów;
- przyjęcia rekomendacji dla sędziów w zakresie kryteriów, które mogą być pomocne przy wyborze mediatora w postępowaniu sądowym.

28. Rada Polityki Penitencjarnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Zgodnie z art. 2 ust 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2016 r. poz. 713, z późn. zm.) organem doradczym Ministra Sprawiedliwości w zakresie zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, jest Rada Polityki Penitencjarnej.

W dniu 3 grudnia 2010 r. zostało podpisane zarządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 2011 r. Nr 1, poz. 4, z późn. zm.).

Zgodnie z regulaminem organizacyjnym Rady Polityki Penitencjarnej (stanowiącym załącznik do ww. zarządzenia) **kadencja Rady trwa cztery lata.**

Skład

Rada Polityki Penitencjarnej liczy 17 osób, a w jej skład wchodzi: dwóch przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, dwóch przedstawicieli Służby Więziennej, dziewięciu przedstawicieli nauki, czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych.

Zadania

Zadania ustawowe Rady Polityki Penitencjarnej zostały określone w art. 2 ust 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. Są nimi:

- inicjowanie nowych kierunków oddziaływań penitencjarnych;
- dokonywanie oceny bieżącej polityki penitencjarnej;
- inicjowanie, przeprowadzanie i wspieranie badań naukowych dotyczących zadań Służby Więziennej;
- inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących poprawie bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników Służby więziennej oraz osób skazanych na karę pozbawienia wolności tymczasowo aresztowanym oraz osobom wobec których są wykonywane kary pozbawienia wolności i środki przymusu skutkujące pozbawieniem wolności;
- przedstawianie opinii w sprawach przekazanych przez Ministra Sprawiedliwości związanych z jego kompetencjami określonymi w ustawie o Służbie Więziennej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Rady Polityki Penitencjarnej. Głównymi tematami posiedzenia były:

- stan kadr penitencjarnych oraz ich kształcenia i doksztalcania (stan obecny i perspektywy rozwoju);
- programy readaptacyjne w resocjalizacji skazanych;
- projektowane zmiany w systemie naboru i szkolenia kadry Służby Więziennej mających na celu poprawę jakości kształcenia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz doboru optymalnych kandydatów do służby (utworzenia uczelni wyższej Służby Więziennej);
- recydywa po wykonaniu kary pozbawienia wolności.

29. Rada Nieodpłatnej Pomocy Prawnej oraz Edukacji Prawnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Rada Nieodpłatnej Pomocy Prawnej oraz Edukacji Prawnej jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Sprawiedliwości. Podstawę jej działania stanowią art. 17 i art. 18 ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej. Rada została powołana zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 października 2015 r. w sprawie powołania Rady Nieodpłatnej Pomocy Prawnej oraz Edukacji Prawnej (Dz. Urz. Min. Spraw. poz. 224).

Skład

- Rada składa się z 13 członków. W skład Rady wchodzi:
- dwaj przedstawiciele wybrani spośród kandydatów wskazanych przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
 - dwaj przedstawiciele wybrani spośród kandydatów wskazanych przez organizacje pozarządowe działające na rzecz dostępu obywateli do nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej;
 - po jednym przedstawicielu wskazanym przez Naczelną Radę Adwokacką i Krajową Radę Radców Prawnych;

- po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego do spraw administracji publicznej i ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- czterech przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości.

Minister Sprawiedliwości powołuje i odwołuje członków Rady oraz wskazuje jej przewodniczącego.

Zadania

Stosownie do art. 17 ust 3 powołanej wyżej ustawy do zadań Rady należy:

- analiza wykonywania zadań z zakresu nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej;
- zgłaszanie propozycji w zakresie usprawnienia organizacji i udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej;
- wyrażenie opinii w innych sprawach z zakresu nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie Rady, którego przedmiotem było:

- analiza danych o funkcjonowaniu nieodpłatnej pomocy prawnej w 2016 r.;
- omówienie nowelizacji ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej;
- omówienie projektu „Elektroniczne dokumentowanie nieodpłatnej pomocy prawnej”.

W toku dyskusji Członkowie Rady odnieśli się do zaprezentowanych informacji, podkreślając potrzebę nowelizacji ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej oraz przeprowadzenia akcji informacyjnej w celu podniesienia świadomości prawnej społeczeństwa, w zakresie możliwości uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej. W ocenie członków Rady zwiększyłyby to efektywność wykorzystania istniejących rozwiązań ustawowych.

30. Społeczna Rada przy Komisji do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	przy Komisji do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, obsługiwanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2017 r.	30

Podstawa działania

Organ działający społecznie, wydający opinie na wniosek Komisji ds. usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa w przedmiocie decyzji reprivatyzacyjnych podjętych przez właściwe organy, w tym Prezydenta m.st. Warszawy.

Społeczna Rada działa na podstawie art. 8 w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz.U. poz. 718).

Skład

Członków Społecznej Rady, w liczbie do 9 osób, powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji spośród członków organizacji pozarządowych prowadzących działalność pożytku publicznego, a także stowarzyszeń, których statutowym celem jest w szczególności działalność wspomagająca rozwój wspólnot i społeczności lokalnych, zwiększanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz kształtowanie kompetencji obywatelskich.

Zadania

Opiniowanie na wniosek Komisji ds. usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wyda-

nych z naruszeniem prawa spraw rozpatrywanych przez Komisję w przedmiocie decyzji reprivatyzacyjnych podjętych przez właściwe organy, w tym Prezydenta m.st. Warszawy.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. Społeczna Rada odbyła 30 posiedzeń podczas których zajmowała się analizą procesu reprivatyzacji nieruchomości warszawskich w sprawach, w których Komisja ds. usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa zwróciła się o wydanie opinii na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

31. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 4 września 2008 r. w sprawie Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty (Dz.U. Nr 163, poz. 1017).

Instytucja opiniotawczo-doradcza powołana Zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej Nr 25 z dnia 25 września 2008 r. w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty (zmiany: zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej nr 15 z dnia 16 czerwca 2011 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty, zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej nr 15 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty, zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej nr 24 z dnia 12 czerwca 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty oraz zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej nr 21 z dnia 20 czerwca 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty).

Skład

W skład Kapituły wchodzi przedstawiciele organów nadzoru pedagogicznego, organów prowadzących szkoły i placówki, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli oraz organizacji pozarządowych, których statutową działalnością jest działalność oświatowa.

Zadania

Kapituła rekomenduje Ministrowi Edukacji Narodowej kandydatury do nadania tytułu honorowego profesora oświaty.

Działalność w 2017 r.

W dniu 22 czerwca 2017 r. odbyło się posiedzenie Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty. W pierwszej części posiedzenia, zostały wręczone przez Panią Marzenę Drab – Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej akty powołania dziewięciu nowym członkom Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty, powołanym zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej Nr 21 z dnia 20 czerwca 2017 r. W drugiej części posiedzenia Kapituła przystąpiła do merytorycznej oceny wniosków o nadanie tytułu honorowego profesora oświaty oraz wyłonienia kandydatów do nadania tytułu. Członkowie Kapituły, po wcześniejszym indywidualnym zapoznaniu się ze wszystkimi wnioskami, zgłosili kandydatury do nadania tytułu honorowego profesora oświaty. W trakcie posiedzenia, odbyła się dyskusja nad poszczególnymi kandydaturami oraz głosowanie. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty podjęła uchwałę o przedstawieniu Ministrowi Edukacji Narodowej 20 kandydatów do nadania tytułu honorowego profesora oświaty.

32. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. nauczania o Holokausie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Zespół opiniodawczo-doradczy do spraw nauczania o Holocaustie powołany Zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej nr 31 z dnia 3 listopada 2010 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele środowisk oświatowych, muzealnych, organizacji pozarządowych i innych instytucji zajmujących się edukacją o Holocaustie.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- przygotowywanie opinii dla Ministra na temat kierunków działań oraz zmian w obszarze nauczania o Holocauście;
- przedstawianie propozycji rozwiązań w obszarze nauczania o Holocauście;
- konsultowanie projektów opracowań i materiałów z zakresu nauczania o Holocauście.

Działalność w 2017 r.

Brak posiedzeń Zespołu w 2017 r.

Ministerstwo Rozwoju

33. Platforma współpracy w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego jako forum wymiany informacji i doświadczeń w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego (platforma PPP)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum wymiany informacji
Podstawa działania	Porozumienie/Regulamin
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania:

Platforma PPP została powołana Porozumieniem, zawartym z inicjatywy Ministra Rozwoju Regionalnego przez przedstawicieli rządu, samorządów i BGK w styczniu 2011 r.

Skład

Członkami Platformy PPP są wyłącznie podmioty publiczne. Obecnie Platforma liczy przeszło 180 podmiotów, wśród których są: ministerstwa, samorządy różnych szczebli oraz ich związki, spółki publiczne, BGK, publiczne placówki medyczne i uczelnie wyższe.

Każdy zainteresowany podmiot publiczny może dołączyć do Platformy PPP poprzez podpisanie deklaracji dostępnej na stronie www.ppp.gov.pl.

Zadania

- utworzenie sieci współpracy między Członkami Platformy PPP w celu zapewnienia wymiany wiedzy, dobrych praktyk i sprawdzonych rozwiązań dotyczących przygotowania i realizacji przedsięwzięć publiczno-prywatnych, identyfikacji barier przy ich przygotowaniu oraz tworzenia rozwiązań przyczyniających się do rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego, w tym standardów dokumentacji oraz procedur przygotowania takich projektów;
- inicjowanie i wsparcie przygotowania pilotażowych projektów partnerstwa publiczno-prywatnego, służących zdobyciu doświadczeń oraz iden-

tyfikacji barier w procesie wdrażania podobnych przedsięwzięć, w tym przygotowanie niezbędnych sektorowych, horyzontalnych analiz oraz określanie trybu postępowania przy realizacji przedsięwzięć partnerstwa publiczno-prywatnego, jak również zapewnienie doradztwa prawnego, ekonomiczno-finansowego oraz technicznego dla jednostek realizujących pilotażowe projekty i programy partnerstwa publiczno-prywatnego;

- wsparcie merytoryczne dla podmiotów publicznych realizujących projekty partnerstwa publiczno-prywatnego;
- zapewnienie podmiotom publicznym szerokiego dostępu do opinii, ekspertyz, analiz, raportów z audytów, wzorów umów, dokumentacji projektowych oraz innych dokumentów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego;
- promocja partnerstwa publiczno-prywatnego jako instrumentu efektywnej realizacji zadań publicznych.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 odbyło się 1 posiedzenie Platformy PPP, na którym podsumowano działalność Ministerstwa i Platformy PPP w 2017 r. Przedstawiono postępy z wdrażania Polityki Rządu w zakresie realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego (Polityka PPP). Zaprezentowano propozycje zmian prawnych w zakresie PPP – projekt nowelizacji ustawy o PPP. Omówiono zasady realizacji projektów PPP, o których mowa w Polityce PPP. Zaprezentowano szczegółowo zadania wdrażane w roku 2017 wskazane w Polityce PPP, za których realizację odpowiedzialny jest minister właściwy ds. rozwoju regionalnego i przedstawiono plan dalszej ich realizacji w roku 2018. Przedstawiono niefinansowe korzyściami, które nieść ze sobą może realizacja projektów w formule PPP. Przedstawiono możliwości wykorzystania finansowania EBI w realizacji przedsięwzięć PPP. Omówiono założenia do objaśnienia nt. wpływu zobowiązań finansowych wynikających z umów PPP na budżet JST i budżet państwa. Zaprezentowano pierwsze doświadczenia z prac doradczych dla dwóch projektów PPP przygotowywanych w Krakowie (Krakowski Szybki Tramwaj (etap IV), Centrum Obsługi Inwestora w Krakowie).

34. Rada Konsultacyjna ds. Handlu i Usług

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Rada Konsultacyjna do spraw Handlu i Usług jest organem pomocniczym Ministra. Została powołana w dniu 7 maja 2013 r. Zarządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 7 maja 2013 r., opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Ministra Gospodarki z 2013 r., poz. 9.

Skład

W skład Rady wchodzi: osoby zaproszone przez Ministra do udziału w pracach Rady reprezentujące środowiska naukowe i środowiska przedsiębiorców.

Przewodniczący Rady lub Minister mogą zapraszać do udziału w pracach Rady osoby spoza jej składu, w szczególności ekspertów w zakresie objętym zadaniami Rady.

Zadania

- wydawanie rekomendacji w zakresie poprawy warunków podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sektorze handlu wewnętrznego i usług, w szczególności dotyczących:
 - kierunku rozwoju tego sektora,
 - znoszenia barier i zjawisk działających dysfunkcyjnie w tym sektorze,
 - współpracy z podmiotami działającymi w tym sektorze;
- opracowywanie propozycji rozwiązań legislacyjnych w celu stworzenia lepszych regulacji prawnych oraz rozwiązań systemowych służących rozwojowi sektora handlu wewnętrznego i usług;
- wspieranie przedsiębiorczości, innowacyjności i konkurencyjności w sektorze handlu wewnętrznego i usług.

Działalność w 2017 r.

- W 2017 r. nie zostało zwołane żadne formalne posiedzenie Rady. W czerwcu 2017 r. Pan dr Bogusław Bławat – Dyrektor Instytutu Badań Rynku Konsumpcji i Rozwoju oraz Pani Beata Gorajek – Dyrektor Departamentu Handlu i Usług w Ministerstwie Rozwoju zaproponowali członkom Rady możliwość prowadzenia współpracy także w formie seminariów o charakterze informacyjno-edukacyjnym, sporządzania opinii i ekspertyz dotyczących zagadnień istotnych dla rozwoju handlu w Polsce a także robocze bilateralne spotkania.
- W 2017 r. miały miejsce spotkania z członkami Rady, które odbywały się na ich indywidualny wniosek w zakresie spraw uznanych przez nich za ważne z punktu widzenia prowadzenia działalności gospodarczej w obszarze handlu.

35. Zespół ds. Transformacji Przemysłowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zespół jest organem doradczym Ministra Rozwoju powołany zarządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 30 czerwca 2016 r. (Dz.U. Ministra Rozwoju z 7 lipca 2016 r., poz. 32).

Skład

- przewodniczący Zespołu – Minister Rozwoju;
- zastępca przewodniczącego Zespołu – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju nadzorujący merytorycznie sprawy związane z podejmowaniem działań sprzyjających wzrostowi konkurencji oraz innowacyjności polskiej gospodarki;
- członkowie: po jednym przedstawicielu wskazanym przez: Ministra Cyfryzacji, Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Energii, Ministra Finan-

sów, Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Skarbu Państwa, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Zdrowia, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Polską Agencję Kosmiczną, Polski Komitet Normalizacyjny,

- Do udziału w pracach Zespołu zostali zaproszeni na prawach członka, po jednym przedstawicielu reprezentującym:
 - Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji,
 - Polską Izbę Gospodarczą Zaawansowanych Technologii,
 - Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji.

Zadania

- proponowanie inicjatyw mających na celu cyfrową transformację gospodarki, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju;
- przedstawianie propozycji działań mających na celu cyfrowy rozwój przemysłu i usług okołoprzemysłowych, w szczególności opracowywanie propozycji założeń oraz rozwiązań systemowych służących cyfrowej transformacji przemysłu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu.

W ramach Zespołu pracowało 7 grup roboczych tj.:

- Grupa robocza ds. normalizacji i standardów zintegrowanej cyfrowej infrastruktury technicznej oraz rozwoju inteligentnych specjalizacji przemysłowych;
- Grupa robocza ds. cyfrowego wspomaganie przemysłu;
- Grupa robocza ds. inteligentnego oprogramowania i przetwarzania danych;
- Grupa robocza ds. kształcenia, kompetencji i zasobów kadrowych dla Przemysłu 4.0;
- Grupa robocza ds. ram prawnych funkcjonowania Przemysłu 4.0;
- Grupa robocza ds. statystyki sektora ICT i usług teleinformatycznych;
- Grupa robocza ds. wypracowania koncepcji funkcjonowania Polskiej Platformy Przemysłu 4.0.

Przyjęto uchwałę nr 1/2017 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Grup roboczych Zespołu ds. Transformacji Przemysłowej za okres styczeń–kwiecień 2017 r.

36. Zespół ds. Przemysłów energochłonnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Zespół jest organem doradczym Ministra Rozwoju i Finansów powołany Zarządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 14 listopada 2016 r. (Dziennik Urzędowy Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 21 listopada 2016 r., poz. 20).

Skład

- przewodniczący Zespołu – minister właściwy do spraw gospodarki;
- zastępca przewodniczącego Zespołu – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju nadzorujący merytorycznie sprawy związane z przemysłami energochłonnymi;
- członkowie – po jednym przedstawicielu wskazanym przez:
 - ministra właściwego do spraw energii,
 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - właściwego do spraw środowiska,
 - ministra właściwego do spraw nauki,
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
 - ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
 - ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
 - ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,
 - Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
 - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
 - Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
- Przewodniczący Zespołu może zapraszać do udziału w pracach Zespołu, z głosem doradczym, osoby niebędące jego członkami, których wiedza

i doświadczenie mogą być przydatne do wykonywania zadań Zespołu. Są to w szczególności reprezentanci przemysłów energochłonnych zrzeszeni w:

- Hutniczej Izbie Przemysłowo-Handlowa,
- Izbie Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu,
- Stowarzyszenie Papierników Polskich,
- Stowarzyszeniu Producentów Cementu,
- Polskiej Izbie Przemysłu Chemicznego,
- Związku Pracodawców „Polskie Szkło”,
- Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu.

Zadania

- monitorowanie sytuacji przemysłów energochłonnych w Rzeczypospolitej Polskiej, w Unii Europejskiej i na świecie;
- koordynacja i monitorowanie realizacji działań ukierunkowanych na:
 - utrzymanie i rozwój bazy produkcyjnej przemysłów energochłonnych w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - rozszerzenie rynków zbytu dla wyrobów przemysłów energochłonnych wyprodukowanych w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - wzrost innowacyjności i globalnej konkurencyjności przemysłów energochłonnych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- wykonywanie czynności związanych z koordynowaniem i monitorowaniem działań administracji rządowej w związku z pracami Grupy Wysokiego Szczebla do spraw przemysłów energochłonnych Komisji Europejskiej oraz innych inicjatyw i gremiów Unii Europejskiej dotyczących przemysłów energochłonnych;
- opracowywanie propozycji założeń rozwiązań legislacyjnych, wpływających na poprawę sytuacji przemysłów energochłonnych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- opracowanie propozycji dobrych praktyk mogących mieć wpływ na przemysły energochłonne w Rzeczypospolitej Polskiej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się cztery posiedzenia Zespołu do spraw Przemysłów Energochłonnych, które były poświęcone dyskusji na temat możliwych rozwiązań dotyczących obniżenia kosztów funkcjonowania przemysłów energochłonnych związanych z:

- cenami energii elektrycznej (obniżenie stawki opłaty przejściowej oraz opłaty jakościowej);
- wprowadzenia rekompensat na pokrycie pośrednich kosztów energii elektrycznej spowodowanych funkcjonowaniem systemu EU ETS.

Omówione zostały także zagadnienia dotyczące potencjału i kierunku rozwoju przemysłów energochłonnych w kontekście czwartej rewolucji przemysłowej (Przemysł 4.0), oraz wyzwaniami związanymi z niedoborem pracowników, w szczególności w przemyśle stalowym.

Podczas spotkań zostały przedstawione analizy na temat:

- oszacowania kosztów wprowadzenia opłaty przejściowej – Ministerstwo Energii;
- oszacowania kosztów wprowadzenia opłaty jakościowej – Urząd Regulacji Energetyki;
- wprowadzenia rekompensat w ramach systemu ETS – Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Rozwoju;
- rozwój szkolnictwa dualnego jako systemowe rozwiązanie problemu luki pokoleniowej w przemyśle, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.

37. Rada Programowa Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	Ministerstwo Rozwoju
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada Programowa jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw gospodarki i funkcjonuje na podstawie programu wieloletniego p.n. „Program Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032” ustanowionego przez Radę Ministrów Uchwałą Nr 122/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. oraz Uchwałą Nr 39/2010 z dnia 15 marca 2010 r. Rada Programowa to forum wymiany informacji oraz wypracowania wspólnego stanowiska w zakresie problematyki azbestowej przez przedstawicieli urzędów marszał-

kowskich, zainteresowanych resortów, nauki, organów kontroli i organizacji pozarządowych.

Rada Programowa funkcjonuje od 2009 r.

Skład

Rada Programowa skupia przedstawicieli wszystkich istotnych dla realizacji Programu organów, urzędów, instytucji i organizacji. W skład Rady Programowej wchodzi:

- Przewodniczący Rady;
- Główny Koordynator;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki;
- członkowie delegowani (po 1 osobie) przez:
 - ministrów właściwych do spraw: finansów publicznych, środowiska, zdrowia, administracji publicznej, rozwoju regionalnego, rolnictwa, obrony narodowej oraz budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej,
 - marszałków województw,
 - Głównego Inspektora Pracy,
 - Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego,
 - Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,
 - Głównego Inspektora Sanitarnego,
 - Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
 - Prezesa Banku Ochrony Środowiska S.A.;
- członkowie powołani przez ministra właściwego do spraw gospodarki, reprezentujący organizacje pozarządowe, których działalność statutowa związana jest z gospodarką odpadami niebezpiecznymi zawierającymi azbest);
- członkowie powołani przez ministra właściwego do spraw gospodarki jako eksperci posiadający dorobek naukowy w zakresie ochrony przed azbestem i reprezentujący środowisko naukowe.

Zadania

Do zadań Rady Programowej należy w szczególności:

- dokonywanie oceny realizacji zadań oraz wyznaczanie nowych kierunków prac;
- zgłaszanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki propozycji inicjatyw legislacyjnych związanych z problematyką azbestową;

- wyrażanie opinii dotyczących środków finansowych planowanych na koordynację i monitoring Programu oraz wsparcie realizacji zadań wynikających z Programu;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie problematyki azbestowej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się dwa posiedzenia Rady Programowej. Na posiedzeniu w lutym 2017 r. Rada programowa zatwierdziła Informację o realizacji zadań w 2016 r. wynikających z „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032” i sfinansowanych ze środków budżetowych będących w dyspozycji Ministra Rozwoju oraz wyraziła pozytywną opinię co do kierunków wyznaczonych działań na rok 2017.

Na posiedzeniu w listopadzie 2017 r. Rada Programowa zapoznała się z wstępnymi efektami działań podjętych w 2017 r. oraz pozytywnie zaopiniowała propozycję działań edukacyjno-informacyjnych na rok 2018 przedstawione przez Głównego Koordynatora Programu. Rada Programowa pozytywnie zaopiniowała propozycję zwiększenia w Bazie Azbestowej przelicznika wyrobów zawierających azbest – płyt falistych i płaskich stosowanych w budownictwie do 15 kg m². Rada Programowa planuje opracować zalecenia dotyczące wskazania trudno identyfikowalnych miejsc występowania wyrobów zawierających azbest oraz sposobów zabezpieczenia wyrobów zawierających azbest.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

38. Międzyresortowy Zespół do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa prawna

Zespół został utworzony na podstawie zarządzenia Nr 69 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie powołania Międzyresortowego Zespołu do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) (M.P. poz. 631).

Zespół jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów. Do jego głównych zadań należy m.in. przygotowywanie propozycji rozwiązań prawnych w zakresie funkcjonowania straży gminnych (miejskich) oraz opiniowanie propozycji zmian w powyższym zakresie.

Skład

- przewodniczący – podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych, sprawujący nadzór nad prowadzeniem spraw z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- zastępca przewodniczącego – sekretarz lub podsekretarz stanu albo dyrektor departamentu, wyznaczony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- członkowie:
 - sekretarz lub podsekretarz stanu, wyznaczony przez ministra właściwego do spraw: administracji publicznej, transportu,
 - Komendant Główny Policji;
- sekretarz – wyznaczony przez przewodniczącego Zespołu, pracownik komórki organizacyjnej sprawującej nadzór nad prowadzeniem spraw

z zakresu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Do udziału w pracach Zespołu, na prawach członka Zespołu, przewodniczący Zespołu zaprasza przedstawicieli:

- Związku Miast Polskich;
- Unii Metropolii Polskich;
- Unii Miasteczek Polskich;
- Związku Gmin Wiejskich;
- Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W pracach Zespołu mogą brać udział, z głosem doradczym, osoby niebędące członkami Zespołu, zaproszone przez przewodniczącego Zespołu, w tym przedstawiciele wojewodów, zainteresowanych organów państwowych i samorządu terytorialnego, instytucji i organizacji, a także eksperci.

Zadania

- opracowywanie i rekomendowanie kierunków współpracy Policji, straży gminnych (miejskich) oraz samorządu terytorialnego w zakresie prewencji i ochrony porządku publicznego;
- koordynowanie współdziałania centralnych i terenowych organów administracji rządowej z organami samorządu terytorialnego w zakresie ochrony porządku publicznego na terenie gminy;
- konsultacje w ramach prac nad projektami przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- przygotowywanie propozycji rozwiązań prawnych w zakresie funkcjonowania straży gminnych (miejskich) oraz opiniowanie propozycji zmian w powyższym zakresie.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. po wejściu w życie zmian do zarządzenia nr 69 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie powołania *Międzyresortowego Zespołu do spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)* został wyłoniony nowy skład osobowy Zespołu.

Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu w terminach: 13 lipca 2017 r. i 13 grudnia 2017 r. W ramach pierwszego posiedzenia w formie uchwały przyjęto Regulamin prac Zespołu, a także powołano 3 grupy robocze: grupę

roboczą do spraw organizacji straży gminnych (miejskich), grupę roboczą do spraw kompetencji straży gminnych (miejskich) oraz grupę roboczą do spraw świadczeń socjalnych. Głównym zadaniem grup było opracowanie rekomendacji dla Zespołu w zakresie propozycji zmian do przepisów prawnych regulujących funkcjonowanie straży gminnych. Grupy robocze rozpoczęły prace we wrześniu 2017 r.

W dniu 13 grudnia 2017 r. odbyło się drugie posiedzenie Zespołu, na którym przedstawiono stan prac poszczególnych grup roboczych, a także zaprezentowano aplikację Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa jako narzędzie współpracy Policji i straży gminnych oraz przedyskutowano główne założenia nowej unijnej koncepcji ochrony danych osobowych w odniesieniu do zadań realizowanych przez straże gminne.

39. Rada ds. Ratownictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy i pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada jest organem opiniodawczo-doradczym i pomocniczym Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach z zakresu nadzoru nad ratownictwem, górskim i wodnym oraz w sprawach związanych z działaniami ratowniczymi prowadzonymi przez ochotnicze straże pożarne w ramach ochrony przeciwpożarowej. Zarządzenie Nr 40 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie powołania Rady do spraw Ratownictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. Urz. MSWiA, poz. 47).

Skład

W skład Rady wchodzi: przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa górskiego i wodnego, przedstawiciel ochotniczych straży pożarnych,

przedstawiciele parków narodowych i krajobrazowych, Związku Gmin Wiejskich RP i Związku Miast Polskich – jako podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa na obszarach wodnych oraz podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, Komendy Głównej Policji oraz Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej.

Zadania

Do głównych zadań Rady należy:

- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących obowiązujących regulacji prawnych, mających wpływ na bezpieczeństwo osób przebywających w górach i na obszarach wodnych oraz w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- wyrażanie opinii i przedstawianie stanowiska odnośnie projektów aktów prawnych dotyczących ratownictwa górskiego i wodnego, ochrony przeciwpożarowej lub innych regulacji prawnych mających wpływ na działalność podmiotów w tym zakresie;
- wyrażanie opinii oraz formułowanie propozycji zasad współpracy z organami administracji publicznej ze szczególnym uwzględnieniem jednostek samorządu terytorialnego oraz wojewodów;
- przedstawianie informacji o funkcjonowaniu ratownictwa górskiego i wodnego oraz problemów bieżących dotyczących organizacji ratowniczych;
- przedstawianie propozycji inicjatyw mających na celu upowszechnianie wiedzy na temat ratownictwa górskiego i wodnego oraz promocję wolontariatu.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 2 posiedzenia Rady do Spraw Ratownictwa. Głównymi tematami spotkań była ocena stanu przygotowań podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego i górskiego, służb podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego ds. wewnętrznych i administracji przed zbliżającym się sezonem wakacyjnym/letnim. Omawiano stan bezpieczeństwa na obszarach górskich i obszarach wodnych, ze szczególnym uwzględnieniem potencjału organizacji ratowniczych, który może zostać wykorzystany w zapewnieniu bezpieczeństwa osobom wypoczywającym w okresie wakacji. Podczas drugiego posiedzenia podsumowano

okres letni, przedstawiono statystyki dotyczące wypadkowości w górach oraz omówiono dane dotyczące utonięć w czasie wakacji oraz główne ich przyczyny. Poinformowano również członków rady o przygotowaniach do sezonu zimowego – w tym zwłaszcza zadaniach stojących przed podmiotami uprawnionymi do wykonywania ratownictwa górskiego. Podsumowano również i oceniono nowy sposób udzielania dofinansowania z budżetu państwa ochotniczych straży pożarnych, realizowany w 2017 r. przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.

40. Rada bezpieczeństwa Imprez Sportowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada Bezpieczeństwa Imprez Sportowych jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów. Działa na podstawie zarządzenia nr 84 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 października 2012 r. w sprawie Rady Bezpieczeństwa Imprez Sportowych. Rada funkcjonuje od 2008 r.

Skład

- Przewodniczący – minister właściwy do spraw wewnętrznych lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu;
- Wiceprzewodniczący – minister właściwy do spraw kultury fizycznej lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu;
- członkowie:
 - minister właściwy do spraw administracji publicznej lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu,
 - minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu,
 - minister właściwy do spraw nauki lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu,

- minister właściwy do spraw oświaty i wychowania lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu,
 - minister właściwy do spraw transportu lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu,
 - Minister Sprawiedliwości lub wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu,
 - Pełnomocnik Rządu do spraw Równego Traktowania,
 - Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej,
 - Komendant Główny Policji.
- sekretarz Rady – osoba wyznaczona przez Przewodniczącego spośród pracowników zatrudnionych w ministerstwie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Do udziału w pracach Rady, na prawach członka, Przewodniczący zaprasza:

- Prokuratora Generalnego;
- Prezesa Polskiego Związku Piłki Nożnej;
- Prezesa Polskiego Związku Motorowego;
- Prezesa Ekstraklasy SA;
- Prezesa Ekstraligi Żużlowej Sp. z o.o.;
- Prezesa PKOl.

Ponadto, do udziału w pracach Rady, na prawach członka, Przewodniczący może zaprosić:

- prezesów polskich związków sportowych właściwych w sprawach sportów innych niż piłka nożna oraz sporty motorowe;
- przedstawicieli instytucji, których przedmiot działalności pozostaje w związku z przedmiotem posiedzenia Rady.

Zadania

Rada Bezpieczeństwa Imprez Sportowych stanowi interdyscyplinarne forum dyskusji i wymiany doświadczeń w zakresie bezpieczeństwa imprez sportowych, angażując podmioty reprezentujące stronę rządową, środowiska sportowe, kibicowskie oraz niezależnych ekspertów. W ramach prac Rady dokonywana jest ocena stanu bezpieczeństwa na imprezach sportowych oraz podejmowane są inicjatywy w tym obszarze, m.in. w zakresie szerzenia dobrych praktyk, profilaktyki w sporcie i kibicowaniu, współpracy międzynarodowej oraz prac legislacyjnych i rozwiązań systemowych.

Przy Radzie działa Stała Grupa Ekspertcka, która skupiając osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w dziedzinie bezpieczeństwa imprez sportowych, w ramach bieżącej pracy przygotowuje materiały i analizy dla Rady.

Działalność w 2017 r.

W okresie sprawozdawczym odbyły się dwa posiedzenia Rady BIS: w dniu 19 stycznia i 29 listopada 2017 r. Najważniejszą inicjatywą było powołanie trzech zespołów roboczych w ramach Stałej Grupy Ekspertckiej przy Radzie Bezpieczeństwa Imprez Sportowych do spraw: regulaminu meczu piłki nożnej niebędącego imprezą masową, propozycji KGP w zakresie rozwiązań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa meczów piłki nożnej oraz bezpieczeństwa imprez sportowych organizowanych w halach sportowych.

41. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych jest organem opiniotawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów. Komisja funkcjonuje na podstawie art. 23 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. *o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* (t.j.: Dz.U. z 2015 r., poz. 573 z późn. zm.). Komisja powstała w dniu 15 września 2005 r. (data powołania pierwszych członków Komisji).

Skład

Przedstawiciele organów administracji rządowej: MSWiA, MEN, MKiDN, MF, MRPiPS, MS, MSZ, MNiSW, KPRM, GUS.

Przedstawiciele mniejszości: białoruskiej, czeskiej, litewskiej, niemieckiej, ormiańskiej, rosyjskiej, słowackiej, ukraińskiej, żydowskiej, karaimejskiej,

łemkowskiej, romskiej, tatarskiej, społeczności posługującej się językiem regionalnym.

Sekretarz Komisji Wspólnej, którym jest pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Zadania

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych pełni m.in. rolę forum, umożliwiającego wymianę informacji w sprawach dotyczących problemów mniejszości narodowych i etnicznych.

Do zadań Komisji Wspólnej należy:

- wyrażanie opinii w sprawach realizacji praw i potrzeb mniejszości, w tym ocena sposobu realizacji tych praw oraz formułowanie propozycji w zakresie działań zmierzających do zapewnienia realizacji praw i potrzeb mniejszości;
- opiniowanie programów służących tworzeniu warunków sprzyjających zachowaniu i rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości, zachowaniu i rozwojowi języka regionalnego, integracji obywatelskiej lub społecznej;
- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących spraw mniejszości;
- opiniowanie wysokości i zasad podziału środków przeznaczonych w budżecie państwa na wspieranie działalności zmierzającej do ochrony, zachowania i rozwoju tożsamości kulturowej mniejszości oraz zachowania i rozwoju języka regionalnego;
- podejmowanie działań na rzecz przeciwdziałania dyskryminacji osób należących do mniejszości.

Działalność w 2017 r.

O odbyły się 3 posiedzenia, których tematami było:

- Wpływ regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej i innych ustaw na sytuację obywateli polskich należących do mniejszości narodowych i etnicznych.
- Udział mniejszości narodowych i etnicznych w obchodach 100-lecia odzyskania niepodległości.
- Informacja o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2018 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicz-

nych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego (dotacje celowe na inwestycje).

- Zmiany w systemie oświaty dotyczące mniejszości narodowych i etnicznych oraz nowelizacja rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków i sposobu wykonywania przez przedszkola, szkoły i placówki publiczne zadań umożliwiających podtrzymywanie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i językowej uczniów należących do mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności postępującej się językiem regionalnym.
- Realizacja zadań na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych przez media publiczne w nowym systemie mediów publicznych w Polsce.
- Obecność mniejszości narodowych i etnicznych w mediach publicznych.
- Omówienie obowiązków organizacji mniejszości narodowych i etnicznych w zakresie ochrony danych osobowych.
- Informacja o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2018 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego (dotacje podmiotowe, celowe-media i inne dotacje celowe niż dotacje celowe na inwestycje).
- Informacja Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o podziale dotacji na realizację w 2018 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Informacja o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2019 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Harmonogram prac Komisji Wspólnej na 2018 r.

42. Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Zespół do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego działa na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1153). Podstawę działania Zespołu stanowiło porozumienie z 16 grudnia 2008 r. pomiędzy ministrem właściwym do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych a Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Skład:

- Strona Rządowa: Przedstawiciele kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.
- Przedstawiciele Strony Kościelnej.

Zadania

Funkcjonowanie Zespołu do spraw Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej obrządku bizantyjsko-ukraińskiego stanowi wyraz równouprawnienia wszystkich kościołów i innych związków wyznaniowych i stanowi istotną płaszczyznę dialogu w zakresie regulacji stosunków Państwo-Kościół w Polsce.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie zwoływano posiedzeń Zespołu.

43. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski działa na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (t.j.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1169, z późn. zm.). Komisja rozpoczęła swoją działalność w lipcu 1989 r.

Skład

Przedstawiciele strony rządowej:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej;
- Minister Edukacji Narodowej;
- Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Przedstawiciele Strony Kościelnej:

- Metropolita Gdański, Współprzewodniczący Komisji;
- Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski;
- Metropolita Gnieźnieński, Prymas Polski;
- Metropolita Szczecińsko-Kamieński;
- Biskup Toruński;
- Metropolita Warszawski.

Zadania

Instytucja ułatwiająca polubowne rozwiązywanie powstających konfliktów. Ustawodawca sformułował dwa podstawowe zadania, jakimi powinna zajmować się Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski. Pierwszym z nich jest rozpatrywanie problemów związa-

nych z rozwojem stosunków między Państwem a Kościołem Katolickim. Ratio legis tej regulacji dotyczy wspólnej analizy problemów związanych z rozwojem stosunków prawnych. U podstaw regulacji leży założenie, że najważniejszą drogą rozwiązywania sporów jest dialog na kompetentnym forum. Drugą kompetencją Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski są sprawy wykładni ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (t.j.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1169 z późn. zm.).

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Konferencji Episkopatu Polski, na którym omówiono następujące kwestie:

- Polityka prorodzinna;
- Kwestia uczestnictwa dzieci i młodzieży w lekcjach religii/etyki. Lekcje religii;
- w nauczaniu pozaszkolnym, Reforma edukacji. Reorganizacja budynków szkolnych;
- Ochrona danych osobowych w działalności Kościoła Katolickiego w kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r.;
- Cmentarze wyznaniowe – pełnienie misji Kościoła. Postulat wprowadzenia zmian;
- w Ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych;
- Wychowanie w trzeźwości – programy społeczne, szkolne.

44. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP działa na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. *o gwarancjach wolności sumienia i wyznania* (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1153). W kwietniu 2009 r. sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji złożył deklarację w sprawie odbywania spotkań przedstawicieli rządu i Aliansu co pół roku, co oznaczało wyrażenie zgody na powołanie komisji. Pierwsze posiedzenie odbyło się w lipcu 2009 r.

Skład

- Strona Rządowa: przedstawiciele kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Sprawiedliwości.
- Przedstawiciele Strony Kościelnej.

Zadania

Funkcjonowanie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Aliansu Ewangelicznego w RP stanowi wyraz równouprawnienia wszystkich kościołów i innych związków wyznaniowych. Ponadto służy utrzymaniu stałych kontaktów między Rządem a kościołami i związkami wyznaniowymi zrzeszonymi w Aliansie Ewangelicznym w RP.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie zwoływano posiedzeń.

45. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Polskiej Rady Ekumenicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Z notatki sporządzonej w styczniu 1991 r. przez Dyrektora Generalnego Biura do Spraw Wyznań w Urzędzie Rady Ministrów wynika, że zgodę na utworzenie tej Komisji wyraził Pan Premier Tadeusz Mazowiecki na spotkaniu z Prezydium Polskiej Rady Ekumenicznej w dniu 12 listopada 1990 r. Działa ona na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. *o gwarancjach wolności sumienia i wyznania* (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1153).

Skład

- Przedstawiciele Polskiej Rady Ekumenicznej.
- Przedstawiciele Strony Rządowej: członkowie kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Sprawiedliwości.

Zadania

Powołanie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Polskiej Rady Ekumenicznej stanowiło wyraz równouprawnienia ze strony Państwa wszystkich kościołów, w szczególności wobec funkcjonowania Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Konferencji Episkopatu Polski. Komisja stanowi istotną płaszczyznę dialogu w zakresie regulacji stosunków Państwo-Kościół w Polsce.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się jedno posiedzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Polskiej Rady Ekumenicznej. Tematem obrad było omówienie reformy systemu oświaty w kontekście przygotowania nowej podstawy programowej nauczania religii w Kościołach Polskiej Rady Ekumenicznej oraz omówienie sytuacji finansowej Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

46. Wspólny Zespół Przedstawicieli Rządu RP i Świętego Soboru Biskupów

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Wspólny Zespół Przedstawicieli Rządu RP i Świętego Soboru Biskupów działa na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 lipca 1991 r. *o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego* (t.j.: Dz.U. z 2014 r. poz. 1726) i porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Świętym Soborem Biskupów z dnia 26 września 2007 r.

Skład

- Przedstawiciele Strony Rządowej: członkowie kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Edukacji Narodowej.
- Przedstawiciele Strony Kościelnej.

Zadania

Funkcjonowanie Wspólnego Zespołu Przedstawicieli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Świętego Soboru Biskupów przyczynia się do wspólnego rozwiązywania pojawiających się w praktyce problemów pomiędzy Rządem a Polskim Autokefalicznym Kościołem Prawosławnym. Ponadto Wspólny Zespół stanowi istotną płaszczyznę dialogu w zakresie regulacji stosunków pomiędzy Państwem a Polskim Autokefalicznym Kościołem Prawosławnym w Rzeczypospolitej Polskiej.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie zwoływano posiedzeń Zespołu.

47. Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MSWiA
Suma posiedzeń w 2017 r.	0

Podstawa działania

Komisja Wspólna Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP działa na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. *o gwarancjach wolności sumienia i wyznania* (t.j.: Dz.U. z 2005 r., Nr 231, poz. 1965, z późn. zm.). W marcu 2010 r. Kościół Ewangelicko-Augsburski w RP wystąpił do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej do prowadzenia stałego dialogu w celu harmonijnego regulowania różnych aspektów w stosunkach państwo-kościół. Na spotkaniu w listopadzie 2010 r. sekretarz stanu MSWiA wyraził gotowość Rady Ministrów do podjęcia proponowanego dialogu w ramach komisji państwowo-kościelnej.

Skład

Strona Rządowa:

Poprzednio w skład strony rządowej wchodził przedstawiciel kierownictwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów.

Strona Kościelna:

- Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, Współprzewodniczący Komisji;
- Prezes Synodu Kościoła;
- Wiceprezes Konsystorza Kościoła;
- Dyrektor Kancelarii Konsystorza Kościoła.

Zadania

Funkcjonowanie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu RP i Kościoła Ewangelicko Augsburskiego w RP stanowi wyraz równouprawnienia ze stro-

ny Państwa wszystkich kościołów. Komisja stanowi istotną płaszczyznę dialogu w zakresie regulacji stosunków Państwo-Kościół w Polsce.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. nie zwoływano posiedzeń Komisji.

Ministerstwo Zdrowia

48. Rada do spraw Zdrowia Psychicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ koordynacyjno-doradczy.
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Podstawą prawną jej funkcjonowania jest art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. z 2011 Nr 231, poz. 1375). Powołanie członków Rady nastąpiło z dniem 1 grudnia 2011 r. i 18 września 2013 r.

Skład

Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje i odwołuje, z własnej inicjatywy lub na wniosek ministrów właściwych do spraw: kultury fizycznej, nauki, oświaty i wychowania, pracy, spraw wewnętrznych, szkolnictwa wyższego, zabezpieczenia społecznego oraz Ministra Sprawiedliwości i Ministra Obrony Narodowej, przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego, sekretarza i członków Rady – spośród specjalistów z zakresu medycyny, pedagogiki, psychologii, socjologii, a także innych dziedzin nauki i praktyki, mających zastosowanie w ochronie zdrowia psychicznego.

Zadania

- Do zadań Rady należy w szczególności:
- monitorowanie realizacji zadań określonych w Narodowym Programie Ochrony Zdrowia Psychicznego;
 - opiniowanie projektów informacji o realizacji zadań wynikających z Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego;
 - występowanie do ministrów właściwych do spraw: kultury fizycznej, nauki, oświaty i wychowania, pracy, spraw wewnętrznych, szkolnictwa wyższego, zabezpieczenia społecznego oraz Ministra Sprawiedliwości

- i Ministra Obrony Narodowej, w sprawach założeń i projektów programów działań z zakresu ochrony zdrowia psychicznego;
- inicjowanie działalności badawczo-wdrożeniowej z zakresu promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym, zapewnienia osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym oraz kształtowania wobec osób z zaburzeniami psychicznymi właściwych postaw społecznych, a zwłaszcza zrozumienia, tolerancji, życzliwości, a także przeciwdziałania ich dyskryminacji;
 - opiniowanie projektów przepisów prawnych dotyczących ochrony zdrowia psychicznego.

Działalność w 2017 r.

- W 2017 r. odbyło się 1 posiedzenie Rady, które dotyczyło:
- pilotażu Centrów Zdrowia Psychicznego;
 - prac zespołu roboczego ds. zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży.

49. Zespół do spraw systemowych rozwiązań finansowych w ochronie zdrowia, przyszłości kadr medycznych i sposobu ich wynagradzania

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r	5

Podstawa działania

Zespół działał na podstawie Zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 16 października 2017 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw systemowych rozwiązań finansowych w ochronie zdrowia, przyszłości kadr medycznych i sposobu ich wynagradzania.

Skład

- Przewodniczący – Pani Józefa Szczurek-Żelazko Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia;
- Zastępca Przewodniczącego – przedstawiciel Ministra Rozwoju i Finansów;
- pozostali członkowie:
 - przedstawiciele w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu wyznaczeni przez: Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministra Cyfryzacji, Ministra Rozwoju i Finansów, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
 - po jednym przedstawicielu z departamentów Ministerstwa Zdrowia,
 - przedstawiciele: Naczelnej Rady Lekarskiej, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Naczelnej Rady Aptekarskiej, Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych, Krajowej Rady Fizjoterapeutów, trzech przedstawicieli Porozumienia Rezydentów OZZL, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy, Forum Związków Zawodowych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Pracodawców RP, Konfederacji Lewiatan, Business Centre Club, Konferencji Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych, organizacji pacjentów działających w ramach inicjatyw: Dialog dla Zdrowia, Obywatele dla Zdrowia i Razem dla Zdrowia;
- przedstawiciele: Narodowego Funduszu Zdrowia, Głównego Inspektora Sanitarnego;
- Sekretarz – Dyrektor Departamentu Dialogu Społecznego Ministerstwa Zdrowia.

Zadania

- opracowanie propozycji rozwiązań odnoszących się do wzrostu nakładów na ochronę zdrowia;
- analiza możliwości dalszego zwiększania wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, w tym wynagrodzeń lekarzy rezydentów, połączona z przeglądem funkcjonowania ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Działalność w 2017 r.

Zespół odbył 5 posiedzeń. Efektem prac Zespołu było opracowanie końcowych „Rekomendacji”, w których zidentyfikowano i wskazano obszary, do których w sposób szczególny powinny być kierowane dodatkowe środki finansowe zasilające system ochrony zdrowia w ramach zwiększania nakładów publicznych na zdrowie do docelowego poziomu 6% PKB. Dokument ten został przekazany Prezesowi Rady Ministrów. Ponadto Zespół przekazał Zespołowi ds. usług publicznych Rady Dialogu Społecznego przygotowane przez samorządy zawodowe pielęgniarek i położnych, diagnostów laboratoryjnych, fizjoterapeutów i aptekarski propozycje zmian w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Zgodnie z Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 16 października 2017 r. **Zespół zakończył działalność z dniem 15 grudnia 2017 r.**

50. Zespół do spraw opracowania strategii na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ Pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	11

Podstawa działania

Zespół do spraw opracowania strategii na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce został powołany zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 21 kwietnia 2017 r. i zakończył działalność 31 grudnia 2017 r.

Skład

W skład Zespołu poza przedstawicielami Resortu Zdrowia i Administracji Rządowej weszli przedstawiciele: Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego, Polskiego Towarzystwa Położnych,

Medyczo-Społeczne Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Rzeszowie, Przedstawiciele Pracodawców RP, Federacji Pacjentów Polskich, Konsultanci Krajowi w dziedzinach: Pielęgniarstwo, Pielęgniarstwo Rodzinne, Pielęgniarstwo Ginekologiczne i Położnicze.

Zadania

Zadaniem Zespołu było opracowanie dokumentu pn. „Strategia działań na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce”, stanowiącego swoisty katalog problemów i najlepszych postulowanych rozwiązań, które będą stopniowo wdrażane w życie. Celem prac zespołu będzie analiza postulatów, oczekiwań, proponowanych rozwiązań dotyczących problemów współczesnego pielęgniarstwa i położnictwa, zebranie jak najszerszych informacji i poznanie jak największej liczby opinii (również przez zapraszanie do uczestnictwa w pracach Zespołu dodatkowych przedstawicieli środowiska w charakterze ekspertów) dotyczących istotnych i wzajemnie powiązanych problemów pielęgniarstwa i położnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej.

Działalność w 2017 r.

Zespół odbył 11 spotkań. W dniu 09.01.2018 r. został opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia dokument pn. „Strategia działań na rzecz rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa w Polsce”.

51. Zespół do spraw opracowania projektu ustawy o diagnostyce laboratoryjnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	9

Podstawy działania

Zarządzenie z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw opracowania projektu ustawy o diagnostyce laboratoryjnej (Dz.U. poz. 19, z późn. zm.).

Skład

- Przewodniczący – Sekretarz Stanu lub Podsekretarz Stanu wyznaczony przez Ministra Zdrowia;
- Zastępca Przewodniczącego – Katarzyna Chmielewska – Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Ministerstwie Zdrowia;
- członkowie Zespołu:
 - przedstawiciel Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego w MZ,
 - przedstawiciel Departamentu Dialogu Społecznego w Ministerstwie Zdrowia,
 - przedstawiciel Departamentu Funduszy Europejskich i e-Zdrowia w MZ,
 - przedstawiciel Departamentu Matki i Dziecka w Ministerstwie Zdrowia,
 - przedstawiciel Departamentu Organizacji Ochrony Zdrowia w MZ,
 - przedstawiciel Departamentu Polityki Lekowej i Farmacji w Ministerstwie Zdrowia,
 - przedstawiciel Departamentu Polityki Zdrowotnej w Ministerstwie Zdrowia,
 - przedstawiciel Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia,
 - przedstawiciel Departamentu Ubezpieczenia Zdrowotnego w Ministerstwie Zdrowia,
 - przedstawiciel Narodowego Centrum Krwi,
 - przedstawiciel Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia,
 - dwóch Przedstawicieli Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych,
 - przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej,
 - przedstawiciel Konferencji Prodziekanów Oddziałów Medycyny Laboratoryjnej/Analityki Medycznej Uczelni Medycznych,
 - przedstawiciel Uniwersytetu Łódzkiego,
 - przedstawiciel Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej,
 - przedstawiciel Krajowego Centrum Bankowania Tkanek i Komórek,
 - konsultant krajowy w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej,
 - konsultant krajowy w dziedzinie genetyki klinicznej,
 - konsultant krajowy w dziedzinie immunologii klinicznej,
 - konsultant krajowy w dziedzinie mikrobiologii lekarskiej,
 - konsultant krajowy w dziedzinie transfuzjologii klinicznej,
 - konsultant krajowy w dziedzinie toksykologii klinicznej,

- konsultant krajowy w dziedzinie hematologii,
- konsultant krajowy w dziedzinie zdrowia publicznego,
- konsultant krajowy w dziedzinie zdrowia środowiskowego,
- konsultant krajowy w dziedzinie epidemiologii,
- konsultant krajowy w dziedzinie patomorfologii,
- konsultant krajowy w dziedzinie medycyny sądowej.

W pracach Zespołu mogą uczestniczyć z głosem doradczym, osoby niebędące jego członkami, zaproszone przez przewodniczącego lub jego Zastępcę.

Zadania

Do zadań Zespołu należy dokonanie analizy sytuacji w obszarze diagnostyki laboratoryjnej, a także przygotowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej.

Działalność w 2017 r.

Łącznie w siedzibie Ministerstwa Zdrowia odbyło się 9 posiedzeń Zespołu. Tematem spotkań była przede wszystkim identyfikacja problemów z poszczególnych obszarów dziedziny diagnostyki laboratoryjnej i omówienie propozycji rozwiązań, tak aby czynności diagnostyki laboratoryjnej w medycznym laboratorium diagnostycznym, uregulowane były w jak najbardziej efektywny sposób, przy maksymalnie uproszczonych i odbiurokratyzowanych procedurach. Na Zespół nałożone zostały dwa zadania tj. analiza sytuacji w obszarze diagnostyki laboratoryjnej, która została dokonana zarówno w obszarze kształcenia, zasad dostępu do zawodu diagnosty laboratoryjnego, jak i w obszarze funkcjonowania medycznych laboratoriów diagnostycznych i czynności diagnostyki laboratoryjnej, a następnie na podstawie wniosków z przeprowadzonej analizy przygotowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej. Na chwilę obecną Zespół przygotował dokument „Analiza sytuacji diagnostyki laboratoryjnej w Polsce”, i na podstawie wniosków wynikających z ww. dokumentu została opracowana tabela zidentyfikowanych problemów w obszarze diagnostyki laboratoryjnej w Polsce.

Zespół jest obowiązany przedłożyć ministrowi właściwemu do spraw zdrowia projekt ustawy o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej, w terminie do dnia 30 czerwca 2018 r.

52. Krajowa Rada do spraw Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Zdrowia
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Rada jest organem doradczym i opiniodawczym ministra właściwego do spraw zdrowia. Podstawy do jej działania: ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz.U. z 2017 r. poz. 1371) oraz zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie nadania statutu Krajowej Radzie do Spraw Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa (Dz. Urz. Min. Zdrow. Nr 8 poz. 29, z późn. zm.).

Kadencja Rady trwa 2 lata (obecna kadencja 2017–2019).

Skład

- Przewodniczący – Konsultant Krajowy do spraw transfuzjologii klinicznej;
- Zastępca Przewodniczącego – Konsultant Krajowy do spraw hematologii;
- 12 członków z następujących instytucji:
 - Naczelnej Rady Lekarskiej – 1 przedstawiciel,
 - Wojskowej Izby Lekarskiej – 1 przedstawiciel,
 - Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych – 1 przedstawiciel,
 - Instytutu Hematologii i Transfuzjologii – 1 przedstawiciel,
 - regionalnych centrów krwiodawstwa i krwiolecznictwa – 4 przedstawicieli,
 - Wojskowego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa – 1 przedstawiciel,
 - Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa utworzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – 1 przedstawiciel,
 - Polskiego Czerwonego Krzyża – 1 przedstawiciel,
 - innych organizacji pozarządowych – 1 przedstawiciel.

Zadania

Główne zadania:

- ocena działalności publicznej służby krwi oraz opiniowanie zamierzeń i programów rozwoju w tym zakresie;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie krwiodawstwa i krwiolecznictwa.

Zadania szczegółowe:

- weryfikacja i opiniowanie wymagań dobrych praktyk, o których mowa w art. 24 pkt 2 ustawy o publicznej służbie krwi;
- monitorowanie prawodawstwa Unii Europejskiej i przygotowywanie propozycji jego zmian w zakresie zasad pobierania krwi ludzkiej, oddzielania jej składników, przechowywania i obrotu;
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi prowadzącymi działalność w zakresie pobierania krwi ludzkiej, oddzielania jej składników, przechowywania i obrotu;
- współpraca z organizacjami oraz stowarzyszeniami krajowymi i zagranicznymi, których celem jest rozwój krwiodawstwa i krwiolecznictwa;
- opiniowanie propozycji perspektywicznych rozwiązań systemowych, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, w zakresie organizacji i bieżącego zarządzania publiczną służbą krwi.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń Rady. Główna tematyka:

- omawianie i dyskusowanie nad ogólnymi problemami dotyczącymi krwiodawstwa i krwiolecznictwa, w tym np. pozostawienia specjalizacji z transfuzjologii klinicznej w randze specjalizacji podstawowej czy zniesienia „ulgi podatkowej” dla krwiodawców oraz zniesienie uzależnienia wysokości rekompensaty od ilości oddanej krwi lub jej składnika;
- opiniowanie 2 projektów rozporządzeń Ministra Zdrowia oraz 2 projektów obwieszczeń Ministra Zdrowia.

Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa

53. Zespół do spraw opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	5

Podstawa działania

Zespół do spraw opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym jest organem pomocniczym Ministra Infrastruktury i Budownictwa.

Zespół został powołany na podstawie *Zarządzenie nr 51 Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym* (Dz. Urz. Min. Inf. i Bud. poz. 81).

Zarządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia tj. 8 listopada 2016 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi

- przewodniczący – podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym Ministra, który nadzoruje sprawy transportu drogowego;
- zastępca przewodniczącego – kierujący właściwą do spraw transportu drogowego komórką organizacyjną urzędu obsługującego Ministra;
- sekretarz – pracownik właściwej do spraw transportu drogowego komórki organizacyjnej urzędu obsługującego Ministra;
- członkowie: osoby uprawnione do podejmowania decyzji będące przedstawicielami:
 - organizacji zrzeszających przewoźników drogowych – pięć osób,
 - stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego – cztery osoby,
- pracownicy komórek organizacyjnych urzędu obsługującego Ministra – cztery osoby.

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- analiza przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym;
- analiza projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw, wpisanego do Wykazu Prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD126;
- analiza propozycji zmian do ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym zgłaszanych przez jednostki samorządu terytorialnego oraz inne podmioty postulujące zmiany przepisów;
- wypracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 5 posiedzenie Zespołu.

W ramach odbywających się posiedzeń Zespołu został omówiony projekt ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw, który został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD126.

Podczas prac Zespołu ówczesne Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa przedstawiło również nowy projekt nowelizacji przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Istotą rozwiązań zawartych w tym projekcie jest zapewnienie spójności komunikacyjnej kraju, eliminowanie tzw. białych plam transportowych w rejonach gdzie regularna komunikacja autobusowa nie istnieje lub nie zaspokaja lokalnych potrzeb mieszkańców.

Projekt ten spotkał się z aprobatą większości Członków Zespołu i został zarekomendowany do dalszego procedowania.

Zespół zrealizował cel jakim było wypracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym i zakończył prace. Przygotowany projekt zostanie przekazany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych.

54. Zespół doradczy do spraw szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz przeprowadzania egzaminu państwowego na prawo jazdy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	9

Podstawa działania

Zespół doradczy do spraw szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz przeprowadzania egzaminu państwowego na prawo jazdy jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw transportu.

Zespół został powołany na podstawie Zarządzenia nr 35 Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie powołania Zespołu doradczego do spraw szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz przeprowadzania egzaminu państwowego na prawo jazdy (Dz. Urz. Min. Inf. i Bud. poz. 59), które weszło w życie z dniem 5 sierpnia 2016 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przewodniczący – kierujący właściwą do spraw transportu drogowego komórką organizacyjną MIB;
- zastępca przewodniczącego – przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
- sekretarz – pracownik właściwej do spraw transportu drogowego komórki organizacyjnej MIB;
- członkowie – osoby uprawnione do podejmowania decyzji będące przedstawicielami:
 - środowiska szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami – trzy osoby,
 - środowiska egzaminowania na prawo jazdy – trzy osoby,
 - środowiska związanego z ruchem drogowym – trzy osoby.

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności analiza przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. z 2017 r. poz. 978, z późn. zm.) oraz opracowanie propozycji zmian w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz przeprowadzania egzaminu państwowego na prawo jazdy.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyło się 9 posiedzeń Zespołu Podczas ww. posiedzeń członkowie Zespołu uzgodnili poszczególne propozycje zmian przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a następnie rozpoczęli wstępne prace nad opracowaniem aktów wykonawczych do projektu ustawy. Ponadto omówiona została opracowana przez jednego z członków Zespołu koncepcja nowej metody oceny umiejętności kandydata.

55. Zespół doradczy do spraw przewozu towarów niebezpiecznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczym
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Suma posiedzeń w 2017 r.	8

Podstawa działania

Zespół jest organem pomocniczym, działającym na podstawie zarządzenia nr 31 Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie powołania Zespołu doradczego do spraw przewozu towarów niebezpiecznych, wydanego zgodnie z dyspozycją art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2012 r. poz. 392, z późn. zm.).

Skład

- przewodniczący – przedstawiciel Departamentu Transportu Drogowego lub Departamentu Kolejnictwa;

- wiceprzewodniczący – przedstawiciel Departamentu Transportu Drogowego lub Departamentu Kolejnictwa;
- przedstawiciele:
 - Transportowego Dozoru Technicznego,
 - Urzędu Transportu Kolejowego,
 - Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

W pracach Zespołu mogą brać udział osoby niebędące członkami Zespołu, zaproszone przez przewodniczącego lub jego zastępcę, w szczególności:

- przedstawiciele:
 - ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - ministra właściwego do spraw środowiska,
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - ministra właściwego do spraw obrony narodowej,
 - Wojskowego Dozoru Technicznego,
 - Państwowej Agencji Atomistyki,
 - Instytutu Przemysłu Organicznego,
 - PKP CARGO,
 - PKP Polskie Linie Kolejowe SA,
 - Komendy Głównej Straży Ochrony Kolei,
 - Stowarzyszenia ds. Bezpieczeństwa Przewozu Towarów Niebezpiecznych Koleją – DBPK,
 - Stowarzyszenia Doradców ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych – S-DGSA,
 - Europejskiego Stowarzyszenia Doradców ADR – ESD ADR,
 - Izby Gospodarczej Transportu Lądowego – IGTL,
 - Instytutu Mechaniki Precyzyjnej,
 - COBRO – Instytutu Badawczego Opakowań;
- eksperci, których opinie są niezbędne do realizacji zadań Zespołu;
- przedstawiciele innych podmiotów, których obecność zostanie uznana za niezbędną przez przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego po wysłuchaniu opinii członków Zespołu.

Zadania

- ujednoczenie terminologii stosowanej w tłumaczeniach Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów niebez-

- piecnych (ADR) sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 882) i Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID) stanowiącego załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1726);
- opracowanie propozycji zmian do ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 169) i aktów wykonawczych do tej ustawy;
 - opracowywanie propozycji rozwiązań przyczyniających się do podniesienia bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych;
 - systematyczna ocena skuteczności obowiązujących rozwiązań prawnych w obszarze przewozu towarów niebezpiecznych i w razie potrzeby wypracowywanie propozycji zmian do przepisów;
 - opracowywanie lub opiniowanie propozycji zmian do przepisów międzynarodowych regulujących przewóz towarów niebezpiecznych;
 - opiniowanie dokumentów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych będących przedmiotem posiedzeń organów i grup roboczych działających w ramach organizacji międzynarodowych.

Działalność w 2017 r.

- Odbyło się 8 spotkań. Główne tematy posiedzeń:
- omówienie dokumentów na: Wspólne posiedzenie RID/ADR/ADN, Grupę roboczą do spraw przewozu towarów niebezpiecznych WP.15, Komisji Ekspertów RID (OTIF), Podkomitetu ds. przewozu towarów niebezpiecznych (ONZ);
 - omówienie zmian w aktach prawnych – nowelizacja rozporządzenia w sprawie kursów z zakresu przewozu towarów niebezpiecznych;
 - omówienie kwestii związanych z wiążącymi wytycznymi wydanymi przez ówczesnego Ministra Infrastruktury i Budownictwa na podstawie art. 97 ust. 4 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych – wiążące wytyczne dotyczące stosowania nazw przewozowych towarów niebezpiecznych;
 - omówienie zasadności petycji – petycja z dnia 2 października 2017 r. sprawie kontroli wrywkowej jednostek transportowych;
 - uzgodnienie/omówienie spraw związanych z ujednoczeniem terminologii stosowanej w tłumaczeniach Umowy ADR i Regulaminu RID, efektem czego jest wspólna lista towarów niebezpiecznych (ponad trzy tysiące pozycji) dla przedmiotowych umów – obowiązująca od 2017 r.

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

56. Rada do spraw Instytucji Artystycznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Suma posiedzeń w 2017 r.	5 + 6

Podstawa działania

Rada jest organem pomocniczym Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Rada została utworzona Zarządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dn. 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania Rady do spraw Instytucji Artystycznych na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dn. 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2012 r. poz. 392).

Rada I kadencji została powołana w 2012 r. i pracowała do 2015 r.

Rada II kadencji została powołana w 2016 r. Posiedzenie inauguracyjne odbyło się 26 października 2016 r.

Skład

W jej skład wchodzi przedstawiciele instytucji artystycznych oraz środowisk kultury z różnych regionów Polski, w tym osoby wskazane przez stowarzyszenia działające w obszarze instytucji artystycznych (Zrzeszenia Filharmonii Polskich, polskiej sekcji Międzynarodowego Stowarzyszenia Ial-karz, Związku Artystów Scen Polskich, Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków, Towarzystwa Kultury Teatralnej).

Zadania

Do głównych zadań Rady należą:

- przedstawianie opinii w zakresie zarządzania i funkcjonowania instytucji artystycznych;
- wyrażanie opinii na temat zagadnień dotyczących życia artystycznego, szczególnie w odniesieniu do instytucji artystycznych;

- przedstawianie propozycji na temat usprawnienia i pogłębienia współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie działalności instytucji artystycznych;
- wyrażanie opinii na temat innych zagadnień przedkładanych pod jej obrady przez Ministra, przewodniczącego Rady lub na wniosek 1/3 członków Rady.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 r. odbyło się 5 posiedzeń Rady oraz 6 posiedzeń wyłonionych przez Radę zespołów problemowych, które wypracowywały rozwiązania robocze, prezentowane następnie podczas posiedzeń plenarnych.

Głównymi tematami posiedzeń były:

- Omówienie dorobku i spuścizny Rady ds. instytucji Artystycznych I kadencji oraz wyzwania jakie stoją przed Radą II kadencji.
- Prace nad propozycją zmiany Rozporządzenia Ministra Kultury ws. organizacji i trybu przeprowadzania konkursu na kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury.
- Omówienie sytuacji w Teatrze Polskim we Wrocławiu.
- Omówienie sytuacji w Narodowym Starym Teatrze im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie.
- Problemy instytucji muzycznych.
- Problemy innych instytucji kultury.
- Sprawa emerytur i transformacji zawodowej tancerzy.
- Omówienie dorobku i stanowisko wobec obrad Ogólnopolskiej Konferencji Kultury.

Rada skierowała do Ministra wystąpienia w sprawach zmiany Rozporządzenia Ministra Kultury ws. organizacji i trybu przeprowadzania konkursu na kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury, problemów środowiska tancerzy, utrzymania dialogu z zespołem Narodowego Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie. Rada podjęła się także misji mającej na celu złagodzenie konfliktu w Teatrze Polskim we Wrocławiu oraz negocjacji w sprawie Teatru im. Wilama Horzycy w Toruniu, gdzie zwycięzca konkursu na dyrektora nie został powołany przez organizatora na to stanowisko.

Podczas każdego spotkania plenarnego Rada omawiała najważniejsze wydarzenia dotyczące instytucji artystycznych, które miały miejsce w czasie pomiędzy posiedzeniami.

Pracę zakończył wyłoniony przez Radę zespół ds. konkursów na dyrektorów instytucji artystycznych. Powołany został zespół ds. propozycji zmian ustawy *o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej*.

57. Grupa robocza ds. współpracy z portalem Europeana

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Zgoda Ministra
Umiejscowienie	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Grupa robocza działająca na podstawie zgody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 2014 r.; jest to grupa o charakterze doradczo-eksperckim, zaś prace są koordynowane obecnie przez Departament Własności Intelktualnej MKiDN. Charakter prac jest oparty na modelu europejskiej „Europeana Network Association”, która skupia przedstawicieli instytucji aktywnie zaangażowanych we współpracę z europejskim portalem i przekazujących do niego zasoby cyfrowe. Grupa robocza powstała w celu koordynacji prac związanych z Europeaną oraz w celu koordynacji prac poszczególnych polskich instytucji przekazujących zasoby do portalu www.europeana.eu.

Skład

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele instytucji, która agreguje polskie zbiory do Europeany oraz przedstawiciele instytucji kultury udostępniających zasoby w portalu www.europeana.eu za pośrednictwem agregatorów tematycznych, a także biorą udział w projektach, których celem jest rozbudowywanie kolekcji Europeany jak np. Europeana280, Europeana Judaica czy też EUScreen (m.in. Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe, Żydowski Instytut Historyczny, Filmoteka Narodowa, Biblioteka Narodowa, Narodowy Instytut Audiowizualny, Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Narodowe Krakowie, Muzeum Historii Fotografii w Krakowie).

Zadania

Celem prac grupy roboczej jest wzmocnienie krajowego systemu komunikacji, wymiana informacji i doświadczeń dotyczących współpracy z Europeana oraz diagnozowanie i rozwiązywanie problemów polskich instytucji kultury oraz archiwów związanych ze współpracą z portalem, a wreszcie usprawnianie kontaktów z Fundacją Europeana. Utworzenie platformy komunikacji w postaci grupy roboczej umożliwi lepszą współpracę polskich instytucji kultury i archiwów przekazujących zasoby do portalu Europeana. Zadania grupy roboczej to przede wszystkim:

- wzmocnienie komunikacji w Polsce pomiędzy wszystkimi istotnymi partnerami Europeany;
- wypracowanie planu działań popularyzujących polskie zasoby cyfrowe i promocja portalu Europeana wśród polskich użytkowników;
- zwiększenie wykorzystywania zasobów (w tym polskich) udostępnianych w międzynarodowym portalu;
- kontynuacja prac mających na celu diagnozę bieżących potrzeb instytucji kultury i problemów związanych ze współpracą z portalem Europeana;
- popularyzacja zasobów z polskich instytucji kultury w europejskim portalu.

Spotkania robocze odbywają się zazwyczaj dwa razy do roku – przy koordynacji merytorycznej Departamentu Własności Intelektualnej, a wcześniej Departamentu Mecenatu Państwa. Jednym z głównych zadań grupy roboczej jest popularyzacja szerokiego udostępniania zbiorów kultury on-line u oraz ich ponownego wykorzystywania – m.in. w ramach cyklu warsztatów kierowanych do edukatorów i pracowników instytucji kultury. W ramach prac grupy roboczej realizowane są projekty służące popularyzacji zasobów z polskich instytucji kultury, które są udostępniane za pośrednictwem portalu Europeana, w celu zachęcenia polskich użytkowników do wykorzystywania cyfrowych zasobów dziedzictwa kulturowego, które są udostępniane poprzez portale udostępniające zdigitalizowane zasoby kultury.

Działalność w 2017 r.

W ramach prac grupy roboczej wypracowano projekt służący popularyzacji zasobów cyfrowych, poddawano dyskusjom problemy techniczne związane z agregowaniem obiektów cyfrowych, realizowano prace związane z wdrożeniem *Conclusions on access, visibility and use of European digital cultural heritage and in particular on the role of Europeana*. Omówiona

zostały zmiany organizacyjne w ramach grupy Expert Group on Digital Heritage and Europeana oraz nowy model finansowania Europeany. Członkowie grupy roboczej wzięli udział w ewaluacji portalu Europeana prowadzonej przez Komisję Europejską.

W ramach prac grupy roboczej w 2017 r. odbyła się kolejna edycja projektu edukacyjno-popularyzatorskiego *Tu Europeana*, którego celem jest podnoszenie świadomości różnych grup użytkowników (uczniowie, nauczyciele i edukatorzy, pracownicy branży kreatywnej), dotyczących możliwości związanych z cyfrowymi obrazami, książkami, nagraniami dźwiękowymi i innymi cennymi zasobami kultury udostępnianymi na portalu Europeana (<http://tueuropeana.pl>). W ramach projektu odbyły się warsztaty, seminarium i game jam.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

58. Rada Działalności Pożytku Publicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRPIPS/KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	4 + 46 (MRPIPS) + 2 + 6 (KPRM)

Podstawa działania

Ustawa z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (Dz.U. z 2017 r., poz. 1909) zmieniającą ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2016 r., poz. 1817, ze zm.).

Rada Działalności Pożytku Publicznego stała się organem opiniodawczo-doradczym Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego.

Skład

W skład Rady wchodzi 40 osób: 8 przedstawicieli strony rządowej, 5 przedstawicieli strony samorządowej i 27 przedstawicieli strony pozarządowej.

Zadania

Do zadań Rady należy m.in. wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych oraz programów rządowych, związanych z funkcjonowaniem organizacji pozarządowych jak również tworzenie mechanizmów informowania o standardach prowadzenia działalności pożytku publicznego. Członkowie Rady pracują w trakcie posiedzeń plenarnych oraz w zespołach roboczych i doraźnych.

Działalność w 2017 r.

Po zmianie afiliacji **Rada Działalności Pożytku Publicznego jako organ doradczy Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego** spotkała się 2 razy na posiedzeniach plenarnych, na których omawiano:

- Zmiany przepisów ustawy o pożytku publicznym i o wolontariacie w związku z wejściem w życie ustawy o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.
- Planowane uruchomienie środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2014–2021.
- Konkursy dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ramach Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich oraz programów planowanych w ramach Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

O odbyto się również 6 posiedzeń Zespołów roboczych i doraźnych Rady.

Przed wejściem w życie ustawy z dnia 15 września 2017 r. o Narodowym Instytucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego odbyły się również 4 posiedzenia plenarne **Rady Działalności Pożytku Publicznego jako organu opiniodawczo-doradczego ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego.**

- Opinia Rady do projektu ustawy o Narodowym Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (NCRSO).
- Informacji nt. projektu ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.
- Projekt uchwały Rady ws. kampanii społecznej dotyczącej sektora pozarządowego.
- Informację nt. dotychczasowych doświadczeń i efektów prac Wojewódzkich RDPP.
- Projekt ustawy o Narodowym Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.
- Stan prac nad projektem ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.
- Informacja nt. projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją programu „Za życiem”.
- Informacja z realizacji Programu współpracy Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z organizacjami pozarządowymi na lata 2015–2017, a także informację nt. rozpoczęcia prac nad Programem współpracy na lata 2018–2020.
- Apel Rady do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o przeprowadzenie wysłuchania publicznego na temat projektu ustawy, o Narodowym Insty-

tucie Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego (NIW–CRSO).

Odbyło się również 46 posiedzeń Zespołów roboczych i doraźnych Rady

59. Zespół ds. promocji uczestnictwa rodzin w życiu publicznym i przeciwdziałania ich dyskryminacji

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	7

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Pełnomocnika Rządu. Zespół utworzono w roku 2016.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 30 osób – głównie przedstawiciele organizacji pozarządowych, które działają bezpośrednio na rzecz poprawy na wielu wymiarach sytuacji rodzin w Polsce lub którym ta tematyka również jest bliska. Wśród członków Zespołu są także osoby działające na rzecz rodzin osób z niepełnosprawnościami. Zespół działa w formule pracy dziewięciu tematycznych grup roboczych.

Zadania

Celem zespołu – powstałego na wniosek strony społecznej – jest przegląd przepisów i praktyk społecznych mających wpływ na funkcjonowanie rodzin, wyodrębnienie przepisów i praktyk powodujących dyskryminację rodzin oraz wypracowanie propozycji rozwiązań poprawy sytuacji. Wypracowane rekomendacje mają stać się przedmiotem działań zmierzających do przeprowadzenia zmian w prawodawstwie.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 Zespół spotkał się siedmiokrotnie, w tym dwukrotnie na posiedzeniach plenarnych i pięciokrotnie w formule dziewięciu grup roboczych. W ramach prowadzonych prac Zespół przygotował analizy i rekomendacje w następujących dziedzinach:

- Ochrona i promocja rodziny opartej na małżeństwie jako związku kobiety i mężczyzny.
- Integracja mechanizmów wsparcia rodzin i pozytywne kampanie promujące rodzinę i rodzicielstwo.
- Stworzenie mechanizmów dowartościowujących pracę rodziców w domu.
- Wprowadzenie bonu opiekuńczo-wychowawczego zapewniającego rodzicom wybór, na jaką formę opieki nad najmniejszymi dziećmi zostaną przeznaczone środki publiczne.
- Stworzenie mechanizmów, które nie będą rozbijały rodzin, a jednocześnie skutecznie przeciwdziały przemocy domowej oraz uchylene ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.
- Wprowadzenie zasady progresywności do systemów wspierania rodziny.
- Umieszczenie priorytetu na rzecz rodzin w działaniach Narodowego Instytutu Wolności Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.
- Wprowadzenie obligatoryjnego wymogu tworzenia rady ds. rodziny na każdym szczeblu reprezentacji samorządowej i nadanie jej adekwatnych kompetencji.
- Stworzenie łatwo dostępnego systemu informacji o rozwiązaniach adresowanych do rodzin w tym przysługujących im świadczeniach.

60. Zespół ds. budowy instytucji dialogu obywatelskiego, Grupa robocza ds. Rady Dialogu Obywatelskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Pełnomocnika Rządu. Zespół istnieje od roku 2016, Grupa robocza została utworzona w roku 2017.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 20 osób – głównie przedstawiciele organizacji pozarządowych oraz instytucji akademickich zainteresowanych rozwojem i reformą instytucji dialogu obywatelskiego, Grupę zaś tworzy 6 osób spośród członków Zespołu.

Zadania

Celem zespołu jest refleksja nad istniejącymi w Polsce instytucjami dialogu obywatelskiego w Polsce, zwłaszcza w aspekcie stanowienia realnej reprezentacji interesów różnych typów organizacji tworzących sektor pozarządowy – czy szerzej – społeczeństwo obywatelskie oraz potencjalnie – jeśli Zespół uzna to za konieczne – opracowanie formuły nowej/nowych instytucji dialogu obywatelskiego, zamiast albo obok funkcjonującej Rady Działalności Pożytku Publicznego. Grupa została wyłoniona w celu przygotowania wstępnej koncepcji Rady Dialogu Obywatelskiego.

Działalność w 2017 r.

Zespół spotkał się raz na posiedzeniu plenarnym oraz odbyły się dwa spotkania grupy roboczej, wyłonionej spośród członków zespołu dla sformułowania wstępnej koncepcji Rady Dialogu Obywatelskiego.

Na spotkaniu plenarnym analizowano rozwój instytucji dialogu obywatelskiego w Polsce, podjęto dyskusję nad koncepcją Rady Dialogu Obywatelskiego wypracowaną przez Partnerstwo 13 w ramach Strategicznej Mapy Drogowej Rozwoju Sektora Obywatelskiego w Polsce (SMD) oraz zgodnie zdecydowano o potrzebie utworzenia nowej instytucjonalnej przestrzeni dla rozwoju dialogu obywatelskiego.

W tym celu zaproponowano utworzenie specjalnej Grupy roboczej. Spotkała się ona w roku 2017 dwukrotnie potwierdzając, że dotychczas istniejące ciała dialogiczne i opiniotwórcze jak RDPP i RDS nie wyczerpują przestrzeni dialogu i nie zaspokajają potrzeb w tej dziedzinie. Za kluczowe w dalszych pracach uznano elementy struktury, kompetencji i umocowania instytucjonalnego. Sporządzona została ankieta z pytaniami dotyczącymi kluczowych elementów koncepcji i jej analizie oraz opracowaniu wyników poświęcone było drugie spotkanie Grupy.

61. Zespół ds. podstaw prawnych społeczeństwa obywatelskiego, Grupa robocza ds. zlecenia zadań publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Pełnomocnika Rządu. Zespół istnieje od roku 2016.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 20 osób – głównie przedstawiciele organizacji pozarządowych oraz instytucji akademickich, a także samorządu i Głównego Urzędu Statystycznego, zainteresowanych opracowywaniem zmian w prawnym systemie regulującym funkcjonowanie organizacji pozarządowych, ze szczególnym uwzględnieniem systemu zlecenia zadań publicznych, jaki powstał na bazie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Grupę roboczą ds. zlecenia zadań publicznych tworzy 4 członków Zespołu.

Zadania

Celem zespołu jest zebranie i analiza elementów systemu instytucjonalno-prawnego stanowiącego podstawę funkcjonowania organizacji pozarządowych – i szerzej – społeczeństwa obywatelskiego, które stanowią bariery ich rozwoju oraz opracowanie propozycji zmian prawno-instytucjonalnych, które mogą przyczynić się do łatwiejszego funkcjonowania i rozwoju organizacji i społeczeństwa obywatelskiego w Polsce. Zadaniem Grupy roboczej zaś jest sporządzenie diagnozy i rekomendacji zmian w systemie zlecenia zadań publicznych.

Działalność w 2017 r.

Zespół spotkał się raz na posiedzeniu plenarnym oraz odbyło się jedno spotkanie grupy roboczej, wyłonionej spośród członków zespołu dla wypracowania rekomendacji zmian w systemie zlecenia zadań publicznych.

Przedmiotem posiedzenia plenarnego były najbardziej uciążliwe bariery i niedogodności prawne utrudniające działalność organizacji pozarządowych w następujących obszarach: tworzenie i likwidacja organizacji pozarządowych, prowadzenie działalności gospodarczej i inne źródła finansowania, rachunkowość i podatki.

Spotkanie Grupy roboczej poświęcone zostało przygotowaniu materiału diagnostycznego i propozycji zmian w systemie zlecania zadań publicznych. Materiał ten stał się dokumentem bazowym dla seminarium zorganizowanego w siedzibie KPRM w dniu 12.12.2017 r.

62. Zespół ds. reformy systemu horyzontalnego finansowania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umieszczenie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Pełnomocnika Rządu. Zespół istnieje od roku 2016.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 20 osób – głównie przedstawiciele organizacji pozarządowych oraz instytucji akademickich, zainteresowanych opracowywaniem propozycji zmian w systemie horyzontalnego finansowania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Polsce.

Zadania

Zadaniem zespołu jest refleksja nad dotychczasowymi programami finansowania działalności organizacji pozarządowych, opracowanie propozycji zmian merytorycznych i formalnych w istniejących programach (takich jak np. FIO), opracowanie nowych programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Polsce, a w szczególności programów, które mają

być realizowane przez Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

Działalność w 2017 r.

- Zespół spotkał się 2 razy. Przedmiotem spotkań były:
- Zmiany w Funduszu Inicjatyw Obywatelskich. Jako priorytety działań wskazane zostały: partycypacja publiczna, kontrola obywatelska, wolontariat i instytucjonalizacja sektora obywatelskiego.
 - Zaproponowane zostały również zmiany w procedurach, stworzenie uniwersalnego generatora wniosków do stosowania przez wszystkie instytucje współpracujące z organizacjami pozarządowymi.
 - Dyskusja dotyczyła dodatkowo takich tematów jak: mechanizmy zapewnienia trwałości projektów, dywersyfikacja źródeł finansowania działalności organizacji pozarządowych, procedury selekcji i oceniania wniosków, rozwój wolontariatu, ożywienie dobroczynnej ofiarności Polaków i uczynienie z programu skutecznego narzędzia wspierania rozwoju instytucjonalnego organizacji.
 - Koncepcja Funduszu Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, którego utworzenie zostało zaplanowane ze środków wskazanych w art. 88a ustawy o grach hazardowych. Fundusz ten ma być narzędziem, przy pomocy którego Narodowy Instytut Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego będzie mógł realizować programy wspierania adresowane do organizacji pozarządowych.

63. Zespół ds. programu rozwoju wolontariatu długoterminowego – Polski Korpus Solidarności

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	3

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Pełnomocnika Rządu. Zespół istnieje od roku 2016.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 20 osób – głównie przedstawiciele organizacji pozarządowych, zajmujących się w szczególności programami wolontariatu oraz zainteresowanych wspieraniem rozwoju wolontariatu w Polsce.

Zadania

Celem zespołu jest opracowanie – w oparciu o badania i doświadczenia członków Zespołu – założeń i ram wdrażania programu wspierania rozwoju wolontariatu długotrwałego w Polsce o nazwie: Korpus Solidarności.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 Zespół spotkał się trzykrotnie.

Na pierwszym spotkaniu analizowano wypracowane wcześniej dwie koncepcje robocze, które z uwagi na ich komplementarność przyjęto jako podstawę do dalszych prac.

Na drugim spotkaniu dyskutowano ujednolicony tekst roboczy oraz założenia pilotażu programu. W przyjętej długofalowej perspektywie program zostanie oparty na kilku synergicznie działających ze sobą elementach, wspierających rozwój wolontariatu w Polsce.

Na trzecim spotkaniu dyskutowano kwestie redakcyjne dotyczące kształtu i formy w jakiej program zostanie przedstawiony Radzie Ministrów, a następnie poddany konsultacjom.

64. Zespół ds. wspierania rozwoju uniwersytetów ludowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	4

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Pełnomocnika Rządu. Zespół utworzono w roku 2017 na bazie wcześniej powołanego zespołu ds. edukacji obywatelskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 10 osób – głównie przedstawiciele organizacji pozarządowych, zajmujących się prowadzeniem działalności edukacyjnej w formie uniwersytetów ludowych i przedstawiciele środowiska akademickiego zainteresowanych rozwojem uniwersytetów ludowych w Polsce.

Zadania

Celem zespołu jest wypracowanie założeń dla rządowego programu wsparcia rozwoju uniwersytetów ludowych oraz wykorzystanie istniejącej infrastruktury oświatowej dla realizacji zadań edukacji obywatelskiej w formule metodologicznej uniwersytetów ludowych.

Działalność w 2017 r.

W roku 2017 Zespół spotkał się czterokrotnie.

W trakcie spotkań Zespół zajmował się między innymi: miejscem uniwersytetów ludowych w systemie oświaty RP, definicją pojęcia uniwersytety ludowe, możliwościami wykorzystania istniejących już instrumentów wsparcia przez MEN, MKiDN, Programy Europejskie (jak np. Erasmus+ i inne), przygotowaniem rekomendacji dla wskazania potrzeb rozwiązań systemowych i ścieżek wsparcia dla rozwoju uniwersytetów ludowych. Rozpoczęto też prace nad przygotowaniem projektu dokumentu rządowego programu na rzecz wspierania rozwoju uniwersytetów ludowych.

65. Zespół ds. programu wspierania harcerstwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ekspercki
Podstawa działania	Na zaproszenie Pełnomocnika
Umiejscowienie	KPRM
Suma posiedzeń w 2017 r.	1

Podstawa działania

Zaproszenie do współpracy ze strony Przewodniczącego Komitetu ds. Pożytku Publicznego. Zespół utworzono w roku 2017.

Skład

W skład Zespołu wchodzi około 10 osób – głównie przedstawiciele działających w Polsce organizacji harcerskich.

Zadania

Celem zespołu jest przygotowanie propozycji programu wieloletniego, który powinien w sposób systemowy uregulować wspieranie przez państwo rozwoju harcerstwa.

Działalność w 2017 r.

Zespół rozpoczął swoją działalność po koniec roku 2017. Jego powołanie jest wyrazem uznania znaczenia ruchu harcerskiego dla wolnego społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznego państwa. Organizacje harcerskie realizując misję swych założycieli wpisują się w realizację zadań publicznych, przede wszystkim w obszarze wychowania dzieci i młodzieży, dlatego rząd dostrzega powinność wspierania rozwoju instytucjonalnego organizacji harcerskich.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

66. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UDSKIOR
Suma posiedzeń w 2017 r.	2

Podstawa działania

Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych jest instytucją dialogu społecznego, działającą przy Szeffie Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Została powołana na mocy ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego* (Dz.U. z 2016 r., poz. 1255 ze zm.). Art. 7¹–7² wskazanej ustawy formułują obowiązek utworzenia Rady. Zasady organizacji i tryb pracy Rady określone są w zarządzeniu Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z dnia 21 lipca 2006 r. *w sprawie organizacji i trybu pracy Rady do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych*, zmienionego Zarządzeniem Kierownika UdSKIOR z dnia 4 grudnia 2007 r. oraz Zarządzeniem Kierownika UdSKIOR z dnia 1 października 2010 r.

Skład

W skład Rady zgodnie z ustawą kombatanczką, wchodzi osoby posiadające uprawnienia kombatanczkie lub równorzędne (osoby represjonowane). Rada składa się z 12 do 15 członków, a udział w jej pracach ma charakter społeczny. W okresie sprawozdawczym Rada funkcjonowała w 14-osobowym składzie, zapewniając reprezentację szerokiego spektrum polskich środowisk kombatanczkich z kraju i zagranicy.

Zadania

Do zadań Rady należy opiniowanie podejmowanych przez Urząd inicjatyw legislacyjnych, a także zgłaszanie wniosków bądź postulatów w sprawach istotnych dla kombatantów i osób represjonowanych. Rada może wy-

stępować z apelami i postulatami do społeczeństwa, środowiska kombatanckiego, jak również do władz państwowych oraz samorządowych. Rada wyraża swe opinie poprzez uchwały. Przyjmowane są one zwykłą większością głosów przy obecności przynajmniej połowy członków. Wyjątkiem są zagadnienia związane z apelami i postulatami do środowisk kombatanckich, władz państwowych i samorządowych – w takich wypadkach wymagana jest jednomyślność członków Rady.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się dwa posiedzenia Rady. Najważniejszymi tematami obrad były:

- przedstawienie informacji na temat Orderu Krzyża Niepodległości, przyznawanego przez Prezydenta RP osobom, które w latach 1939–1956 jako ochotnicy lub podejmując się służby ponad wymaganą od nich miarę, położyły zaślugi w obronie niepodległości Państwa Polskiego;
- przyjęcie przez Radę uchwały nr 1/2017, która pozytywnie oceniała podjętą przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej inicjatywę zmiany ustawy o pomocy społecznej w sprawie możliwości częściowego lub całkowitego zwolnienia członków Korpusu Walk o Niepodległość RP opłat za pobyt w domu opieki społecznej. W ww. uchwale Rada zaproponowała Ministerstwu rozważenie bardziej jednoznacznego rozstrzygnięcia sprawy kosztów pobytu członków Korpusu poprzez obligatoryjne i bezwarunkowe zwolnienie tej grupy kombatanatów z ponoszenia jakichkolwiek opłat związanych z ich pobylem w tych placówkach;
- omówienie planów obchodów uroczystości w 2017 r. z udziałem przedstawicieli środowisk kombatanckich i osób represjonowanych;
- uzupełnienie składu Rady do Spraw Kombatanatów i Osób Represjonowanych;
- przyjęcie przez Radę uchwały nr 2/2017 w sprawie *odszkodowań należnych Polsce od Niemiec za szkody wyrządzone w trakcie II wojny światowej*, w której członkowie Rady wyrazili swe poparcie dla działań podejmowanych przez państwo polskie w tej kwestii;
- dyskusja w sprawie ochrony opuszczonych grobów wojennych przed ich likwidacją;
- omówienie planów obchodów uroczystości przypadających w 2018 r., związanych z obchodami Setnej Rocznicy Odzyskania Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, z udziałem przedstawicieli środowisk kombatanckich i osób represjonowanych.

Główny Urząd Statystyczny

67. Rządowa Rada Ludnościowa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2017 r.	3 + 2 + 10

Podstawa działania

Rządowa Rada Ludnościowa jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących zagadnień ludnościowych i polityki ludnościowej. Działa na mocy Zarządzenia nr 85 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej, Zarządzenia nr 165 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 listopada 2006 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej.

Szczegółowy tryb działania Rządowej Rady Ludnościowej oraz zakres działania Przewodniczącego, Prezydium i Sekretarza Generalnego Rady określa regulamin uchwalany przez Rządową Radę Ludnościową – Uchwała nr 1/2006 Rządowej Rady Ludnościowej z dnia 14 grudnia 2006 r.

Skład

W skład Rządowej Rady Ludnościowej wchodzi:

- pracownicy nauki powołani imiennie przez Prezesa Rady Ministrów (przedstawiciele: Uniwersytetu Warszawskiego, GUS, Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Szkoły Głównej Handlowej, Uniwersytetu Łódzkiego, Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, Komitetu Badań nad Migracjami Polskiej Akademii Nauk, Uniwersytetu Warszawskiego, Instytutu Śląskiego, Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, Gdańskiej Szkoły Wyższej, Wszechnicy Polskiej Szkoły Wyższej TWP w Warszawie, Politechniki Koszalińskiej);

- przedstawiciele wyznaczeni przez ministrów i szefów instytucji (Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Komitetu Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Towarzystwa Demograficznego, Konwentu Marszałków, Instytutu Kardiologii, Instytutu Matki i Dziecka, Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie, Instytutu Żywności i Żywienia im. prof. dr. med. Aleksandra Szczygła w Warszawie);
- członkowie delegowani przez Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Sportu i Turystyki, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Zdrowia, Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Głównego Urzędu Statystycznego, Urzędu do Spraw Cudzoziemców, SGH.

Zadania

Demograficzne uwarunkowania przeszłego, obecnego, a w szczególności przyszłego rozwoju społeczno-gospodarczego odgrywać będą coraz większą rolę w układzie kontynentu europejskiego, Unii Europejskiej, a przede wszystkim Polski.

Cele podstawowe:

- coroczne informowanie Rady Ministrów i Parlamentu oraz innych organizacji i instytucji poprzez raport o sytuacji demograficznej i potrzebie podejmowania określonych działań w dziedzinie polityki ludnościowej,
- koordynacja współpracy międzynarodowej na forum ONZ, Rady Europy i innych w zakresie sytuacji polityki ludnościowej;
- publikacje z przebiegu Konferencji organizowanych przez Radę.

Działalność w 2017 r.

W 2017 r. odbyły się 3 posiedzenia plenarne Rządowej Rady Ludnościowej, 2 posiedzenia Prezydium Rządowej Rady Ludnościowej oraz 10 konferencji regionalnych Rządowej Rady Ludnościowej zatytułowanych: Sytuacja demograficzna regionu jako wyzwanie dla polityki społecznej i gospodarczej.

**IV. Analiza Funkcjonowania
Instytucji Dialogu Społecznego
w 2017 r.**

Zaprezentowany w poprzednich częściach Informatora materiał poglądowy ukazuje szereg instytucji istniejących przy ministerstwach, innych urządach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. W pracach tych gremiów uczestniczą związki zawodowe, organizacje pracodawców, reprezentanci samorządu terytorialnego – ogólnopolskich organizacji jednostek.

Analiza wyróżnia również instytucje z udziałem przedstawicieli samorządów zawodowych i gospodarczych w zakresie wykonywania zadań publicznych oraz reprezentantów organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, działających na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego.

W zależności od rodzajów podmiotów biorących udział w dialogu – możliwe jest dokonanie podziału na kilka kategorii. Instytucjami dialogu społecznego – mimo, że w ich skład wchodzi partnerzy społeczni – nie są organy kontrolno-nadzorcze działające w państwowych jednostkach organizacyjnych, które posiadają osobowość prawną. Są one statutowymi, pełnoprawnymi organami tych jednostek organizacyjnych.

1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego

Na potrzeby klasyfikacji można wyróżnić:

- dialog społeczny z udziałem: partnerów społecznych, reprezentujących związki zawodowe i organizacje pracodawców, oraz strony rządowej (przedstawiciele władz publicznych – głównie administracji państwowej);
- dialog obywatelski, dotyczący głównie kwestii leżących w obszarze działania organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, które pracują na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego;
- dialog korporacyjny z udziałem przedstawicieli samorządów terytorialnych, zawodowych i gospodarczych i ich kompetencji w zakresie wykonywania zadań publicznych.

Fora dialogu społecznego, czyli te w których wyróżnia się:

- stronę związkową składającą się z przedstawicieli organizacji pracowniczych;
- stronę pracodawców złożoną z przedstawicieli organizacji pracodawców;

- stronę rządową – reprezentantów władzy wykonawczej i jej organów, na poziomie centralnym działają przede wszystkim w Radzie Dialogu Społecznego, Dialogiem regionalnym zajmuje się 16 Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego, a branżowym – 14 Trójstronnych Zespołów Branżowych oraz 3 Trójstronne Podzespoły Branżowe.

Zarejestrowano najwięcej działających w urzędach administracji rządowej – zespołów i rad doradczych prowadzących dialog obywatelski, czyli poprzez sposób komunikowania się władzy państwowej z prawnie określonymi formami organizowania się społeczeństwa (organizacje pozarządowe, społeczne, stowarzyszenia, fundacje) w różnych płaszczyznach działania. Sporo jest też instytucji prowadzących dialog korporacyjny, gdzie dopraszane są do udziału w różnych formach dialogu organizacje o charakterze korporacyjnym (izby zawodowe i gospodarcze).

Opisane w Informatorze instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniodawczo-doradcze – szefa właściwego urzędu, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.

2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu

Podstawą funkcjonowania instytucji dialogu, umiejscowionych przy wspomnianych urzędach, są różnego typu akty prawne oraz inne dokumenty powołujące do życia ciała dialogu tj.:

- Ustawy oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów;
- Zarządzenia lub decyzje właściwych ministrów, prezesów urzędów;
- Uchwały (dotyczy z reguły powoływania zespołów roboczych lub podzespołów);
- Regulaminy prac.

Na podstawie ustaw oraz rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów działają jedne z najważniejszych instytucji dialogu. Są tu, między innymi, komisje i rady:

- Rada Dialogu Społecznego;
- Naczelna Rada Zatrudnienia;
- Rada Pomocy Społecznej;
- Rada Zamówień Publicznych;

Na podstawie zarządzeń lub decyzji właściwych ministrów, prezesów urzędów działają rady, komisje i zespoły, zajmujące się konkretnymi sprawami będącymi we właściwości danego urzędu, na przykład:

- Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie;
- Komitety Monitorujące programy operacyjne.

Na podstawie wewnętrznych uchwał instytucji dialogu działają, między innymi, Zespoły problemowe Rady Dialogu Społecznego, czy Podkomitety Monitorujące oraz grupy robocze.

Brak podstaw prawnych nie jest przeszkodą w prowadzeniu dialogu branżowego w Polsce. Tutaj podstawę działania Trójstronnych Zespołów Branżowych, zajmujących się problemami kilkunastu ważnych sektorów gospodarki narodowej, stanowi regulamin prac zespołu o charakterze sektorowym, opracowany i przyjęty przez trzy strony w ramach wspólnego uzgodnienia.

3. Liczba instytucji dialogu

Opracowane w poprzednich latach coroczne *Informacje nt. działalności instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i innych urzędach centralnych* zawierają poszerzone dane o nowoutworzonych instytucjach (i analogicznie pomijane w nich są instytucje, które uległy w danym roku likwidacji). W 2017 r. zinstytucjonalizowany dialog społeczny prowadzony był w 26 centralnych i państwowych jednostkach administracji publicznej. Opisanym zostało 182 instytucji dialogu.

Odpowiednio takich instytucji dialogu, w odpowiednich latach, wyszczególniono:

- w 2002 r. – 123;
- w 2003 r. – 121;
- w 2004 r. – 136;
- w 2005 r. – 139;

– w 2006 r.	– 135;
– w 2007 r.	– 141;
– w 2008 r.	– 119;
– w 2009 r.	– 122;
– w 2010 r.	– 117;
– w 2011 r.	– 117;
– w 2012 r.	– 140;
– w 2013 r.	– 149;
– w 2014 r.	– 154;
– w 2015 r.	– 165;
– w 2016 r.	– 168;
– w 2017 r.	– 182.

Instytucje dialogu społecznego bardzo aktywnie tworzone w roku 2002, w 2004 r. oraz 2007 r. Od 2011 r. ich ilość stale wzrasta.

W 2004, 2007 oraz 2014 r. wzrost liczby powoływanych instytucji związany był z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami UE, monitorowanie wdrażania funduszy strukturalnych jest zadaniem obligatoryjnym i pozostaje w kompetencji państwa członkowskiego korzystającego z pomocy. Monitoring jest elementem procesu bieżącego zarządzania środkami publicznymi, mającym na celu zapewnienie prawidłowości i efektywności wdrażania programów finansowanych z tych środków, poprzez zbieranie wiarygodnych danych o tych programach, porównywanie ich z zakładanymi wskaźnikami oraz podejmowanie przy udziale partnerów samorządowych, gospodarczych i społecznych decyzji o zmianach w tych programach. Na mocy przepisów różnych ustaw, w tym ustawy o Narodowym Planie Rozwoju z 20 kwietnia 2004 r., Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, czy wytycznych Ministra Infrastruktury i Rozwoju w zakresie komitetów monitorujących na lata 2014–2020, powstały komitety monitorujące i sterujące wdrażanych programów operacyjnych poszczególnych perspektyw finansowych.

Komitety Monitorujące działają jako niezależne ciała doradczo-opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym. Udzielają one rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania funduszy strukturalnych, zarówno odnoszących się

do postępu merytorycznego i finansowego programu, jak i zarządzania środkami strukturalnymi.

Komitety Sterujące wyborem projektów są powoływane w celu opiniowania składanych projektów oraz rekomendowania Instytucji Zarządzającej listy projektów do ostatecznego zatwierdzenia.

Te dwa rodzaje komitetów KM i KS umiejscowione są głównie przy Ministerstwie Rozwoju, ale funkcjonują także przy resortach zaangażowanych w programy operacyjne.

4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu

Na przestrzeni analizowanych lat instytucje dialogu obradowały w zróżnicowanych gremiach – na posiedzeniach plenarnych, w mniejszych składach: prezydiów, podzespołów roboczych, stałych grup lub o doraźnym charakterze.

Rok 2017 był rokiem ilości spotkań na poziomie intensywności – 5,0. Najmniejszą intensywność posiedzeń obserwuje się w latach: 2007 oraz 2014, natomiast największą w 2003 r. oraz 2011 r.

Choć w 2003 r. spotkań odnotowano mniej, to z uwagi na mniejszą liczbę instytucji, średni wskaźnik intensywności był najwyższy z opisywanych lat i kształtował się na poziomie 5,61. W kolejnych latach, do 2007 r. liczba posiedzeń spadła, ale i tak intensywność prac istniejących ciał dialogu, w stosunku do roku 2002, była wyższa. W roku 2009 intensywność spotkań wynosiła 4,03 i choć była wyższa niż w roku 2002, to jednak zauważalny jest nieznaczny spadek w stosunku do roku 2008. W roku 2011 intensywność prac była wysoka – 5,32, ale już w następnych dwóch latach spadała. Od 2014 r. znowu rośnie.

Według szacunkowych danych, na przestrzeni lat 2002–2017, w ministerstwach i innych urzędach łącznie odbyło się prawie 9,5 tys. posiedzeń różnych ciał dialogu. W 2002 r., tj. od czasu objęcia bardziej szczegółowym monitoringiem ich działalności, odnotowano prawie 500 posiedzeń, w 2017 r. odnotowano 917 posiedzeń.

Tabela I szczegółowo obrazuje ilość instytucji dialogu społecznego jak i ilość posiedzeń na przestrzeni lat 2002–2017.

Tabela I.

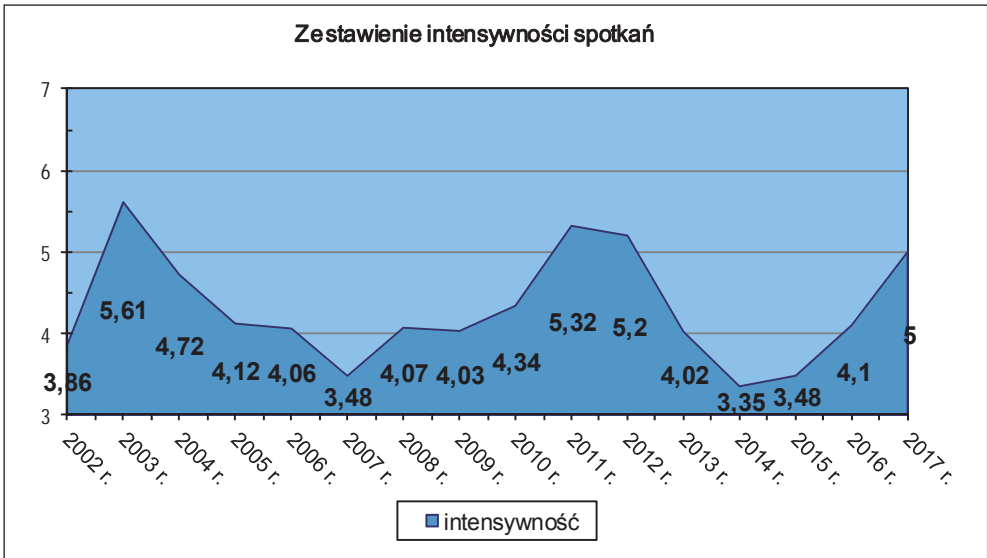
Rok	Ilość instytucji dialogu ogółem	Ilość posiedzeń ogółem
2002	123	475
2003	121	679
2004	136	642
2005	139	573
2006	135	548
2007	141	491
2008	119	559
2009	122	492
2010	117	508
2011	117	622
2012	140	728
2013	149	599
2014	154	516
2015	165	574
2016	168	689
2017	182	917
Razem w latach 2002–2017	2228	9612

Tabela I. obrazuje liczbę odbytych spotkań oraz liczbę instytucji.

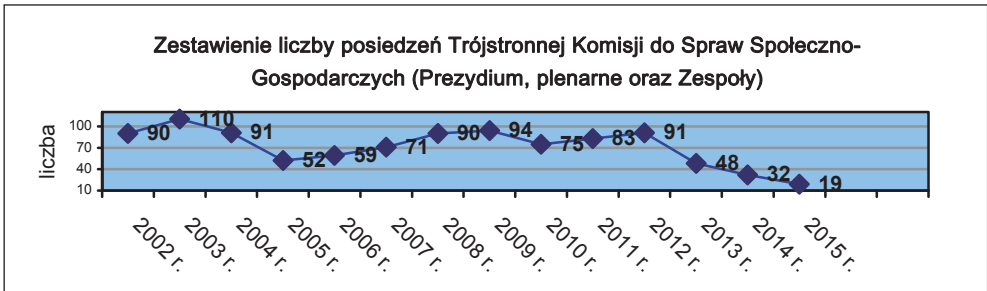
Przykładowo najwięcej w 2016 r. spotkań miały:

- Rada Dialogu Społecznego oraz jej Zespoły problemowe – 121;
- Rada Działalności Pożytku Publicznego wraz z zespołami problemowymi – 56;
- Trójstronne Zespoły Branżowe – 50;
- Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników – 38;
- System Rad ds. Kompetencji – 32;
- Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie – 29.

Wykres I.

Wykres II.

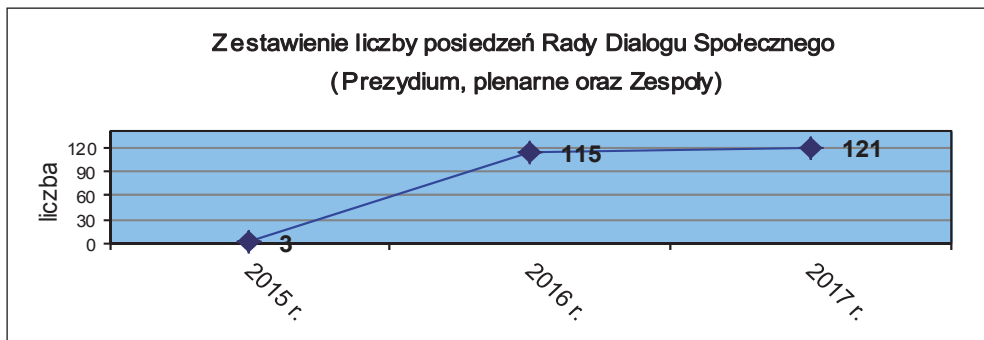

Wykres II oraz Wykres III dotyczą funkcjonowania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczej w latach 2002–2015. W 2015 r. zastąpiła ją Rada Dialogu Społecznego.

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych przestała działać z dniem powołania pierwszego składu **Rady Dialogu Społecznego**, powołanej na podstawie **Ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240)**.

Członków Rady Dialogu Społecznego (RDS) Prezydent RP powołał w dniu 22 października 2015 r., na mocy Ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240). Instytucja ta stanowi forum dialogu trójstronnego w Polsce i współpracy strony pracowników, strony pracodawców oraz strony rządowej, funkcjonujące na poziomie centralnym.

Wykres III.

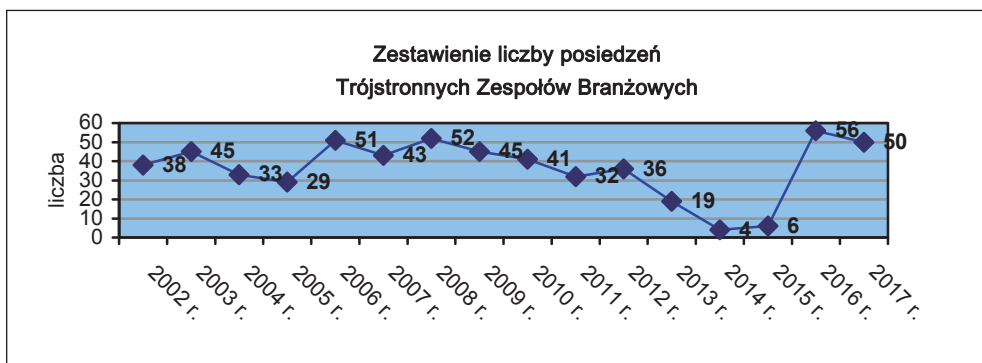
Rada Dialogu Społecznego stanowi nowe otwarcie w relacjach rząd – pracodawcy – pracownicy. Ma inne uprawnienia niż Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych i cele do osiągnięcia.

Trójstronny dialog prowadzony jest również w Trójstronnych Zespołach Branżowych, działających poza Radą Dialogu Społecznego.

W 2017 r. istniało 17 trójstronnych zespołów branżowych oraz 3 podzespoły, z czego 10 oraz 3 podzespoły było umiejscowionych przy Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, 3 przy Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, 1 przy Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz 1 przy Ministerstwie Zdrowia.

Zestawienie posiedzeń Trójstronnych Zespołów Branżowych obrazuje Wykres IV.

Wykres IV.

W związku z decyzją reprezentatywnych central związkowych z 2013 r. o zwieszeniu prac nastąpił spadek w działalności trójstronnych zespołów branżowych.

Uchwalona w 2015 r. ustawa o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego dała podstawę prawną do powoływania nowych TZB. Zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy, minister właściwy do spraw pracy, na wniosek strony pracowników i strony pracodawców Rady, powołuje – niezależnie od Rady – zespoły dla prowadzenia branżowego dialogu społecznego. Na mocy powyższych przepisów w październiku 2016 r. powołano Trójstronny Zespół Branżowy ds. Transportu Lotniskowego i Obsługi Lotniskowej, w lutym 2017 r. powołano Zespół Trójstronny ds. Transportu Drogowego, w maju 2017 r. powołano Zespół Trójstronny ds. Branży Spożywczej oraz w czerwcu 2017 r. powołano Zespół Trójstronny ds. Kultury i Mediów.

W okresie wznowienia prac tj. od września 2015 do 31 grudnia 2017 r. odbyło się łącznie 109 posiedzeń (w tym: 88 zespołów branżowych, 4 podzespołów oraz 17 grup roboczych). W samym 2017 r. miało miejsce 49 posiedzeń (w tym: 39 zespołów branżowych, 2 podzespołów oraz 8 grup roboczych).

5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny

Polski system dialogu, oprócz instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i urzędach centralnych, obejmuje również szczebel dialogu regionalnego, który między innymi realizowany jest przez:

- wojewódzkie i powiatowe rady rynku pracy;
- wojewódzkie rady dialogu społecznego;

- **wojewódzkie oraz powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych.**

Zakres podmiotowy i kompetencyjny tych gremiów jest zróżnicowany, od szeroko nakreślonych zadań o charakterze regionalnym do realizacji zagadnień wynikających ze ściśle określonego katalogu obowiązków wynikających ze specyfiki danej instytucji. Część tych instytucji jest zhierarchizowana: strukturom wojewódzkim – wyższego rzędu, podporządkowane są struktury niższe – powiatowe. W przypadku wojewódzkich rad dialogu społecznego nie ma szczebli niższych.

W ocenie uczestników dialogu społecznego na poziomie regionalnym, przyczynia się on do lepszej współpracy partnerów na rzecz poprawy sytuacji społeczno-ekonomicznej na danym terenie. Z zachowaniem zasad dialogu rozpatrywane są najistotniejsze dla poszczególnych regionów kwestie, które leżą w gestii działania ww. rad i komisji.

6. Podsumowanie i wnioski

Z działalności instytucji dialogu społecznego przy urzędach administracji rządowej w 2017 r., wynika, że:

- Przy urzędach administracji państwowej funkcjonuje ponad 180 instytucji dialogu społecznego.
- Są to nie tylko instytucje – *sensu stricte* dialogu społecznego, ale w przeważającej części dialogu obywatelskiego oraz także korporacyjnego.
- Pod względem liczby podmiotów zasiadających w tych ciałach – mamy do czynienia ze składami dwustronnymi: dialog autonomiczny, trójstronnymi: partnerów społecznych i strony rządowej, czterostronnymi: z udziałem partnerów społecznych oraz strony rządowej i samorządowej, wielostronnymi: z udziałem organizacji pozarządowych.
- Ciała dialogu mają zróżnicowany charakter, z przewagą funkcji doradczej wobec kierownictw instytucji przy których działają.
- Instytucje dialogu posiadają różne umocowanie w zakresie swojej struktury i kompetencji: w większości prawne – oparte na zapisach ustawowych oraz aktów wykonawczych, ale także działające w oparciu o przyjęte w drodze konsensusu regulaminy prac (TZB).
- Na przestrzeni lat 2002–2017, odbyło się prawie 9,5 tys. posiedzeń.

— digital food